

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 41

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 18 de juny de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 7822/24**, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a procés d'escolarització. [2213](#)
- 2) **RGE núm. 7825/24**, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a excessos laborals. [2214](#)
- 3) **RGE núm. 7948/24**, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 7826/24, per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa de la unitat de la llengua catalana. [2215](#)
- 4) **RGE núm. 7823/24**, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a parc públic d'habitatges de lloguer. [2216](#)
- 5) **RGE núm. 7827/24**, presentada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a matrícules universitàries. [2218](#)
- 6) **RGE núm. 7949/24**, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 7833/24, per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a derogació llei de memòria democràtica. [2220](#)
- 7) **RGE núm. 7817/24**, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a inversió en carreteres. [2221](#)
-
-

- 8) RGE núm. 7818/24**, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras i Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a mesures per atallar el problema de l'“okupació”..... 2223
- 9) RGE núm. 7834/24**, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a principals prioritats actuals de salut pública a les Illes Balears. (**Ajornada**)..... 2213
- 10) RGE núm. 7828/24**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebaixes fiscals..... 2224
- 11) RGE núm. 7829/24**, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Institut per a la Convivència i l'Èxit Escolar..... 2225
- 12) RGE núm. 7947/24**, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 7831/24, per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contribució del Govern a l'estabilitat de les nostres institucions..... 2227
- 13) RGE núm. 7830/24**, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model del port de Palma..... 2228
- 14) RGE núm. 7824/24**, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a restriccions a la circulació..... 2230
- 15) RGE núm. 7820/24**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures per fer front a la massificació turística..... 2231
- 16) RGE núm. 7821/24**, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a illes sostenibles..... 2233
- 17) RGE núm. 7847/24**, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a infraestructures actuals a les Illes Balears i adequació a les necessitats dels residents..... 2234
- 18) RGE núm. 7832/24**, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a democràcia i diàleg..... 2235
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5902/23**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general del Govern en matèria de turisme..... 2237
- III. MOCIÓ RGE núm. 7758/24**, presentada pel Grup Socialista, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb el preu de l'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6800/24..... 2242
- IV. Proposició no de llei RGE núm. 6124/23**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a manteniment de la moratòria de creació de noves places turístiques a Menorca..... 2248
- V. Debat i votació del dictamen de les conclusions de la Comissió no permanent d'investigació sobre les irregularitats produïdes en la celebració de contractes amb l'empresa Soluciones de Gestión y Apoyo a Empresas SL**, per part del Govern de les Illes Balears des de l'any 2020 fins a la data..... 2254
- VI. Debats de presa en consideració de les proposicions de llei:**
- 1) RGE núm. 1693/24**, complementada amb l'escrit RGE núm. 1757/24, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, de reforma del Reglament del Parlament de les Illes Balears..... 2267
- 2) RGE núm. 5317/24**, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a la derogació de la Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears..... 2282
- VII. Adopció d'acord sobre la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió de Salut**, per tal de dur-hi a terme la compareixença RGE núm. 5886/24, de la Dra. Francisca Sureda Llull, per tal d'informar sobre la necessitat d'iniciar iniciatives legislatives que afavoreixin la prevenció del consum del tabac i puguem assolir el 2030 la primera generació sense fum, acordada per la Comissió de Salut dia 22 de maig de 2024 (escrit RGE núm. 7791/24, presentat per dotze diputats adscrits als Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca i Socialista)..... 2301

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a empezar por favor. Buenos días, *bon dia*, señores y señoras diputados.

I.9) Pregunta RGE núm. 7834/24, presentada per la diputada Sra. María José Verdú i Torres, del Grup Parlamentari VOX, relativa a principals prioritats actuals de salut pública a les Illes Balears.

En primer lugar hay que informar a la cámara que el Gobierno ha comunicado la ausencia de la consellera de Salut, por lo que la Pregunta RGE núm. 7834/24 queda aplazada.

I.1) Pregunta RGE núm. 7822/24, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a procés d'escolarització.

Comenzamos entonces con la primera pregunta RGE núm. 7822/24, que formula Maria Ramon del Grupo MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Diputats i diputades, bon dia. La Conselleria d'Educació i Universitats estableix els criteris per a la inscripció i la matriculació dels alumnes en els diferents nivells educatius. Divendres es coneixeran les llistes definitives del procés d'escolarització per al curs 24-25 i dilluns començaran les matrícules. Com valora, Sr. Conseller, aquest procés? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Ramon, valor positivament el procés d'escolarització. Enguany per primera vegada hem fet l'escolarització de 0-3 unificada i hem englobat en una sola direcció general els quatre processos d'escolarització: de 3 a 16, batxillerat, FP i 0-3. Tot això juntament amb l'increment d'AT, la incorporació de més de 609 docents públics per al curs que ve, declarar Formentera de molt difícil cobertura i les Pitiüses i Menorca de difícil cobertura, fa que valori molt positivament l'escolarització per al curs que ve.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ramon, té la paraula.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Pel que ha manifestat, el procés d'escolarització ha estat positiu, però deixi que li faci un incís,

però sobretot un prec futurible. Aquest curs, el Partit Popular l'ha volgut marcar per un intent de segregació lingüística, un pla que no serà possible, gràcies que la comunitat educativa li ha girat l'esquena, però amb el qual ha premiat amb doblers públics, escoles privades i concertades, que, a més, ja segreguen per gènere o per classe social. Han passat de 8 a 3 zones d'escolarització Palma, amb l'objectiu que quedi només una i no han pogut incorporar el punt d'antic alumne, de moment, perquè de nou la comunitat educativa ha dit que no.

Aquestes passes només fan entre veure una cosa, augmentar les desigualtats i facilitar la segregació escolar. Un sistema educatiu segregat és extremadament injust, perquè dona més als que més tenen i menys als que estan pitjor, provoca més abandonament escolar, limita la promoció social de l'alumnat i una major dificultat a la tasca docent. I com a país, hem de voler tenir la millor educació possible per als nostres infants i joves, perquè volem un sistema educatiu equitatiu, on es pugui garantir la mateixa qualitat educativa a tots els centres i tenir els mateixos recursos per igual, per afrontar reptes, com la diversitat o les desigualtats socials.

El que hem de fer és apostar per una educació pública de qualitat, en català i amb recursos suficients, perquè visquem en el barri o en el poble on visquem, tinguem les mateixes oportunitats, independentment de la capacitat econòmica de la teva família. No donar eines als rics per alliberar-se dels problemes.

Reflexionin durant les vacances, deixin d'atacar la comunitat educativa i el model escolar del nostre país. Abandonin la idea de convertir l'escola en un espai de desigualtats, atenguin les necessitats del sistema educatiu per millorar la nostra escola com un lloc d'aprenentatge, igualtat i oportunitats.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Ramon, la seva posició respecte d'aquest tema va de models educatius. Nosaltres feim una zona única d'escolarització a Palma, perquè creim en els drets que tenen les famílies a decidir lliurement, sense limitacions, a quins centres volen dur els seus fills, perquè sí, els fills són dels pares, perquè sí, tothom té dret a elegir lliurement amb llibertat i perquè sí, governam no per dir a la gent què ha de fer, sinó com ho poden fer.

La zona única d'escolarització a grans ciutats no és un invent d'aquest govern, s'aplica a moltes altres ciutats espanyoles com Madrid, Saragossa, València, entre moltes altres. Precisament les dades avalen que no crea segregació i no perjudica el rendiment acadèmic. En canvi, vostè creu en el sistema anterior, vol moltes zones d'escolarització dins Palma,

i això es deu que des de l'esquerra creis en una política de tuteles, perquè per a vosaltres els fills són de l'Estat, perquè no voleu que la gent triï en llibertat i perquè sempre heu defensat la imposició davant l'alternativa. Potser el model d'escolarització és l'únic aspecte que vostè comparteix amb l'antiga conselleria socialista d'Educació, perquè sap que la resta era un desgavell, i ho sap perquè vostè era batlessa i havia de veure com, entre d'altres, no es va fer l'ampliació de l'institut d'Esporles o com havien d'assumir les reformes des de l'ajuntament del centre de primària, perquè no ho assumia l'IBISEC. Però havia de callar, perquè MÉS era soci de govern necessari per a Francina Armengol.

Però, Sra. Ramon, sigui valenta i faci una passa endavant. Mostri el discurs propi de MÉS que té en educació, sense complexos de germà petit, només així, i des de les nostres diferències ideològiques, podrem arribar a un punt comú sobre els principals reptes de la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 7825/24, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a excessos laborals.

Pasamos a la segunda pregunta RGE núm. 7825/24, que formula Irantzu Fernández del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i diputades. Sr. Sáenz de San Pedro, forma part vostè d'un govern conservador, conservador en allò polític, òbviament, però també en la percepció de la realitat, perquè el que passa al carrer els arriba sempre amb anys de retard. Forma part d'un govern encapçalat per una presidenta, absent per ara, que després de fer mofa darrere pancartes de *We love tourism* i de dir "turismofòbic" a qualsevol que denunciés la saturació de les nostres illes, després de vuit anys d'oposar-se a qualsevol legislació que intentés posar fre al creixement desmesurat o protegir les treballadores més vulnerables, es veu obligada, per la pressió del carrer, a seure en una mesa per a la sostenibilitat un dia, per dissimular els desgavells contra la nostra terra que aprova el Consell de Govern al següent.

Reconeixen que hi ha saturació, benvinguts siguin, però en aquest ritme prendran alguna mesura real durant la legislatura? Quan reconeixeran la saturació laboral que els excessos turístics suposen als treballadors? Perquè du vostè un any com a conseller, també de Treball, i encara no ha pres cap mesura perquè aquesta saturació no repercuteixi en els nostres ciutadans, ciutadans com els cuiners dels hotels, professionals escassos i, per tant, més saturats; ciutadanes com les cambres de pis, ha parlat mai vostè amb alguna? Entén el que significa haver de prendre analgèsics per anar a treballar cada dia?

Sr. Conseller, tot i tenint en compte que li faltaran moltes dades, perquè a dia d'avui encara no s'ha reunit amb els sindicats d'hostaleria, com valora les crítiques dels sindicats i treballadors als excessos laborals que estan sofrint durant aquesta temporada d'estiu?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Señores diputados. Buenos días, Sra. Fernández. Me habla usted sobre las críticas de sindicatos y trabajadoras a los excesos laborales. La verdad es que no sé muy bien la idea que tiene usted de los empresarios de nuestras islas, porque le aseguro que ni son explotadores ni son esos seres malvados que usted insinúa.

(Alguns aplaudiments)

Le voy a decir una cosa, los empresarios son esas personas normales, que hacen cosas extraordinarias, entre ellas, crear empleo y cuidar a sus trabajadores. Pero le voy a decir que concrete un poquito más, cuando usted está hablando de excesos laborales, habla de excesos de jornada, de excesos de carga de trabajo, de excesos de control, habla de la temporada de verano, una temporada que acaba de iniciarse, todavía no hemos llegado al punto más álgido, y la verdad es que no tenemos ningún tipo de críticas ni denuncias de excesos laborales. Pero sí que le garantizo, Sra. Fernández, que estamos vigilantes ante cualquier tipo de irregularidad, cualquier infracción, cualquier exceso y esos tienen que controlarse no solamente en verano, sino durante todo el año.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, president. Sr. Sáenz de San Pedro, viu vostè en un altre món realment o a unes altres illes...

(Alguns aplaudiments)

... o no coneix com funciona la temporada turística a les Illes Balears. I això que els empresaris són explotadors, jo no ho he dit en cap moment, ho ha dit vostè.

Durant el darrer any, cada vegada que el seu govern ha hagut de triar entre treballadors o el benefici empresarial, vostè ha triat el segon. Tenim una situació molt complicada a les Illes

Balears, empreses que no troben treballadors, treballadors que han de viure als seus cotxes o furgonetes durant les onades de calor de temporada estival, gent que posa la seva salut en risc cada dia. I amb aquest panorama, vostès decideixen llevar el Pla de lluita contra la precarietat laboral.

Les decisions tenen conseqüències, les tindran per als milers de treballadors que vostès deixen tirats i les tindran per a vostè, com a responsable darrer del que passi aquest estiu...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

La falta de control afavoreix l'explotació del personal. Assumirà vostè aquesta responsabilitat?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, presidente. Sra. Fernández, lo de explotadores a lo mejor usted no lo diría, pero lo dijo el portavoz de su grupo parlamentario al inicio ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Como ya le he dicho, nosotros trabajamos en la prevención, no en la sanción, queremos trabajar antes, no en el después. Los excesos y las posibles infracciones se controlan durante todo el año, no se controlan durante la temporada estival solamente. Además, usted también sabe que desde en el IBASSAL estamos realizando un refuerzo de personal y de estructura, precisamente para las mediciones de las cargas de trabajo en hostelería. Además, usted sabe que destinamos 400.000 euros para subvenciones de las (...) de carga de trabajo consensuado y aprobado, y funciona muy bien con patronales y sindicatos y está todo pactado con ellos.

Además, nos estamos coordinando con ellos, con la Inspección de Trabajo territorial, para ejecutar toda esa campaña de controles, tanto en el ámbito de relaciones laborales, Seguridad Social, prevención y extranjería. Estamos hablando, Sra. Fernández, de 22.327 acciones inspectoras durante el año. Estamos hablando de 1.860 inspecciones mensuales durante todo el año, además de las que se puedan derivar de posibles denuncias.

Por lo tanto, estamos vigilando el mercado laboral, estamos preparados, Sra. Fernández, estamos trabajando...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

... cada día, precisamente para mejorar las condiciones laborales de nuestros trabajadores. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 7948/24, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 7826/24, per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa de la unitat de la llengua catalana.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7948/24, que formula Alex Pitaluga, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia. Sr. Bauzá, és públic i notori que els seus aliats de VOX qüestionen la unitat de la llengua catalana, ho fan per dividir, confondre i crear conflicte, mentre discutim sobre llengua no parlem sobre el seu ús, i ho fan mitjançant una suposada acadèmia que nega tota evidència científica i fa pública la seva incultura.

La unitat de la llengua catalana és una realitat científica que han tingut i tenen ben clar els lingüistes, i vull destacar Fernando Lázaro Carreter, segurament vostè va estudiar amb els seus llibres. I aquest especialista tenia una ideologia conservadora, però no deia una cosa i en feia una altra segons com i on.

El passat dijous el PP i VOX varen votar a la Comissió mixta interinsular Congrés-Senat en contra d'una moció que defensa la unitat de la llengua catalana i que demana a la Casa Reial la retirada del títol reial a l'"Acadèmi de sa llengua baléa".

Aquesta comissió la integraven molts de parlamentaris del PP de les Illes. Al nostre parlament una PNL similar va comptar amb el suport del PP i en aquesta defensava clarament la unitat de la llengua catalana, a més d'instar la Casa Reial a informar-se bé sobre el tema amb la UIB deixant mentrestant sense efecte la concessió del títol.

A qui hem de fer cas? Al PP de les Illes que ens representa a Madrid i vota en contra? Al PP del nostre parlament que hi vota a favor? Al del Consell de Mallorca? Què en pensa vostè?

El conseller de Cultura defensa la unitat de la llengua catalana?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sr. Diputat, Sr. Pitaluga, seré contundent: Constitució i Estatut d'Autonomia.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pitaluga, té la paraula.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Gràcies, Sr. President. Bé ni a Madrid... a Madrid ni Constitució ni l'Estatut d'Autonomia...

(Alguns aplaudiments)

Miri, ho veiem clar, el PP sempre té dues cares: tenim el PP que vota a favor de la unitat de la llengua o el que vota en contra. Ho varen fer aquí a favor per les més de 10.000 persones que varen sortir al carrer contra el seu secessionisme lingüístic?...

(Alguns aplaudiments)

... o varen votar a Madrid en contra perquè els estreny més el VOX de Madrid que el VOX d'aquí?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Aquí no varen exigir relacionar la llengua amb l'Estatut, serà pel PP valencià o és Feijóo o Ayuso?

Efectivament, sempre tenen dues cares: tenim el PP del turisme responsable de les declaracions o el PP del turisme de gatera del BOIB; el PP que parla de limitar creuers o el que vol ampliar el port de Palma amb zones comercials i una marina nàutica; o el PP de la barra lliure en el territori, també del BOIB, o el de la limitació a la Mesa per la sostenibilitat.

En definitiva, un PP i un govern de Marga Prohens que diu unes coses, però en fa unes altres. Diu les que la gent vol escoltar, però fa el que l'interessa...

(Alguns aplaudiments)

... i a més tutelat per VOX. La gent ja ho sap, Sr. Bauzá.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Sr. Diputat, li he de recordar que el passat 9 de juny hi va haver unes eleccions i els electors varen referendar les polítiques d'aquest govern...

(Alguns aplaudiments)

La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i la nostra cultura i les nostres tradicions són uns elements que ens identifiquen a nosaltres com a societat.

No trobarà en aquesta conselleria ni en aquest conseller ni en aquest govern escletxes -escletxes- per poder argumentar que estam en contra de la unitat de la llengua catalana.

(Remor de veus)

Tothom ha d'exercir les seves competències i les nostres són la protecció i el foment de l'ús del català, que és el nostre idioma, sempre, i com no pot ser d'altra manera, des del convenciment que xerram, parlam i rallam català.

També és cert que les diferents modalitats lingüístiques de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera necessiten protecció, reconeixement i divulgació.

Tenim fets diferenciadors amb altres comunitats, un n'és la llengua, que més enllà d'una riquesa cultural plausible massa vegades ha estat un arma política per anar uns contra els altres.

Deixem anar debats estèrils que només duen divisió i remem tots cap a un reconeixement i una protecció d'una llengua que, juntament amb la castellana, donen a aquesta terra caràcter i personalitat. Sr. Pitaluga, som mallorquí i ciutadà d'un poble del Pla, sé que parlam català i que té diferents modalitats.

Miri, i li ho dic amb tot el respecte del món, l'idioma és perquè ens entenguem uns amb els altres, i jo ho faig en català i vostè segurament per raons de naixement ho fa més a prop del valencià que del català i no passa absolutament res...

(Remor de veus)

Ens hem de fer enfora... ens hem de fer enfora de polèmiques que no duen enlloc. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 7823/24, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a parc públic d'habitatges de lloguer.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7823/24, , que formula Carol Marquès, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vidal, després d'un any com a consellera d'Habitatge, quantes promocions d'habitatges públics protegits ha iniciat a través de l'IBAVI per ampliar el parc públic?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. Bon dia tothom. Bon dia, Sra. Marquès. Miri, en menys d'un any, perquè encara no fa l'any que estam governant, ja li puc dir que s'estan planificant prop de 5.000 habitatges amb les..., sí, amb les diferents polítiques impulsades pel Govern de la Sra. Prohens...

(Remor de veus)

... la majoria d'aquestes seran de protecció oficial, i això només els municipis que ja han decidit acollir-se a les nostres polítiques. Continuem treballant perquè els altres municipis també s'hi acullin, tot el contrari del que fa el PSOE, que és intentar manipular els seus ajuntaments perquè no ho facin, és a dir, en perjudici dels ciutadans.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marquès, té la paraula.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vidal, crec que no ha entès el que li estava demanant: habitatges públics protegits a través de l'IBAVI.

Sra. Vidal, és una realitat que a vostè l'habitatge públic no li interessa gens i molt menys si és per gestionar-lo des de l'IBAVI. Miri, a part dels 633 habitatges entregats i els 424 que li varen deixar en construcció, en tenia 187 per acabar de tramitar, més 256 per conveniar amb els ajuntaments i poder-los començar.

Tot açò era feina que li vàrem deixar feta o en marxa i que només havia de continuar, però vostè ho té pràcticament tot aturat, a hores d'ara ja hauria d'haver entregat 260 habitatges i quants n'ha entregat? 9, o sigui, 251 famílies que podrien tenir ja un habitatge digne i no el tenen. No és urgent per a vostè?

A Eivissa, per accedir a tres habitatges vacants hi ha una llista de 1.362 persones. Li semblen poques? Considera que no és necessària la construcció d'habitatge públic per part de

l'administració?, que les famílies d'aquestes illes no ho necessiten?

Ha col·locat el gerent més ineficaç de tota la història de l'IBAVI i ha aconseguit el seu objectiu: paraitzar tota la seva activitat, però no només a IBAVI, també s'ha encarregat de paraitzar l'exercici del dret de tempteig i retracte, especialment en les operacions dels grans tenidors i fons voltor.

Li vàrem insistir en la necessitat d'exercir-lo en els dos edificis de Menorca que afecten 109 familiars per protegir-les i donar-los seguretat, i la resposta sempre va ser la mateixa: "No". I ara, ja sap el que està passant? Sí, que els estan amenaçats per fer-los fora de casa seva. Vostè ho podria haver evitat, però no, no va voler. Se sent orgullosa? Igual que va impedir la possibilitat de 88 famílies de viure als pisos de Metrovacesa.

I és que a vostè no li importen en absolut les persones d'aquesta terra ni com viuen ni les dificultats que tenen, i molt menys si poden o no accedir a un habitatge.

No té cap intenció d'ampliar el parc públic de lloguer, perquè si arribessin a tenir en uns anys un parc públic prou ampli, com passa a altres països europeus, llavors si aconseguiríem equilibrar els preus dels lloguers al mercat, però després els seus amics...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

... ja no hi guanyarien tant i se'ls acabaria el negoci de l'especulació.

Sabem a quin bàndol està, Sra. Vidal, així que pot deixar d'enredar-nos per justificar-se, perquè els fets parlen per si sols.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gràcies, Sr. President. Sra. Marquès, viu a una realitat paral·lela, absolutament paral·lela.

Miri, quan vam arribar els habitatges que estan en condicions de ser entregats es varen entregar, i ho decideixen els tècnics de l'IBAVI, no com vostès que feien una pressió política perquè s'entreguessin habitatges que no estaven en condicions de ser entregats, fins i tot sense cèdula de primera ocupació, la qual cosa és una infracció urbanística greu...

(Alguns aplaudiments)

Per una altra banda, per una altra banda, actualment l'IBAVI està tramitant i projectant promocions d'habitatge públic de lloguer que sumen més de 600 habitatges, dels quals més de 500 corresponen a noves promocions que s'estan activant durant aquesta legislatura, és a dir, en onze mesos.

S'han tancat convenis amb quatre ajuntaments per activar promocions que sumen prop de 50..., s'estan treballant en convenis per a altres 500 habitatges i promocions en fase de redacció dels projectes.

Des d'aquí vull donar suport a la gestió del gerent de l'IBAVI i dels funcionaris de l'IBAVI, que són els que responen als criteris tècnics per actuar com s'ha d'actuar.

Per una altra banda, em diu que nosaltres no creiem en habitatge públic, i vostès?, en vuit anys 364 claus. Nosaltres -li ho repeteixo-, es planifiquen més de 5.000 habitatges, dels quals la majoria seran de protecció oficial que es promouran per l'IBAVI o per part dels ajuntaments, segons ells triïn, perquè per això els sols són seus.

Nosaltres, per la nostra banda, amb el Decret llei d'emergència habitacional, només amb el decret llei, s'estan planificant, com deia, prop de 5.000 habitatges de protecció, i aquests són només amb els ajuntaments que hagin decidit acollir-se.

Aquesta setmana visitarem també Manacor, també volem visita a Inca, volem ensenyar als municipis quina és la realitat del potencial que té el Decret llei de mesures d'emergència habitacional. Perquè sí que som molt conscients dels problemes de la gent, i els problemes de la gent són causa de vuit anys de polítiques de desgovern i per una política de vendre fum.

Ja tenim anunciat a Palma per generar un 1.200 habitatges, 300 al municipi d'Eivissa, 240 a Santa Eulària.

Amb les mesures directes del decret llei també hi ha un goteig continu de transformacions de locals en habitatges...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

... als diferents municipis de l'illa. També estam posant en marxa el programa per poder rehabilitar els esquelets perquè també siguin habitatges. Li recordo, tots ells...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps, em sap greu.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 7827/24, presentada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a matrícules universitàries.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7827/24, que formula Ares Fernández, del Grup Socialista. *Té la paraula.*

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Vera. Fa nou mesos li vaig demanar precisament sobre si el seu govern tenia pensat mantenir la gratuïtat de les matrícules universitàries per al curs 2023-2024. En resum, la seva resposta va ser un *ya se verá*. Resultat, gairebé 3.000 estudiants que es varen beneficiar del curs 2022-2023 han hagut de pagar aquest curs pels seus estudis. Per què? Perquè així ho va decidir el Govern de Marga Prohens. Ara, havent perdut un any, han sortit dient que bonificaran les matrícules amb criteris econòmics i acadèmics.

Per tant, la meua pregunta és clara: com pensa bonificar, ara sí, les matrícules universitàries?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, bonificarem el preu públic de les matrícules universitàries d'una manera eficaç i eficient amb criteris que primin les rendes baixes i l'excel·lència acadèmica i sense compromete la gestió administrativa de la Universitat. Ho volem fer ben fet, no repetir el nyap que va fer el govern socialista el curs 2022-2023.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández, tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vera, amb la mà esquerra intenten rectificar d'aquella manera la bonificació de les matrícules universitàries mentre amb la mà dreta perdonen impostos a les persones més riques...

(Alguns aplaudiments)

... perdent més de 200 milions d'euros només enguany, Sr. Vera.

I nyap o no, li poden dir als alumnes que l'any passat no varen haver de pagar els seus estudis, 3.000 estudiants que vostès han deixat tirats enguany.

(Alguns aplaudiments)

I no tenien l'excusa pressupostària, perquè bravejaven dient que els sobraven milions per baixar impostos, i no tenien l'excusa del marc legal, no havien d'inventar absolutament res, tenien un decret que no tenia ni un any i si volien un nou model, què els ha suposat?, un article del decret llei òmnibus?, per això han hagut d'esperar un any?

Sr. Vera, amb tots els meus respectes, però és que això no s'ho creu ni vostè, sincerament. Han estat marejant des del començament per arribar al mateix punt, al que volien fer: unes beques de bons resultats, introduint un criteri acadèmic d'excel·lència, que és excloent, i, per tant, arribant a menys gent que ho necessita i de regal pagant també, per cert, a la privada; com sempre.

Amb el seu model, una família, per exemple, de dues persones que cobri poc més de 30.000 euros si no treu un 7 de mitjana queda fora amb vostès. Amb el decret Armengol els estudis eren gratuïts, Sr. Vera...

(Alguns aplaudiments)

... per què? Perquè vostès obvien que la realitat és molt diversa. Li puc garantir que no és el mateix estudiar el cent per cent en bones condicions que un estudiant que tenguí una situació més complicada a casa. Li ho dic, el rendiment no és el mateix.

Parlaven vostès de dificultats socioeconòmiques. No és així. A un tuit del Govern de les Illes Balears varen deixar clar les seves intencions, deien: "la Conselleria d'Educació premia l'excel·lència -l'excel·lència-, acadèmica", ho deixen clar, l'equitat en orris. I, com sempre, amb vosaltres, elitisme disfressat de meritocràcia.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Moltes gràcies, president. Sr. Fernández, deixar tirats 519 docents en el Pla d'estabilitat, deixar tirats tots els docents de Formentera, d'Eivissa i de Menorca, que en aquest moment no tenen on viure. Això és deixar tirats. Vuit anys i no ho varen arreglar.

(Alguns aplaudiments)

La Conselleria d'Educació i Universitat està acabant de perfilar per al curs que ve la gratuïtat de les matrícules de la Universitat amb l'excepció de pagament per a tots aquells alumnes de famílies amb rendes econòmiques baixes o aquells que tinguin bons resultats acadèmics, i ho feim de tal manera que els estudiants no hauran d'avançar els doblers; que amb vostès sí. Es tracta d'una mesura pensada per ajudar els nostres joves de manera real i efectiva. Volem que tothom que ho vulgui es pugui formar i que aquells estudiants que tinguin

capacitats no es vegin obligats a deixar els estudis per raons econòmiques. La nostra intenció és premiar l'esforç, volem donar tranquil·litat a tots aquells estudiants que ho mereixen i no volem que el seu talent es perdi.

Perquè perdre talent jove es perdre el nostre futur com a Illes Balears. Els joves necessiten oportunitats que els ajudin per posar en marxa el seu propi projecte de vida. I el seu govern, Sr. Fernández, va ser un *pan para todos*, que al final es va convertir en un *hambre para mañana*, perquè vostès varen donar una gratuïtat universal a tots els alumnes sense tenir en compte ni tan sols els criteris que establia el ministeri, el ministeri del seu partit.

La seva va ser una acció puntual, tan puntual que en el pressupost de 2023 no varen preveure ni un euro per a les matrícules universitàries, una situació que va fer inviable ajudar els nostres alumnes...

(Alguns aplaudiments)

... enguany. Diran que pensaven seguir governant, que és el que diuen sempre.

Ara, als socialistes us preocupa la Universitat. Ara. Durant vuit anys varen ser incapaços d'implantar nous graus universitaris. Un, Medicina. Aquest govern en deu mesos ha implantat dos nous graus universitaris. Ha implantat la presencialitat absoluta...

(Remor de veus i aldarull)

... d'Infermeria a Menorca i a Eivissa...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

... ha firmat el contracte programa amb la Universitat, està projectant la segona residència universitària i posam en marxa amb la Universitat les obres d'ampliació de l'extensió universitària de Menorca i el nou edifici Mateu Orfila.

Obras son amores y no buenas razones, senyors de l'esquerra. Nosaltres som un govern que complim amb la paraula donada. El Partit Popular és el partit que de veritat respon a allò que demanden els joves...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

... de la nostra comunitat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 7949/24, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 7833/24, per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a derogació llei de memòria democràtica.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7949/24, que formula Cristina Gómez, del Grupo Mixto. Tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. Bon dia, Sra. Estarellas. La pregunta és per a vostè, consellera de Presidència. Quines raons justifiquen la derogació de la Llei de memòria democràtica aprovada per àmplia majoria i, a més a més, avalada per organitzacions de drets humans internacionals? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Gómez. Tornaré respondre aquesta pregunta encantada. Aquest govern des del minut u d'aquesta legislatura ha apostat per mantenir la Llei 10/2016, de recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme, que record que és una part important també de la memòria democràtica. No hem amagat en cap moment que tenim un pacte d'investidura i en aquest pacte d'investidura es duia la derogació de la Llei de memòria democràtica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, en llenguatge planer vostè m'acaba de contestar que està pagant el peatge...

(Alguns aplaudiments)

... ara està pagant un peatge i -açò no ho ha dit, però li ho diré jo-, li paga un peatge a un partit neofranquista i neofeixista. Així és.

(Alguns aplaudiments)

Miri, miri, li vull recordar, jo crec que no caldria, però li recordaré algunes paraules del seu company, del Sr. Lafuente, que és qui va defensar el posicionament del Partit Popular l'any 2018. Literalment: *“Queremos manifestar el Grupo Popular nuestro reconocimiento, agradecimiento a todos los ponentes, su predisposición al acuerdo, su comprensión, su trabajo y especialmente a la diputada Silvia Cano como coordinadora de la ponencia. Para el Grupo Popular el objetivo principal, la razón de ser del texto legal es el reconocimiento democrático a todas las víctimas que sufrieron persecución por razones ideológicas, políticas o religiosas durante la Guerra Civil y durante el franquismo. A esas personas que la sociedad tiene una deuda histórica con ellas, que padecieron todo tipo de sufrimientos, y gracias a ellas tenemos un sistema moderno y democrático. Por eso, pensábamos que el concepto reconocimiento democrático, englobaba realmente el objetivo de la ley, frente al nombre original de memoria democrática”.*

Agraïm que s'incorporés aquest reconeixement i més del 50% d'esmenes presentades. I, a més a més, Sra. Estarellas, supòs que coneix la història, és una aportació del Partit Popular incloure les víctimes dels bombardejos, víctimes també innocents de la Guerra Civil i que va ser una aportació del seu partit.

És a dir, realment vostè ha estat sincera, açò figurava a l'acord, vostès paguen peatge. Li vull donar una..., no sé si mala o bona notícia, perquè en realitat no sabem el que vostès haurien fet, si no necessitessin el vot de VOX per aprovar algunes lleis, per aprovar pressuposts i, sobretot, per estar al Govern. Li vull comunicar que el plenari del Tribunal Constitucional ha admès a tràmit...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

... el recurs d'inconstitucionalitat per derogar la Llei de memòria democràtica d'Aragó. I jo desig i esper que aquí passi el mateix. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Gràcies, Sr. President. Sra. Gómez, avui es debat una proposició no de llei feta i, supòs que tots aquests arguments els tornarem manifestar a la cambra del Parlament...

(Remor de veus)

Jo li puc dir el que fa aquest govern des del minut zero que va començar a fer feina. Primer de tot, hem executat molt més, molt més que el projecte d'immersió que em vaig trobar fet,

amb tota una conselleria dedicada a la memòria democràtica, perquè vostès de paraules moltes, de fets, ens podríem parlar un poc més.

(Alguns aplaudiments)

Després, peatge i no peatge. És un acord públic que es va fer en el seu moment i això passa quan un govern està en minoria, que necessita pactes per poder governar i donar estabilitat a una comunitat autònoma, cosa que vostès també en saben molt de pagar peatges Sra. Gómez, molt però!, neocomunistes i etc., perquè aquí si començam a titllar tothom, titllem a tothom de les mateixes.

Jo li puc dir el que feim com a govern i com a govern mantenim una de les cames principals de la memòria democràtica, que és la recuperació de persones desaparegudes. I ho vaig veure clarament l'altre dia en el consell..., de la comissió que vàrem tenir amb el ministre. És a dir, de tot el que es va parlar, primer de tot, tots els deures que no ha fet el ministeri, que són molts i duen molts d'anys parlant de memòria democràtica, però molts, han de posar un banc d'ADN, no sabem, ara un programa que facilitarem a les comunitats... Vaja, vuit anys parlant del mateix Sra. Gómez.

Preocupa's un poc de veure, ja que estan tan preocupats per la dignitat de les persones, a veure què fa el Govern d'Espanya, sustentant per grups com els seus, sobre aquests temes. Cerquin un poquet d'hemeroteca i no es fixin només si aquí feim o no feim, o deixam de fer una part de la memòria, perquè mantenim una llei plenament, en concordança amb una part important de la memòria democràtica. I ho seguim fent, li podria donar tots els retalls de tot el que duim fet, si vol li puc passar, a vostè li pareixerà una nimietat, però a mi...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Bé, com que no em queda temps, jo Sra. Gómez, primer de tot...

(Remor de veus)

Bé, crec que no, m'ha dit que he d'anar acabant. Sra. Gómez, jo li dic que aquest Govern aposta per mantenir la Llei 10...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps, em sap greu.

(Alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 7817/24, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a inversió en carreteres.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7817/24, que formula Idoia Ribas del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Muchas gracias, presidente. Buenos días a todos los asistentes a esta sesión plenaria. Sra. Vidal, Govern y consell han decidido unirse para reclamar a Sánchez una financiación justa de carreteras, esto es lo que leímos la semana pasada en algunos medios de comunicación, porque parece ser que el ministro de Transportes considera que las inversiones en infraestructuras deben pagarse con el dinero que recibimos por el factor de insularidad. Esto es cuanto menos sorprendente.

Por cierto, al margen del dinero que Baleares reciba por el hecho de ser islas, también existen unos convenios de carreteras, por los que el Gobierno del Sr. Sánchez debería pagar, debería aportar 230 millones de euros. De ahí mi pregunta sobre si considera usted que el Ministerio de Transportes cumple con sus compromisos de inversión en carreteras porque, ya lo considera cumplido, cuando la ministra de Hacienda nos transfiere otro importe, de otro concepto distinto, que es compensar la insularidad. Es cuanto menos sorprendente, y me gustaría saber su respuesta.

Gracias, Sra. Consejera.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, presidente. Muchas gracias, Sra. Ribas, por su pregunta. El factor de insularidad, previsto en el Régimen Especial de Baleares está, efectivamente, para contrarrestar las múltiples desventajas de la insularidad y para financiar inversiones públicas para compensar estas desventajas, provocadas por el hecho insular.

Nos preocupa que el Gobierno del Sr. Pedro Sánchez opte ahora por decir que las inversiones en infraestructuras de transportes se deben financiar directamente desde el Ministerio de Hacienda, con cargo al factor de insularidad. El factor de insularidad debe ser un complemento de inversiones adicionales a los convenios de carreteras con los consejos insulares y al convenio ferroviario con la comunidad autónoma, que necesitan las islas para llevar a cabo diversos proyectos, tan importantes como la mejora de la red viaria de todas las islas y la ampliación de la red de tren de Mallorca.

En eso estamos, defendiendo desde el Govern ante el Gobierno central, exigiendo que Baleares pueda recuperar los convenios de carreteras y el convenio ferroviario. Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ribas, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Celebro su respuesta, Sra. Vidal, porque lo cierto es que hace ya 46 años que la Constitución Española reconoce el hecho insular, que debe ser compensado, y debe ser atendido de forma particular, según dice literalmente el artículo 138 de la Constitución Española.

Los partidos políticos están más preocupados, en líneas generales, de pillar una silla en el Consejo de Ministros, que en lo que padecen los ciudadanos de estas islas, y para pillar una silla en el Consejo de Ministros, no digamos ya si se aspira a ser presidente, lo que hacen falta son muchos diputados, ¿verdad? ¿Y qué pasa con esas islas?, pues que solo aportan 8 diputados. Muy diferente de Madrid, que aporta 37; de Cataluña, que aporta 48; de Andalucía, que aporta 61. Y este es el problema de estas islas, ese, y que es más caro traer energía, más caro exportar productos o servicios, más caro expandir nuestra industria, más caro y más difícil conseguir trabajadores, más caro el coste de la vida, más caro el suelo, tanto para conseguir vivienda como para establecer la industria. Pagamos impuestos exactamente igual que el resto de españoles, pero nos toman el pelo.

La Constitución Española garantiza que se debe tener en cuenta y hasta hoy, lo único que han hecho quienes nos gobiernan desde la Moncloa, es toearnos...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando por favor

LA SRA. RIBAS I MARINO:

¿Aznar? Nos consiguió descuentos para que las aerolíneas nos salgan más baratas, pero luego suben los precios. Armengol, factor de insularidad, pero resulta que en lo que consiste el factor de insularidad es en unas inversiones que recibe el resto de España. Una vergüenza, le animo a seguir...

(*Es produeix el tall del micròfon*)

EL SR. PRESIDENT:

Se ha acabado el tiempo, Sra. Ribas, lo siento.

(*Alguns aplaudiments*)

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. Efectivamente Sra. Ribas, la realidad es que para el presidente del Gobierno de España, los baleares somos ciudadanos de segunda. No somos Canarias, cuyo voto

es necesario para mantener en el poder al Sr. Sánchez. Los presupuestos generales del Estado vigentes del Sr. Sánchez incluyen 400 millones para Canarias, en concepto de convenios de carreteras. ¿Y qué hizo el Govern del pacte con los convenios de carreteras?, dejarlos en un cajón, a cambio del factor de insularidad y de hacerse una foto para decir que se había conseguido este fondo.

(*Alguns aplaudiments*)

¿Qué decía luego el PSIB aquí, en este Parlamento? ¿Qué decía el PSOE en Madrid, desde el Ministerio de Transportes? Pues una cosa y la contraria, el Ministerio de Transportes confirmó en respuesta a senadores del PP, que según los criterios del Ministerio de Hacienda, la financiación de inversiones en Baleares, se canalizaría a través de diversas vías y no mediante convenios de carreteras y lo derivaba al factor de insularidad, recordando que a través de este factor, se podrían destinar estos fondos, supuestamente adicionales, a financiar obras en infraestructuras de transporte. Pero esperen, ¿qué decía aquí el PSIB? 2 de noviembre de 2022, ese día el Parlamento, con voto a favor del PSIB por unanimidad, insta al Gobierno de España a retornar las negociaciones de los convenios de carreteras con los consejos insulares y que estos convenios de financien a cargo de partidas independientes del factor de insularidad.

El PSIB ese día, su diputado Damià Borràs, decía en esta cámara, según recoge el *Diari de Sessions*, “*que quedin clar, els nous convenis tampoc no han de ser, ni seran finançats pel factor d’insularitat, sense intercanvis, sense renunciés*”. Eso es lo que seguimos defendiendo. Nosotros no hemos hecho este cambio de discurso tan lamentable como hace el PSOE, según cómo sople el viento. Lo que el PP exige desde el primer día, recibir el factor de insularidad y también los convenios.

La presidenta Marga Prohens ya lo denunció desde el primer día y también lo dijo hace más de un año...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando por favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

... que se había confirmado el engaño del factor de insularidad, al negarse el Gobierno a firmar nuevos convenios. Lo dijo la presidenta y lo repito, la Sra. Francina Armengol *ho sabia i ha enganat els ciutadans ...*

(*Es produeix el tall del micròfon*)

EL SR. PRESIDENT:

Se ha acabado el tiempo.

(*Alguns aplaudiments*)

Muchas gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 7818/24, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras i Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a mesures per atallar el problema de l'“okupació”.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7818/24, que formula Patricia de las Heras del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sra. Vidal. ¿Recuerda la casa del terror de Palma?, ruinas, abandono y degradación del que fuera el antiguo refugio de “okupas”, menores tuteladas prostituidas, drogas y peleas. Lo que dejaron los “okupas”, un cadáver urbano lleno de suciedad y grafitis, una imagen deplorable para el barrio. Descrito por los propios vecinos como foco de delincuencia e inseguridad, una auténtica pesadilla convertida en escenario de explotadores sexuales.

No muy lejos numerosos inmuebles ocupados donde también se ejercía la prostitución de menores, ahora tapiados y abandonados. Hace menos de dos semanas moría el joven que fue arrojado desde un segundo piso por un “okupa” en Palma, una vivienda en un edificio con más de veinte ocupaciones de diferentes nacionalidades y escenario habitual de disputas, muchas motivadas por asuntos de droga.

Sra. Vidal, ¿tiene este gobierno medidas previstas para atajar el problema de la “okupación”?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. Gracias, Sra. de las Heras, por su pregunta. Como hemos venido demostrando durante estos meses, somos un gobierno que cumple con la palabra dada y con lo que votaron los ciudadanos de Baleares. Después de ocho años de políticas intervencionistas y de ataque a la propiedad, el govern Prohens trabaja para dar seguridad y para defender la propiedad privada.

El pasado jueves salió a consulta previa la elaboración del anteproyecto de ley de vivienda de las Islas Baleares, que tiene como objetivo dar soluciones a diferentes problemas relacionados con la vivienda, como es por supuesto el de la “okupación”.

En el programa electoral que votaron los ciudadanos de Baleares figuraba un plan contra la ocupación ilegal, que será una realidad y que es una necesidad para atajar este problema.

Teniendo en cuenta que este problema es también competencia judicial y estatal, y no es competencia total de este gobierno, lo que le puedo asegurar es que la ley autonómica llegará hasta donde tenga que llegar para aportar soluciones a esta problemática. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. de las Heras, tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Efectivamente, es competencia estatal y por eso lamentamos, en primer término, que el Gobierno del Sr. Rajoy, con mayoría absoluta, no atajara este problema.

La ocupación es un problema grave que está afectando profundamente a nuestras islas. Las consecuencias de este fenómeno son alarmantes y tangibles. La inseguridad jurídica para los propietarios es solo una parte del problema. Las ocupaciones han llevado a situaciones extremas de tráfico de drogas y asesinatos convirtiendo vecindarios tranquilos en zonas de alta criminalidad. Esto no solo afecta a los propietarios sino también a los vecinos que viven con miedo y en constante inseguridad.

La degradación de los barrios es evidente. Los edificios ocupados a menudo se convierten en focos de suciedad, vandalismo y comportamientos antisociales, deteriorando la calidad de vida de todos los residentes. Esta situación genera un ambiente de miedo e incertidumbre que afecta a la cohesión social y al bienestar de nuestras comunidades.

El impacto en el mercado inmobiliario es significativo. La ocupación desalienta a los propietarios a alquilar sus viviendas reduciendo la disponibilidad de viviendas legales y empeorando la crisis habitacional.

Es fundamental que el Gobierno adopte medidas claras y efectivas para abordar este problema y por ello necesitamos una actuación contundente que incluya la agilización de los procesos judiciales para desalojar “okupas”, el refuerzo de la seguridad en los barrios afectados y la implementación de políticas preventivas que disuadan las ocupaciones desde su origen.

Por ello, desde el Grupo Parlamentario VOX le instamos a que este gobierno presente un plan detallado y eficaz para atajar el problema de la ocupación de manera definitiva.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. Como le decía, Sra. de las Heras, hemos iniciado el proceso para elaborar la nueva ley de vivienda autonómica que establezca una regulación general de acceso a la vivienda en nuestra comunidad autónoma. Hemos dado ahora un plazo de dos meses muy superior al legalmente establecido para que los ciudadanos pueden aportar todas

aquellas propuestas a nivel legislativo y en materia de vivienda que sean susceptibles de incorporarse al futuro borrador del anteproyecto de ley.

Invitaría al Partido Socialista, que está preocupado en hacer aportaciones, como no ha hecho a la Ley de urbanismo, y sí ha hecho, por ejemplo, MÉS per Mallorca.

La norma que se empieza a tramitar busca facilitar el acceso a la vivienda a precios accesibles, tanto de iniciativa pública como privada y la colaboración de ambas, para incrementar la oferta de vivienda a precio asequible que permita bajar los precios del mercado en las Islas Baleares.

Después de ocho años de inacción del Govern hay que dar soluciones y hay que dar soluciones urgentes. En ello estamos desde el primer día. He anunciado ya, en la pregunta anterior, que gracias a las medidas adoptadas por el gobierno Prohens se están planificando ya unas 5.000 viviendas nuevas, la mayoría de las cuales serán de protección oficial.

Otro de los grandes problemas que pretendemos solucionar es la posibilidad de adoptar medidas que ayuden a reducir la ocupación ilegal en viviendas. Una situación que se ha ido incrementando también en los últimos años por las políticas permisivas que no han hecho nada más que agravar esta problemática.

La norma, pues, adoptará diferentes medidas en el ámbito de la regulación de los derechos y deberes del acceso a la vivienda para nuestros ciudadanos. Tenemos que regular y defender estos derechos, y lo vamos a hacer. Somos un gobierno que cumple con la palabra dada.

Esta problemática será uno de los puntos importantes de la nueva ley, a pesar de que la mayor parte de la ocupación deriva de leyes estatales y se trata de procedimientos judiciales.

Quería recordarle también que estamos trabajando en el programa de Lloguer Segur para aflorar con seguridad jurídica esos miles y miles...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

... de viviendas que están cerradas por el miedo de los propietarios ante políticas que no aportan seguridad jurídica, sino todo lo contrario.

Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. La novena pregunta, como se ha dicho, queda aplazada.

I.10) Pregunta RGE núm. 7828/24, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebaixes fiscals.

Pasamos la décima, RGE núm. 7828/24, que formula Llorenç Pou, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Costa. En aquest darrer any vostès han reduït els tres únics impostos que fan que els rics paguin més que la resta de la població, una rebaixa fiscal que suposarà en aquesta legislatura 700 milions d'euros. Amb 700 milions d'euros podríem finançar la gratuïtat del transport públic, senyors, durant quatre legislatures.

Per tot això li deman, Sr. Costa, si vostè dirà, reconeixerà als ciutadans que aquestes rebaixes fiscals acabaran derivant en aquesta legislatura en retallades dels pressuposts. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president, i gràcies, Sr. Pou, per la seva pregunta. "No esperam que les rebaixes fiscals siguin suficientment importants com per alterar la trajectòria de creixement d'ingressos", no ho dic jo, ho va dir Standard & Poor's el passat mes de novembre quan va lloar la qualificació del deute de la comunitat autònoma de les Illes Balears. I fa només un mes la mateixa agència de qualificació destacava la nostra bona situació financera, la reducció del deute -més de 300 milions d'euros-, i la situació de superàvit pressupostari.

La nostra reforma fiscal, que ja varem presentar quan érem a l'oposició i que formava part del nostre programa de govern, és la reforma fiscal que varen demanar els ciutadans de les Illes Balears a les eleccions autonòmiques, una reforma pensada i executada amb seny i responsabilitat, i avalada per les urnes fa tan sols uns dies, Sr. Pou. Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Els governs, cregui'm, Sr. Costa, tenen un greu problema quan els seus polítics es creuen les seves mentides.

Miri, la política econòmica...

(Alguns aplaudiments)

... que vostès estan aplicant ens durà a greus conseqüències, i li posaré tres exemples.

Primer, vostès duen un any absolutament obsessionats a impulsar el sector de la construcció. La mateixa Universitat ha afirmat que el decret llei que varen aprovar la setmana passada farà créixer fins a 130.000 persones la població de Balears. És això un suggeriment del doctor Riera?, no se n'adonen que vostès estan activant la mateixa bombolla immobiliària que va esclatar el 2007?

Segona qüestió. El darrer informe del mes de març de la seva Direcció General d'Economia reconeixia que el creixement econòmic de Balears d'enguany serà sensiblement inferior al que vostè va preveure el mes de setembre per fer el seu pressupost, i tots sabem que menor creixement implica menors ingressos.

I tercera qüestió. Quan dirà la veritat dels descomptes públics d'aquesta comunitat autònoma als ciutadans? Perquè vostè, Sr. Costa, va enviar -que parla d'informes-, va enviar un informe de les previsions a mig termini de la comunitat autònoma al Ministeri d'Hisenda, i vostè, vostè, reconeix que les rebaixes fiscals que han aprovat provocaran un dràstic deteriorament dels comptes públics, fins al punt que l'any que ve hi haurà ja un dèficit d'una dècima i arribarà als cinc punts de dèficit l'any 2026; 200 milions d'euros, Sr. Costa.

Aquesta situació és bastant trista, perquè aquests 200 milions d'euros, que implicaran retallades, aquests 200 milions d'euros que implicaran, que afectaran les classes mitjanes i treballadores, s'han assolit a través de la seva obsessió de beneficiar els rics i els súper rics. I és que poques vegades intentar beneficiar tants pocs haurà suposat tants de perjudicis a la immensa majoria.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, Sr. Costa, la meva qüestió és, qui menteix, el Sr. Costa de la primera resposta o el Sr. Costa que envia aquest informe a l'AIReF on reconeix que les rebaixes fiscals...

(Alguns aplaudiments)

... provocaran retallades aquesta mateixa legislatura perquè ja no apliquen les regles fiscals? I no em vengui a la seva resposta, Sr. Costa...

EL SR. PRESIDENT:

Vaja acabant, per favor.

EL SR. POU I GARCÍAS:

... a començar a explicar-me ni el Sr. Sánchez ni Catalunya, perquè a aquest informe vostè reconeix que els ingressos del sistema de finançament li augmentaran. Per tant, vostè...

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Sr. Pou, no confongui el que vostè desitjaria que passàs amb el que passa realment, Sr. Pou.

(Alguns aplaudiments)

La mesura estrella, estrellada. Això és el que ens va dir no fa més que uns mesos. Idò bé, més de 6.000 famílies han elegit lliurement no pagar ni un sol euro quan han heretat, ja sigui per causa de mort o en vida; pràcticament 9 de cada 10 contribuents han pagat zero euros a l'impost sobre successions i donacions; 429 menors de 30 anys han pagat zero euros per comprar el seu primer habitatge habitual; 715 menors de 36 anys, famílies nombroses, monoparentals o persones que tenen discapacitat a càrrec han pagat la meitat del que pagaven amb vostès per comprar un habitatge; tres de cada quatre contribuents es beneficiaran d'una baixada de mig punt a l'IRPF i de l'increment de les deduccions. Totes aquestes persones són els rics del Partit Socialista, aquests són els rics...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

I espero, Sr. Pou, que ni tan sols se'ls passi pel cap establir un mínim de tributació a l'impost sobre successions i truncar la voluntat dels ciutadans de les Illes Balears expressada a les urnes.

Ara, això sí, tenim una cosa claríssima, una cosa que tenim molt clara, més bé, dues coses que tenim molt clares: primera cosa, mentre governi el Partit Popular en aquesta comunitat autònoma es continuaran abaixant els impostos als ciutadans de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

... i segona realitat, si torna a governar el Partit Socialista tornaran a escurar les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 7829/24, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Institut per a la Convivència i l'Èxit Escolar.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7829/24, que formula Amanda Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

Silencio, por favor. Silencio ... Sra. Fernández, por favor.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Sr. Vera, com valora la feina feta per l'Institut per a la Convivència i Èxit Escolar conegut com Convivèxit?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, Convivèxit és una peça essencial de la Conselleria d'Educació i Universitats, de fet, coordinarà, juntament amb salut mental, la posada en funcionament de la figura del psicòleg en els centres de secundària per al pròxim curs.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Sí, Sr. Vera, vostè, com la resta de govern, diu una cosa i després en fa una altra. Vostè valora positivament la feina de Convivèxit igual que ho faig jo, igual que ho fan tots els representants de la comunitat educativa i que varen voler que així constés en el Consell Escolar de les Illes Balears, la magnífica tasca i la felicitació a Convivèxit per l'acompanyament als centres educatius en moments molt difícils, però, sobretot, varen voler que constés la seva preocupació davant la notícia que vostè vol eliminar l'assessoria presencial de l'agenda Convivèxit que tenim a Eivissa i Formentera, i que tenim a Menorca.

I no ens enganyi, i no torni dir que vostè no elimina el servei i que, per tant, vostè posarà personal CAIB. Allà es necessita personal especialitzat, amb un perfil específic quant a convivència, a resolució de conflictes, a coeducació, a educació social i a benestar.

I aquesta no escolta a la comunitat educativa que vostè repeteix un dia darrere l'altre, i aquesta desconfiança i poca sensibilitat amb Convivèxit fa que s'estigui desmantellant tot el servei, tot, també el de Mallorca de cara al proper curs. I quan vostè desmantella Convivèxit, el que està fent és deixar sense acompanyament i abandonant els centres en moments tan difícils com quan tenen infants que estan patint assetjament i ciberassetjament. L'any passat vàrem poder ajudar 384 infants en aquesta situació gràcies a aquest acompanyament.

Quan vostè desmantella Convivèxit també està deixant de banda les formacions de coeducació i la prevenció en violència masclista, 89 joves varen ser ajudades a través del protocol que es va posar en marxa. Quan vostè desmantella Convivèxit també està deixant al marge la formació en educació emocional, en salut mental. Ja pot parlar de coordinació de psicòlegs si no tenen un equip, un servei com Convivèxit que ho pugui coordinar...

(Alguns aplaudiments)

... i que, a més, vàrem ser -i recordam-ho- la comunitat autònoma primera de tot Espanya que va tenir un protocol per ajudar infants i joves que s'autolesionaven i que tenien idees suïcides, 672 infants varen ajudar l'any passat.

Per tant, li deman que, per una vegada en un any, contesti la pregunta que li faig, no m'eviti, no em cridi i contesti,...

(Algunes rialles)

... recapituli, repensi el que diu i deixi que Convivèxit tenguí estructura a Mallorca, a Menorca, a Eivissa, a Formentera i pugui acompanyar els centres educatius.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. És vostè agosarada parlant de desmantellar, desmantellar com va deixar desmantellada l'Atenció a la Diversitat vostè, eh?...

(Alguns aplaudiments)

... que això sí que era sagnant.

Sra. Fernández, actualment Convivèxit només està format per assessors tècnics docents. Si vostè fa una lectura comprensiva de l'article 90 de la seva llei balear d'educació que regula aquesta figura, veurà com, primer, són complementaris dels funcionaris del cos general de l'administració i, segon, són personal temporal.

Així, el que es pretén fer a Convivèxit té tres eixos: primer, complir amb els principis d'eficàcia, objectivitat i imparcialitat de l'article 103 de la nostra Constitució i dotar aquest servei de places dels cossos generals de tal forma que hi hagi una continuïtat i no una temporalitat com fins ara, i oberta als cossos docents -i oberta als cossos docents-; segon, dotar Convivèxit d'una estructura adequada i crear un servei adequat a les direccions territorials de Menorca i d'Eivissa; i, tercer, que aquesta situació transitòria actual estarà solucionada aquest mateix any, tal com ho vaig comunicar al Consell Escolar.

Els ATD són necessaris per garantir que la gestió administrativa s'acosti a la realitat educativa, però no han de ser la regla general, han de ser complementaris. Res més lluny del que pensa el Partit Socialista Obrer Espanyol, que en vuit anys va duplicar el nombre d'ATD des de 2015, i varen passar de 169 a 319.

Sra. Fernández, a vostè no li agraden les meves respostes, perquè a vostè no li agrada que es parli de l'herència rebuda. Vostès creuen que aquest govern ha de fer, ha de pensar i ha de dir el que vol el PSOE, per això vostè estaria més còmoda registrant, juntament amb la pregunta, la resposta que li he de dir, i dirien... i dirien que és regeneració democràtica, igual que ho és voler intervenir els mitjans de comunicació que s'allunyen del discurs de Ferraz, igual que ho és pretendre...

(Remor de veus)

... que el poder executiu controli el Poder Judicial i tot això *al más puro estilo exprópiese* d'Hugo Chávez, però darrere aquest mur que han construït té un govern que defensarà la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia, la igualtat i la llibertat davant de tot i de tots.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 7947/24, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 7831/24, per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contribució del Govern a l'estabilitat de les nostres institucions.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7947/24, que formula Pilar Costa, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

(Remor de veus)

Silencio, per favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, supòs que el seu govern també està preocupat per la inestabilitat, per no dir la paràlisi absoluta, el desgavell i la vergonya política que viu una institució tan important com és el Consell de Formentera, on acaben de dimitir tots els consellers del Partit Popular i de Sa Unió i ja només queda un president en solitari que està acabant d'enfonsar l'honorabilitat de la institució i la seva governabilitat.

Em podria dir, Sra. Consellera, de quina forma el Govern ajudarà a aquesta estabilitat en el Consell?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Costa. A veure, aquest govern, com no pot ser d'altra manera, lamenta profundament la situació política generada en el Consell de Formentera i el que de moment desitjam com a govern i des del màxim respecte per les institucions és que arribin a una solució el més aviat possible per al bé de tots els formenterencs.

Des del Govern -com li dic- respectam aquesta autonomia local, però, per suposat, ens posam al costat del Consell de Formentera per poder ajudar en el que ells considerin necessari.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, no basta lamentar, perquè sap què passa?, que vostès han ajudat a agreujar el problema que viu en aquests moments...

(Alguns aplaudiments)

... el Consell de Formentera, i la Sra. Prohens ha ajudat a empitjorar la situació i als fets em remet.

Quan el PP de Formentera trenca amb el Sr. Córdoba, acte seguit la Sra. Prohens se'n va a aquella illa per rehabilitar el Sr. Córdoba; quan es fa públic que el Sr. Córdoba ha demanat un sobresou econòmic, vostès es reuneixen amb el Sr. Córdoba. Fa una setmana només he rebut una resposta seva on reconeixen les seves reunions amb el Sr. Córdoba, això sí, diuen, però, que no en la seva qualitat ni de presidenta ni de membres del Govern.

Miri, Sra. Estarellas, a Formentera ja és un clam que cada vegada que la presidenta Prohens es comunica amb la institució empitjora la situació política en el consell. Han traït els seus companys del PP i que entre el Sr. Alcaraz i el Sr. Córdoba, la Sra. Prohens ja ha triat Córdoba. I aquest desgavell l'han provocat vostès, perquè són vostès els que van fer una llista política, varen posar el candidat, per cert, el mateix que ho havia estat les passades eleccions, i ara han decidit que per tenir un vot més al Parlament de les Illes Balears han abandonat el Consell de Formentera, una política molt a curt termini.

Sincerament, crec que d'una presidenta d'un govern s'espera que no passi a ser la *follonera* d'aquell govern, perquè allà on hi ha un problema o un *follón*, allà hi ha la presidenta del Govern...

(Alguns aplaudiments)

... i la cirera d'aquest pastís ahir el vàrem tenir amb els insults que el mateix Partit Popular ha llançat contra el president del Parlament, tota una situació molt conciliadora.

Sincerament, crec, i després de veure també què ha fet el president del Consell de Mallorca, que fa dinars o sopars...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... conspiratoris contra la mateixa presidenta, haurien de reflexionar què fan malament.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra. Silencio, por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo el títol de *folloñera* li donaria més bé a vostè, Sra. Costa, i no a la Sra. Prohens...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i és que setmana rere setmana quan baixa a aquesta bancada pujam el nivell d'agror de les seves intervencions.

Vostè ja sap més que jo, perquè jo de llistes polítiques..., jo som al Govern, crec que a vegades vostès es queixen quan feim mencions a segons quins tipus de polítiques del Govern d'Espanya, que ara també els hi farà, i aquí som el Govern i jo com a govern que em parli de les llistes, de com va fer la llista el PP de Formentera. Jo crec que vostè degué tenir qualche intervenció en les llistes del PSOE; que, per cert, no varen ser votades, perquè quedaren a l'oposició.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, un poc més de respecte del que va sortir a les urnes i un poc més de respecte per al Sr. Córdoba, només faltaria.

Com a govern -li ho acab de dir-, esperam que aquesta situació, pel bé de totes les Balears, se solucioni el més aviat possible, que ho facin amb la màxima autonomia i el màxim respecte cap a les autonomies, que no poden ser d'altres institucions, i si necessiten que el Govern doni suport a qualche cosa, doncs, allà hi serem, però respecte a les autonomies.

Però jo ho entenc, perquè vostès estan avesats a interferir de manera constant en totes i cada unes de les altres institucions. Si aquest govern aprova mesures que poden anar bé a altres institucions municipals, supramunicipals, etc., no es preocupi, que vostès ja els faran saber que no s'han d'acollir, perquè no sigui que el Partit Popular tingui una mesura que els pot servir de qualche cosa i pugui donar qualche solució. No, vostès

ideològicament prohibiran qualsevol cosa que vagi contra una mesura positiva d'aquest govern. Per tant, no vagin donant lliçons d'ètica.

Per a lliçons d'ètica, vostès, que són aquí els representants dels socialistes del Govern d'Espanya, no ens vagin donant lliçons d'ètica ni lliçons de com ho hem de fer amb les d'institucions. El que podrien fer és posar-se devora d'aquest govern, atesa la paràlisi del Govern d'Espanya, que ja n'hem parlat un parell de vegades, però èticament...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... ara posam dins un caixó, treim, segons ens convé, pensar en cadires i ara hem d'esperar què passa a Catalunya per veure si aprovam un pressupost i ens donen aquesta...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps, Sra. Estarellas.

(Alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 7830/24, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model del port de Palma.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7830/24, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors i senyores diputats. Sr. Lafuente, quan l'any passat sentíem el batlle Martínez i el Sr. Bonet dir que volien que Palma fos com Màlaga, tots vàrem imaginar que es referien o al districte tecnològic o als museus; pocs vàrem imaginar que en realitat es referien que volien que Palma s'assemblàs a Puerto Banús.

Ja coneixem quina és la proposta que té l'Ajuntament de Palma per al port de Palma. Quina és la proposta que té el Govern de les Illes Balears per al port de Palma, la mateixa?

(Se sent una veu de fons que diu: "és un "xiste", és un "xiste", i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días a todos. En primer lugar, como usted sabe, el puerto de Palma pertenece a Autoridad Portuaria de Baleares, organismo que depende del Estado, y no es un puerto de la comunidad autónoma.

En segundo lugar, es evidente que este gobierno considera crucial, fundamental y básico como infraestructura de transporte el puerto de Palma, y lo que quiere y lo que piensa son unos criterios bastante claros y bastante definidos, que lo ha dicho por activa y por pasiva. En primer lugar, queremos un puerto seguro en que se pueda abastecer a esta comunidad autónoma y a Mallorca con seguridad. En segundo lugar, queremos un puerto que esté conectado con la ciudad y que sea un puerto agradable y conectado con la ciudad, cosa que no es. Queremos un puerto en que la actividad de la industria náutica, que es una actividad fundamental para esta comunidad autónoma y que tiene muchísimo futuro, pues tenga futuro y que la gente no se tenga que ir a otros puertos.

Estos criterios generales de ordenación son los que defiende el Govern para el puerto de Palma.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sí, gràcies, president. Aquesta rialla nerviosa de la presidenta ara mateix demostra els nervis que tenen quan es parla del port de Palma i les conseqüències que tindrà.

(Alguns aplaudiments)

La setmana passada va venir aquí a dir-nos o renyar-nos i dir-nos poc més que conspiràvem. Fa un moment deia "és un xiste". Bé, idò, el "xiste" crec que no s'ho poden permetre els ciutadans d'aquestes illes, perquè el "xiste" és una ampliació del port de Palma que suposarà que el Sr. Bonet ha negociat directament amb el Sr. Sanz i dues persones més dins un despatx, i és una ampliació del port de Palma que s'ha fet d'esquena de la ciutadania de Palma, de la ciutadania de Mallorca i de Balears. És una ampliació del port de Palma que decideix directament el Sr. Bonet i decideix directament el Sr. Bonet convertir Palma en Puerto Banús. Decideix directament omplir 110.000 m², que són 60 camps de futbol, en el dic de l'oest. I decideix directament convertir l'espai que hi ha davant La Seu en un espai directament "turísticat".

Vostès pensen que ja no tenim suficients turistes davant La Seu com per dur molts més turistes aquí?, com per convertir el port de Palma en Puerto Banús?, com per convertir el port de Palma en allò que vol el Sr. Bonet de l'Ajuntament de Palma?, vostès, quins estudis tenen per dir-nos que poden venir més iots de luxe?...

(Alguns aplaudiments)

... quins estudis tenen per dir-nos que davant La Seu poden venir més turistes?, quins estudis tenen per dir-nos que poden venir més ferris amb més gent i més ferris amb més caravanes i més cotxes? Els mateixos estudis que permetran cases de 500 metres?, els mateixos estudis que permeten una ampliació de les terrasses en el centre de Palma en contra de la convivència dels ciutadans?

Aquests són els seus estudis. Aquesta és la contradicció del Partit Popular. Aquesta és la covardia del Partit Popular, la covardia quan diu una cosa i fa la contrària. Si de veritat pensen defensar el que diuen...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... duuguin el port de Palma a la Mesa de sostenibilitat. Duguin el decret llei a la Mesa de sostenibilitat perquè si no l'hi duen demostren la seva covardia.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Garrido, no sé si todo lo que acaba de decir es ignorancia o es mala fe, pero creo que son las dos cosas a la vez; lo cual es bastante grave.

(Alguns aplaudiments)

Usted tiene que saber perfectamente -y lo sabe, y lo sabe perfectamente- que en el consejo de administración lo que se está hablando son de criterios de reorganización del puerto, que no hay absolutamente ningún plan aprobado, que en el último consejo de administración lo que se hizo fue precisamente dejar fuera de lugar el plan anterior por peligroso y porque estaba todo el mundo en contra, absolutamente, por unanimidad...

(Alguns aplaudiments)

... Puertos del Estado y Administración General del Estado.

Lo que se hizo fue precisamente en aras de buscar un consenso, porque se podían haber aprobado los nuevos criterios de reorganización, no ningún proyecto, nuevos criterios de reorganización que se basan en potenciar la industria náutica. Se están marchando las industrias náuticas, se están marchando trabajadores perfectamente cualificados, se están marchando empresas de nuevas tecnologías fuera culpa de la inactividad. Lo que no puede ser es ser totalmente irresponsable, como son ustedes, montando una polémica de algo que se está trabajando

en buscar una reorganización por el bien del puerto de Palma y por el bien de esta comunidad.

Ustedes son unos auténticos irresponsables en esta materia; y usted especialmente, y lo acaba de demostrar ahora, porque ha soltado una sarta de mentiras que no tienen absolutamente nada que ver. No ha habido absolutamente nada...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

... a escondidas. Se ha hecho todo públicamente y se podía haber aprobado y se ha dejado sobre la mesa buscando si el PSOE, por casualidad, es algo responsable, cosa que dudo.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 7824/24, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a restriccions a la circulació.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7824/24, que formula Carles Bona, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vidal, creu que les restriccions a la circulació del vehicle privat són una eina útil per combatre la massificació turística?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias, presidente. Moltes gràcies, Sr. Bona, per la seva pregunta. Sí, és indispensable posar límits i fer compatible el model econòmic del turisme amb el benestar dels residents, però sempre amb una feina seriosa i amb dades.

És curiós que demanin per aquesta qüestió quan va ser el PSIB al Consell de Mallorca qui va desautoritzar els seus socis de govern just quan volien posar en marxa la possibilitat d'estudiar mesures amb dades per a aquesta qüestió. Els socialistes miraven cap a una altra banda, però avui, que són a l'oposició, els preocupa.

El Consell d'Eivissa, governat pel Partit Popular, sí va fer els deures en analitzar i avaluar la problemàtica derivada de la gestió del territori insular per poder donar solucions a

aquesta situació. I aquest govern sí donarà suport als consells insulars per aprovar futures limitacions a l'entrada de vehicles.

Cada illa té les seves particularitats i és indispensable tenir dades per dur endavant aquesta regulació i tenir clar que caldrà adoptar diferents mesures per pal·liar els problemes que s'estan produint a determinades zones per la gran afluència de vehicles i els embussos de trànsit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bona, té la paraula.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vidal, vostè pot dir el que vulgui, però han aprovat un decret llei per permetre que els ajuntaments facin literalment el que els doni la gana. I, què ha fet l'Ajuntament de Santanyí davant la protesta de diumenge? Duplicar l'aparcaments del Caló d'Es Moro...

(Alguns aplaudiments)

... que creixi en 7.000 m² i passi a tenir 15.000 m².

(Remor de veus)

Volen aparcaments només per als residents? No. Volen àrees de circulació restringida? No. Tenen una política de mobilitat en transport públic que acompanyi com es va fer, per exemple, a la passada legislatura a Formentor? No. Volen aparcaments per a turistes, que durin vuit mesos l'any, però saben què?, per molt que dupliquin els aparcaments, les platges no es dupliquen. De fet, com que tothom s'endu arena cada vegada són més i més petites.

“El Caló d'Es Moro necessita que es deixin de fer aquest tipus d'accions”, diu la Sra. Prohens. El problema és que ho diu per la manifestació i no pel pàrquing.

“Si està saturat un lloc de l'illa que se'n vagin a saturar-ne un altre”, diu el Sr. Bauzá. El Sr. Costa hi posarà les dades.

La seva política de mobilitat, per tant, consisteix a enviar els embussos d'una banda a una altra, i remenar els cotxes de lloguer per l'illa com si fossin una sopa calenta per veure si així la refreden. Llàstima que l'escalfament global funciona d'una altra manera.

Sra. Vidal, vostès es disfressen de no créixer en volum, però se'ls veuen les costures perquè en el fons volen dir créixer en gent rica, que construeix... que consumeix més energia i més aigua, que deixa una major petjada ecològica i no vol restriccions de mobilitat. No és turisme de qualitat el que volen, és turisme de luxe, la qualitat es mesura amb uns altres paràmetres.

Quan permeten amb el decret llei construir xalets i mansions més grans, el que fan és apostar pel turisme de luxe, el mateix que han fet des del Consell d'Eivissa tots aquests anys, aquests són els deures que ha fet el Consell d'Eivissa, i per això els residents d'Eivissa estan com estan.

Un turisme d'elit per a vaixells més grans, amb eslores més grans és el que volen ara per a Formentera i pel port de Palma, però des del Govern de l'Estat lluitarem perquè no sigui així.

Sra. Vidal, el turisme té conseqüències, entre elles el preu de l'habitatge. "Mallorca no es ven", "Menorca per un habitatge digne" i directament "Eivissa no pot més", eren els lemes de les manifestacions contra la massificació, demanaven que declaràs zones tensionades i limités el preu del lloguer, tal com permet la llei estatal.

Dades del maig de 2024, sap on és el metre quadrat de lloguer més car d'Espanya? A Balears. Sap què ha augmentat el darrer any? Un 13%. Sap què ha augmentat a Catalunya, que aplica la limitació de preus de la llei estatal? Un 0,8%...

(Alguns aplaudiments)

Escolti la gent, Sra. Vidal, perquè si no, al final el vehicle privat no circularà perquè serà una forma d'habitatge més. En no aplicar la llei estatal estan restringint el benestar de les persones.

Reaccioni, Sra. Vidal, i treballi per al benestar del nostre territori i dels seus residents.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. No només reaccionem, sinó que actuem. Miri, començant pels batles, els batles en tenen la capacitat, en tenen la competència urbanística. Si als batles no els agrada alguna de les mesures establertes al decret llei ho tenen molt senzill han d'aprovar un acord de Ple, aprovar una mesura cautelar i modificar el seu planejament. A veure quants batles del PSOE i de MÉS ho fan.

(Alguns aplaudiments)

Ja ho veurem, a veure quants..., molt fàcil, els ho pot dir: "Aprovi-ho, batle; si no li agraden els 500 metres, aprovi una mesura cautelar". El dia següent ja les poden fer, veurem quantes.

Aparcaments dissuasius, el mateix, no els agraden, no ho facin, nosaltres donem eines.

Em parla dels preus de lloguer *y dale que dale con la limitación* dels preus de lloguer. Miri, a Girona...

(Remor de veus)

... a Girona, l'increment interanual del preu del lloguer ha pujat un 35%, un 35,8%; a Barcelona, en el darrer any, als cinc districtes de Barcelona, a quatre d'ells ha pujat fins al 9% la variació interanual.

Per tant, no enganyin dient que és un 0,8%, per molt que hagi sortit el titular aquest del... d'El Huffpost aquest, com es digui,...

(Algunes rialles)

... sinó que vostès el que han de fer és llegir la lletra petita - llegir la lletra petita- i veure quines dades posa, perquè quan es miren les dades és molt clar quin és l'efecte de limitació dels preus de lloguer.

Nosaltres adoptem altre tipus de política, perquè nosaltres estem amb el que importa als ciutadans i el que importa als ciutadans es poder accedir a un habitatge, i vostès no... o no ho entenen o no volen veure la realitat, perquè nosaltres el que estem fent és posar...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

... més de 5.000 habitatges, que ja s'estan planificant, perquè els nostres residents es puguin comprar una casa. El que estem fent a recopilar dades per poder regular la circulació...

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps, Sra. Vidal, em sap greu...

Muchas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 7820/24, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures per fer front a la massificació turística.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7820/24, que formula Josep Castells, del Grupo Mixto. *Té la paraula.*

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, senyores i senyors diputats. Bon dia, Sra. Presidenta. Vostè sap que una de les principals preocupacions de la ciutadania en aquests moments és la massificació turística, vostè... -i ara no vull

entrar en polèmica amb això perquè ja podem parlar-ne dijous... ha externalitzat d'alguna manera la responsabilitat amb la Mesa, ja veurem quin resultat donarà, de moment no coneixem ni una línia escrita, oficial, però, és clar, entre tant el temps passa i hi ha mesures que un govern hauria de prendre.

Jo... li vull demanar a vostè: pensa adoptar alguna mesura, per exemple, limitar l'entrada de cotxes, a Eivissa ja sabem que ho varen fer, però, per exemple, incentivar que també es faci a altres illes com a Menorca, que també ha fet els deures, no?, o fer gestions perquè es pugui limitar el nombre de creuers, com ja s'ha fet, ja en tenim algunes experiències, o fer gestions perquè es limiti el nombre de vols o fer gestions perquè es controli l'aforament de les platges en lloc de fer aparcaments en rústic, si m'ho permet, no?, o, en un altre ordre de coses, reformular la promoció turística que s'està fent o, en un altre ordre de coses, incrementar l'impost del turisme sostenible per gestionar la demanda o, en aquest cas, temes de competència estatal, manifestar-se davant del Govern de l'Estat en contra de l'ampliació dels aeroports de les Illes Balears o denunciar que l'aeroport de Menorca està operant per damunt de la seva capacitat?

Pensen fer alguna d'aquestes mesures? Pensen fer alguna cosa o... que tot vagi a la Mesa i qui dia passa any empeny?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Castells. Com bé recordarà el passat mes de març a la Conferència de Presidents, amb els presidents dels consells insulars, vàrem abordar aquests reptes més immediats quant a mesures de gestió turística.

Hem reforçat, per això, el transport públic, per garantir el transport i contribuir a desembussar les carreteres. Hem incorporat deu nous autobusos. Hem reforçat i millorat vint-i-quatre línies, augmentat les seves freqüències i ampliat els seus horaris; hem avançat l'inici de la temporada alta més que mai; s'han incorporat onze línies pròpies, quatre línies directes amb l'aeroport i una nova línia per la Serra de Tramuntana.

Reforçam la lluita contra l'oferta il·legal, tots els consells han reforçat els seus cossos d'inspecció i des del Govern donam eines per actuar i per poder precintat l'oferta il·legal.

Hem aprovat el decret de salut que ens permet derivar pacients estrangers a la sanitat privada per evitar la saturació a les urgències de la sanitat pública. Hem aprovat el decret de turisme responsable per endurir les mesures davant els comportaments incívics, i som plenament conscients que, davant la situació que ens trobam, fa falta molt més, fan falta mesures valentes i estam disposats a prendre-les, però ho volem

fer amb dades, des de l'anàlisi seriosa i rigorosa i de la mà, no només de vostès, que també, sinó de tota la societat.

Vostè en aquest hemicicle em va proposar un espai de diàleg per abordar aquest repte, hem constituït aquesta mesa i, a més, obrim un procés participatiu a tota la ciutadania.

Sr. Castells, des de la distància ideològica que ens separa compt amb la seva voluntat constructiva per dur i debatre aquestes propostes, sí, a la mesa que constituïm entre tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Vagi per endavant, Sra. Presidenta, la voluntat de MÉS per Menorca de col·laborar amb el que sigui, però és que, de moment, no sabem ni qui hi ha en aquesta mesa. És a dir, anam a una festa en la qual no se sap ni qui està convidat, ja m'entendrà que requereix un gran esforç -diguem- de confiança, no? I ens agradaria que fos correspost aquest esforç de confiança.

Vostè fixi's en la contradicció, Sra. Presidenta, vostè m'ha dit tota una sèrie de mesures, amb algunes de les quals hi puc estar d'acord, per prendre aquestes mesures no hem necessitat dades, les han acordat com bonament hem cregut possible. En canvi, n'hi ha d'altres, que són les que jo li he proposat, que aquestes sí, aquestes volen dades, volen parlar-ne. Clar, aquest és el punt feble de la proposta de la Mesa per la sostenibilitat, Sra. Presidenta. Quina sensació tenim? Que per prendre algunes mesures, ja no cal ni que parlem de les del decret llei, no s'han encomanat a ningú, i segons quines altres mesures, que no tenen voluntat política de posar en pràctica, les deriven a la Mesa i qui dia passa any empeny, que és això el que precisament jo li plantejava.

Vostè ha parlat de mesures valentes. Jo li he proposat una sèrie de mesures valentes, m'agradaria saber quin criteri...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

...fan servir per adoptar mesures, o per ajornar-les *sine die*, externalitzant-les a la Mesa. Nosaltres, la idea que tenim, Sra. Presidenta, és que no hi ha voluntat...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps, em sap greu.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

No, Sr. Castells, aquí no hi ha cap festa, aquí hi ha gent disposada a fer molta feina, a arromangar-se i a fer un exercici mai vist en aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

I sap quin problema té vostè i algun altre? *Que no es el niño en el bautizo, ni el muerto en el funeral, ni el novio en la boda.* Aquest és el problema que tenen amb aquesta Mesa, Sr. Castells...

(Alguns aplaudiments)

Per tant, sí, dijous compareixeré, donaré totes les explicacions que vaig donar ja a la Mesa, a la qual vostè va poder assistir, jo li demanaré que presenti totes les seves propostes, que les debatrem, que les estudiarem i, si vostè em demana, legislar o governar, a base de titulars, a base de percepcions, a base de filies o fòbies, a base d'apriorismes ideològics, no, aquest govern no ho farà. Aquest govern governa amb dades...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... amb rigor, escoltant tothom i després prenent les mesures necessàries.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.16) Pregunta RGE núm. 7821/24, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a illes sostenibles.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7821/24, que formula Lluís Enric Apesteguia del Grupo MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, ens agradaria que ens aclarís quin és per vostè el concepte de límit i sostenibilitat turística.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Apesteguia. Idò significa que ja no podem més, que ja no podem créixer més en volum, com s'ha fet aquests darrers vuit anys, que això ja no és sostenible. I no és sostenible econòmicament, però sobretot no és sostenible ni socialment ni ambientalment, que ja hem arribat al nostre límit, que amb vostès varem arribar al nostre límit. Que hem de parlar de contenció, que haurem de parlar d'oferta, que hem de parlar de demanda, que hem de parlar de gestió dels nostres espais naturals, que hem de parlar de gestió de les portes d'entrada, que hem de parlar de gestió d'aquestes infraestructures, a les quals vostès varen abandonar durant vuit anys. Hem de parlar de com creixem en valor, de com milloram les condicions del nostre mercat, de com milloram la productivitat de la nostra economia, que vostès no en volien ni sentir parlar. De com transformam el model de les Illes Balears per garantir la rendibilitat social i el benestar dels ciutadans.

Com li deia al Sr. Castells, des de la diferència ideològica, sabem que hi ha punts en què no coincidirem, però jo estic convençuda que hi ha punts en què sí, i esper també les seves propostes, les seves aportacions, per poder debatre i per poder escoltar tothom.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, per descomptat que hi serem, i farem totes les propostes, perquè és la nostra obligació, i, a més, sempre ocupam els espais de debat quan se'ns ofereixen.

Però, miri, vostè està fent un discurs, però està practicant una altra cosa, una cosa és el que ens diu aquí i l'altra és el que es publica en el BOIB. I jo li posaré un seguit d'exemples d'ençà que vostè va fer aquesta proposta de pacte de sostenibilitat, de pacte social i polític per a la sostenibilitat.

Dia 21 de maig, la Conselleria de la Mar i Cicle de l'Aigua permet augmentar en 240 gandules i 120 para-sols a les platges de Muro, un 34% més que l'estiu del 2023, sense cap tipus de dada ni estudi. 23 de maig, la Direcció General de Costes i Litoral del Govern, tramita una sol·licitud per explotar un gran circuit de motos aquàtiques a Magaluf i Cala Vinyes, 178.000 m² en alta mar. 24 de maig, el Consell de Govern aprova el Decret llei de barra lliure d'especulació i massificació turística, s'aproven entre altres, les següents mesures: amnistiar cases i piscines en rústic, deixar construir en zones de risc, deixar construir "xaletarros" de més de 500m², urbanitzar el Parc BIT,

o augmentar els visitants de Cabrera. Tot això, Sra. Presidenta, sense cap estudi i sense cap dada.

El PP, dia 28 de maig, vota en contra de la proposta del meu grup parlamentari, per limitar els vols i els passatgers, aturar l'ampliació de l'aeroport i prohibir els jets privats. Dia 7 de juny, el PP diu que continuarà amb l'ampliació, de moment paralitzada, del Port de Palma. Dia 11 de juny, el PP vota en contra de la proposició de llei, -també del meu grup parlamentari-, per tal de limitar l'entrada de vehicles a Mallorca. Dia 17 de juny, la presidenta critica la mobilització ciutadana al Caló d'Es Moro, per literalment, fer-se en un espai fràgil". Però l'Ajuntament de Santanyí s'acollirà al decret de simplificació administrativa, per passar de 7.000 m² per a pàrquing, a prop de 15.000. Això sense cap estudi, ni cap dada.

Sra. Presidenta, mentre ens té entretenguts amb el pacte social i polític per la sostenibilitat, seguirà creixent desmesuradament...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Si vol que pactem, aturi i parlarem de decreïxer, que és allò que necessitam com a illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. Apestegüia, li ho he dit moltes vegades, només parla de decreïxement qui té un sou segur a final de mes i qui ho fa des de la comoditat d'un despatx, Sr. Apestegüia.

Miri, totes aquestes mesures que vostè m'ha anomenat, surten dels ajuntaments, de petició dels ajuntaments, moltes de les quals, es sorprendria amb el vot del seu partit polític en aquests ajuntaments. Però miri, totes les mesures a més del decret de simplificació, ja ho ha dit abans la consellera, els batles són lliures d'aplicar-les o no. Digui vostè que no aplicarà la legalització de cases fora d'ordenació en els seus municipis. Diguin vostès que no faran pàrquings en rústic, els batles del Partit Socialista i de MÉS, que ja n'hi ha que ens demanen ampliar el període per a més mesos i no són del Partit Popular.

Diguin vostès que no aplicaran el decret de simplificació administrativa. A Maó, la setmana passada, el Partit Socialista ja està mirant aquesta externalització de les llicències, com també proposa, per altra banda, el Govern d'Espanya. Vostès poden posar límits, els ajuntaments poden posar els límits que vulguin dins l'àmbit del seu territori, facin-ho i no apliquin el

decret de simplificació administrativa i donin comptes després als veïnats i demostrin si escolten més els veïnats o si posen la ideologia...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... els apriorismes, les seves fòbies per davant la necessitat que tenen els seus veïnats. No crec que els batles ho facin.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.17) Pregunta RGE núm. 7847/24, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a infraestructures actuals a les Illes Balears i adequació a les necessitats dels residents.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7847/24, que formula Manuela Cañadas del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, ¿considera que las infraestructuras actuales en las Islas Baleares son adecuadas y suficientes para satisfacer las necesidades de los residentes?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. *Gracias, Sra. Cañadas.* Evidentment no. Evidentment ens hem trobat un dèficit d'infraestructures, després d'anys d'abandonament, absolutament en totes les àrees i li posaré diversos exemples. En infraestructures educatives, que vostè coneix molt bé, a més de necessitar més espais, a les visites del conseller d'Educació, hem trobat infraestructures en un estat lamentable. Aquells que diuen defensar l'educació pública, en un estat lamentable per als docents i fins i tot, perillant la seguretat dels propis infants, i per això hem hagut de precintat dos centres educatius públics. Si parlem d'infraestructures educatives també, per això hem proposat un pla amb una inversió inicial de 154 milions d'euros.

Podem anar també a aquells que diuen defensar la sanitat pública, en l'estat lamentable i d'abandonament que es troben els centres de salut de la majoria de municipis d'aquesta comunitat. Tenim també projectes en execució, com la Caixa

de Música o com Son Dureta, que la varen inaugurar sis vegades, però que no varen fer absolutament res. Un altre exemple són les infraestructures en cicle de l'aigua. Aquesta comunitat fa vint anys, varem ser pioners en tot el territori espanyol en infraestructures en el cicle de l'aigua. A dia d'avui ja sap tothom com estam, posant en perill un dels recursos més escassos que tenim; aquells que diuen defensar el medi ambient. Per això enguany hi destinam 200 milions d'euros en un fons finalista de cicle de l'aigua.

Aquells que diuen defensar el transport públic, també ens hem trobat que no es va projectar ni es va preparar ni un metre més de tram viari o tampoc per arreglar les carreteres mentre renunciaven al conveni de carreteres a canvi d'una foto de Raixa. També tenim, per tant, aquestes necessitats quant a infraestructures viàries per carretera i quant a xarxa ferroviària.

Evidentment, queda moltíssima feina a fer, perquè vuit anys no es poden arreglar ni en un any ni -crec- en una legislatura.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, la evidente falta de inversión en infraestructuras clave en nuestras islas es un grave problema. El reciente incidente en el aeropuerto de Palma, donde la zona *duty free* se inundó tras una tormenta, demostró la urgente necesidad de mejoras. La propia entrada al aeropuerto es un caos y una pésima imagen para los visitantes y residentes.

La movilidad es un problema creciente y la falta de actualización de las infraestructuras es una de las principales causas de la sensación de saturación de los residentes. Necesitamos un plan claro y efectivo para mejorar nuestras vías de comunicación y transporte.

No creo que duplicar las plazas de aparcamiento en la plaza del Caló d'Es Moro sea una solución meditada y consensuada. Es fundamental que trabajemos para que la convivencia entre visitantes y residentes sea ejemplar, y esto solo será posible con una inversión adecuada en infraestructuras.

En cuanto al hospital de Son Dureta es inaceptable que después de un año no se haya dado ni un solo paso significativo. Este hospital es vital para la salud pública de nuestros residentes y su modernización es una necesidad urgente. Necesitamos un compromiso real para mejorar nuestras infraestructuras y tras un año de gobierno no vemos una solución a corto plazo.

Colgar banderas en la fachada del Parlamento no va a solucionar ningún problema ni puede servir de cortina de humo para evitar sus responsabilidades. Hacer manifiestos dejando atrás a sus socios de gobierno, no lo entiende nadie. Atacar al

presidente del Parlamento no sólo es una falta de respeto sino injusto y una descarada manera de ocultar los problemas reales de los ciudadanos de Baleares: la vivienda, la inseguridad, la libre elección de lengua y la falta de infraestructuras.

Sra. Prohens, la demagogia y el populismo no va con nosotros. No nos van a encontrar en cortinas de humo. Nosotros hemos venido a cambiar las cosas para los ciudadanos y a tratar los problemas reales que les afectan. Desde el Grupo Parlamentario VOX esperamos volver a encontrarles en ese camino. Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sra. Cañadas. Si la demagògia no va amb vostès, jo li demanaria que no repetissin el discurs de l'esquerra i quan parlen, per exemple, del pàrquing del Caló d'Es Moro jo els convid a anar a parlar amb els veïnats, a escoltar-los, a demanar què demanen aquests veïnats i a demanar que ho fan per un tema de tranquil·litat, però sobretot per un tema de seguretat també en cas que hi hagués d'haver alguna evacuació, Sra. Cañadas. Aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Jo estic molt orgullosa de ser la presidenta d'un govern que parla als ciutadans com a adults, i jo li pressupost que vostè també és la portaveu d'un grup parlamentari intregrat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... per persones adultes i serioses. I no, les infraestructures, Sra. Cañadas, jo ho podria dir, podria enganar tothom, però no s'arreglen en un any.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.18) Pregunta RGE núm. 7832/24, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a democràcia i diàleg.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 7832/24, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

(Alguns aplaudiments)

Gracias, presidente. Hoy es un día triste para nuestras islas. Es un día triste para la democracia en estas islas, porque se deroga, se admite o votarán ustedes la admisión a trámite de la derogación de la Ley de memoria democrática.

(Alguns aplaudiments)

Una ley consensuada, una ley trabajada, una ley a la que el Sr. Lafuente elogió desde la tribuna, presentaron prácticamente 100 enmiendas, se trabajó hasta la modificación para que ustedes estuviesen en ella; porque esta ley reconoce a todas las víctimas. Se pactó con ustedes. Pactamos todos los que estamos aquí presentes precisamente para el reconocimiento integral de la dignidad de las víctimas y de la democracia.

¿Por qué hoy ustedes votarán a favor de su derogación?, ¿cuál es el concepto de democracia y de diálogo que defiende?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Negueruela. El primer és que li agraeisc aquest to, esperam que no es desbarati llavors a la rèplica.

Miri, Sr. Negueruela, jo ho he dit moltes vegades, el màxim respecte a qualsevol veu discrepant, el màxim respecte a qualsevol veu crítica, el màxim respecte també per a totes aquelles persones que volen recuperar, com no pot ser d'una altra manera, els cossos dels seus familiars. I per això fa feina de manera intensa aquest govern i per això no hem aturat de fer aquesta feina. Això sí, molts ens agraeixen la intimitat i el respecte amb què es fa, perquè això no va de fotos de polítics com feien vostès, Sr. Negueruela. Però jo li deman també el màxim respecte a la voluntat majoritària d'aquest hemicicle, a la voluntat majoritària d'aquest hemicicle que, encara que a vostè li sàpiga greu, es va veure renovada el passat dia 9 de juny.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Usted habla siempre del 9 de junio. El 9 de junio fueron las elecciones europeas y, ¿sabe qué pasa en Europa?, que ustedes y nosotros ayer dijimos que no se pacta con la ultraderecha, precisamente para evitar derogar leyes como las que se van a votar hoy aquí.

Si quiere hablar de lo que pasa el 9 de junio es que ustedes y nosotros pactamos no pactar con ellos. Esto es lo que se pactó ayer después de las elecciones del 9 de junio. Realmente es eso lo que se votó en Europa. No se votó en Europa pactar ni avalar sus políticas, si me quiere escuchar, Sra. Prohens, porque yo escuché atentamente. No se pactó eso en Europa. Y ustedes hoy aquí atentarán contra los principios democráticos más básicos en esta cámara.

Ayer el Tribunal Constitucional admitió suspender la derogación de la Ley de memoria de Aragón. Ustedes, ¿por qué no esperan precisamente a ver qué dice el Tribunal Constitucional?, porque dirá que, efectivamente, es inconstitucional porque están atentando contra la dignidad, están atentando contra lo que dice Naciones Unidas, contra lo que dice el relator de Naciones Unidas para el reconocimiento de los derechos humanos.

Aquí hay cosas que se pueden pactar con nosotros y con nosotros podrían pactar claramente evitar tocar la dignidad y los derechos humanos. Hoy ustedes atentarán contra ellos. ¿Qué problema hay en el reconocimiento a las víctimas del franquismo?, ¿qué problema hay en respetar la dignidad? Hoy aquí pierde la democracia. Hoy usted aquí cede en valores y cede en lo que jamás se debe ceder, que es en la dignidad y en la reparación, en la dignidad de todo un pueblo que sufrió el franquismo, la dictadura...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... y las muertes que produjo. Hoy usted aquí todavía está a tiempo de votar que no a la ultraderecha y de mantenerse en el acervo democrático con el resto de partidos que conformamos...

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Ha acabado el tiempo. Muchas gracias.

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Negueruela. Miri, vostè a mi no em pot donar lliçons de dignitat. Tot això que vostè ha dit, de reconeixement de les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme, es troba precisament dins aquesta llei de recuperació de persones víctimes de la Guerra Civil i el franquisme, que aquesta sí, gràcies a l'esforç d'una portaveu que no era del seu partit, varen pactar amb el meu partit i hi va haver un absolut consens...

(Alguns aplaudiments)

... però sobretot vostè no pot venir aquí a parlar de dignitat mentre predica una cosa i en fa una altra, perquè vostè acaba de fer un gest de *no pactar y no ceder ante la ultraderecha*, i vostè assenyalava VOX com a ultradreta. És així, no?

(Se sent una veu de fons que diu: "sí")

Però no pactar no deu voler dir no prendre cafès, i no em referesc només al cafè que va prendre amb el Sr. Le Senne, em referesc als pactes que fa vostè abans de venir a aquest parlament amb els que vostè considera la *ultraderecha*...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

... Sr. Negueruela. És curiós, és curiós això dels seus cordons sanitaris que són cordons sanitaris no tavernaris, es veu.

Miri, Sr. Negueruela, jo crec en la democràcia, jo crec en el dret que tenen les víctimes a recuperar els seus familiars, crec també que la millor manera de fer-ho amb dignitat és no intentar polititzar i monopolitzar aquests actes, com feien vostès amb fotos i com feien vostès també intentant ser els protagonistes quan els polítics com vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... no eren els protagonistes. Li desig, Sr. Negueruela, que passi un bon estiu i que després d'aquest estiu torni molt més centrat o no, perquè dins el Partit Socialista...

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps, em sap greu. Muchas gracias.

(Remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 5902/23, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general del Govern en matèria de turisme.

Pasamos al segundo punto del orden del día, que corresponde a la Interpelación RGE núm. 5902/23, del Grupo Mixto, en materia de turismo. Tiene la palabra el Sr. Castells.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

Demana una mica de silenci per poder continuar... Sr. Castells, quan vulgui.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom una altra vegada. Sr. Bauzá, un plaer poder tenir aquest debat amb vostè com a representant del Govern perquè un grup com el nostre, evidentment, té un nombre limitat de possibilitats d'interpel·lar el Govern, però, òbviament, doncs..., a més en els temps en què estam, no?, a les portes d'una temporada turística, hi ha una temporada turística en marxa, doncs, em semblava oportú poder interpel·lar el Govern, demanar sobre les diverses intencions que té sobre diversos aspectes i aprofitar per desenvolupar alguns dels temes que he plantejat a la presidenta en la pregunta que ara li acab de fer, no?, sobre quin és el capteniment del Govern respecte de determinades mesures que nosaltres creiem que serien necessàries per dur a terme aquesta nova agenda que vostès han posat damunt de la taula de contenció, de créixer en valor, com diuen moltes vegades, més que en quantitat i això, doncs, va acompanyat d'una sèrie de mesures.

Ja he dit a la presidenta que en algunes de les mesures que ha dit nosaltres hi podem estar d'acord, com, per exemple, totes les de millorar el transport públic, però n'hi ha d'altres que a mi m'agradaria saber si el Govern té intencions de desenvolupar-les d'alguna manera o d'una altra.

Començaré, per exemple, per una de les idees que he posat damunt la taula en la meua pregunta oral, l'increment de l'import de l'impost del turisme sostenible. L'impost del turisme sostenible és un impost que quan el vàrem crear, quan es va posar en marxa defensàvem que no havia d'alterar la demanda, en el sentit que era un preu gairebé simbòlic, que, per tant, sense alterar la demanda, tot i que, evidentment, qualsevol variació de preu, no sempre, eh?, però sempre té o pot tenir un efecte en la demanda, i creiem que era una manera que els turistes es corresponsabilitzessin de finançar els costos que, evidentment, té per a aquesta comunitat autònoma el fet d'haver de gestionar una aflluència turística tan elevada.

Bé, això s'ha posat en marxa, això ha funcionat. Crec que està acceptat per tothom, està en... una infinitat de destinacions turístiques, i s'ha acceptat com a un instrument que tenen les destinacions turístiques per finançar les externalitats, però també, en un moment donat, per gestionar la demanda. És a dir, nosaltres tenim un ressort addicional, el del preu que vulguin fixar els operadors turístics, que tenim la capacitat d'influir sobre aquest preu i, per tant, tenim un mecanisme privilegiat de poder incidir en aquesta demanda.

És clar, quan vostès diuen, volem créixer en valor, escolti'm, una possibilitat és incrementar l'impost turístic, la qual cosa ens permetria... (...) l'impost turístic es pot establir en funció de la categoria de l'establiment, la qual cosa ens permetria gestionar aquesta demanda. Llavors, nosaltres, per exemple, com a MÉS per Menorca, ja li ho avanç, estem totalment a favor d'aprofitar aquesta eina que tenim per poder incidir en aquesta demanda i poder anar en aquesta línia que vostès diuen d'increment de valor.

A mi m'agradaria saber si el Govern està estudiant aquesta possibilitat i ho veu amb bons ulls.

Segon tema, l'assistència a les fires turístiques, bé, hi ha evidentment una tradició d'assistència a fires turístiques, és un tema una mica estrany perquè la competència en promoció turística la tenen els consells, però el Govern fa la seva política, se suposa que d'acord amb els consells, però d'alguna manera jo crec que hauria... el protagonisme dels consells hauria de ser molt més elevat, però..., és clar, a mi m'agradaria saber si aquesta nova orientació que vostès volen donar incidirà d'alguna manera en l'orientació que donen a la promoció turística i en l'assistència a les fires.

És a dir, es continuarà fent el mateix que s'han fet fins ara? M'agradaria saber les concrecions, perquè vostè moltes vegades..., doncs, vostè quan se li fan preguntes orals, diu, no, doncs, volem créixer en valor, volem establir limitacions, però sense perjudicar el destí, etcètera, doncs, això té alguna traducció pràctica, a banda de la retòrica del que volen fer? És a dir, pràctica, és a dir, es deixarà d'anar a fires?, es disminuirà el pressupost per anar a fires?, com es gestionarà aquest canvi de discurs pel que fa a la promoció turística?

Tercer capítol, això que podríem dir que a vostès ja sé que els incomoda, no?, els límits, tot i que si és per a Eivissa els semblen bé, els límits, per a Eivissa els sembla bé que on governen vostès on han governat vostès tot s'ha fet molt bé i els sembla bé que hi hagi límits a l'entrada de cotxes.

Llavors li deman: a Menorca li han demanat també límits per l'entrada de cotxes? El Govern té alguna posició o postura sobre açò? És a dir, entenc, evidentment, que és una decisió que en aquest cas ha de prendre el Consell de Menorca, però, bé, que hi ha una llei, que és la Llei Menorca Reserva de Biosfera, i crec que sí que el Govern ha de tenir una opinió, ha de tenir un capteniment sobre aquests mecanismes per limitar l'entrada de cotxes, i qui diu limitar l'entrada de cotxes, diu altres limitacions, jo abans comentava les de creuers, no?, la limitació de (...) dels ports, ja sé que és un tema que depèn d'Autoritat Portuària, en els ports d'interès general, en els altres sí que depèn del seu govern. Ja sé que tampoc no és la seva cartera, però, òbviament, vostè, com a responsable de la política turística, crec que ha de tenir o ha de poder formular l'opinió del Govern.

Aquí podem parlar de la limitació dels creuers, també de la limitació d'arribada de vols perquè, és clar, resulta..., moltes vegades pos el mateix exemple sobre la taula, vostè ha de gestionar una situació turística, però resulta que les portes d'entrada no les tutela vostè, són Ports de l'Estat, són aeroports que depenen de l'Estat, però el Govern té una postura sobre açò? El Govern ha fet arribar al ministeri competent una postura sobre què s'ha de fer amb la capacitat dels aeroports?, perquè, és clar, els aeroports poden anar enviant-nos gent, gent, gent i que aquí després haguem de gestionar un problema gairebé insoluble, eh?

Per tant, m'agradaria saber també si el Govern té alguna opinió i pensa fer alguna actuació, ni que sigui adreçar-se al ministeri quant a la limitació d'arribada de vols o la limitació d'arribada de creuers.

També pel que fa a les infraestructures, jo entenc que no és un tema directament de la seva competència, però sí que crec

que vostè, com a conseller de Turisme, n'hauria de tenir una opinió.

Les ampliacions previstes en els aeroports, és a dir, és clar..., jo crec que en la situació en què estem, en què vostès mateixos s'adonen que hem de fer una aturada i repensar, les ampliacions dels aeroports, idè és un tema que s'hauria de fer arribar el missatge al Govern de l'Estat que de moment, mentre la Mesa no hagi reflexionat sobre aquests temes, no tingui dades i no tingui una opinió, seria prudent frenar les ampliacions previstes als aeroports.

Després, un element que va posar sobre la taula el diputat Ferran Rosa fa unes setmanes, l'aeroport de Menorca opera per damunt de la seva capacitat, la capacitat que preveu el document de planificació aeroportuària. És a dir, el Govern no pensa fer res sobre això?, no li sembla preocupant que l'aeroport de Menorca estigui gestionant l'arribada de més passatgers dels que preveu el document de planificació aeroportuària? A mi sí que m'ho sembla i crec que el Govern hauria de defensar, en aquest sentit, la seguretat aeroportuària i denunciar que l'aeroport de Menorca opera per damunt de la seva capacitat.

Un altre capítol, el tema del manteniment de la moratòria. Avui discutim una proposició no de llei sobre aquest tema. Vostè sap que a Menorca tenim una característica diferencial respecte de les altres illes: no tenim borsa de places, no tenim borsa de places i nosaltres creiem que mentre no hi hagi aquest mecanisme, la moratòria no s'ha d'aixecar. Per tant, m'agradaria saber també la seva opinió sobre aquest tema.

Al començament de la legislatura vostès no estaven gens per mantenir la moratòria, darrerament els veig més a favor de mantenir la moratòria, però bé, m'agradaria saber si vostè comparteix aquesta visió perquè, clar, aixecar la moratòria sense tenir un mecanisme o un dispositiu de gestió de places em sembla perillós.

Històricament s'havia considerat que Menorca no tenia tants de problemes com les altres illes, i aquí hi ha un tema en què hi ha hagut una evolució molt ràpida, i amb això no... no vull ser cínic, és a dir, tots pensàvem, dreta i esquerra, que a Menorca el problema no era tan greu com a la resta d'illes, però en els últims anys s'ha vist que ens dirigim a marxes forçades a una situació similar a la de la resta d'illes, va ser per açò que nosaltres en el seu moment vàrem demanar la moratòria de places, hem donat suport a la moratòria de places i ens preocupa que s'aixequi aquesta moratòria sense un mecanisme per gestionar l'oferta a través d'una borsa de places. Aquests són els temes que li volia plantejar.

Tinc la sensació, Sr. Conseller, pel que he vist que és la línia que segueix el Govern, que m'ho fïaran tot a la mesa. La Mesa ja ho parlarà i la mesa ja decidirà. És clar. Vostè comprendrà que, com a parlamentaris, nosaltres no podem acceptar que un debat sobre temes tan importants que afecten la ciutadania de forma sistemàtica, sobretot si a vostès els incomoda, se centrifugui amb una mesa de la qual encara no tenim detalls ni de com funcionarà, com prendrà els seus acords, ni tan sols de qui en forma part.

I, parlant de qui en forma part, ha una demanda en aquests moments molt raonable de l'Obra Cultural Balear que sigui convidada a aquesta mesa per la sostenibilitat social, econòmica i ambiental, en la qual crec que els elements de cultura, els elements de llengua són també uns elements que es veuen afectats per aquesta falta de sostenibilitat turística a les nostres illes. Aquest és un tema que també l'afecta, a vostè, com a conseller responsable dels temes de cultura i dels temes de llengua, no?

Nosaltres creiem que l'Obra Cultural Balear i altres entitats haurien d'estar convidades a participar, perquè també formen part del que podem anomenar la sostenibilitat social, econòmica i ambiental d'aquestes illes.

M'agradaria saber si tenen plantejat convidar l'Obra Cultural Balear i altres entitats del mateix perfil a participar també en aquesta mesa.

I, de moment, això és tot. Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula per contestar el representant del Govern, el conseller de Turisme, Cultura i Esports, Sr. Bauzá, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Diputat. De veritat li ho dic, Sr. Castells, moltes gràcies per aquesta interpel·lació.

Parlar de turisme, parlar de com afecta el turisme a les nostres illes i, sobretot, parlar de com viuen els nostres ciutadans l'impacte del turisme és i serà una constant del nostre dia a dia i crec que sempre és bo parlar-ne aquí.

Miri, en el tema de la mesa li he de recordar que vostè ho va demanar, no sé si va demanar una mesa, però va demanar algun fòrum a la presidenta en una pregunta parlamentària no fa molta estona i la setmana següent es va convocar la mesa. Jo crec que se li va donar resposta. Vostè ho va demanar en una pregunta oral dins el plenari.

Quan a l'Obra Cultural Balear, està dins Palma XXI i va ser convidada a Palma XXI i l'Obra Cultural, per tant, també va ser convidada a participar en la constitució de la mesa amb 140 entitats aquell dimecres a l'Escola d'Hostaleria.

Miri, abans d'entrar en el que suposa avui que a les nostres illes tenim un debat, avui, de massificació turística, sobretot durant els mesos de temporada mitjana i alta, vull recordar, Sr. Castells, d'on venim. Li asseguro que no li ho dic per repetir-me, li ho dic perquè és així, venim d'uns anys d'un govern al qual vostè ha donat suport extern i en el qual s'ha permès, en primer lloc, l'augment de places turístiques d'una forma exponencial; també s'ha augmentat d'una forma exponencial l'oferta turística il·legal, siguin habitatges, siguin vendes ambulants, siguin fins

i tot taxi. De cada vegada està més clar que vostès reclamen i són ecologistes quan governa el Partit Popular.

I ara ens trobam aquí amb interpel·lacions com aquestes, amb una oposició, i li agraeixo el seu to i el seu tarannà en moltíssimes ocasions, que està especialment motivada a posar límits, a posar mesures contundents per tal de reduir el nombre de visitants a les nostres illes quan a la passada legislatura les mesures i els resultats varen brillar per la seva absència.

I li he de dir: quantes i quines mesures de contenció va posar el govern al qual vostè donava suport aquests darrers anys, més enllà de posar una moratòria de places quan acabava la legislatura? Creu que hi ha molta diferència dels turistes que vénen avui el 2024 amb els que venien el 2023, el 2022, el 2019, el 2018...? El seu model de decreixement com el que vostè, amb el seu suport al govern, va permetre la creació i l'augment de les ja famoses 115.000 places.

I, finalment, vostè... li vull demanar si comparteix les declaracions de l'anterior presidenta del govern, Francina Armengol on demana... on diu que la mesa de la sostenibilitat és una pantomima. Jo crec que és important saber-ho.

Abans de seguir, vull també posar en valor el turisme, tot el que aporta a la nostra economia. El turisme és la principal indústria de la nostra comunitat i la base de subsistència de moltes famílies que en viuen directament i indirectament. El turisme genera ocupació, dinamitza la nostra economia i contribueix significativament al benestar de les famílies d'aquesta terra. És indiscutible que el turisme ha estat i continua sent el motor essencial per al nostre desenvolupament, i no només ens proporciona ingressos significatius, sinó que també enriqueix la cultura i fomenta una societat de cada vegada més diversa.

És el nostre principal motor econòmic, contribueix indirectament quasi amb un 85% del PIB i dóna 200.000 treballadors que depenen del turisme. Crea ocupació tant per als joves com per a persones també en risc social i també... també dóna ocupació.

El turisme ha duit una millora significativa a les nostres infraestructures, també a través de l'ITS, es poden fer inversions amb 140 milions d'euros.

Vostè em demanava si el Govern pensava augmentar l'impost de turisme sostenible, jo li he de dir que en totes aquelles mesures legislatives s'esperaran les conclusions de la mesa, entre tots, que decidim entre tots.

Miri, si ho feim de la mà dels socis que moltes vegades els titllen de "fatxes" i d'ultradreta resulta que ho feim mal fet, si posam a disposició eines per fer-ho entre tots resulta que també ho feim mal fet. Jo diria que totes aquelles mesures legislatives seran tengudes en compte una vegada que n'haguem parlat entre tots, una vegada que hi hagi el pacte social i polític per la sostenibilitat, i després sí que s'hauran d'adoptar les mesures oportunes.

Tot això és perquè volem que aquest debat i sabem que aquest debat és transversal, no només és turístic, estan en joc

massa coses per no decidir nosaltres com a govern i de la mà dels socis, aquest fet tan transcendental per a la nostra economia, per tant, ho volen fer de la mà de tots aquells que hi vulguin contribuir.

També vull admetre -i ho faig aquí- que el turisme comporta una sèrie de desafiaments que no podem... que no podem ignorar. De fet, aquest govern d'ara no els ignora, el d'abans crec... tenc seriosos dubtes que sí que els ignorava.

L'increment de visitants aquests darrers anys ha afectat la qualitat de vida dels residents, ha posat pressió sobre els serveis públics i les infraestructures, i ha generat tensions socials i ambientals. Les manifestacions recents són un clar senyal del malestar ciutadà, i com a conseller de Turisme em comprometo a escoltar i a treballar per trobar solucions que equilibrin els interessos de tots els que compartim aquest entorn que són les meravelloses Illes Balears.

De fet, en aquest sentit, hem creat, com deia abans, i és públic i notori, la Mesa del pacte social i polític per la sostenibilitat econòmica, social, ambiental a les Illes Balears.

El seu principal objectiu és garantir la convivència entre l'activitat turística i els residents per tal d'assegurar el benestar de tots.

Com vostè sap, aquest espai inclourà el sector turístic, els agents socials, entitats de la societat civil i totes les forces polítiques. Es tracta, com deia abans, de fer-ho entre tots, també esperam les seves contribucions.

Som conscients que haurem de prendre mesures, una vegada escoltat tothom, decidides i valentes davant situacions de congestió... de congestió i que ja hem dit que generen malestar als residents.

En aquest context, també, paral·lelament a la Mesa pel pacte social i polític, també s'ha posat en marxa un estudi d'opinió, una macroenquesta per tal de conèixer de primera mà al final de la temporada turística l'opinió exacta dels ciutadans d'aquestes illes, des de diferents perspectives, de forma més concreta i a l'espera dels resultats de tot plegat, aquest executiu no es posa de perfil i davant aquesta situació hem fet feina, vostè ho sap, contra l'oferta il·legal des de diferents àmbits amb l'aprovació del Decret de turisme responsable, amb el creuament de dades entre la Conselleria d'Hisenda i els diferents consells per detectar, per aflorar el turisme..., habitatges de turisme il·legal, hem reforçat, mitjançant el Decret de turisme responsable i garantint 4 milions d'euros per a cada un dels municipis, els reforços dels cossos d'inspecció i també de policia perquè puguin actuar en aquestes zones declarades sota la tutela del Decret de turisme responsable, i també un projecte pilot per mesurar i per monitoritzar la càrrega de determinades zones turístiques a Mallorca, a Menorca i a Eivissa.

Nosaltres no ens posam de perfil, actuam en la gestió d'allà on tenim competències, però també és cert que aquest debat transversal que tenim aquí a la nostra comunitat dins l'àmbit turístic creiem que és molt transversal, que implica..., hi tenim massa coses en joc per decidir tot sols i volem que aquesta

mesa pel pacte social i polític tregui els seus fruits. Crec que estam en una bona dinàmica perquè els tregui i, de veritat, esperam també les seves aportacions.

Quant a les fires turístiques, que em demanava també, de la promoció amb les fires turístiques, crec que en aquestes tres darreres que hem pogut gestionar nosaltres ja s'ha vist un canvi i sempre posant en valor elements patrimonials, elements històrics, posant en valor la gastronomia i posant en valor la sostenibilitat, posant en valor la circularitat. Crec que aquest és el camí i hem de seguir sent a les fires turístiques, segurament, com ja he dit abans, d'una altra manera i des d'un altre caire, però crec que hem de ser a les principals fires turístiques com a principal destinació turística que som.

Per tant, moltíssimes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller. Per al torn de rèplica té la paraula el diputat Josep Castells, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i gràcies, Sr. Bauzá, per les seves respostes també i evidentment pel to sempre cordial, com no podia ser d'altra manera. La veritat és que estic molt satisfet que tant la Sra. Presidenta com vostè m'atribueixen la paternitat del fòrum. Vostè mateix ha dit, vostè el va proposar i al cap de pocs dies la presidenta va convocar la mesa. Tal vegada sí que, al contrari del que em deia la presidenta, potser sí que seré el nuvi al casament. Bé, doncs, escolti, miri, estic satisfet encara que hagi criticat la idea, doncs, els agraeix que almanco valorin la feina que modestament intentem fer des de MÉS per Menorca.

Feta aquesta broma, Sr. Conseller, crec que, a veure, que dir-me que l'Obra Cultural està a través de Palma XXI, no, això és un subterfugi. L'Obra Cultural no és entitat per estar a través de Palma XXI. Que fins i tot jo li podria dir, no sé ni què és Palma XXI, m'entén?

Obra Cultural Balear, ho diu el seu nom, entitat que té un bagatge, un prestigi i un àmbit d'actuació a nivell de totes les Illes. I no és de rebut que vostè em digui que ja hi participa a través de Palma XXI, que és una participació indirecta. No. L'Obra Cultural Balear ha de ser-hi amb veu pròpia i en nom propi a la Mesa. I jo li deman que rectifiqui.

(Algun aplaudiment)

Això d'una banda. Després, vostès sempre ens parlen, sempre diuen, vostès està molt, diuen, vostès donaven suport extern al Govern. Sí, donàvem suport extern al Govern. Nosaltres vàrem votar a favor de la de la investidura de la Sra Armengol, vàrem fer un pacte d'investidura, i després si havíem de donar suport, donàvem suport, i si no, no. No estàvem totalment..., no estàvem lligats de mans.

Per exemple, vostè parla de, bé, vostès què varen fer a part d'una moratòria de darrera hora? Bé, una moratòria l'any 2022, després d'una pandèmia, potser no era el moment de fer-la abans o durant la pandèmia, però nosaltres, per exemple, vàrem presentar aquí propostes perquè es controlassin els fluxos de passatgers entre Alcúdia i Ciutadella per Sant Joan. Hem estat sempre en contra d'aquesta política que vostès anomenaven de modernització, que consistia a regalar exoneracions urbanístiques als hotels perquè creixessin en alçàries i perquè, en definitiva, perquè se saltessin el planejament. Hem fet polítiques d'accés a les platges, com per exemple a Macarella, a Favàritx o a altres espais d'interès turístic com Punta Nati.

Sempre sap com ho hem fet això, Sr. Bauzá?, amb el vot en contra del Partit Popular. Totes aquestes mesures que li he dit sempre hem tengut en contra el Partit Popular. Clar, llavors, a mi m'estranya que vostès vinguin aquí a dir-me que si jo donava suport extern o no donava suport extern a unes polítiques a les quals resulta que vostès estaven en contra. Clar, vostè veu la incoherència? Clar, que vostès criticuin els resultats d'una política de l'anterior govern, perquè diuen que varen crear no sé quantes places, quan vostès criticaven aquestes polítiques perquè deien que eren massa restrictives, vostès que varen criticar la Llei d'estades turístiques i Llei de l'Impost del Turisme Sostenible, les varen criticar i hi varen votar en contra, perquè deien que era restrictiu, perquè deia que arruïnarien les Illes, perquè deia que la gent se n'hauria d'anar, llavors, clar, que ara em vinguin a criticar aquelles polítiques que vostès varen criticar per ser massa restrictives, home!, escolti, això no és honest, Sr. Bauzá. Li ho he de dir així de clar.

Aquest creixement exponencial de places de què vostè em parla, moltes d'elles, moltes d'aquestes places venien de legislacions anteriors i les que es varen produir, sobretot per l'entrada en vigor de la Llei d'estades turístiques, doncs ja li dic, vostès votaven en contra perquè trobaven que era massa restrictiu.

Per tant, crec que estan poc legitimats per fer aquesta crítica en general, però a MÉS per Menorca encara més poc legitimats estan per fer-ho, perquè per molt extern, suport extern que donéssim al Govern, quan havíem de votar en contra de les polítiques que no ens agradaven de l'anterior govern, també ho fèiem.

Vostè m'ha demanat si jo també considero, com deia..., com va dir la Sra. Armengol, que és una pantomima, la Mesa. Miri, a veure, no em malinterpreti i no voldria ser descortès, perquè jo també ho vaig dir, però en quin context ho vaig dir, Sr. Bauzá? Home, que vostès anunciïn un dimecres que faran la Mesa i un divendres aproven un decret llei, decret llei que gairebé en la seva meitat, la meitat del decret llei, conté mesures de caràcter urbanístic i mesures de caràcter mediambiental, evidentment desregulatories. Clar, a veure, això no és jugar de forma honesta i de forma justa. I vostès han d'entendre que en aquest context alguns diguem que la Mesa és una pantomima. Perquè el que hagués estat normal, el que hagués estat coherent és que totes aquestes mesures tan poc acceptables per partits com el meu, partits com el nostre, doncs, s'haguessin també derivat en aquella mesa.

Per acabar, només dos temes concrets que no he tengut temps de treure'ls a la meua primera intervenció, però vostè n'ha parlat, i també n'ha parlat la presidenta a la pregunta que li he fet.

Transport públic, noves línies, noves freqüències. Bé, això a Mallorca, on vostès tenen la competència directa, però sàpiga també, ho dic perquè abans que em diguin que jo donava suport a l'anterior govern, jo vaig tenir una guerra contra l'anterior govern pel finançament del transport públic a les Illes que no eren Mallorca, perquè, si m'ho permet dir, a Mallorca el Govern amb el transport públic lliga els gossos amb llonganisses, i els altres consells s'han de conformar amb un finançament que ve de fa no sé quants anys en què la sensibilitat i la necessitat del transport públic era molt menor. Per tant, a mi m'agradaria que vostès acompanyessin aquest compromís del transport públic amb un compromís de finançar millor els consells insulars perquè puguin també dur a terme les millores en el transport públic que vostès duen a terme directament a Mallorca.

Acab tot d'una, Sr. President, només un altre aspecte.

L'obligació legal que els establiments turístics consumeixin productes de proximitat com vàrem establir per llei en un 5%. A mi m'agradaria saber quina és l'opinió del Govern sobre aquesta obligació, si la pensa mantenir i si considera que és un bon instrument per afavorir aquest consum del producte local o si té altres idees perquè el sector turístic contribueixi en la millora de la sortida comercial del producte local de les nostres illes. I això és tot.

Moltes gràcies, altra vegada, Sr. Bauzá. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Sr. Conseller, té la paraula per cinc minuts.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies. Moltes gràcies, Sr. Diputat. No, miri, la paternitat de la Mesa és de la presidenta, això, la paternitat de la Mesa és de la presidenta, però també és cert que vostè va demanar un fòrum de participació i a la setmana següent hi va haver la Mesa a l'Escola d'Hostaleria.

Miri, quant a l'Obra Cultural Balear, és a dir, parlem de turisme, parlem d'economia, parlem de..., i l'Obra Cultural està dins Palma XXI. És a dir, si l'Obra Cultural Balear o el president de l'Obra Cultural Balear no va ser a la Mesa pel turisme, escolti, és una entitat sota el paraigua de Palma XXI i segurament es devia sentir representat per qualque membre que sí era a l'Escola d'Hostaleria aquell dimecres.

Miri, no vull ser descortès, però crec que hi ha una part incoherència. Vostè donava suport extern al govern passat i a l'anterior en aquestes illes, no?, i casualment les interpel·lacions que varen sortir de vostè en matèria turística, en vuit anys varen ser cap. És a dir, vostè em va interpel·lar el Govern de Francina Armengol en matèria turística, del 15 al 23 en cap cas. Per tant, no va interpel·lar el govern anterior, ni al del 15-19, en cap cas en matèria turística. Per tant, una part d'incoherència d'avui, demanar unes mesures, uns límits, i abans no interpel·lar el govern anterior, jo crec que sí que una part d'incoherència.

Quant el darrer prec que em feia, la darrera proposta quant al producte local, li he dit abans, és a dir, crec que hem d'esperar a moure les mesures legislatives, una vegada tinguem el pacte social i les conclusions de la Mesa. Però li vull dir que la meua opinió és que s'ha de mantenir aquest aspecte. Crec que el sector turístic ha de contribuir en el consum del producte local, tot i que segurament algun matis hi haurà d'haver, perquè sigui més efectiu, que crec que avui no ho acaba de ser del tot.

També em demanava, crec que a la primera intervenció quant a l'aixecament de la moratòria. L'aixecament de la moratòria es pot fer sense créixer, es pot fer un aixecament basat en un intercanvi, basat en una amortització de places obsoletes, i no necessàriament hi ha d'haver un creixement si aixecam la moratòria. Però tot això està sotmès també a la seva proposta o les d'altres que puguin dur a la mesa. Però l'opinió d'aquest conseller, una vegada transcorregut aquest any, haver tengut els contactes que s'han de tenir, crec que és perfectament compatible l'aixecament de la moratòria i no créixer en places turístiques. I sí, a més a més, aconseguim donar eines al Consell de Mallorca perquè afronti l'oferta turística il·legal, crec que haurem contribuït d'una manera important que aquesta pressió damunt aquest territori, que jo sempre dic que és en determinats moments i en determinades circumstàncies, baixi. Jo crec que el que no s'ha fet aquests passats anys, és sobretot encaixar, inspeccionar aquella oferta turística il·legal i aquest govern està en disposició de donar eines als consells, que són els que tenen les competències perquè aquest turisme il·legal pugui ser erradicat, que crec que és el que ha de passar, per a la millor convivència dels residents.

Jo crec que bàsicament amb això, li he donat resposta a la seva interpel·lació. De totes maneres qued a la seva disposició i a la de tots per a qualsevol aclariment que es pugui desitjar per part meua.

Per tant, moltíssimes gràcies a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, conseller.

III. Moció RGE núm. 7758/24, presentada pel Grup Socialista, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb el preu de l'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6800/24.

A continuació passam al debat del tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a la Moció RGE núm. 7758/24 del Grup Socialista, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb el preu de l'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6800/24. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Carol Marquès per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. És evident el problema que tenim tots els ciutadans d'aquestes illes per accedir a un habitatge digne. L'emergència residencial que patim és un dels problemes més urgents i crucials que afecta la nostra comunitat, per culpa de l'increment desmesurat del seu preu. I sí, sabem que és un problema global a tot l'Estat, especialment a les zones turístiques, com va justificar ja la presidenta en aquest parlament. Però açò no exclou la responsabilitat d'aquest govern i de les seves polítiques d'habitatge, que han provocat des que governen, que passem a ser un dels territoris on més s'han incrementat els preus i passem a ser, per primera vegada, la zona on els habitatges són els més cars de tot l'Estat espanyol, el que ha provocat que aquesta situació es torni del tot insostenible per a milers de famílies d'aquesta terra, que fins i tot es plantegen haver d'emigrar.

No podem esperar tres anys per veure els resultats, hem d'actuar ja, els ciutadans mereixen una resposta clara i contundent amb mesures ràpides i valentes. Per açò presentam aquesta moció, amb propostes d'acord que pretenen posar remei a aquesta problemàtica de manera integral i justa per a tota la ciutadania, i, sobretot per als col·lectius que més ho necessiten. És per tot açò que instam el Govern a declarar totes les zones d'aquestes illes que compleixin amb els requisits, com a zones tensionades, d'acord amb la Llei estatal 12/2023, açò permetrà aplicar l'índex de preus de referència als preus de lloguer i oferir una rebaixa immediata per als ciutadans.

Les afirmacions de la consellera que açò provocaria una reducció de l'oferta, no tenen un fonament sòlid. A Catalunya, els preus ja han començat a estabilitzar-se i es demostra que sí és possible posar límit, sense afectar negativament el mercat, perquè el que sí mostren els estudis és que són la seguretat jurídica i la previsibilitat, els factors clau per a una inversió sostenible.

També proposem no permetre la classificació de nous sòls urbanitzables a municipis amb més d'un 15% de sòl vacant, incloses les parcel·les qualificades de protecció oficial. Hem de ser conscients que vivim a un territori finit i hem d'incentivar que es construeixi als solars buits, per garantir un ús més eficient del sòl disponible i evitar l'expansió innecessària i la construcció desenfrenada, que només beneficia als promotors immobiliaris. I és que la desregulació urbanística, només afavoreix l'especulació que agreuja l'accés a l'habitatge.

Instam la consellera d'Habitatge a reunir-se urgentment amb totes les entitats que defensen l'accés a un habitatge digne per a tots. El Govern ha de treballar amb la societat civil, involucrat especialment a les entitats que coneixen de primera mà els problemes dels ciutadans, per dissenyar polítiques

d'habitatge que responguin a les necessitats reals de la ciutadania i pactar els criteris d'accés als habitatges, garantint que ningú quedi exclòs per motius econòmics. No pot ser que aquest Govern només escolti el sector empresarial i els grans promotors, els únics que treuen rèdit d'aquesta situació d'emergència.

Instam també a fomentar la col·laboració privada per construir habitatges en sòl qualificat de protecció oficial, tant al públic com al privat, amb els mateixos incentius urbanístics que s'han concedit per a la construcció dels habitatges de preu limitat.

La construcció d'habitatges de protecció oficial ha de ser una prioritat, no una opció, i no podem entendre de cap manera que aquest govern prioritzï i bonifiqui els promotors que construeixen habitatges, que són un 30% més cars, en lloc de prioritzar i bonificar els promotors d'habitatges públics protegits. També tenim clar que ampliar el parc d'habitatge públic protegit és imprescindible per regular els preus del mercat. Per açò demanam que s'elabori un pla urgent que incentivi la construcció d'habitatges públics protegits de promoció pública, fins arribar a un 15% del total d'habitatges a la nostra illa.

I, per acabar, instam el Govern a modificar la Llei de mesures urgents en matèria d'habitatge, per convertir els habitatges de preu limitat en habitatge públic protegit. O com a mínim que els preus de referència dels habitatges de preu limitat, s'igualin als dels habitatges públics protegits. Aquesta és una resposta a l'especulació i cerca garantir uns preus accessibles i reals per a tothom.

En resum, aquests punts d'acord que presentem són mesures necessàries i urgents per abordar la crisi de l'habitatge a les Illes Balears. És l'hora que el Govern escolti, els ciutadans i adopti polítiques que beneficiïn la majoria, els que ho necessiten, els que surten al carrer per dir que volen continuar vivint a la seva terra.

Per tot açò demanam el seu suport, per fer realitat un canvi que és essencial per al benestar de la nostra comunitat, de la nostra gent.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marquès. Per part del Grup Parlamentari Popular s'han presentant les esmenes RGE núm. [7953](#), [7954](#), [7955](#) i [7956/24](#). Té la paraula la diputada Margalida Pocoví per un temps de cinc minuts.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president. Bon dia, senyores i senyors diputats. A la interpel·lació de fa dues setmanes, la Sra. Garrido ens parlava de la infinitat, de moltíssimes mesures posades en

marxa la legislatura passada per pal·liar, per facilitar l'accés a un habitatge, però just ens en va anomenar dues, ens va anomenar la Llei d'habitatge del 2018 i el Decret Llei 3/2020. Per tant, des del 2018 en què aprovaren la Llei, fins al 2023, que la ciutadania els va enviar a l'oposició, quins fruits ha donat aquesta llei en aquests cinc anys? Just han pujat els preus de l'habitatge més que mai, una clara evidència de la ineficàcia de les polítiques en matèria d'habitatge.

Per descomptat que en el Partit Popular som totalment conscients que el problema de l'habitatge no es genera en un any, i també totalment conscients que tampoc no se soluciona en un any, ara bé, estam convençuts, per molt que els pesi a vostès, que anam per bon camí. Està clar que un notable creixement demogràfic, com el que afecta la nostra comunitat, va lligat a una elevada demanda d'habitatge, fet que disminueix l'oferta i, en conseqüència, incrementa els preus de l'habitatge i, per fer front a aquesta pujada de preus, aquest govern aposta fermament per augmentar l'oferta d'habitatge. Per una part, en promoure la construcció d'habitatges a preus assequibles, com mesures urgents per crear habitatges a preu limitat, promocions d'habitatges protegits o bé el programa Construir per Llogar, entre d'altres. Per altra part, en promoure la sortida al mercat del lloguer d'habitatge existent, com el Pla del Lloguer Segur o avantatges fiscals per als arrendadors o bé la lluita contra el lloguer turístic il·legal, entre d'altres, sense deixar de banda les bonificacions fiscals per a joves menors de 30 anys i altres col·lectius per la compra del seu primer habitatge.

En observar els punts d'acord d'aquesta moció, crida l'atenció que a hores d'ara encara es neguin a acceptar la diferència que hi ha entre un habitatge protegit i un habitatge a preu limitat. Un HPO és un habitatge a preu assequible per a col·lectius vulnerables i un HPL és un habitatge a preu assequible per a joves, persones i famílies de rendes mitjanes, un HPO per llogar, un HPL per llogar i per a la venda, un HPO va a càrrec de l'administració i un HPL compta amb la iniciativa privada i suposa zero cost per a les finances públiques.

I aquest govern fa feina intensament amb aquestes dues línies, habitatges a preu limitat, un 40% per sota del preu de mercat, 700 habitatges en projecció, una primera promoció iniciada a Manacor, precisament, governat per l'esquerra. Amb el programa Construir per Llogar, hi ha disponibles ja parcel·les a diferents municipis per a la construcció d'uns 4.000 HPL. Habitatges protegits, aquest govern aposta per l'habitatge protegit, està en negociacions amb més de 20 ajuntaments, firmats ja quatre convenis; Eivissa ha cedit dos solars per a la construcció de 80 habitatges; a Alaior s'ha desbloquejat una moció per a 12; l'Ajuntament de Palma n'ha anunciat 1.200, entre HPL i HPO. Recordin que vostès en varen prometre milers i just n'entregaren 364.

Amb referència a la limitació dels preus de lloguer, ja saben vostès que aquest govern s'oposa a aplicar mesures fracassades intervencionistes com les seves, no es declararan zones tensionades, sobretot perquè les regions allà on s'ha aplicat la situació ha empitjorat; sense deixar de banda el Banc d'Espanya que adverteix que just l'increment de l'oferta solucionarà el problema d'habitatge i, per això, aquest govern fa feina i en lloc de limitar els preus aposta per incrementar l'oferta de lloguer

a través del programa Lloguer Segur i dona seguretat jurídica als propietaris per treure habitatges buits al mercat, o bé lloga a propietaris per sots-arrendar a preus un 30% per sota del preu del mercat.

Respecte de les esmenes que hem registrat, he de comentar que aquest govern escolta tothom i es reuneix amb qui faci falta, de fet, la consellera ja es reuneix amb associacions i s'ha obert el període de consulta prèvia, perquè tots els interessats puguin fer aportacions a la redacció de l'avantprojecte de la nova llei d'habitatge, compromís electoral. Ara bé, no som partidaris de fixar terminis que, per qüestions alienes, no es puguin complir.

Respecte de les esmenes de MÉS per Mallorca, en el cas que siguin acceptades,...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

... i abans de decidir abaixar places turístiques, nosaltres consideram convenient esperar l'estudi de càrrega que es redacta per part del consell i saber l'opinió de la Mesa per la sostenibilitat, simplement el problema de l'habitatge crec que és tasca de tots i no passa per posar-hi traves.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pocoví. Per part del Grup Parlamentari MÉS s'han presentat tres esmenes, les RGE núm. [7980](#), [7981](#) i [7982/24](#), té la paraula el diputat Ferran Rosa, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. Vicepresident. Aquesta setmana fa un any que va començar la legislatura i si fa un any el problema d'accés a l'habitatge ja ara gran, avui és encara pitjor. La Sra. Pocoví ens ha plantejat que el Govern ho fia tot que hagi d'augmentar l'oferta, de fet, ens ha plantejat que hi ha dos models diferents: un d'habitatges de protecció oficial i un d'habitatges de preu limitat, que són completament diferents, i que un l'impulsa el Govern i l'altre l'impulsa el sector privat.

Jo, primer de tot, Sra. Pocoví, li deman que revisi la normativa perquè d'habitatges de protecció oficial n'hi ha també de promoció privada i, de fet, la mateixa consellera d'Habitatge avui n'ha parlat, avui de matí al Ple. Segon, plantejar que els HPO són per a persones vulnerables per qüestió de renda i que la resta són per a classes mitjanes, també és completament aliè a tota la realitat, perquè els habitatges de protecció oficial ara mateix els requisits de renda que tenen a l'IBAVI, Sra. Pocoví, són tres IPREM, tres IPREM que a l'any 2024 se situen en 25.200 euros/any, això és més o manco la renda mitjana que tenim a les Illes Balears. Per tant, quan vostès plantegen que

renuncien, d'un costat, a fer habitatges de protecció oficial perquè són per a classes vulnerables, però alhora el requisit és que hi pot accedir la immensa majoria de la població de les Illes Balears, el que diuen és que renuncien a fer habitatges per a la immensa majoria de les Illes Balears.

O dic que a mi em preocupa el plantejament que fa el Partit Popular, perquè fa un plantejament que ho fia tot que augmenti l'oferta, i ho fia tot a un decret llei que tots i cadascun dels impactes que veurem seran en tres o quatre anys vista, quan s'hagin construït aquests habitatges. Mentrestant no hem de fer res, i què hem de fer? Hem de deixar que segueixin pujant els preus de lloguer, perquè a dia d'avui els preus dels lloguers són un 13% més cars que fa un any, essent la comunitat autònoma més cara de tot l'Estat.

I vostès em diuen: no, però no podem intervenir el mercat i fixar preus, perquè nosaltres no volem dir a la gent a quin preu ha de llogar. És clar, li ho ha de dir el mercat. I quan diuen que nosaltres no ho podem fer perquè, a més a més, les dades que ens diuen és que han fracassat, és clar, ara, quan tenen o comencen a tenir dades que l'única regió o l'única comunitat que ho aplica és la que menys incrementa el cost o el preu del lloguer, aquí ja no diuen res, aquestes dades ja no els serveixen. Ara és pura ideologia, supòs, la ideologia que entre els grans prioritaris i l'accés a l'habitatge, trien els grans propietaris; la ideologia que entre que el Govern digui als grans propietaris a quin preu ha de llogar un habitatge o que ho digui el mercat a la gent si pot viure en el seu barri o no, es quedin amb què sigui el mercat que ens digui que no podem viure al nostre barri, que no poden viure al nostre poble, que ens n'hem d'anar a viure a una furgoneta o a una caravana perquè així el Sr. Martínez ens pugui perseguir amb una ordenança incívica.

Aquest és el plantejament que fa el Partit Popular, no fer res, i fiar-ho tot que es construeixin pisos i que el dia de demà es construeixin pisos.

Ara bé, també ens diu, jo els dic, esmena, posem en marxa mecanismes per comprar places turístiques a habitatges en règim de lloguer turístic i donar-les de baixa. Ens diuen que no, que aquí, en això concretament si que volen dades, és a dir, les dades de limitar preus no les volien, però aquestes les volen i les volen a una mesa. No es preocupi, Sra. Pocoví, perquè el Partit Socialista ja ens ha dit que no acceptaran l'esmena per donar de baixa pisos turístics.

Igual que tampoc no es preocupi perquè no haurà de votar a favor o en contra d'un impost o d'impulsar impostos als habitatges d'usos no residencials, perquè si a vostès els preocupàs l'oferta es fixarien no en els habitatges que s'han de construir sinó en els 200.000 habitatges que no tenen un ús residencial a dia d'avui a les Illes Balears. I aquest és el drama, que hi ha 200.000 habitatges a les Illes Balears que no estan en el mercat i que la gent no hi pot viure perquè es dediquen a altres usos, com l'ús turístic, o que estan tancats. I d'això no en diuen res i ho fiam tot que es construeixin. Per això, nosaltres creiem que és indispensable que hi hagi un impost sobre els usos no residencials a l'habitatge, com ja existeixen a altres territoris.

Per la resta, nosaltres donarem suport a la moció, a la resta de punts. Sí que agrairíem que el Grup Socialista es repensàs l'acceptació de les esmenes, igual que m'agradaria que el Grup Popular, una vegada que ja té les dades de Catalunya, que posar un topall als preus serveix per reduir els preus, també es repensàs la seva política.

Moltíssimes gràcies.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam al torn de fixació de posicions. En primer lloc, el Grup Parlamentari VOX, Sra. Cañadas, té la paraula per cinc minuts.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Nos encontramos hoy para debatir una moción del PSOE que pretende abordar la crisis de la vivienda en las Islas Baleares. Desde VOX queremos dejar clara nuestra rotunda oposición a esta moción, basada en los siguientes puntos clave.

Primero, es fundamental recordar que la Ley estatal 12/2023, por el derecho a la vivienda, no es más que una herramienta intervencionista que protege la ocupación ilegal y distorsiona el mercado del alquiler. Esta ley, rechazada por el Consejo General del Poder Judicial y el sector inmobiliario, no proporcionará un marco legal estable ni hará más accesible la vivienda, todo lo contrario, ataca al derecho fundamental de propiedad y ha sido ineficaz en lugares como Alemania y Cataluña, donde ya se ha implementado. Su propuesta de declarar Baleares como zona tensionada para controlar los precios de alquiler, es una medida intervencionista. Esta medida solo estrangulará aún más la oferta de alquiler, fomentando el mercado negro y reduciendo la disponibilidad de viviendas. El control de precios no aborda la verdadera raíz del problema, que es la falta de oferta para satisfacer la demanda.

En segundo lugar, la prórroga forzosa del contrato de arrendamiento es otra medida nefasta, limita la libertad de disposición de la propiedad y desanima a los propietarios a alquilar sus inmuebles, contrayendo aún más la oferta de vivienda. VOX apuesta por medidas que dinamicen el mercado del alquiler fomentando la confianza y aumentando la oferta disponible. Además, la moción del PSOE pretende prohibir la clasificación de nuevos suelos urbanizables en municipios con más del 15% de suelo vacío. Esto es absolutamente contraproducente. La falta de suelo disponible es uno de los principales factores que limitan la oferta de vivienda. En lugar de imponer más restricciones debemos facilitar la disponibilidad de suelo para la construcción de nuevas viviendas.

Otro aspecto crítico es la protección de la ocupación ilegal. Sin seguridad jurídica no saldrán viviendas al mercado destinadas al alquiler. VOX se opone frontalmente a cualquier medida que ampare a los "okupas" ilegales. Proponemos reformar el Código Penal y las leyes de enjuiciamiento criminal y civil para proteger eficazmente a los propietarios contra las

mafias de ocupación y la entrada ilegal en sus viviendas y una respuesta inmediata a la ocupación ilegal de una vivienda en la hora o dos horas, si es posible. Además, queremos modificar la Ley reguladora de bases de régimen local para evitar que los "okupas" ilegales se inscriban en el padrón municipal y disfruten de derechos indebidos.

También rechazamos la creación de un nuevo consejo asesor de vivienda, que no es más que otro chiringuito a costa del bolsillo de todos los ciudadanos. Ya está bien de crear chiringuitos que se llenan de una supuesta sociedad civil, que en verdad son una red clientelar para sangrar más a todos los ciudadanos.

En cuanto al concepto de gran tenedor, VOX lo rechaza categóricamente. Ustedes proponen una regulación injustificada y diferenciada entre propietarios privados, y la propiedad privada no se toca. ¿Qué es eso de penalizar a los propietarios con recargos impositivos de hasta un 150% en el IBI para viviendas vacías? Pero, ¿por qué creen ustedes que están vacías estas viviendas?, porque Sánchez legisla España como otra república comunista más. La inseguridad jurídica mantiene esas casas vacías.

Nosotros proponemos suprimir estos recargos y aplicar un tipo reducido del 4% de IVA para la primera vivienda habitual de jóvenes entre 18 y 35 años. Además, abogamos por reintroducir la deducción por inversión en vivienda habitual y ampliar las deducciones por alquiler en el IRPF.

En resumen, sus propuestas no resolverán la crisis de vivienda en las Islas Baleares, en cambio aumentarán la intervención estatal, reducirán la oferta de vivienda y protegerán a los "okupas" ilegales.

Tampoco el Partido Popular está haciendo nada al respecto, porque llevamos un año de legislatura con una ley que rechazan frontalmente todos los promotores de las Islas, los propios ayuntamientos y los ciudadanos, que no ven una respuesta tan rápida como se prometía. Tienen cuatro años para construir viviendas y solucionar el gravísimo problema que tenemos, y ya han perdido uno. Los ciudadanos quieren soluciones, no promesas, y el ya mal sonante "y tú más".

Desde VOX defendemos una política de vivienda basada en el respeto al derecho de propiedad, el fomento de la oferta de alquiler y la protección de los propietarios frente a la ocupación ilegal. Cientos de viviendas están cerradas por este problema. Legislen contra la ocupación y saldrán al mercado de forma inmediata. Y empiecen a construir, que desde los despachos este problema no se soluciona.

Señores del PSOE, sus propuestas ya han sido ejecutadas por otros, y sí, en Cuba hace 60 años y con gran éxito; ya no hay ricos, son todos pobres, menos Díaz-Canel. Reflexionen y hagan autocrítica.

Y ustedes también, ya han perdido demasiado tiempo en echar la culpa a ocho años de gobierno de izquierdas. Ahora ya toca dar soluciones a jóvenes, profesionales necesarios para nuestra sanidad e instituciones, cuerpos de seguridad del Estado y las familias. Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por parte del Grupo Mixto, Sra. Gomila, *té la paraula.*

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. Enfora queda aquella notícia de novembre de 2020 que deia: “Balears fou la comunitat on més han baixat els preus del lloguer”. El 2023 els preus del lloguer a les Illes es van incrementar en un 19,4%, fet que situa les Illes Balears com la comunitat autònoma on els preus del lloguer van créixer més durant el 2023.

L'augment d'habitatges il·legals de lloguer turístic, a Menorca s'estima que hi ha entre 5.000 i 7.000 habitatges, el poc desenvolupament d'habitatges de protecció oficial o la dependència excessiva de la nostra economia del turisme, provoca, entre d'altres, que molts dels habitatges siguin retirats del mercat de lloguer per als residents i siguin dedicats al lloguer turístic.

Moltes famílies tenen molts problemes per pagar el lloguer o la hipoteca, i moltes altres, tot i tenir feina i una nòmina, ni tan sols troben un lloguer o no podran permetre's mai una hipoteca. Sense habitatges les persones no es poden independitzar, tenir un projecte de vida o formar una família.

La situació és especialment dura per als joves, que són els que tenen més problemes per poder trobar un lloc on viure, i si en troben, han de destinar un 112% del seu salari a pagar el lloguer d'un habitatge. Aquesta situació és insostenible. Alguna cosa falla quan cada any hi ha més turistes, però els joves no es poden independitzar de la família si no es compartint pis com si fossin estudiants.

I, mentrestant, el PP s'omple la boca parlant de llibertat. Quantes vegades no els hem sentit dir “nosaltres no som partidaris de posar limitació sinó de posar incentius, nosaltres som els que defensam la llibertat”. Però la seva visió de llibertat és un poc estreta. Quina llibertat té aquell jove que no pot trobar un pis per independitzar-se perquè a la seva ciutat no hi ha lloguers assequibles?, quina llibertat té aquella família que ha de viure en una casa de 60 m² perquè és l'únic que pot pagar?, quina llibertat té aquella persona major que cada vegada té més problemes per arribar a final de mes per pagar un lloguer que li puja cada any, com també li puja la compra, però no ho fa la seva pensió? La llibertat és que puguin tenir accés a un habitatge digne i a preus assequibles. Des de MÉS per Menorca defensam que l'administració ha de donar resposta també a aquestes persones, no només a uns pocs com sol pretendre el PP. L'accés a l'habitatge ha de ser un dret, no un privilegi. I les mesures que proposa el PP s'ha demostrat, de moment, que no funcionen, perquè els preus a les Illes Balears dels lloguers continuen pujant.

Per mirar de fer front a aquesta problemàtica, des de MÉS per Menorca defensam que hem de limitar els preus del lloguer, és necessari que Menorca sigui declarada zona de mercat

residencial tensionat, que permetria no apujar els preus dels contractes de lloguer dels nous contractes més enllà del que ja es preveu. Però per fer-ho possible és necessari que abans el Govern declari Menorca com a zona tensionada. El Govern de les Illes Balears, però, ja ha dit, que no té intenció de declarar-la. El PP, per tant, no permetrà que a Menorca es puguin limitar els preus dels lloguers dels habitatges, com tampoc no permet que es limiti l'entrada de vehicles a l'estiu.

El PP per justificar-se en les seves polítiques, que sempre beneficien els mateixos, escampa mitges veritats, per no dir mentides, i diu que l'esquerra vol imposar les limitacions en els preus dels lloguers als petits propietaris. Iddò no, senyors i senyores del PP, perquè a totes les zones tensionades, els preus que poden tenir els lloguers només són obligatoris per als grans tenidors, els petits propietaris es queden fora d'aquesta norma, als petits propietaris no els afecta. Per tant, senyors del PP, no vagin repetint una i mil vegades, per cercar la complicitat dels petits propietaris, que l'esquerra vol imposar una limitació en el seu preu. No, açò no afecta els petits propietaris, afecta els grans tenidors. Aquestes, per tant, són les polítiques del PP, protegir els grans tenidors i no permetre que les persones puguin tenir accés a un habitatge.

Tot i açò, aquesta mesura de declarar Menorca zona tensionada, que permetria poder limitar el preu de lloguer, no bastaria, sense cap dubte, per poder posar a l'abast prou habitatge per als residents de les nostres illes. Per açò és imprescindible que la promoció del parc públic d'habitatge per a lloguer, sigui una prioritat d'aquest govern per aconseguir que l'accés a l'habitatge sigui un dret i no un privilegi. De moment, no ho estan aconseguint, senyors i senyores del PP.

I només un petit comentari. Els habitatges de preu limitat, vostè diu que tenen zero cost per a les finances públiques, no, Sra. Pocoví, els terrenys que cedeix tenen un preu per als ajuntaments, i quan el cedeixen, vol dir que l'ajuntament perd un espai públic. Si aquest espai públic es destina a habitatge limitat, ho trobam totalment justificat. Ara bé, tenim els nostres dubtes que s'hagi de donar a empreses privades, perquè un sòl públic sí que val doblers, perquè si poden fer escoles...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

... hospitals, geriàtrics i centres de dia. Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marquès, tiene la palabra.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair a tots els grups que han manifestat donar suport a aquesta moció i les

esmenes presentades. Però el primer que he de dir és que és una vergonya que ni tan sols hi hagi la consellera d'Habitatge avui per escoltar aquest debat. Deu ser pel seu gran interès a escoltar a tothom.

(Algunes aplaudiments)

I abans de parlar de les esmenes, he de dir-li Sra. Pocoví, que ja fa un any que el seu partit governa, no troben que és ben hora de deixar de mentir a la ciutadania?, perquè repetir una mentida moltes vegades no la converteix en realitat, a veure si ho aprenen d'una vegada, perquè els nombres són molt clars. I avui vostè, igual que la consellera, totes dues avui, han tornat repetir que només es varen entregar 364 habitatges, i jo li explicaré...

(Remor de veus)

..., sí, 364 habitatges o claus, li explicaré els nombres a veure si els aprenem. Habitatges impulsats pel PP des de 2011 a través de l'IBAVI, 51. Habitatges impulsats pel PSOE a través de l'IBAVI, 1.184...

(Algunes aplaudiments)

... més 106 de tempteig i retracte, més els 88 de Metrovacesa que vostès van tirar cap enrera. 1.378...

(Algunes aplaudiments)

..., dels quals, es van entregar 633 habitatges, o sigui claus, a 633 famílies d'aquestes illes. En vàrem deixar 424 en construcció i 99, més els 88 de Metrovacesa, en tramitació, i més 256 possibles per conveniar amb altres ajuntaments.

Pot seguir mentint, però aquests nombres són clars i reals i em puc assegurar amb vostès quan vulguin, per demostrar-los-hi, perquè açò ve acompanyat, junt amb aquests nombres, de les respostes escrites que em van enviar des de la conselleria, Sra. Pocoví...

(Algunes aplaudiments)

... la informació és de la conselleria, val?

Però les mentides no queden aquí, la setmana passada ens va dir la consellera que es crearien més de 700 habitatges de preu limitat i de la resposta escrita que vàrem rebre la mateixa setmana passada, resulta que només se'n creen 200. Seguim mentint?

(Algunes aplaudiments)

I avui, avui mateix ens ha dit, Sra. Pocoví, que els habitatges de preu limitat estan a un 40% per davall del preu de mercat. Manacor, els habitatges que varen sortir en premsa, surten a 2.700 el metre quadrat, quan el preu mitjà de mercat és de 2.500. Un 10% més cars...

(Algunes aplaudiments)

... d'on treu que és un 40% més baix? Realment no ens ho podem creure. I amb les polítiques d'habitatge, desgraciadament, encara menys.

Per parlem de les esmenes que han presentat. Per part del Partit Popular, acceptarem l'esmena 7953, tot i que lleven el termini de 15 dies per reunir-se amb les entitats i associacions que defensen l'accés de tots els ciutadans a un habitatge digne. La consellera es va comprometre a reunir-se amb ells abans de finals de maig, però no ho ha fet fins ara, sembla, però no amb totes, només amb dues. I per què llevar el termini de 15 dies, si realment ho pensen fer? Ara li acceptarem i veurem realment quines són les intencions reals d'aquest Govern, encara li queden entitats per reunir-se, ara veurem quan ho farà.

Pel que fa a la resta d'esmenes del PP, no les acceptarem, no les podem acceptar. En totes elles eliminen el propòsit real de les propostes d'acord, per deixar-les buides de sentit i de propòsit. Deixen ben clar en aquestes esmenes que no tenen cap intenció d'escoltar realment a les entitats i molt menys de pactar cap classe de política d'habitatge, ni tan sols els criteris i les condicions d'accés dels demandants en els habitatges públics protegits, resultats de la cessió del dret de superfície a promotors privats. O és que troben que no és important escoltar i fer cas a la veu de la ciutadania? Ni la veu, ni els problemes de la ciutadania els importen gens.

Per altra banda, pel que fa a la proposta d'elaborar un pla per incentivar urgentment la construcció d'habitatge públic de lloguer, tornen fer una esmena per llevar el termini de sis mesos, com sempre, un brindis al sol, ho aprovam però no ho feim, perquè crec que en sis mesos és més que justificat, si estam d'acord que és un pla urgent, no ho troba? I ja tenim clar que no creuen a augmentar el parc públic d'habitatge protegit per llogar. Fan un discurs que sí, però els fets demostren que no.

Quant a l'esmena relativa al punt 6, no m'ho podia ni creure, resulta que demanam que s'apliquin a la construcció d'habitatge protegit els mateixos incentius urbanístics que s'estan aplicant en els habitatges de preu limitat. I sí, sabem que no creuen en l'habitatge protegit, sobretot el públic, ho sabem bé, però negar-se que es puguin aplicar en tres mesos no té cap excusa, fins i tot hagués acceptat que m'hagués allargat una mica més aquest termini. Tot i que no té cap justificació, tenint en compte que per crear la figura...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

... de l'habitatge de preu limitat i tota la seva regulació, van ser molt més ràpids. Només li puc dir que si són capaços de votar en contra d'aquest punt, no tornin parlar més que aposten per la construcció d'habitatge protegit. Hauran perdut la poca credibilitat que els quedava.

Per acabar, Sr. President, pel que fa a les esmenes de MÉS per Mallorca, acceptam la 7982, perquè dóna suport a un concepte que sempre hem defensat. I quant a la 7980 i la 7981,

entenem que generen un debat que ha de ser més ampli i ric i per aquest motiu rebutgem avui aquestes esmenes...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, per favor.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

... perquè es puguin debatre en un entorn adequat. I abans de votar aquestes propostes, vull recordar-los que la responsabilitat de tots nosaltres...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps, Sra. Marquès, per favor.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. Vamos a proceder a la votación. Solo se aceptan la enmienda 7953 del PP y la 7982 de MÉS per Mallorca. ¿Podemos votar conjuntamente?

¿Sra. Durán?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Presidente, pediríamos votación separada del punto 3, con la enmienda 7953, y luego, conjuntamente puede ser también, la enmienda 7982. Y aparte todos los demás puntos.

EL SR. PRESIDENT:

De acuerdo. ¿Va bien al resto de grupos?

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sí, Sr. President, nosaltres demanaríem que el punt 6 es votàs per separat.

EL SR. PRESIDENT:

El 6?

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Sí, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

De acuerdo. Pues vamos a votar primero estos tres puntos, el punto 3, con la enmienda 7953. Votamos.

57 a favor.

El punto 6, en su redacción original, votamos.

18 a favor, 39 en contra.

Y el nuevo punto que introduce la enmienda 7982. Votamos.

50 a favor, 2 en contra.

Y, finalmente, vamos a votar el resto de puntos. Votamos.

24 a favor, 33 en contra.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 6124/23, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a manteniment de la moratòria de creació de noves places turístiques a Menorca.

Y pasamos al siguiente punto del orden del día que es el cuarto, debate y votación de la Proposición no de ley RGE núm. 6124/23, del Grupo Mixto, sobre mantenimiento de la moratoria de creación de nuevas plazas turísticas en Menorca. Tiene la palabra el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom, per tercera vegada. Hi ha dies que se'ns gira feina, aquest és un d'ells.

Bé, la proposició no de llei que els plantejam avui és per exposar una problemàtica específica de Menorca i, evidentment, no la presentam no perquè no ens interessi la problemàtica de la resta d'illes, sinó precisament perquè volem posar en relleu que la problemàtica de Menorca és lleugerament diferent de la de la resta d'illes, i respon a una situació que s'ha creat per l'evolució de l'oferta turística, una evolució que més o manco tots vostès coneixen i que, bàsicament, ve donada per la disrupció que a un moment donat va crear l'aparició de la fórmula del que s'anomenava lloguer de vacances, -ara, en aquesta comunitat autònoma, en diem estades turístiques en habitatge-, això combinat amb la comercialització per internet; és a dir, aquest fenomen crea una disrupció i crea, a partir d'una normativa que s'havia creat per regular aquest fenomen, que, per cert, el PP hi va votar a favor, perquè no trobava que era massa restrictiva, vàrem assistir a un creixement desmesurat de places turístiques on els instruments que teníem fins al moment per controlar els sostres de places no podien donar resposta.

I l'exemple el tenim en el PTI, el PTI de Menorca, el Pla Territorial Insular de Menorca, que va ser pioner a l'any 2003 i estableix un sostre de places turístiques residencials, però no dóna resposta, no contempla aquesta realitat, que després va ser disruptiva de l'aparició del lloguer de vacances, combinat amb la comercialització per internet. Per tant, els instruments que teníem per controlar el creixement desmesurat d'aquesta oferta no eren útils i, per tant, nosaltres ja des de bon començament de la legislatura vam estar a favor d'aquesta moratòria.

I, finalment, a través de la Llei 3/2022, amb una disposició addicional específica per a Menorca, es va aconseguir que es posàs en marxa aquesta moratòria. També per a la resta d'illes, la resta d'illes tenien una disposició específica, per què? Perquè

la resta d'illes tenien un mecanisme de gestió d'aquest sostre, que era la borsa de places. I això ho hem vist fa uns dies a Mallorca en què el Consell ha modificat la capacitat de la borsa de places, ha eliminat una sèrie de places de la borsa i, per tant, té un mecanisme el Consell de Mallorca per gestionar aquestes places, cosa que en el cas de Menorca no existia. Per això dic que és un cas específic.

La disposició addicional segona de la Llei 3/2022, dedicada exclusivament a la suspensió d'activitats turístiques a l'illa de Menorca, què demanava? Demanava que es fes una reavaluació de la capacitat turística, per tant, que el PIAT o, en el seu defecte, el PTI fes una reavaluació de la capacitat turística. En aquell moment es modificava el PTI de Menorca i no érem a temps d'incorporar aquesta reavaluació, per tant, no es podia fer a l'última modificació del PTI.

I, com a segona mesura, que es creés una borsa de places per gestionar, o diverses borses de places, perquè hi ha la possibilitat de fer-ne una de conjunta, o diverses, en funció del segment de l'oferta turística que es tracti. Tots tenim cap distingir entre l'hotelera i la del lloguer de vacances.

Per tant, aquesta disposició addicional diu: hi ha una moratòria, almenys fins que hi hagi una reavaluació, hi hagi una creació de borses i, en tot cas, amb una durada màxima de quatre anys.

És clar, malauradament, en els últims mesos, ara sembla que el Govern ha entrat en raó, però s'han llançat missatges molt preocupants contra el manteniment de les borses de places. I aquest és el motiu pel qual nosaltres, el 28 de setembre, perquè aquesta proposició no de llei la vàrem enregistrar el dia 28 de setembre, vam presentar una proposició perquè el Govern es comprometés a no modificar aquesta moratòria, almenys fins que es produïssin les condicions que van portar a l'aprovació d'aquesta disposició addicional.

Disculpi, Sr. Vicepresident, però em sap greu, però és que no es pot (...) continuar.

Per tant, els deia que aquestes són les dues condicions que va contemplar la disposició addicional segona.

Llavors, nosaltres el que demanem en aquesta proposició no de llei és que el Govern es comprometi a observar aquesta llei, almenys fins que es produeixin les condicions, que ens semblen lògiques; és a dir, si hi hagués aquesta borsa de places, nosaltres podríem, es donaria per complerta la disposició i es podria aixecar la moratòria. Però el que seria absolutament imprudent és fer-ho abans que s'aixequi aquesta moratòria.

Aquest és el plantejament que, com veuen, és simple. S'ha presentat una esmena per part del Partit Popular, que agraeix, evidentment, i amb la qual intent arribar a una transacció amb la Sra. Cabrera, perquè ens agradaria que això es pogués aprovar, però nosaltres, bàsicament, estam d'acord amb l'esmena, sempre i quan quedi clar que s'han de complir aquests requisits que diu la llei, reavaluació de la capacitat i posada en marxa d'una borsa per gestionar les places.

El tema de la Mesa del pacte social i polític, per un tema d'estricta responsabilitat, jo espero que vostès m'entenguin, una cosa que encara no sé el que és, encara no sabem què és, no sabem ni qui en forma part, no sabem com funcionarà, l'únic que sabem és que es basa en un informe del Fòrum de Davos. És clar, llavors, amb aquestes premisses comprometre'ns que una cosa es faci a l'espera de les conclusions d'aquesta mesa, a nosaltres ens sembla que vostès han d'entendre que nosaltres no puguem acceptar aquesta esmena o aquesta part de l'esmena, amb total respecte a aquesta mesa, però vostès han d'entendre que encara no s'ha posat en marxa; si estigués en marxa, veïessin com funciona i veïéssim la fiabilitat que té, podríem estar-hi d'acord, però sense que això s'hagi produït, ens sembla prematur incorporar aquest text de l'esmena.

De tota manera, esper ara la intervenció de la Sra. Cabrera, a veure si hi ha possibilitats d'arribar a un acord.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Los grupos que han presentado enmiendas. El Grupo Popular ha presentado la enmienda [RGE núm. 7961/24](#), sí, tiene la palabra, Sra. Cabrera.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados. Debaticimos esta iniciativa que presenta MÉS per Menorca, en la que, como muy bien ha explicado, se insta al Govern balear a mantener la moratoria turística respecto de la disposición adicional segunda, que afecta a la isla de Menorca, y vemos también cómo ha dicho que es del mes de septiembre de 2023, estamos a junio de 2024, nueve meses después, y a un año de la toma de posesión de este Gobierno, y la moratoria no se ha derogado.

Por tanto, nosotros entendemos que esa iniciativa, más allá de que sea bien intencionada, nosotros creemos importante haber presentado esta enmienda, desde nuestro punto de vista, para actualizar un poquito las circunstancias actuales.

Pero en su exposición de motivos nos dice que hay que poner freno a la masificación para avanzar hacia la sostenibilidad y, en el caso de Menorca, concretamente por ser una Reserva de Biosfera desde hace 30 años. Correcto, efectivamente, se han de tomar medidas ante una actual situación de congestión que vivimos y así lo ha manifestado nuestra presidenta Marga Prohens y así también lo valoran prácticamente todos los consejos insulares, así también lo han reflexionado.

Esta es una situación de congestión, pero es una situación que no ha aparecido por generación espontánea, se ha producido, y en esto yo creo que también estaremos todos de acuerdo, o casi todos, tras ocho años de gobiernos de izquierdas, de no gestión del destino, de no inversión para adaptar las infraestructuras y los servicios a las necesidades, de no control de ilegales... En definitiva, hemos visto un

crecimiento en volumen y no en valor. Y, claro, al final de esos ocho años y 115.000 plazas más, aprueban una moratoria *in extremis* como toda solución.

Y, efectivamente, en Menorca hemos pasado -como dice el Sr. Castells- de..., habla de los 28.000 plazas, pasamos de 19.000 plazas en alquiler turístico en el año 2014 a 30.000 el año 2023, un aumento exponencial que ha sido gracias, y hay que ser consciente, a la ley Biel Barceló del Govern del pacto de la Sra. Armengol, que ustedes apoyaban y que abría el alquiler turístico a toda tipología de vivienda y lugar, incluidos los plurifamiliares en zonas urbanas residenciales tradicionales, y nosotros creemos que esto a lo mejor habría que haber pensado si atacaba o no atacaba el acceso a la vivienda y a la convivencia.

El Sr. Castells habla de un elemento disruptivo, de un fenómeno que hace que crezcan las plazas. Ese fenómeno y ese elemento disruptivo se llama ley Biel Barceló.

Habla de una revisión del PTI de Menorca que, por cierto, aprobaron PSOE i MÉS -de esto también son conscientes-, cinco días antes de las elecciones últimas, con datos desactualizados, y esto no lo dice el Partido Popular, y que eso... generó que haya un informe técnico que diga que hasta que no haya un estudio de capacidad de carga no se puede levantar la moratoria turística, un estudio que ya se está redactando por parte del Consell de Menorca, y de ahí nuestra primera parte de la enmienda.

Y reitero, ustedes nos piden poner freno a la masificación para avanzar hacia la sostenibilidad y nos piden que no se levanten la moratoria en Menorca. De acuerdo, pero es que su PTI, del que estaba usted hablando, el que aprobaron en Menorca hace -como digo- un año, cinco días antes de las elecciones, no solo estableció un crecimiento de 11.300 plazas, sino que no puso límite de crecimiento a las plazas respecto de alquiler turístico, ni se crearon las bolsas de plazas, como ahora están ustedes reclamando. Únicamente se estableció una zonificación, y saben que dentro de esas zonificaciones el crecimiento seguirá siendo ilimitado.

Por tanto, si nos atenemos a los hechos, su modelo de PTI es un modelo de crecimiento turístico, lo cual resulta bastante contradictorio con lo que están proponiendo y con lo que recogen en sus discursos.

Mire, el Gobierno de Marga Prohens está trabajando en medidas y regulaciones que permitan la convivencia del residente con el visitante. Ya han convocado la primera mesa del pacto social y político por la sostenibilidad económica, social y medioambiental, para trazar precisamente estas líneas maestras de nuestro modelo económico y turístico con la participación de todos.

Entendemos que el Sr. Castells lo que refleja, dice: "Nos gustaría saber exactamente en qué se va a componer", pero nosotros creemos que esta mesa compuesta... transversal, que toca todos los elementos y todos los actores del producto turístico y de la industria turística, genera suficiente confianza por sí misma para darle un voto de confianza. Por tanto,

nosotros en este sentido incorporamos la segunda parte de nuestra enmienda.

Por tanto, agradecemos la transacción que nos ha propuesto el Sr. Castells, pero nosotros... me permitirá que sigamos insistiendo en que acepten nuestra enmienda, ¿por qué? porque a día de hoy ya se da cumplimiento a la disposición adicional segunda, que usted es lo que solicita, se está dando cumplimiento a la ley, porque queremos que cada isla decida y ejerza sus competencias, y nosotros tenemos un absoluto respeto hacia su autogobierno, y que decidan exactamente qué es lo que quieren hacer, y porque el actual gobierno del consejo insular está acabando de redactar ese estudio de carga que es, a partir de ahí, donde tendrá que caminar el futuro y porque...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Sí, señor presidente..., porque creemos que se tiene que tener en cuenta y respetar las conclusiones que salgan de la Mesa por la sostenibilidad.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por parte del Grupo Socialista, tiene la palabra el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells, per aquesta iniciativa, i gràcies al Govern i d'una manera especial als consellers de Turisme i de Territori pel seu gran interès per aquest debat.

La disposició adicional segona de la Llei 3/2022 va suspendre 12.000 places turístiques potencials a Menorca. El consell té ara en quatre anys la responsabilitat d'avaluar la capacitat de càrrega i de determinar el nombre total de places turístiques que es podrien comercialitzar a través d'un sistema de borsa de places. Res no impedeix que, si així en resulta, el creixement sigui igual a zero, i amb la borsa com a sistema de compensació.

Avui fa dos anys i tres dies que es va publicar la Llei 3/2022 i, per tant, la disposició moratòria en qüestió. Estam a mitjan partit, repassem-ho.

En el seu discurs d'investidura, la Sra. Prohens va afirmar que Menorca deixaria de ser l'illa de les prohibicions; un any després encara no sabem de quines prohibicions parlava.

També va anunciar que aixecaria les moratòries turístiques per retornar a la Llei de 2012, la del coalcalde Martínez, que permetia pujar més pisos als hotels.

Dia 13 de setembre el conseller responsable de “turisme irresponsable” va afirmar a IB3 Ràdio que preveia aixecar la moratòria de Menorca abans que la de Mallorca i d'Eivissa, a petició del consell i del sector, però un mes després, dia 16 d'octubre, la consellera d'Ordenació Territorial i Turística de Menorca va anunciar que la moratòria es mantindria fins que Menorca no tingués un sostre de places, tot i que el passat mes de març la mateixa consellera Torrent va afirmar que la moratòria s'aixecaria abans de l'inici de la temporada turística en el mes de maig. Tot molt coherent.

De l'esmena del PP es desprèn que pensen mantenir la moratòria, almanco fins que l'oracle de Davos il·lumini la Sra. Prohens, perquè després de burlar-se'n durant anys, els estudis de càrrega ara són l'excusa perfecta del PP per fugir cap endavant.

(Algun aplaudiment)

I és que la gent ha començat a dir prou, que ja n'hi ha prou, i la Sra. Prohens s'ha hagut de posar estupenda. Per açò, anuncia estudis de càrrega, fins i tot a Cabrera i, mentrestant, l'oracle circular, Dr. Riera, enredarà la voga amb Davos com si les Illes Balears fossin una destinació turística que comença, emergent, fins que la gent es cansi de protestar, però no pateixi, Sr. Castells, que la presidenta dijous que ve ens explicarà de tot açò la valoració Disney, perquè mentrestant la Sra. Prohens va anunciant estudis de càrrega per justificar que encara hi caben més turistes, i mentre ella fa açò (...) PP va fent sense deixar res per verd, i així el conseller de Mobilitat de Menorca diu que té altres prioritats que no limitar l'entrada de vehicles, mentre el vicepresident de la destrucció de tota costa i costa ha inventat els aparcaments dissuasius de treure i posar, com un capell, tot perquè el president Vilafranca ho tingui costa avall per acabar de saturar encara més, sempre més, les platges verges i els espais naturals més rellevants de Menorca; o el camp, perquè el president Vilafranca s'ha obstinat a modificar el PTI per poder expulsar les famílies pageses dels llocs per ficar turistes en lloguer en els seus llits.

L'any 2003, el Pla Territorial de Menorca va desclassificar amb l'oposició frontal del PP més de 60.000 places turístiques. La moratòria n'està frenant devers les 11.300 que queden vives vint anys després. Són el resultat de les cessions conseqüència de la desclassificació de les 60.000 que haurien transformat, destrossar Menorca d'una manera potser definitiva. Els impactes ambientals i paisatgístics haurien estat letals. La Menorca que encara coneixem avui ja no hi seria.

Aquesta desclassificació de 60.000 places esquitxades arreu de la costa menorquina va ser fruit d'un complicat procés de negociació urbanística que va permetre salvar gairebé tot el patrimoni natural i paisatgístic, llavors en perill, amb el PP -faltaria més- sempre en contra i amb argument, sempre recurrent per part del PP, de les possibles indemnitzacions, com si a l'hora de protegir el territori, a l'hora de preservar les nostres illes i els valors que les fan atractives, també als turistes, no pagués la pena córrer el risc a vegades d'haver de pagar un preu.

Balança, un govern del consell del PP es va jugar i ha perdut una indemnització de més de 30 milions per autoritzar un parc aquàtic en sòl protegit, *Splash*.

Poden triar -poden triar- entre qui corre el risc d'haver de pagar per preservar tot allò que ens fa sentir orgullosos de viure on vivim o qui exerceix de col·laborador necessari de la seva destrucció, perquè Cescarden és l'eterna excusa de Dàmocles per seguir justificant el creixement turístic. És l'eterna excusa del PP. Però Cescarden és un cas fallat, aïllat, únic, enmig d'un enorme llistat de casos guanyats en defensa del territori. I el risc valia la pena, com val la pena sempre córrer el risc de protegir el nostre patrimoni, un patrimoni que és i ha de ser el patrimoni dels nostres hereus, sobretot dels hereus sense un patrimoni propi que heretar.

Però la culpa, faltaria més, és i serà sempre de l'esquerra. Si l'esquerra desclassifica el sòl perquè el PP havia classificat, l'esquerra és la culpable de les possibles indemnitzacions. I si l'esquerra atorga les llicències -acte reglat- derivades els drets generats per les normes del PP, llavors l'esquerra és la culpable del creixement.

El capítol anterior del serial de destrucció del territori menorquí, el PP va inventar la moratòria inversa...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

... (...) i protegim, cimentem. Ara diuen que estudiaran la capacitat de càrrega, quan la gent ja no en pot més. És hora de decidir, recordin, senyors del PP, l'adagi menorquí, “Qui estima Menorca, no la destrueix ni la transforma”.

Gràcies, president.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por parte del Grupo VOX, Sra. Verdú tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Gracias, presidente. Bon dia a tothom. Sr. Castells. Ens trobam aquí per debatre una proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca que cerca mantenir una moratòria sobre la creació de noves places turístiques a Menorca.

Desde VOX, com sempre, som aquí per defensar la llibertat, la prosperitat i el futur de tots els ciutadans de les nostres illes. I aquesta proposta, lluny d'assegurar aquests principis, els posa en greu perill.

Menorca, i en general les Illes Balears, han estat i han de continuar sent un far d'atractiu turístic. És innegable que el turisme és el motor econòmic de les nostres illes, un sector que

no només genera riquesa directa sinó també feines i oportunitats per a molts dels nostres veïnats. Proposar una moratòria, una vegada més, és abraçar una política de restricció que asfixia el nostre creixement i condemna molts dels nostres ciutadans a la precarietat laboral i econòmica.

Les dades recents del turisme de les Illes Balears mostren clarament la importància i l'impacte positiu d'aquest sector. El 2023 les Balears varen rebre més de 14,4 milions de turistes internacionals, un increment d'un 9,1% respecte de l'any anterior. A més, la despesa turística va créixer un 16,4%. Aquestes xifres demostren que el nostre sector turístic està en plena expansió i que són fonamental per al nostre teixit productiu, els nivells d'ocupació i l'economia de les famílies balears. Aquest increment de l'aflluència turística no és un problema, és una oportunitat; una oportunitat per millorar, per innovar i per fer que el nostre turisme sigui sostenible i de qualitat. No podem permetre que la solució a la pressió turística sigui una moratòria. La veritable solució passa per la gestió intel·ligent i la inversió en infraestructures que permetin un desenvolupament equilibrat i respectuós amb el nostre entorn.

Desde VOX defensam un model turístic que sigui sostenible, però també competitiu i lliure de traves burocràtiques. El nostre argumentari és ben senzill, ens oposam a qualsevol mesura que posi en risc el benestar, la prosperitat i la llibertat dels espanyols i, sobretot, dels nostres ciutadans balears. Hem d'apostar per un turisme que respecti el nostre patrimoni cultural, però també que generi riquesa i oportunitats.

La sostenibilitat no s'aconsegueix tancant portes, que pareix que és l'única cosa que vostès saben fer o que els va bé, sinó obrint camins a la innovació, a l'emprenedoria, a la inversió en tecnologia i a les infraestructures modernes.

Aprofit, a més, per recordar que el nostre acord d'investidura amb el Partit Popular en el punt 18 inclou la derogació de les moratòries i els apartats lesius de la normativa turística que tenen un caràcter intervencionista i prohibicionista, per la qual cosa és evident que anam justament en sentits oposats. Nosaltres volem potenciar un turisme de qualitat que aporti benestar i riquesa al present i futur dels nostres residents balears. Vostès persegueixen, amb les seves previsions i restriccions, destruir el pilar econòmic més important sobre els que creix la prosperitat de les Illes Balears. La preocupació legítima per accedir a l'habitatge no ha de ser una excusa per limitar el turisme. Es poden, i és imperatiu, proposar mesures concretes per millorar l'accés a l'habitatge sense sacrificar el nostre sector turístic, que és a la fi el pa del qual mengen gran part de les nostres famílies residents.

A VOX creim en un futur on el desenvolupament econòmic i la protecció del medi ambient vagi de la mà, un futur on les nostres illes segueixin sent una destinació atractiva per als turistes i una llar pròspera per als seus residents.

Rebutjam, doncs, aquesta proposició no de llei perquè va en contra de la prosperitat de les nostres illes i el benestar de tots els balears. Sí que votariem a favor de l'esmena del Partit Popular, ja que no es tracta de mantenir una moratòria per si mateixa sinó d'analitzar i fer les gestions oportunes per adoptar mesures que beneficiïn tots els balears. Per tant, si vostès

l'accepten, el vot seria favorable; en cas contrari, hi votariem en contra.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Apesteguia, tiene la palabra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Verdú, només una apreciació a la seva intervenció. Vostè ha dit que les dades turístiques resulten positives, i n'ha esmentades dues: l'augment del nombre de turistes i l'augment de la despesa turística. Se n'ha deixada una: com es reparteix aquesta riquesa. Perquè aquest és el gran mal del nostre sistema turístic, que ha anat creixent, s'ha anat inflant una bombolla de forma completament insostenible, però les persones cada vegada són més pobres. Cada vegada es reparteix pitjor la riquesa generada pel turisme; i això passa a Menorca i passa a la resta de les Illes Balears.

Mirin, des del punt de vista de la configuració de país MÉS per Mallorca, com a força insularista, defensam que cadascuna de les illes que conformam l'arxipèlag balear ha de tenir la sobirania per decidir sobre tot allò que les afecta. És a dir, ha de tenir les eines i la capacitat de decidir sobre tot allò que l'afecta. Ho defensam per a Mallorca i, evidentment, també ho defensam solidàriament per a Eivissa, Formentera i evidentment per a Menorca.

Des del punt de vista de configuració de la nostra societat MÉS per Mallorca, com a força progressista, ecologista i feminista, tenim clar que les nostres forces referents són Gent per Formentera a Formentera, Ara Eivissa a Eivissa i MÉS per Menorca a Menorca. Bastaria dir això per justificar el nostre suport a la proposta que MÉS per Menorca du avui a votació. Però em permetran que, tot i que un mallorquí parlant de Menorca sempre corre el risc de caure al Mallorca *explaining*, faci un seguit de precisions que crec que són importants.

Menorca sempre ha estat l'enveja per als mallorquins, almanco per a aquells que somniem un futur millor per a la nostra illa. Efectivament, Menorca durant molts d'anys ha sabut preservar millor el seu territori, la seva cohesió social i la seva identitat. I ho ha fet gràcies a una població compromesa, a un potent teixit social i a uns polítics capaços de mirar més enllà de l'hiperdesenvolupisme de les bombolles immobiliària i turística que s'inflaven a Mallorca i a Eivissa. Però també gràcies a l'existència d'un empresariat agrari, industrial i també turístic, menorquí o molt integrat en la societat menorquina, que va defugir del guany a curt termini i va entendre que si a Menorca li anava bé, a ells els aniria bé. Aquest també va ser un tret diferencial de Menorca, ser capaços d'abastir un model econòmic més diversificat i resilient, més intel·ligent.

I així arribam a l'aprovació d'un PTI el 2003, corroborat el 2023, que regulava el territori i el turisme des d'una òptica diferent a la resta de les Illes Balears, consagrant el model

menorquí que tothom diu a envejar i que, tanmateix, a Mallorca ningú no s'atreveix a implementar quan el proposam.

Però Menorca, malgrat això, també pateix de les amenaces que assolen Mallorca i les Pitiüses. Les noves formes de turisme, com els hotels rurals, agroturismes, turisme interior, però sobretot el lloguer turístic, han desbaratat la previsió del Pla territorial, com han desbaratat també el model territorial de la resta de les Illes. I això per no parlar del creixent problema de les segones residències, una nova plaga turistitzadora de caire purament colonial que l'Estat espanyol rebutja regular.

Per això, i per l'encara inexistència d'un òrgan de gestió de places turístiques, la moratòria de la Llei 3/2022, a Menorca té un caràcter diferent, la disposició addicional segona, i per això és lògica i positiva la proposta del menorquinisme polític i també social de la necessitat d'un caràcter diferent en el seu aixecament.

El Govern, de moment, no ho ha entès així, ens atreviríem a dir que no ha entès res o que ho ha entès tot malament. La seva proposta davant el model menorquí de més èxit que el mallorquí o l'eivissenc, ha estat modificar per decret llei, la consensuada Llei de Menorca Reserva de la Biosfera i imposar una legalització de construccions il·legals en rústic, aliena al PTI menorquí. Per això voldríem expressar un missatge als menorquins, no ho fan en el nostre nom.

El mallorquinisme ecologista i progressista es rebel·la davant aquestes polítiques i vol dir als seus germans gimnèsics que sempre estarem devora ells, aprenent i lluitant plegats contra les amenaces que compartim, com l'hiperturistització i les seves repercussions, tant en la depredació territorial, com en la lluita en la dificultat d'accés a l'habitatge, l'atenció d'infraestructures, la insuficiència de recursos naturals o la precarització del mercat laboral.

Per això, companys de MÉS per Menorca, el nostre suport més absolut a aquesta proposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies a tots els portaveus per les seves intervencions.

Miri, Sra. Cabrera, jo moltes vegades dic que en política hi ha una cosa pitjor que les mentides, que són les mitges veritats, per què?, perquè confonen, confonen i són enganyoses. Mitja veritat és dir que l'actual situació de places és deguda a vuit anys de govern, no. A la nostra proposició no de llei ho reconeixen clarament, l'increment de places és degut a la regulació del lloguer turístic, però és que el lloguer turístic no el va aprovar el Govern, el va aprovar aquest Parlament, on vostès tenien un paper i quin era el seu paper? Menys

limitacions, no reguleu tant, no prohibiu tant. Ho va llegir l'altre dia, la seva portaveu, aquesta era la crítica que feia. Per tant, vostès són corresponsables, perquè vostès aquí que tenien, doncs, 15, 16, 17 diputats, no ho record, pressionaven per una regulació molt més laxa i que permetés molt més lloguer de vacances. Aquesta va ser l'actitud del PP.

Per tant, és una mitja veritat que vostè vingui a criticar aquí i dir que l'actual explosió del lloguer de vacances és culpa de l'anterior govern. No, és culpa que l'anterior govern tal vegada va ser massa complaent amb les seves pressions i no va fer una llei més restrictiva. Aquesta primera mitja veritat.

Segona mitja veritat, el tema dels plurifamiliars, escolti, perdoni, la Llei de lloguer turístic va acompanyada d'una zonificació, sí, molt bé, sí, però llavors el que no ha dit és que per exemple a Menorca, tots els nuclis urbans tradicionals, excepte un, Fornells, tots els altres estan exclosos del lloguer turístic. Per tant, vostè què passa? Vol que la gent se'n vagi a viure a Son Bou? Vol que la gent se'n vagi a viure a Punta Prima? Vol que la gent visqui allà? Nosaltres no, nosaltres volem que la gent, els residents, visquin en els nuclis urbans i per tant, tenim una zonificació que prohibeix el lloguer de vacances allà. Un altre tema és l'oferta il·legal i en això, supòs que estem en la mateixa línia de perseguir-la i evidentment evitar aquesta competència deslleial.

Una altra mitja veritat, tema del PTI, com és que no varen posar els sostres? Ho he explicat, perquè el PTI es va començar a tramitar a finals de l'anterior legislatura anterior a l'anterior. Clar, llavors quan es va veure l'explosió de places, no hi havia temps de rectificar aquell PTI. Per tant, nosaltres el que vàrem fer en el moment oportú, vostès diuen, vaja, la Llei 3/22, com si s'hagués fet a final de legislatura, bé, es va fer un any abans que acabés la legislatura i sortint d'una pandèmia, era el moment idoni per fer-ho i per aturar. Quina actitud varen tenir vostès respecte la moratòria? En contra. Llavors, ve ara vostè ve aquí a dir-me "no, és que aquesta moratòria s'està complint". Però esperi, miri el Sr. Borràs li ha explicat molt clarament, tota la cronologia, des del Sr. Vilafranca, dient que estava en contra de la moratòria, la Sra. Presidenta, dient que estaven contra la moratòria, el Sr. Bauzá, dient que estan contra la moratòria, o el pacte que vostès tenen amb VOX. Vostès tenen un pacte de govern amb VOX en el qual es diu que es derogaran les moratòries.

Per tant, a mi no em vengui a dir, que no té sentit que jo presenti la proposició no de llei, "*porque esto se está cumpliendo*", home!, "*se está cumpliendo*" perquè vostès ara han caigut del cavall i han vist que han de canviar de discurs. Però tot el que tenim escrit, el pacte de govern amb VOX, diu clarament "derogar les moratòries". Per tant, no s'estranyi que MÉS per Menorca, es vulgui curar en salut i vingui a portar aquí una proposta, perquè vostès diguin si estan a favor o estan en contra de les moratòries.

Quant a la Mesa, clar, vostè diu, és que m'ha fet molta gràcia, permeti'm, Sra. Cabrera, diu "la Mesa genera confiança per si sola". Perdoni, jo no sé vostè en què confia. Jo quan veig les coses, quan les puc tocar, quan veig de què van, quan sé les normes que la regularan, quan sé qui hi haurà, quan sé quan es preveu que hi hagi les conclusions, també puc confiar. Però el

que és imprudent, o fins i tot podria dir pueril, és confiar en una cosa, jo, com a representant polític, que tinc uns electors que han dipositat la seva confiança en MÉS per Menorca, és donar confiança en una cosa que encara no sé el què és. I vostè mateixa ho ha reconegut. Vostè no és capaç de dir-me ni qui forma part de la Mesa, ni com funcionarà, ni quan es preveu que se sàpiguen les seves conclusions. L'únic que sabem és que es basa en un informe del Fòrum de Davos, i ho sabem per la premsa. Home, escolti, vostè creu que em pot demanar que confii en una estructura que està tan poc definida? Jo crec que vostè entén perfectament que nosaltres no podem cedir la sobirania que té aquest parlament, perquè els que som representants del poble de les Illes Balears, som els que estem aquí asseguts. Nosaltres externalitzem aquesta responsabilitat a una mesa en la qual ni sabem qui hi ha, ni sabem com funcionarà.

(Algunes aplaudiments)

Per tant, jo els he proposat una transacció, crec que és una transacció que va totalment en la línia del que vostè ha dit. Vostè ha dit: "s'està complint la llei", perfecte, la transacció que jo li he ofert diu exactament el que diu la llei, que és: deixem vigent la moratòria fins que es donin dos requisits, que es reavalui la capacitat de càrrega i que es creïn les borses de places.

Si vostès estan d'acord amb el que diu aquesta llei, no hauria d'haver-hi problema que vostè acceptés la transacció i per tant, es veïés realment si el PP té un compromís seriós o no amb la contenció turística. Vostès tenen l'oportunitat de demostrar que acompanyen les seves paraules amb els seus fets i votar a favor de la contenció turística...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Si no, tot i la facilitat que li don amb aquesta transacció, ens demostraran que van parlant, van parlant, van parlant de meses i de sostenibilitats, però que a l'hora de la pràctica volen que tot quedi igual. Canviem-ho tot, perquè tot continuï igual.

Gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Se acepta la transacción propuesta por parte...? No. Bien, entonces vamos a proceder a al votación del texto original del punto único.

Votamos.

24 a favor, 32 en contra.

V. Debat i votació del dictamen de les conclusions de la Comissió no permanent d'investigació sobre les irregularitats produïdes en la celebració de contractes amb

l'empresa Soluciones de Gestión y Apoyo a Empresas SL, per part del Govern de les Illes Balears des de l'any 2020 fins a la data.

Y pasamos al punto quinto del orden del día, que consiste en el debate y votación de las conclusiones elaboradoras por la Comisión no permanente de investigación sobre las irregularidades producidas en la celebración de contratos con la empresa Soluciones de Gestión y Apoyo a Empresas, SL por parte del Govern desde el año 2020 hasta la fecha.

En primer lugar para defender el dictamen, tiene la palabra el Grupo VOX, Sra. de las Heras.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. No es un hecho controvertido que el ib-salut adquirió 1.480.600 equipos de protección individual por importe de 3.701.500 euros a la entidad Soluciones de Gestión y tampoco lo es que esta es la empresa principal de la trama de corrupción que salpica al Partido Socialista, que se ha ausentado de la sala, para no escuchar las verdades, por comisiones millonarias que están siendo investigadas por la Audiencia Nacional y la Fiscalía Europea.

(Algunes aplaudiments)

Llegados a este punto, resultaba evidente la necesidad de averiguar si la contratación efectuada por el ib-salut, también se hizo en colaboración o para beneficiar a la trama corrupta y de ahí la necesidad de crear la comisión de investigación. Y así en sus declaraciones, tanto el Sr. Palomino, como la Sra. Armengol, expresidenta del Govern cuando se produjo la contratación, afirmaron que alguien del ministerio que dirigía Ábalos se puso en contacto con Manuel Palomino, alguien que nadie recuerda quién era, pero que tenía la entidad suficiente para dar credibilidad a que llamaba y hablaba en nombre del ministerio.

Así pues, de dicha afirmación, efectuada en la comparecencia, tanto del Sr. Palomino como de la Sra. Armengol, queda acreditado que el primer contacto con Baleares, que no consta en el expediente administrativo y que el Partido Socialista se resistió a desvelar hasta las comparecencias en la Comisión de investigación, desconocemos el motivo, se hizo a través del propio ministerio, mediante llamada al teléfono personal del entonces director de Gestión y Presupuestos del Servicio de Salud, el Sr. Palomino. En dicha llamada, ese alguien del ministerio y que tenía el teléfono personal del Sr. Palomino, le facilitó el número de teléfono del Sr. Koldo, al expreso efecto de que le solicitara material sanitario.

Acto seguido, el Sr. Palomino le envió un whatsapp a Koldo García, tal y como le había recomendado ese señor equis, llamémoslo así, del ministerio. Y, entonces, Koldo le facilitó el contacto de Íñigo Rotaetxe, dueño de la empresa central de la trama Soluciones de Gestión. Hasta aquí, repito, según las propias declaraciones del Sr. Palomino, quien protagonizó dichos contactos.

Por tanto, la persona que actuó de intermediaria en la trama corrupta, el Sr. Koldo García, también actuó de intermediaria en el contrato formalizado con el ib-salut. A pesar de confirmarse que la recomendación venía del propio ministerio, el Sr. Ábalos negó haber recomendado ni esta ni ninguna otra empresa, así como que la recomendación viniera de su propio ministerio. Sin embargo, a la pregunta formulada por este grupo parlamentario, sobre si entre el y Koldo, orgánicamente, existía algún otro eslabón, lo negó categóricamente, confirmando que Koldo obedecía órdenes directas del entonces ministro Ábalos, puesto que era su asesor y persona de confianza.

A los pocos días de haber negado en la comparecencia de este Parlamento tener conocimiento de que su ministerio o el Sr. Koldo recomendaran la empresa Soluciones de Gestión, en los pasillos del Congreso admitía en declaraciones que recibía los correos de Koldo con esta información, añadiendo: “Estaría bueno que no lo supiera, lo reconozco todo”.

Ábalos mintió en la Comisión de investigación de este Parlamento, donde negó las afirmaciones que posteriormente afirmó en el Congreso de los Diputados. Y, seguramente, mintió porque él mismo era ese señor equis, que llamaba del ministerio recomendando la empresa y, por tanto, otorgando esa credibilidad y solvencia que pudo dar la comunidad autónoma de Baleares a la entidad con la que posteriormente contrataría, nada menos que casi 4 millones de euros.

Resulta claramente significativo que los dos máximos responsables de las únicas dos comunidades autónomas que contrataron con esta empresa han sido ascendidos a ministro, en el caso de la comunidad autónoma de Canarias, y a segunda autoridad de España, en el caso de la Sra. Armengol. Igual la diferencia de estatus se debe a que uno reclamó parcialmente y la otra no reclamó nada.

El ofrecimiento oficial a Baleares es un correo de 25 de abril de 2020, que remite Soluciones de Gestión al Sr. Palomino, sin embargo, el CEO de Aragón, una de las cinco comunidades autónomas que habrían rechazado previamente este material, afirmó que “Koldo ya le había dicho un mes antes que en Baleares y Canarias ya las tenía colocadas”.

El Partido Socialista ha sostenido a lo largo de la Comisión de investigación que los equipos de protección individual chinos se adquirieron para uso civil, concretamente como stock de seguridad para la desescalada y que, por este motivo, no se utilizaron. Sin embargo, la resolución de Industria de 23 de abril de 2020, que era la que, ante la falta de equipos de protección individual sin marcado comunitario, permitía que se adquirieran sin marcado comunitario, equiparando las mascarillas chinas KN95 a las FFP2, sólo habilitaba esta equiparación bajo dos escenarios: el primero, compra pública, en cuyo caso dichos equipos de protección individual sólo podían ser suministrados al personal sanitario y no podían entrar en los canales de distribución, o dos, autorización temporal para la comercialización de EPI.

Soluciones de Gestión carecía de autorización temporal, lo que necesariamente integraba esta compra en el escenario uno, y sólo podía destinarse a personal sanitario, nunca a población

civil, lo que también confirmó el perito Molina Miranda, en su comparecencia, por lo que la compra no era legalmente viable, se forzó la operación. Y se forzó a sabiendas de la mala calidad de las mascarillas, pues de la documentación de origen y de calidad recibida, previa a la recepción del material, resulta claramente que las mascarillas KN95 carecían del marcado comunitario. Y quedó acreditado que el análisis de esta documentación ya generó dudas, pues se intercambiaron una serie de correos, uno de ellos el 25 de abril -recordemos que el material no se recibe hasta el día 27-, donde el Sr. Mascaró manifestó a la Sra. Alemany que quería tener la seguridad de que cumplieran como FFP2. Sin embargo, la documentación que esta misma reconoció analizar junto con su equipo, de manera específica las inspecciones realizadas por Bureau Veritas y SGS, así como el certificado comunitario de FM, se desprende: uno, que todos los pedidos se realizaron per una empresa denominada Gama Global Trading, SL, sin relación aparente con Soluciones de Gestión, y, por tanto, no podía verificarse que las mascarillas que se pretendían suministrar se correspondieran con las de la documentación recibida; dos, al menos las 500.000 de Haier y las 200.000 de Fujian eran *non medical protective mask*; tres, los certificados comunitarios de FM eran falsos, pues si bien la empresa era un organismo notificado, no lo era para equipos de protección individual, sino para otro tipo de productos, como maquinaria.

Por lo tanto, también queda acreditado que el Gobierno de Armengol procedió a la importación de productos, con pleno conocimiento de que las mascarillas eran defectuosas y que la operación no era legalmente viable. Importación que se efectuó a través de su agente aduanero Lantimar, quién recibió de conformidad, previa inspección de un organismo notificado, AENOR, quien, sin embargo, sólo efectuó un conteo, ya que no se había solicitado verificar la calidad, pues ya sabían que eran defectuosas.

A pesar de la insistencia del Partido Socialista en sostener reiteradamente que se adquirieron como stock de seguridad para desescalada, no es hasta el día siguiente de su recepción, es decir, hasta el día 28 de abril, que Joan Martorell pregunta a Antonio Mascaró si las FFP2 son buenas y si ya se ha acabado el problema, afirmando, entonces, el Sr. Mascaró, ahora sí, que serán para desescalada y no para uso domiciliario, y no para uso hospitalario.

Y, transcurridas tres horas, solicitan un código *ad hoc* y único para uso domiciliario, algo que nunca antes se había hecho, justificando posteriormente su adquisición por vía de emergencia, mediante informe propuesta para pacientes de COVID. Y, finalmente, aprobar la compra para sanitarios y entidades sociales o privadas que no podían prestar asistencia sanitaria sin este material, pues era el único escenario que habría convertido la operación en legalmente viable.

Las declaraciones han estado plagadas de contradicciones, puesto que, a la vez que se afirmaba que se recibió lo adquirido y se guardó como stock de seguridad, también se afirma que entre lo solicitado y lo recibido había una diferencia y que se guardó para poder reclamar.

Aun así, ambas versiones se han desmontado en la comisión, puesto que el Sr. Rafa Marcote, comparecencia que

se ha convertido en esencial, indicó que en almacén ya tenía la orden de inmovilizar las mascarillas antes de que aterrizaran, hasta nueva orden, porque algo pasaba, y que no se contabilizaban como stock de seguridad por tenerlas como no disponibles.

El Gobierno de Armengol nunca debió aceptar el material defectuoso, sin embargo, se lo quedó, para beneficiar a un tercero, aun sabiendo que ello convertía la operación en inviable, mientras tenía inmovilizado el material y no declarado como stock de seguridad, como afirmaba el Partido Socialista.

El 22 de mayo se solicita recogida urgente para su remisión al Centro Nacional de los Medios de Protección, cuyo resultado fue que no sólo no cumplían como FFP2, sino que algunas ni siquiera lo hacían como FFP1.

El 19 de julio se personó la UCO de la Guardia Civil, por orden de la Fiscalía Anticorrupción, a recabar este expediente, y el Govern oculta el resultado del Centro Nacional de Medios de Protección. Y, a pesar de estar informado el Sr. Juli Fuster de esta visita, como director general del ib-salut, la consellera de Salud, que resultaba ser su pareja, no tenía conocimiento alguno de dicha visita.

Y el 12 de agosto se emite un certificado de buena ejecución que, literalmente, refiere que la empresa Soluciones de Gestión ha realizado suministros de manera satisfactoria, nunca reclamaron, como sí hizo Canarias. Solo el mismo día de tomar posesión, en el cambio de Gobierno, se emite un informe propuesta para reclamar 2,6 millones calculados en base a la diferencia de FFP2 y mascarillas quirúrgicas, diferencia que habría impedido la prosperabilidad de la reclamación, puesto que no puede equipararse un equipo protección individual, que protege la inhalación, con una mascarilla quirúrgica, que protege la exhalación.

El 19 de julio -perdón-, se puede concluir, por tanto, claramente, como las mascarillas recomendadas por el Ministerio de Transportes, a través de la persona de Koldo García, seguramente en primera llamada...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

... por el ministro Ábalos -enseguida, presidente- se adquirieron bajo el escenario uno, para personal sanitario, pero al no cumplir con los estándares de calidad exigidos para este tipo de EPI, la adquisición no era legalmente viable, creando un falso uso domiciliario con un código *ad hoc* para forzar la contratación y favorecer, así, a la empresa, lo que también hicieron al emitir un certificado de buena ejecución, tras conocer los resultados defectuosos del Centro Nacional de Medios de Protección, resultados que ocultaron a la Intervención, a la UCO, a los técnicos de fondos FEDER y a la Oficina anticorrupción, contribuyendo a que la empresa pudiera seguir colaborando con la trama.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular, Sr. Mateo tiene la palabra.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. MATEO I HERNÁNDEZ:

Sr. Presidente, señoras diputadas, señores diputados. No ha sido posible. Me gustaría comenzar diciendo -y les leo textualmente- lo que tenía preparado para comentarle al Sr. Negueruela según empezaba mi exposición, y era lo siguiente: "En verdad espero que en este último acto parlamentario honre, como se merece, a esta institución. Si así lo hace, se lo agradezco de antemano".

Así empezaba mi intervención. Veo que el Sr. Negueruela y el Grupo Parlamentario Socialista es incapaz de honrar a esta institución.

(*Alguns aplaudiments*)

Y de hecho, en nombre del Grupo Parlamentario Popular, pido disculpas a todos los ciudadanos de las Illes Balears por la falta de respeto de todo el Grupo Parlamentario Socialista porque, ¡cuidado!, no es solo una falta de respeto a los miembros de la Comisión que tanto trabajo realizamos durante estas semanas, no es solo una falta de respeto a este pleno, tampoco es solo una falta de respeto a esta institución, es una falta de respeto a todos los ciudadanos de les Illes Balears.

Pero bueno, no hay que darles más protagonismo del que merecen. Ya decía la psicóloga Alice Miller que la falta de respeto es el arma de los débiles.

Así que, centrándonos en la defensa del dictamen de las conclusiones que va a ser votado hoy por el Pleno de este parlamento, no está de más recordar que el contrato analizado por esta comisión vincula a una presunta trama corrupta que continúa siendo objeto de investigación por la Audiencia Nacional, por la Fiscalía Europea, y que en el caso de las Illes Balears acabó con cerca de medio millón de mascarillas, por casi 4 millones de euros, caducadas en un almacén del Servei de Salut durante el govern de la Sra. Armengol.

Una presunta trama corrupta que realiza sus operaciones durante la pandemia y en la que estaría implicado el Sr. Koldo García, exasesor personal del Sr. José Luis Ábalos, el que fuera exsecretario de organización del Partido Socialista, número 2 del partido, y ministro de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana del Gobierno de nuestro ahora epistolar presidente Sánchez. Por cierto, un Sr. Ábalos ahora repudiado y suspendido de militancia a raíz de la salida a la luz pública del caso.

Eran muchas las preguntas sin respuesta al comenzar esta comisión, y ya les advierto, no todas han sido contestadas, pero de las diversas comparecencias y la información analizada hemos extraído unas conclusiones que finalmente hemos

transaccionado con el Grupo Parlamentario Parlamentario VOX, a quien agradezco la labor que han realizado durante toda esta comisión, que ya forma parte del dictamen que hoy presentamos, y destacamos las siguientes sumadas a las que ya ha señalado la Sra. de las Heras.

En primer lugar. Ha quedado claro que fue el Sr. Koldo García, valiéndose de su posición en el ministerio y de su influencia sobre los cargos socialistas en el Govern de les Illes Balears, quien medió para que se adquirieran 1,4 millones de mascarillas por 3,7 millones de euros por el Ib-salut a la empresa Soluciones de Gestión y Apoyo a Empresas Sociedad Limitada. Y sí, lo sabemos hasta sin Koldo, porque un alto cargo de la administración Armengol así tuvo que reconocerlo en el seno precisamente de nuestras investigaciones.

Mascarillas que otras comunidades autónomas, por cierto, rechazaron por muy diferentes causas, entre ellas que la documentación aportada era deficiente o que no se podía comprobar la calidad del material ofrecido. Pero bueno, para empezar al menos -y como no se han cansado de repetir la Sra. Armengol o el Sr. Negueruela- se tratará de un contrato bien hecho. Pues no. El procedimiento utilizado para concretar la operación tuvo lugar, para empezar, al margen de lo expresamente marcado desde el Ministerio de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana. De hecho, así lo señaló el propio Sr. Ábalos en nuestra comisión, quien insistió en que todo contrato pasaba el control del subsecretario del ramo. Y, sin embargo, en este caso se aceptó una oferta de mascarillas ofrecida, misteriosamente vía telefónica, por quien dijo ser un representante del ministerio, sin llevar a cabo ninguna comprobación. Y, por supuesto, tampoco se comprobó ni la solvencia técnica, ni económica ni la capacidad de la empresa para realizar el suministro que se había encargado.

Y, cuidado, no hay bulos, ya hay una sentencia de la Audiencia Provincial de Zaragoza, de finales de marzo de este mismo año, que señala de manera contundente y de forma expresa: “No es entendible ni aceptable que esas contrataciones millonarias de suministros, que incumplían de principio a fin todos los requisitos básicos para concurrir a la contratación pública -coma-, aún en supuestos de emergencia -coma-, se termina adjudicando a un operador completamente desconocido en el tráfico jurídico-económico del sector”.

Eso sí, al menos se adquirirían mascarillas con un uso claro. Pues tampoco. Porque se ha repetido por alguno de los comparecientes que las mascarillas se compraron para uso domiciliario, civil, ciudadano, extrahospitalario. Ya ha quedado claro, muy claro, como ha explicado la Sra. de las Heras, que debían haberse adquirido única y exclusivamente para el uso de personal sanitario; como así exigía la normativa vigente en ese momento. Eso sí, se dio orden de inmovilizar esas mascarillas incluso antes de aterrizar en Palma, y nunca se usaron, ¿por qué?, y, sin embargo, se pagaron en tiempo récord e íntegramente.

El Sr. Palomino, el Sr. Mascaró, el Sr. Negueruela, la Sra. Gómez y la Sra. Armengol afirmaron que las mascarillas KN95 estaban destinadas a stock de seguridad. Sin embargo, esta afirmación no solo no se sustenta en ninguna evidencia sino que el propio técnico responsable del almacén del ib-salut, el

Sr. Rafael Marcote, en su comparecencia aseguró que nunca formaron parte de ningún stock y que nunca se pasaron sus datos como parte de ningún stock en la información que semanalmente se transmitía al ministerio. Pero aquí no acaba el desaguisado, porque eso de que las mascarillas sirven, que también han repetido hasta la saciedad, las mascarillas sirven, tampoco se ajusta a la verdad. Se reciben mascarillas que no cumplen, tal y como se desprende del informe del Centro Nacional de Medios de Protección, que ni cumplen como FFP2 ni posiblemente tampoco como KN95. Pero bueno, lo mejor de todo es que nunca conoceremos con exactitud para qué servían pues se dejaron caducar inmovilizadas, bloqueadas, en un almacén del ib-salut.

Pero aun siendo esto así, se emite por parte del exdirector de compras y logística del ib-salut, el Sr. Mascaró, un certificado de correcta ejecución con fecha 12 de agosto de 2020, aun sabiendo desde junio de ese mismo año que las mascarillas no cumplían; un certificado que, por cierto, permitía que la empresa siguiera contratando con otras administraciones y que encima, lógicamente, luego supone un obstáculo para el éxito de la reclamación de la comunidad autónoma frente a la citada empresa. Y por si esto fuera poco, cuando parece que esto podría acabar aquí, no, se pagan las mascarillas con fondos europeos, ocultando el informe del Centro Nacional de Medios de Protección.

Y aquí le pido disculpas, Sr. Apesteguia, porque hemos hecho nuestras dos de sus conclusiones. Aquí va la primera. Perdón por la traducción. Textualmente: “no se entiende que los resultados de esta analítica, sustancialmente importantes, no se compartieran en ningún momento con la Unidad Central Operativa de la Guardia Civil, con la Fiscalía Especial contra la Corrupción y la Criminalidad Organizada, con la Oficina de Prevención y Lucha contra la Corrupción de las Illes Balears, con la Intervención General de la comunidad autónoma, con la Dirección General de Fondos Europeos, y” puntos suspensivos.

Y no queda ahí, porque cuando el 19 de julio de 2022, siguiendo instrucciones de la Fiscalía Anticorrupción, la Unidad Central Operativa de la Guardia Civil se persona en el ib-salut, el Sr. Palomino no les proporciona toda la documentación, curiosamente no entrega ni el informe del Centro Nacional de Medios de Protección ni el certificado de correcta ejecución, y además no pone en conocimiento esa visita de la Guardia Civil. Y de nuevo cito -tengo que citarle de nuevo Sr. Apesteguia- textualmente: “No se entiende y se considera negligente -cuando habla de la entrada de la Guardia Civil- que los responsables políticos del ib-salut no eleven esta circunstancia a sus superiores jerárquicos ni tan solo a los inmediatos ni considerasen que este hecho -y esto es importante-, les debía haber llevado a revisar de oficio este expediente”.

(Alguns aplaudiments)

Esto no es más que el fruto del buen trabajo de los que hemos realizado mucho trabajo durante todas estas semanas de comisión.

Pero no queda ahí la cosa, porque se oculta información esencial que tiene que ver con este concreto expediente en el

traspaso de poderes al nuevo Govern de las Illes Balears. Se oculta el análisis del Centro Nacional, el certificado de conformidad, la certificación de fondos europeos o la investigación de la UCO y la Fiscalía Anticorrupción, y así las cosas.

Por lo tanto, queda claro que la reclamación para tratar de recuperar lo pagado por las mascarillas que no cumplen, porque no cumplen, lo comienza el gobierno actual. Eso sí, la resolución parcial pronto se muestra como una herramienta insuficiente, por dos razones: primera, porque no permite recuperar la totalidad del importe; y, segunda, porque es complicado que prospere a la luz de la información que ha ido apareciendo y se desprende del expediente. Por lo tanto, el desistimiento parece ser la mejor opción y optar por la revisión de oficio para declarar la nulidad del expediente.

Finalmente -y ya termino-, ha quedado acreditado que no hubo ninguna indicación, orden, presión o directriz de ningún miembro del actual gobierno ni directivo del Servicio de Salud a ningún funcionario respecto a este expediente. Y también ha quedado acreditado que, si bien durante la anterior legislatura no se articuló ninguna reclamación a la empresa -ninguna-, en los primeros meses del actual se han articulado hasta dos procedimientos, a lo que hay que sumar la personación del ib-salut en el proceso penal.

Por tanto -y ahora sí, acabo-, mascarillas que se compran a partir de una misteriosa llamada que no se recuerda, que se inmovilizan antes de llegar a su destino, que nunca se usan, habiendo siete desescaladas, que solo podían ir destinadas a uso para personal sanitario, que no cumplen, pero se certifica correcta ejecución a la empresa, sin incidencias, que se pagan con fondos europeos y que nunca se reclaman...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor.

EL SR. MATEO I HERNÁNDEZ:

Extraigan, por favor, ustedes mismos también sus propias conclusiones.

Muchísimas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos a las intervenciones para tratar sobre el dictamen y los votos particulares. En primer lugar, por el Grupo Socialista, Sra. Costa, tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, avui assistim a aquest darrer capítol de l'esperpent que ha suposat la comissió d'investigació, és a dir, al seu funeral. La comissió ja va néixer morta i, evidentment, continua morta per als que no creim en les resurreccions i, a més, la portaveu del Grup Parlamentari VOX a la primera intervenció que va fer a

la comissió d'investigació ja va arribar a les mateixes conclusions a les quals avui han arribat PP i VOX en aquest plenari.

La pinça de dreta i ultradreta del PP i VOX ha volgut fer una minicomissió Koldo, però sense Koldo, és a dir, han volgut fer una sucursal del que es fa a Madrid, però no han tengut ni tan sols el coratge de convocar i de citar com toca el Sr. Koldo en aquesta comissió.

I per què dic això? Perquè a pesar que es "desgalliten" i expliquen que se l'ha convocat no sé quantes vegades, jo mateixa vaig comprovar i vaig demanar que hi havia un número de telèfon del Sr. Koldo a l'expedient i ni PP ni VOX no han volgut que es convocàs al Sr. Koldo, que, per cert, sí ha comparegut a altres comissions. O sigui, que serem l'única comissió de tot Espanya on haurà passat això. L'enhorabona a PP i a VOX.

Han volgut fer una comissió sobre unes presumptes mascaretes *fake* on ni un sol testimoni -repetesc: ni un sol testimoni- de tots els que han passat per la comissió ha avalat aquesta teoria, més bé tot el contrari, el perit, el Sr. Molina, que PP i VOX varen proposar com a testimoni, va dir tot el contrari, així com tots els altres compareixents que han passat per aquesta comissió, que aquestes mascaretes eren KN95.

Però a vostès és que els és igual tot això, perquè no els importa la veritat. Ni un sol testimoni ha avalat les seves teories per enfangar la figura de la presidenta Armengol, ni una sola declaració en aquest sentit, i, si no, els convid que després em diguin quina persona i quin testimoni de tots els que han passat per la comissió han avalat alguna d'aquestes dues teories.

En conclusió, s'han muntat una comissió *fake* farcida de *bulos*, fang al més pur estil Prohens, que és qui els ha entossudit a tot això i difama que alguna cosa quedarà.

Però com va dir una destacada diputada del Partit Popular, avui asseguda aquí, entre les seves files, que va dir literalment: "*Si llegamos a saber que la comisión nos iría así, no la hubiéramos votado*". No es preocupin, que no diré qui va ser. Això..., bé, jo diria ja que sembla, però a *lo cutre*, aquella pel·lícula de *Sex, Lies and Viceotape*, però en *fake*, mentiras y mascarillas.

El PP ha reconegut que la comissió no ha servit per a res i diu, en seu parlamentària, avui el seu portaveu no s'ha atrevit a repetir-ho, supòs que amb la que els està caient..., però va arribar a dir que els jutges "*han entorpecido la labor de la comisión*". Aquesta va ser la teoria del Partit Popular y de VOX, que els jutges els han molestat per poder fer aquesta comissió, espectacular, perquè els principals actors d'aquesta història es varen acollir al seu dret a no declarar, cosa que ja sabíem des d'un principi.

I a la conclusió a la qual ha arribat VOX és de matrícula d'honor, de veritat, eh?, en boca de la seva portaveu, va arribar a dir en una roda de premsa: "*Hemos llegado a la conclusión de que hay una trama de corrupción investigada per la Audiencia Nacional*", l'enhorabona. Si aquesta és la seva conclusió després de mesos de feina, evidentment, es posa... no

només en entredit la feina d'aquesta comissió, sinó..., no la feina, perquè jo amb l'únic que estic d'acord en tot el que han dit és que tothom ha fet molta feina, dels que hem participat en aquesta comissió, però malauradament tots hem perdut el temps, els que érem dins i aquells als quals hem fet venir. I, com dic, per això necessitàvem una comissió d'investigació?

Però, mirin, el document de PP i VOX sobre les conclusions d'aquesta comissió: “*Las propuestas de mejora*, que avui no n’han dit ni una -ni una-, mirin quines són *las propuestas de mejora* que ens proposen PP i VOX després d'aquesta “sessuda” comissió d'investigació: “*Llevar a cabo una auditoria completa de todos los contratos celebrados durante la COVID*”, una cosa que crec que ja havia anunciat la consellera de Salut d'aquest govern.

Dos: “*Elaborar una normativa en materia de contratación de carácter sectorial para el concreto ámbito de la sanidad*”, una reclamació que ve fent, fa anys, el sector sanitari, res a veure amb aquesta comissió.

Tres: “*Obligatoriedad de informar a los cargos de gobierno entrante de los expedientes objeto de investigación judicial*”, jo afegiria aquí: i estudiar quan els passen els totxos en el traspàs de poders, estudiar-se la documentació que els entreguen.

I, per últim, la darrera millora que proposen és: “*Deber de informar a la Dirección General de Fondos Europeos de cualquier incidencia que pueda afectar al pago de las operaciones o contratos que pueden ser objeto de financiación*”. És a dir, que vostès mateixos amb aquesta millora que proposen, reconeixen que no es va informar de res del que no s’havia d’informar. És a dir que no hi havia cap obligació, com molt bé va explicar a la comissió la Sra. Sánchez, exconsellera d’Hisenda, d’explicar a la Direcció General de Fons Europeus perquè ells no comproven això.

Per tant, de veritat, volen fer creure a algú que era necessària aquesta comissió d'investigació per fer aquestes quatre propostes de millora? Si no fos tan seriós, diria que fa riulla.

Vull recordar, a més, que a la comissió inicialment d’investigació que va proposar VOX, s’hi afegeix o s’hi suma el Partit Popular a la força i acaben fent unes conclusions... jo quasi diria d’*ultraderechita cobarde* entre uns i altres, i, a més, que els han utilitzat, especialment VOX, com a una *ultraderechita...*, en aquest cas, *inútil*.

I per què dic que els han utilitzat? Perquè han actuat de forma absolutament covarda, i ho repetesc, amb covardia.

(Remor de veus)

Covardia és fer acusacions i no demostrar-ne cap ni una després del desenvolupament d'aquesta comissió; covardia és enfangar i votar conclusions en una comissió el dia de reflexió abans d'unes eleccions; covardia és una comissió Koldo sense Koldo; covardia, a més d'un il·lícit penal, és deixar caducar un expedient, l'única via que teníem per recuperar la diferència econòmica de preus que es va iniciar la passada legislatura.

Covardia és que la presidenta Prohens es negui a comparèixer en aquesta comissió a les Illes Balears, quan sí va comparèixer, a la força, a la comissió a Madrid, al Congrés dels Diputats.

Ara he parlat de les covardies, però no vull deixar de banda els ridículs, els ridículs monumentals, començaré per un, perquè no tindrè temps d'explicar-los tots, que va fer el Grup Parlamentari VOX, quan va fer córrer el *buló* que havien anat a veure les mascaretes, i resulta que no hi eren allà les mascaretes, que tota aquesta comissió i de les mascaretes de què parlam no hi eren, i va començar a mostrar unes fotos, i que ella hi havia estat i que havia fet les fotos, això era cert. Ella hi va anar, i no sé per què, no sé per quina errada, no li varen mostrar les mascaretes que eren.

Sra. de las Heras, sap vostè qui la va enganyar en tot això, no? Perquè vostè va anar a visitar les mascaretes amb l'actual Govern. Per tant, demani les responsabilitats allà on pertoca. Efectivament, l'han utilitzada com la *ultraderechita inútil*. Però vostè segueix i els *bulos* no acaben aquí, ja s'ha demostrat que cap ni un testimoni no ha dit que les mascaretes no servissin per a res. L'altre *buló* que s'ha desmentit és que vostès van fer córrer que les mascaretes sí s'havien distribuït. Idò, bé, tots i cadascun dels testimonis que han passat per la comissió han dit el contrari, fins i tot el Sr. Ureña, que, com comprendran, supòs que per a vostès no és sospitós de mentir en aquest sentit.

Ara tornen dir que el pagament s’ha fet molt ràpid, mentida, els tècnics els van dir que normalment amb aquestes compres d'emergències els feien pagar de forma avançada, fins i tot abans que arribàs el material, i en aquest cas no va ser així, va ser amb posterioritat.

Per cert, un altre ridícul monumental, o potser va ser molt llest en aquest cas el senyor portaveu del Grup Parlamentari Popular, només el van privar, Sr. Mateo, d’interrogar una persona, el seu grup no el va deixar interrogar una sola persona, o diria, o vostè va optar per no interrogar una sola persona, en aquest cas, la Sra. Armengol. Entenc que el portaveu del Grup Popular no volgués fer el ridícul, com vàrem fer el Sr. Company.

Com tampoc no s'ha parlat aquí d'una declaració que jo crec que va ser interessant que van demanar PP i VOX, que va ser la del Sr. Far, exdirector de l'Oficina anticorrupció, que va negar totes i cadascuna de les acusacions i *bulos* que vostès fan córrer des de fa anys, des que ell se’n va anar. Li varen tornar demanar: “¿ah, pero a usted le echaron, le presionaron?” I va tornar dir amb totes les lletres: “*A mí ni me presionó nadie* i me’n vaig anar perquè tenia una altra feina”...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Però, bé, a vostès tots això els és igual.

I el darrer ridícul, quan, a través de la documentació que vàrem demanar a la comissió, una de les documentacions que va demanar PP i VOX, va ser una còpia de tot l’expedient que

hi ha a l'Audiència Nacional; evidentment, els ho han denegat. Però l'altre ridícul, que és que això, és clar, no ha sortit en lloc, perquè a mi em cauria la cara de vergonya, demanen la documentació a un jutjat de Madrid, *al Juzgado de Instrucción número 47, una copia del caso mascarillas* i li responen que aquest expedient el té l'Audiència Provincial...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... I oh! sorpresa!, resulta que eren unes mascaretes de Madrid. Però a vostès els és igual, demanaven documentació fent un *corta y pega*...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa...

LA SRA. COSTA I SERRA:

... de coses de Madrid.

Ara ja acab, Sr. President. Per tant, no continuarem amb aquesta pantomima o no acabarem d'estar en aquest funeral de les mascaretes, perquè, com molt bé va dir...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, venga, un minuto y medio ya, Sra. Costa, más que suficiente.

Tiene la palabra a continuación, por el Grupo MÉS per Mallorca, el Sr. Apesteguía.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Les propostes de conclusions de MÉS per Mallorca, avui vot particular, són sobretot una relació dels dubtes que encara a dia d'avui es mantenen, perquè, amb rigor, el nostre grup considera que qualsevol altra postura més conclusiva respon a interessos partidistes més que a la informació que hem pogut recaptar i comprovar des de la comissió d'investigació.

I això passa, a parer nostre, per dues raons: la primera, i aquí he de fer una autocrítica, perquè el meu grup parlamentari també va proposar una comissió d'investigació sobre el mateix objecte amb les mateixes dates, perquè el procés judicial obert, o la seva coincidència amb la comissió d'investigació, ha impedit obtenir declaracions crucials, ja que tots els encausats s'han acollit al seu dret a no declarar. I, la segona, el precipitat final de la comissió d'investigació a mans del PP i VOX, que només es pot explicar per l'absurda creença que l'aprovació del dictamen influiria a les eleccions europees de dia 9 de juny.

Però passem als dubtes que, des de MÉS per Mallorca, seguim mantenint. El primer de tots és qui fa arribar l'oferta de

les mascaretes. La implicació del Sr. Koldo García ha estat corroborada, efectivament, excepte per a ell, per què hem de recordar que la comissió va considerar que no era necessari que comparegués, la comissió Koldo sense Koldo, perquè havien d'acabar abans del 9 de juny, com vostès saben. Dit això, és inversemblant per al nostre grup parlamentari que el primer contacte que realitzàs la presumpta trama de corrupció, a través del ministeri, es fes a través de la centraleta de l'ib-salut, demanant el contacte de la persona responsable de contractació i que se li facilitàs, a través de la centraleta, el telèfon particular del sots-director de compres de l'ib-salut.

Consideram que és del tot inversemblant aquest fet i que, per tant, hi ha d'haver un contacte previ, que seguim desconeixent a dia d'avui qui el va fer i qui el va rebre.

Sobre la finalitat de les mascaretes, nosaltres consideram que el testimoni del Sr. Marcote, que condiciona bona part de les conclusions del dictamen de PP i VOX, no contradiu els altres, perquè el concepte d'estoc de seguretat, des del punt de vista de la tècnica de magatzem, i el concepte d'estoc de seguretat que pogués requerir el ministeri per iniciar la desescalada, són dues qüestions, evidentment, diferents. Una altra cosa és que segurament hagués estat interessant també fer comparèixer els tècnics del ministeri que en aquell moment dictaven les ordres i duien el control de la desescalada, i saber de primera mà quina informació rebien per part del Govern de les Illes Balears sobre l'estocatge, i per corroborar si vertaderament aquestes mascaretes varen formar part d'aquell estocatge, com qüestionen PP i VOX. Però no ho varen poder fer, perquè era més important acabar la comissió abans de dia 9 de juny.

Mentre no es demostrï el contrari, nosaltres no qüestionam que aquestes mascaretes fossin destinades a l'estocatge de la desescalada, però sí que se'ns plantegen una sèrie de dubtes seriosos, i que la comissió no ha aconseguit solucionar: qui va decidir que fossin aquestes mascaretes les destinades a l'estocatge de la desescalada i no unes altres? O, per què durant tota la desescalada es manté aquest nombre d'1,4 milions de mascaretes constant com estocatge davant la desescalada?

Un altre dubte que mantenim o una postura que no compartim és la inacció a partir de què es té constància que les mascaretes no eren FFP2, ni tan sols complien els requisits tècnics de les seves llavors equivalents KN95, a partir del moment que es reben els resultats del Centre Nacional de Mitjans de Protecció. No podem entendre ni compartir com es torben tres anys, tres anys i tres mesos, o dos anys i onze mesos, depenem del moment a partir del qual comptem que s'inicia el procés de reclamació, a iniciar aquest procés, sobretot atès que la reclamació inicial que fa l'ib-salut no és per la totalitat del contracte, i que, per tant, es podien seguir emprant com estocatge si aquesta era la seva finalitat. Perquè només es qüestionava la qualitat i, per tant, el preu i, per tant, no s'havia de procedir a la devolució de les mascaretes.

Per tant, passats els moments inicials de pandèmia, s'hagués pogut procedir sense cap tipus de problema administratiu a iniciar aquest procés de reclamació, la qual cosa hagués estat no només adequada, sinó recomanable des del punt de vista de

la prudència administrativa i de la bona administració dels doblers públics.

No s'entén tampoc que, a partir que es tenen aquests resultats de les analítiques, es faci un certificat de conformitat a l'empresa dient que el servei s'ha prestat sense cap incidència. Entenem que és un document model el que es lliura a l'empresa, però és que aquest document model és del tot incorrecte i, a més, suposa una irresponsabilitat administrativa.

Tampoc no entenem que des del moment que es té aquests resultats de les analítiques del Centre Nacional de Mitjans de Protecció, aquesta informació, com ha dit el Sr. Mateo, no es comparteixi, per part de l'ib-salut, ni amb la Guàrdia Civil, ni amb la Fiscalia, ni amb l'Oficina contra la corrupció, ni amb la Intervenció General de la comunitat autònoma, ni amb la Direcció General de Fons Europeus.

I encara que la Sra. Costa hagi dit, i és vera que se'ns va afirmar que això no formava part de la documentació requerida per part dels fons europeus, per un criteri de prudència, si tu saps que tens un contracte que està sent sufragat a través dels fons FEDER, el lògic, que, independentment que no formi part de la documentació requerida, posis en coneixement del departament gestor d'aquests fons que tu tens previst iniciar un procés de reclamació sobre aquest contracte; és que la pròpia administració que té pensat fer una reclamació parcial del contracte no posa en coneixement de la part de l'administració, que demana la totalitat dels doblers als fons FEDER, que pensa reclamar-ne una part. Entenem que és una negligència, una forta negligència.

S'aprecia, per part de l'ib-salut, una constant negligència en la tramitació administrativa, una contínua inexactitud en els informes, a les resolucions i a la documentació que se signa, perquè no correspon el que se'ns exposa a les compareixences amb la literalitat del que està escrit a l'expedient.

Una qüestió que no fou conjuntural de la pandèmia, que s'ha d'abordar de forma urgent, per molt important, lloable i imprescindible que sigui la tasca que fa l'ib-salut, pel que fa a la preservació de la salut del conjunt de la població, cosa que no ens cansarem mai abastament d'agrair, els seus serveis administratius han de ser conscients que formen part de l'administració i que, per tant, la pulcritud dels seus expedients és una qüestió exigible. I és que no hi ha pràcticament cap document que no contengui una informació que, segons els testimonis, no fos incorrecta.

La Sra. Costa ha dit que es va repetir per part de tots els testimonis que aquestes mascaretes no s'havien repartit als centres de salut, i jo ho crec. I, a més, crec que ha quedat demostrat que és així, però és que als informes de l'ib-salut es deia que aquestes mascaretes havien estat repartides als centres de salut. Per tant, és un problema intrínsec en el funcionament de l'ib-salut, que ha de ser abordat de forma prioritària.

Mai no donarem suficients recursos a l'ib-salut, ni suficient suport, però aquest Parlament ha d'abordar el problema de la dificultat de tramitar processos administratius de forma correcta per part de l'ib-salut. I si hem de dotar, òbviament, a més de més recursos sanitaris, de més recursos administratius a

l'ib-salut perquè ho faci bé, ho hem de fer, perquè el que no podem tenir és expedients sencers en què pràcticament cap document no contengui una errada.

A més d'això, tampoc no s'entén com, una vegada que la unitat central operativa de la Guàrdia Civil enviada per la Fiscalia Contra la Corrupció i el Crim Organitzat compareix a l'ib-salut per demanar aquest expedient, aquesta informació no es comparteixi amb la resta del Govern. I ho dic com un partit que en aquell moment era membre d'aquell Govern, per solidaritat amb tots els membres del Govern, aquesta informació hauria d'haver estat compartida i coneguda per part de tots els membres del Govern.

I tampoc no s'entén, com també ha dit el Sr. Mateo, que aquesta personació de la Guàrdia Civil a l'ib-salut no encengués les pròpies alarmes i no suposés una revisió de l'expedient de motu proprio.

I així arribam... es considera, a més, que, a partir que s'inicien els processos de reclamació, el del març, el del juliol, el de l'agost i del febrer, no s'actua amb la suficient diligència i pulcritud; a parer de MÉS per Mallorca, queden constatades una sèrie de temeritats i errades en aquest procediment de reclamació, tant en la tardança en la resposta a les al·legacions, com en el termini que es dona a la mateixa empresa.

I aquí arribam al debat de si la reclamació inicial va caducar o no va caducar. Nosaltres consideram que sí que va caducar, perquè consideram que la modificació del termini i la llei aplicada no es pot considerar l'esmena d'un error material. Tanmateix, deixa de tenir importància des del moment que s'inicia un nou procediment, que nosaltres compartim que és millor que l'anterior, si bé no podem estar d'acord que es renunciàs a un altre, perquè s'haguessin pogut mantenir perfectament les dues reclamacions i, de fet, aplicant el criteri de prudència, hagués estat recomanable mantenir-los tots dos.

I en aquest sentit, resulta també altament sospitosa coincidència entre els desitjos de suposada trama de corrupció i la tramitació de la reclamació per part de l'actual govern. I és inversemblant que els centenars de pàgines d'escoltes policials a la trama fossin una teatralització per inculpar el Partit Popular. No haver pogut investigar aquest fil pel bloqueig a qualsevol compareixença del Sr. Tellado o del Sr. Pombo, ha estat una irresponsabilitat, perquè precisament el que fa falta és aclarir les responsabilitats per preservar l'honor de qualsevol membre d'aquest govern.

Per acabar, i ja concloent, no hem pogut constatar que les influències de la trama es derivassin al Govern de les Illes Balears, però sí que la mala gestió per part dels dos governs responsables ha propiciat que la trama pogués complir amb les seves expectatives de benefici davant l'administració de les Illes Balears, i que, per tant, el que hem de fer és una revisió seriosa dels nostres propis procediments per evitar que aquesta -i permeti'm que repeteixi la paraula que vaig dir a la comissió d'investigació- que aquesta "xusma" torni fer doblers a costa de la salut dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por parte del Grupo Mixto, se reparten el tiempo, ¿verdad?, cinco minutos cada uno, Sr. Castells, tiene la palabra.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Tinc poc temps i, per tant, passaré directament al gra. Vostès saben quina ha estat la postura de MÉS per Menorca respecte d'aquesta comissió d'investigació, nosaltres vam començar amb confiança, vam participar sense cap mena de reserva en els treballs de la comissió, vam presentar la nostra proposta de pla de treball, vam intentar arribar a acords en el primer esborrany de pla de treball, però tot d'una vam veure que aquesta confiança que nosaltres havíem posat allà, malauradament, quedava frustrada pel que nosaltres vam entendre una tergiversació per part dels grups majoritaris, PP i VOX, i per una instrumentalització, una perversió de l'ús d'aquesta comissió.

Això ho vam veure de tot d'una, quan ens vam posar un pla de treball maratonianà, més de 10..., una mitjana de 10 compareixences per setmana, la qual cosa impedia fer un treball seriós, i més encara als grups petits, amb la qual cosa aquí hi ha també un element de menyspreu a les dificultats dels grups petits, en imposar un ritme absolutament inassumible, 10 compareixences per setmana, més, evidentment, la resta de les nostres obligacions parlamentàries. Quan, des que s'havia aprovat pel Ple aquesta comissió, varen passar unes primeres setmanes en les quals no va semblar que hi hagués cap pressa; de cop i volta van començar les presses i llavors es va saber que és que els grups majoritaris volien aprofitar aquesta comissió d'investigació per convertir-ho en un element que estigués present en el debat polític en el marc de les eleccions europees.

A nosaltres això ens sembla, a banda de què ja ho vaig dir, infantil, perquè si es pensen que les conclusions aquestes han tengut algun pes en el resultat de les eleccions europees, crec que van prou allunyats d'osques. Però és que, a més a més, ens sembla sobretot, una manca de respecte a la missió que té encomanada una comissió d'investigació, és a dir, començar a fer un treball absolutament accelerat, simplement per cobrir l'expedient i tenen les conclusions fetes abans de les eleccions europees.

Quan això es va posar sobre la taula, es va posar de relleu, tothom ho ha vist, tothom ho sap, tots els mitjans ho han dit, MÉS per Menorca va decidir, sense estridències i justificant-ho, no participar del paperot aquest i no legitimar, amb la nostra presència, una feina absolutament eixorca perquè els resultats ja estaven escrits, i s'ha vist perfectament a les conclusions que vostès han presentat.

És a dir, unes conclusions plenes de judicis d'intencions, s'ha vist claríssimament a la intervenció de la Sra. de las Heras, hi ha una sèrie de fets, una sèrie de fets objectius, i llavors es fa una interpretació absolutament interessada, és a dir, una sèrie de vincles entre els diferents fets que suposen un judici

d'intencions: això es va fer per aconseguir tal efecte. Però això no ha estat demostrat de cap de les maneres; és a dir que els errors o les deficiències que s'hagin comès en el procediment tenien com a objectiu afavorir interessos de la trama, això no s'ha demostrat de cap de les maneres. Llavors, judici d'intencions, això d'una banda.

Després, amb unes dosis de, ja saben que m'agrada la paraula, de fariseisme o cinisme molt gran, i això, Sr. Mateo, li he de dir; és a dir, aquest estripar-se les vestidures ara: com es van poder fer els contractes d'aquesta manera!, com es va poder fer amb aquesta celeritat!, com es va poder fer sense investigar! Escoltin, a veure, tots sabem, vostès també ho saben, el que passa és que fan veure que no se n'adonen o que no se'n recorden en quines circumstàncies estàvem; escoltin, estàvem disposats a fer qualsevol cosa per tenir mascaretes en aquell moment, i em sembla molt lleig que ara vostès vinguin aquí ser tan puntosos en una situació que sembla ser que vostès no recorden quina era.

I, a més a més, també, tercer element que valida absolutament el nostre judici sobre l'absoluta instrumentalització d'aquesta comissió, és que callen sobre aspectes molt rellevants i molt irregulars, que són tots els que fan referència al paper que ha tengut el Govern del Partit Popular en tot aquest tema, que, a més a més, els recordaré que aquest sí que és objecte d'investigació judicial. I vostès callen. No van voler citar el Sr. Tellado i passen de puntetes, no passen de puntetes, no, ignoren absolutament el nyap del desistiment d'una reclamació milionària que vostès van tirar a la paperera, perquè hi havia *obstáculos* -com ha dit el Sr. Mateo-, *para el éxito de la reclamación. El desestimiento, la mejor opción*. Però, clar, per fer un desistiment..., clar, com fas un desistiment quan tu mateix has dit que allò caducaria al cap de tres mesos. Perquè el Sr. Ureña va signar un document d'inici de l'expedient dient que caducaria al cap de tres mesos. Per tant, caducava el 18 de gener. I vostès, quan es va destapar la trama, que ja havia passat el 18 de gener, van dir, ostres, i ara què feim?, i van construir -ara jo també estic fent un judici d'intencions, ho reconec-, però la aparença és que vostès, amb la diligència que va fer la funcionària de l'ib-salut dient que no havia caducat, era el prolegomen necessari perquè el Sr. Ureña desistís al cap de 48 hores. Això, vostès, sobre tots aquests indicis, hi passen de puntetes i, per tant, també fan un flac favor a l'interès d'aquesta comunitat autònoma per saber exactament la veritat i les responsabilitats.

Per tots aquests motius, nosaltres ens refermem en l'actitud que vam tenir en el seu moment. Crec que ho hem fet amb molta claredat, sense estridències i sense teatralitzacions i en la mateixa...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... -acab tot d'una, Sr. President-, i en la mateixa lògica, nosaltres hem volgut participar en aquest debat en el Ple per respecte al Ple, però en coherència amb tot el que els he dit,

nosaltres, per no legitimar aquestes conclusions, no participarem en la votació.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo supòs que som més malpensada, jo no hi vaig creure, vaja, ni des del minut manco mil. Per açò, des del primer moment vaig ser jo que vaig proposar una comissió pròpia, autònoma i independent, i he d'agrair que en aquell moment, que quasi se'ns ha oblidat perquè els dies van passant i una cosa tapa l'altra, he d'agrair a MÉS per Menorca i a MÉS per Mallorca que quan Unides Podem va proposar una comissió autònoma dels dos partits, PP i PSOE, li donessin suport. Malauradament no va tirar endavant i pel mateix motiu que la vaig proposar, bé, crec que s'ha confirmat, no?, perquè la lectura de les conclusions segurament estaven ja redactades, no tinc cap dubte.

Mirin, açò ha estat la *comisión Koldo sin Koldo*, com s'ha dit abans. Aquesta comissió, si m'ho permeten, ha estat una comissió *de corte y confección*, de tall i confecció. Què és el *corte y confección*? Doncs, peces de vestir que es fan a mida, patronatge, tall i cosit. I, clar, no han hagut ni de cercar un maniquí, estava tot, tot prefigurat. No ha fet falta vestir a ningú.

Quin era el patronatge? Doncs, plantilles realitzades en paper que després es copien i serveixen per fer el vestit a mida. I, certament, la primera peça de roba de color vermell, del Partit Socialista, ve amb una tara d'origen. I l'apedaçament en blau, del Partit Popular, no només no serveix per poder aprofitar aquell primer vestit sinó que l'acaben d'esguerrar.

I per què estic utilitzant aquesta metàfora? Perquè ha passat el que ja veníem dient des del principi. És a dir, el Partit Socialista encara ha d'explicar per què tarda tant a fer la reclamació per unes mascaretes que no eren de la qualitat que havien encomanat. Diuen que podien haver servit per a altres coses. Bé, no es varen utilitzar. Jo defens que es guardin si realment tenien intenció de fer una reclamació, fins i tot judicial, perquè la prova de la reclamació òbviament eren les mascaretes. Però queda un gran dubte que no resoldrem, i no el resoldrem, que és si no arriben, o no arribam, a perdre les eleccions si realment s'hagués fet algun tipus de reclamació a qualque moment. Perquè quan fan la reclamació el Partit Socialista ja està en temps de descompte, no de penals, sinó totalment ja fora de temps. Per tant, no es pot validar el que va succeir a la primera fase d'aquest afer.

Però, clar, senyors del Partit Popular, és que la segona fase era la més fàcil, només haviem de tirar endavant la reclamació ja iniciada en fase de descompte, i vostès la deixen perdre. És a dir, crec que encara resulta més inexplicable el que succeeix amb el Partit Popular que deixa caducar la reclamació.

Sr. Mateo, *que la nulidad es la mejor opción*. Bé, què ha de dir vostè?, és a dir... jo, no oblidaré mai un debat que vàrem

tenir a Canal 4, que jo ja ho deia, és que açò està fet, fet a mida per a les eleccions europees, i record que la Sra. Cañadas va dir, "*¡hombre, claro!, es que los electores tienen derecho a saber lo que pasó*". És que ni tan sols han dissimulat.

Llavors, per altra banda, gràcies per no dissimular, però clar, el que fan vostès és manipular, utilitzar de forma totalment maniquea el Parlament, d'alguna manera ens fan perdre el temps a tots i a totes, i ni tan sols ha servit per descobrir què va passar. Jo a la conclusió que he arribat és que ni el Partit Socialista ni el Partit Popular tenen crèdit per ser sastre ni modista, almanco des del nostre punt de vista.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pasamos al turno de réplica. Por el Grupo VOX, Sra. de las Heras tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Bueno, la Sra. Gómez no ha sido participe de la comisión. No entiendo que pueda criticar las conclusiones de los demás sin haber participado de ninguna de las sesiones que se han realizado, ninguna de las comparecencias, absolutamente nada. Y ha criticado aquí que mi partido defiende que los electores tienen derecho a saber lo que pasó. Por supuesto que tienen derecho, faltaría más. Aquí los que se llenan la boca de transparencia son los que quieren ocultar las cosas. Pero nosotros creemos que sí, que los derechos..., los electores tienen derecho a saber exactamente todo lo que hizo el gobierno anterior. Por supuesto.

(Remor de veus)

Al Sr. Castells..., por supuesto, el de ahora también, pero estamos hablando de un asunto en concreto, me permitirá que sea rigurosa con el tema del que estoy hablando.

El Sr. Castells dice que somos irrespetuosos con los partidos pequeños, porque es mucha carga de trabajo. Ya le digo yo, Sr. Castells, que se puede, se puede llevar esta carga de trabajo. Lo que es irrespetuoso quizás es abandonar la comisión porque le parezca mucho trabajo.

(Algunes aplaudiments)

Ha dicho que sacamos conclusiones extrañas enlazando..., no me extraña que usted no haya alcanzado conclusiones, porque abandonó la comisión de investigación y tampoco ha venido a ninguna de las comparecencias. Igual si hubiera comparecido, hubiera también podido enlazar y alcanzar algunas conclusiones.

Sí que me gustaría contestarle a Pilar Costa, la portavoz del Partido Socialista, pero también ha abandonado la sala, igual que el resto de sus compañeros, porque no quiere escuchar las respuestas. Viene aquí, se limita a hacer un discurso irrespetuoso, nervioso, grosero, ridículo, violento, nos ha llamado ultraderechista inútil, cobarde, ridícula... esos insultos, esa incitación al odio, a la violencia, que también

protagonizaron en la última sesión de la Comisión de investigación, eso ha motivado que yo después de esa última sesión haya vuelto a sentir, a tener amenazas de muerte por redes. Eso es lo que fomenta el Partido Socialista. Yo ya denuncié una vez, denuncié amenazas de muerte, porque pidieron que volviera ETA a ponerme una bomba. Y lo que fomentan con esos discursos es que se repitan estas amenazas y es lo que consiguieron cuando abandonaron la sala la última vez, porque después de eso, al día siguiente, volví a tener una amenaza de muerte.

El Partido Socialista no escuchó mi primera intervención, porque dice que las conclusiones son idénticas. Claro, que igual a mí me hubiera gustado escuchar, porque lo he echado de menos, que el Partido Socialista hiciera unas conclusiones; porque no ha hecho ninguna conclusión.

Nosotros, claro que hemos llegado conclusiones. Cómo se produjo la contratación. Quién fue el enlace. Es cierto que ya estaban colocadas o no estaban colocadas, como decía el COE de la Comunidad de Aragón. Lo que sí que es verdad que nos ha faltado saber es quién mentía, si Koldo o la Sra. Armengol. Pero bueno, como dice que el Sr. Koldo no ha comparecido, el contacto con el Sr. Koldo ya nos lo ha confirmado el Sr. Palomino, ha resultado acreditado a través de la declaración del Sr. Palomino y de la propia Armengol, que fue el Sr. Koldo, al que le escribió a través del propio ministerio. Por tanto, ya sabemos que era Koldo el intermediario y Koldo en el Congreso de los Diputados no hizo declaraciones, se acogió a su derecho a no declarar. Qué creemos que aquí nos hubiera dicho, “sí, he sido yo, me llevé mordidas millonarias”. ¿Eso es lo que esperaban obtener del Sr. Koldo?

Y que, por cierto, no es que hayamos afirmado que los jueces han perjudicado la comisión, claro que no, pero determinadas declaraciones o comparencias se han acogido a su derecho a no declarar, por estar siendo objeto de una investigación, que no es lo mismo. No es lo mismo que el juez perjudique a que alguien se acoja a su derecho a no declarar, porque está siendo objeto de una investigación y tiene derecho a no declararse culpable por supuesto.

En definitiva, hemos echado de menos que determinados partidos hubieran hecho una labor..., me hubiera gustado que la portavoz del Partido Socialista, también hubiera escuchado al portavoz de MÉS per Mallorca, porque también ha hecho un trabajo ímprobo, incluso ha concluido que han sido necesarias las actuaciones para que la trama pudiera cumplir, con lo cual se confirma, se confirma que las actuaciones del gobierno anterior fueron necesarias para favorecer a un tercero, que al final eso es la corrupción.

Por lo tanto, entiendo que aquí hay partidos interesados en tapar corruptelas y por ello no quieren hacer conclusiones, se limitan a discursos de odio, pero yo les invito a que dejen de incitar al odio, dejen de incitar a la violencia y les digo que lo cobarde no es venir aquí a hacer conclusiones, lo cobarde es hacer amenazas, incitar al odio y a la violencia, escondiéndose detrás de la prerrogativa de la inviolabilidad parlamentaria.

Nada más. Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular el Sr. Mateo tiene la palabra.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. MATEO I HERNÁNDEZ:

Sr. Presidente, señoras diputadas, señores diputados. Ya decía Marco Aurelio, “tu también te equivocas, así que no juzgues a otras personas”. No voy a juzgar lo que ha pasado esta mañana aquí con el Grupo Parlamentario Socialista, pero bueno, por sus actos los conoceréis. Así que creo que ha quedado todo lo suficientemente claro. Además, yo entiendo que se puede tener una opinión diferente, de hecho tenemos que tener opiniones diferentes, está claro, pero si se hace desde el respeto, esas opiniones se pueden confrontar, se puede dialogar, se puede debatir.

De esta manera, tal como actúa el Partido Socialista, lo único que han logrado es confundir y es lo que querían lograr: confundir. Creo que lo que tenemos que hacer nosotros, los que hemos participado, los que de verdad hemos luchado en esta comisión, es que no nos confundan. Creo que las conclusiones, todos los partidos que han presentado conclusiones, las han presentado desde el conocimiento de lo que se ha ido averiguando en esta comisión, desde la información que hemos ido recabando a lo largo y ancho de estas semanas, y, de verdad, y comenzando con el Sr. Lluís Apesteguia, de MÉS per Mallorca, es que estoy muy de acuerdo en prácticamente todo lo que lo que ha comentado. Además un poco rebatiendo lo que comentaba la representante del Grupo Parlamentario Socialista, de verdad, en ningún momento dijimos que entorpeciera el procedimiento judicial como tal, sino que al haber un procedimiento judicial, lógicamente habría muchos de los comparecientes que no iban a declarar, porque se acogerían a ese derecho que les corresponde constitucionalmente. Y en ese sentido, claro, no nos facilitó la labor el hecho de tener varios comparecientes que no dijeran todo aquello que pudieran llegar a saber.

Y sí, estoy totalmente de acuerdo, como muy bien ha comentado, que habrá que dotar de todos los medios que sean necesarios. De hecho, en nuestras conclusiones una de las conclusiones precisamente es esa, que tenga que haber una normativa específica y que se ajuste de forma como un guante al funcionamiento del ib-salut, que tiene unas características muy, muy especiales, muy concretas, y creemos que sería muy positivo que se trabajara en esa dirección.

En lo que respecta además ..., también lo señalado el Sr. Apesteguia, cuando antes se nos acusaba al Grupo Parlamentario Popular, que habían montado un bulo sobre si se repartieron o no las mascarillas. Sí, sí es cierto de los comparecientes, nos ha quedado claro, y hemos dado fe de que esas mascarillas no se repartieron. Pero como muy bien ha señalado el Sr. Apesteguia, de dos documentos desde marzo de 2023, firmado por el Sr. Palomino y el de julio de 2023, firmado por el Sr. Mascaró, en ambos se dice que esas

mascarillas se han repartido y que tenían que volver a los almacenes. Por lo tanto, está claro, la duda estaba ahí sin (...).

En cuanto a las intervenciones de MÉS per Menorca y Cristina Gómez, “pérdida de tiempo”, “menosprecio”, “cinismo”, “falta de respeto”, “es un feo”. Pues, Sr. Castells, desde el respeto que sabe que le tengo, a mí lo que me parece un menosprecio muy cínico, muy feo y una falta de respeto, es venir a hablar de la comisión, cuestionarla y desacreditarla con el trabajo que hemos hecho en esta comisión. Esto me parece una falta de respeto.

(Alguns aplaudiments)

Eso sí me parece una falta de respeto. Además, como muy bien ha señalado la Sra. Patricia de las Heras, o como muy bien puede comentarles su compañero de bancada el Sr. Lluís Apesteguía, sí que se puede. Han hecho un trabajo espectacular, puedo añadir también a la Sra. Marta Carrió que también acudió a una de las sesiones. Han trabajado y se han dejado la piel, todos ellos, y creo que todos nosotros nos hemos dejado la piel por esta comisión de investigación. Vuelvo a repetir, podrá opinar distinto, podrá no estar de acuerdo, pero no desacredite el trabajo, no es justo.

Por eso y para terminar -y es como realmente quería empezar mi intervención-, en nombre del Grupo Parlamentario Popular, simplemente quiero acreditar esta comisión y quiero dar las gracias, gracias a todo el personal de este parlamento por su excelente labor durante estas semanas, porque ha sido una excelente labor, no hay que desacreditarla: letrados, ujieres, seguridad, protocolo, comunicación. Gracias a los equipos de trabajo de los distintos grupos que han permanecido hasta el final, en busca de respuestas por el esfuerzo llevado a cabo.

Quiero hacer especial mención del Sr. Lluís Apesteguía y de la Sra. Patricia de las Heras, de verdad, han sido momentos duros, ha habido momentos de verdad delicados y aun así la verdad es que ha sido un auténtico honor y un placer aprender de vosotros. Luego también, gracias a los comparecientes que han tenido a bien acudir, hay otros que también han faltado al respeto a la institución, como el Sr. Calvo García. Gracias también a los miembros de la Mesa por su paciencia y gracias también a mis compañeros de grupo parlamentario. De verdad que ha sido un total y absoluto honor formar equipo con vosotros. Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos al turno de contraréplica. Sería el turno del Grupo Socialista, pero viendo que no hay nadie, entiendo que renuncian a su turno. Por tanto, Sr. Apesteguía, tiene la palabra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Miri, nosaltres hem defensat a la nostra primera intervenció, bàsicament, el nostre vot particular, fent algun esment al dictamen de la comissió

que, com vostès ja saben, no varem votar i que tampoc votarem en aquest cas, i ho feim per un motiu clar, nosaltres creim, estam convençuts, que en aquest dictamen s'apunten, més aviat es manifesten qüestions que en base a la documentació i a les compareixences que hi ha hagut en aquesta comissió no permanent d'investigació, no es poden donar com a fets provats. I hem dit que nosaltres tenim molts de dubtes sobre alguns dels aspectes que han estat objecte d'investigació i que no han estat resolts i els mantenim i ens hagués agradat continuar investigant per mirar-los de resoldre, a partir de les nostres capacitats.

Per tant, nosaltres no votarem a favor d'aquest dictamen per aquesta qüestió, i també - i els ho he de dir- perquè creim que és excessivament expeditiu en les seves conclusions, respecte de les actuacions del govern anterior i massa condescendent respecte de les actuacions, que nosaltres també consideram que algunes d'elles errònies i fins i tot algunes d'elles negligents, de l'actual govern. De la mateixa manera que no votarem a favor de les del Partit Socialista per la mateixa raó, perquè consideram que són excessivament condescendents respecte de les actuacions del govern anterior i excessivament expeditius i dures respecte de l'actuació del govern actual.

I no llev gravetat a allò que, com he dit a la meua primera intervenció, ha pogut possibilitar que, efectivament i això crec que és un fet que està *sub iudice*, però que podem donar com a fet provat, que hi ha hagut un trama de corrupció que ha pogut actuar a través del Govern de les Illes Balears a causa de les actuacions, la falta de diligència i les actuacions imprudents i negligents de part de l'administració, i això ens ha de dur a introduir alguns canvis.

Però també ho vaig dir a la sessió de conclusions de la Comissió no permanent d'investigació i crec que ho he de dir aquí per una qüestió d'honestedat política. Havent sentit totes les compareixences i havent vist tota la documentació que se'ns ha aportat, jo he de dir que no hem vist des del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca que la trama hagi actuat a través de cap responsable polític ni de l'anterior ni de l'actual govern.

I, per tant, em veig amb la responsabilitat, a partir d'algunes de les conclusions a les quals s'ha arribat tant a través del dictamen de PP i VOX com també del Partit Socialista, a defensar l'honorabilitat de les persones que en un moment donat fan una passa endavant per servir a aquest país des de les més altes responsabilitats de govern, i, si es demostràs el contrari, seria el primer a denunciar-ho, però no s'ha provat cap altra cosa.

I, per tant, he de defensar l'honorabilitat de les persones que varen servir a aquest país a l'anterior govern i a l'actual govern, mentre no es demostrï el contrari, i no per això deixaré de ser crític amb aquelles coses que -insistesc- han possibilitat, amb aquelles actuacions que -insistesc- han possibilitat que la trama de corrupció actuàs a través de les institucions de les Illes Balears i, presumiblement, s'enriquís dels doblers dels ciutadans en un moment tan greu com el de la pandèmia.

I, en aquest sentit, també vull posar de rellevància que no ens trobam exclusivament davant un cas de corrupció

econòmica i política, sinó que ens trobam davant un cas de la més miserable corrupció moral, que és gent que es va intentar folrar en un moment en què les persones es morien i en què els sanitaris es jugaven la vida per preservar la salut col·lectiva. I això ha de merèixer la més àmplia de les repulses.

I també els ho he de dir, crec que hagués merescut... que aquesta comissió acabàs d'una forma més treballada les seves conclusions per dirimir no només la responsabilitat política, sinó també els errors en la tramitació administrativa que va possibilitar aquest terrible fet.

Dit això, nosaltres, com ja he anunciat, votarem en contra del dictamen i dels vots particulars... Grup Parlamentari Socialista, i mantindrem el nostre suport al vot particular nascut de les conclusions del Grup Parlamentari de MÉS per Mallorca perquè creim que apuntar els dubtes que segueixen vius i esperar les conclusions dels processos judicials oberts és el més assenyat en aquest moment.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Replicaré a la Sra. de las Heras i al Sr. Mateo. Sra. de las Heras, de les coses que ha dit la més injusta és haver tirat en cara a la Sra. Gómez de no haver participat en la comissió i atrevir-se a venir aquí a dur les seves conclusions. Escolti, és que la Sra. Gómez participa al Grup Mixt, el Grup Mixt té una plaça, ella no formava part de la comissió, però ella representa uns electors, un nombre molt més gran del que es reflecteix pel fet de tenir una única acta de diputat i, evidentment, té tot el dret a venir aquí i a donar la seva opinió sobre una comissió, encara que no hi hagi pogut participar...

(Alguns aplaudiments)

Per altra banda, quan la meua companya Joana Gomila li ha dit: "Escolti, responsabilitats dels governs, de l'actual també", vostè ha dit: "Sí, sí, de l'actual també", però respecte de la responsabilitat de l'actual govern no hi ha cap conclusió a l'informe. Per tant, aquí hi ha una incongruència, com vostè diu "no hem pogut saber tota la veritat", no, només hem pogut saber una part de la veritat.

Per altra banda, m'ha fet gràcia això del "*Sí, se puede*", no? Miri, Sra. de las Heras, amb tota la confiança, sincerament, a MÉS per Menorca VOX no li pot donar cap lliçó de feina en aquest parlament, eh?, no li pot donar cap lliçó de feina.

Jo el que he dit és que volíem treballar bé i deu compareixences a la setmana, juntament amb la resta de les nostres tasques parlamentàries..., miri, només ha de mirar les vegades que vostè avui ha intervingut en aquest faristol i les vegades que he intervingut jo i encara no he acabat...

(Alguns aplaudiments)

Lògicament, si som un grup polític, si som un grup polític que té dos diputats és obvi que la càrrega de feina, suposant en la hipòtesi remota que tots els diputats d'aquí féssim la mateixa feina, òbviament, nosaltres en tindríem molta més, perquè, és clar, som dos diputats que hem de fer front a tot. Vostès són... sis, set, ja he perdut el compte, aleshores, a veure, vull dir..., ja sé que vostès estan molt acostumats a fer aquest tipus de demagògia, però, sincerament, com que aquí més o menys ja tots ens començam a conèixer, fa riure que un diputat de VOX vingui a dir a MÉS per Menorca si vol treballar o no vol treballar. No. Nosaltres el que volem és treballar en condicions, i vostès han imprès un ritme de treball que feia impossible treballar en condicions si es tenen altres obligacions parlamentàries.

Si vostè s'ha pogut dedicar en exclusiva a això, i no sé quants d'assessors tenen al seu grup parlamentari, doncs, vostè sabrà. Vostè sap allò seu i jo sé allò meu, però, per favor, no em digui que el que passa és que no volem venir a fer feina, que també ho ha insinuat el Sr. Mateo. I, sincerament, Sr. Mateo, m'ha sobtat, així com de la Sra. de las Heras no m'ha sobtat, de vostès sí que m'ha sobtat que vingués a insinuar que no havíem volgut fer feina.

Jo, Sr. Mateo, respecte de la seva feina personal, cap retret ni un, a mi em sembla molt bé que vostès dediquin les seves hores parlamentàries a aquells menesters que els semblin oportuns i que els semblen importants, igual que vostès tenen tot el dret a destinar les seves hores a aquelles coses que els semblin productives, lògicament els altres grups també el tenim. Jo crec que he explicat molt bé per què nosaltres hem cregut que no era gens productiu dedicar les nostres hores a aquesta feina. Per tant, cap retret al seu treball com a... com a diputats, com a persones.

Ara sí, el meu retret a les seves formacions polítiques per l'estratègia que han seguit, l'estratègia que han seguit en aquesta comissió d'investigació que crec que queda perfectament demostrat, perquè és que no m'han pogut..., de fet, de totes les objeccions que jo he posat no m'han rebut cap. És a dir, quan jo he explicat com va anar..., perquè vostès s'han oblidat que jo vaig participar en les primeres sessions, va ser quan vàrem veure el caire que agafaven les coses que vàrem dir: "Això és perdre el temps", i, per tant, vàrem deixar de participar-hi. D'això, no m'han fet cap mena de rèplica, no m'han dit per què varen impulsar aquest ritme de treball, no m'han dit per què després el varen accelerar..., tot això no... no... no ho han contestat. I, de fet, la Sra. Gómez, ho ha revelat molt clarament amb les declaracions que va fer la Sra. Cañadas a Canal 4, no?

Vostè ha dit, Sr. Mateo, que varen fer un *trabajazo*, bé, miri, aquí no estic d'acord amb vostè per un motiu que ara li diré, eh?, no poso en dubte..., però jo soc empresari, jo soc empresari, per cert, hi ha molta gent que es pensa que soc mestre o professor, no, soc empresari. Sap què passa? Jo fa molts d'anys que jo ja no valoro la feina per les hores que hi dedico, valoro la feina pels resultats, i quin és el resultat d'aquesta comissió d'investigació?, doncs, ho acaba d'explicar molt bé el Sr. Apesteguia: no han demostrat res en les conclusions, no hi ha acreditació de cap fet rellevant, cap ni un,

tot són interpretacions esbiaixades i conjectures sobre una sèrie de fets que alguns són irregularitats, però des del punt de vista de revelar de forma provada responsabilitats de... de conxorxa amb la trama, no n'hi ha cap. Aquest és el resultat, Sr. Mateo, sincerament, amb tot el respecte a les hores que vostè hi ha dedicat i a les que hi ha dedicat la Sra. de las Heras o el Sr. Apestegua i tota la resta de gent. Bé, el *trabajazo* llueix poc, li ho he de dir, sincerament.

Per tant, nosaltres si fos per això votaríem en contra, però és que no, jo vull ser coherent, volem ser coherents i nosaltres el que feim és no votar, no votar perquè nosaltres no volem participar en..., no volem legitimar amb la nostra participació unes conclusions que per a nosaltres estaven escrites a l'avançada i que fan poc honor al rigor que... jo esperava que almenys de la tasca seva en aquesta comissió..., o sigui, creia que realment, per una qüestió de rigor intel·lectual, com a mínim serien capaços de veure que hi ha coses que l'actual govern tampoc no ha fet bé, però, òbviament, les lleialtats polítiques estan per damunt de les exigències tècniques - diguem-ne- (...) i, per tant, ha passat el que ha passat.

Nosaltres considerem que no hem tengut cap falta de respecte en no haver anat a aquesta comissió. Crec que s'han justificat els motius. Crec que...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... tots els grups polítics tenim dret a expressar de la manera que ens sembli oportuna... sempre amb respecte; crec que mai no podran dir de mi que he faltat al respecte, ni de la meua company encara menys, però tenim dret a protestar de la instrumentalització d'un òrgan com és una comissió d'investigació, i la nostra manera de protestar ha estat no participar en aquestes sessions i no votant les conclusions.

Sí que hem volgut participar en aquest debat, perquè ens sembla que un debat en el Ple és indefugible, sent com som membres d'aquest parlament i hi participem...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... per tant aquest ha estat el nostre capteniment.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a pasar a las votaciones. En primer lugar, votamos el dictamen. Votamos.

33 votos a favor, 5 en contra.

Votamos el voto particular del Grupo Parlamentario Socialista. Votamos.

38 votos en contra.

I, finalmente, el voto particular del Grupo MÉS per Mallorca. Votamos.

5 votos a favor, 33 en contra.

VI.1) Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1693/24, complementada amb l'escrit RGE núm. 1757/24, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, de reforma del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

Y pasamos al sexto punto del orden del día, en primer lugar, la admisión de la propuesta RGE núm. 1693/24, con el escrito RGE núm. 1757/24, del Grupo MÉS per Mallorca, de reforma del Reglamento del Parlament, tiene la palabra el Sr. Apestegua.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Vostès saben que el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca fa gala de la seva honestedat en les seves actuacions i amb aquesta premissa intentam actuar sempre. I, per tant, començaré essent honest, aquesta proposta de reforma del Reglament tenia una finalitat tàctica clara, a un moment en què el Grup Parlamentari de VOX implosionava a partir de les seves televisades lluites intestines cercàvem contribuir a la seva inestabilitat i minvar-los al màxim la capacitat d'influència política. Però amb el final de l'hivern i l'arribada de la primavera va renèixer l'amor i on hi havia hagut discòrdia hi va haver entesa.

Hauríem pogut en aquell moment retirar la proposta, si només l'hagués propiciada una finalitat tàctica, però aquesta proposta també obeeix a una finalitat estratègica i ideològica del meu partit, i aquestes finalitats són la defensa de la democràcia representativa, amb totes les seves imperfeccions, davant una de les seves disfuncions més espúries, que és el transfuguisme. I per això, perquè aquella crisi d'un grup parlamentari va demostrar un buit a la nostra normativa respecte d'una qüestió tan important, era no només pertinent, sinó necessari mantenir aquella proposta.

Si m'ho permeten, aquest és un debat molt més profund del que pot semblar una simple modificació puntual del Reglament, de fet, diria que és un debat de filosofia política, gairebé constituent del sistema polític, ja que és un debat sobre la pròpia naturalesa de la representació política i el paper, en alguns casos no coincident, entre la ciutadania, les candidatures polítiques votades per la ciutadania i els representants electes de la ciutadania. Aquest debat ha existit des del principi dels cossos representatius. Rousseau afirmava que la idea de la representació és moderna, que procedeix del govern feudal. A les antigues repúbliques i a les antigues monarquies el poble mai no va tenir representants, a l'antiguitat si el poble exercia el poder ho feia per si mateix, en forma de govern directa, però va arribar un moment en que es va fer impossible reunir tots els que tenien dret a participar i se'n va fer necessària la seva

representació. No tots podien assistir a la reunió i calia, per tant, posar-se d'acord per enviar representants.

La representació sorgeix, així, com una institució similar a la del dret privat: el representant mandatari respon amb els seus propis béns, en cas que hi hagi perjudicis, i pot ser desposseït del caràcter de mandatari si no aconsegueix les condicions establertes. El model inicial així es basava en el contracte de mandat.

Aquesta representació estava molt limitada per allò que s'anomenava quadern d'instruccions, sobretot en els països com Anglaterra i França, on s'establien els continguts que havien de tenir les actuacions dels representants. Si aquest excedia el límit es produïa la revocació del mandat. En haver de sotmetre els representants les seves actuacions al quadern d'instruccions, cada vegada sorgien més dificultats en el Parlament en veure limitades les seves discussions, ja que no podien els representants opinar res que no fos inclòs en aquell quadern d'instruccions i que, per tant, no s'havia autoritzat prèviament.

Això va anar provocant de forma espontània que les instruccions fossin cada vegada més generals i de, mica en mica, es va anar forjant la idea que la voluntat dels elegits representa la dels electors de manera permanent, fins i tot sense que hi hagi un mandat directe.

Però això causava disfuncions, atesa la desconexió entre representat i representant, i així, amb la consolidació gradual de les democràcies parlamentàries liberals, es van consolidant els partits polítics com a instrument canalitzador de la representativitat i l'establiment dels programes electorals com a marc d'actuació dels representants.

Així, el constituent espanyol, a l'any 1978 deixa palesa la importància dels partits polítics a la seva ubicació constitucional a l'article 6è, especificant la seva mediació essencial en la participació política. Però es produeix la circumstància que moltes vegades determinats parlamentaris o regidors que dissenteixen de la direcció dels seus partits, abandonen el seu grup polític pel qual varen accedir al càrrec o són expulsats del mateix sense renunciar per això el seu escó. En aquests casos allò normal hauria de ser que en abandonar el partit es deixàs també l'escó, i fos el següent de la llista el que ostentàs el càrrec públic. No perquè entrem a repartir raons o culpes a cadascun dels múltiples casos de transfugisme que han existit en aquest país, sinó perquè és evident que els electors no ens trien a cadascun de nosaltres, sinó que voten una llista propiciada per un partit polític.

Davant de tot això, la prohibició del mandat imperatiu, consagrada a l'article 67.2 de la nostra Constitució, es presenta com un fre o un límit en no poder exigir-se jurídicament la renúncia a l'escó. Es pot dir, per tant, que assistim a una contradicció política dins el text constituent espanyol, la legalitat permet el titular d'un escó el dret de no ser desposseït en funció de la teoria de la representació, on el transfuga no es pot veure condicionat per cap mandat, quan la realitat política, però, manifesta que la relació elector-càrrec polític s'articula a través del càrrec del partit polític i no de forma directa entre el representat i el representant.

L'article 67.2 expressament estableix "els membres de les Corts Generals no estaran lligats per mandat imperatiu". El Tribunal Constitucional ha interpretat extensivament aquest precepte i l'aplica a parlamentaris autonòmics i a regidors.

Per tant, no qüestionam que un transfuga pugui mantenir el seu escó, qüestió resolta de forma continuada pel Tribunal Constitucional, sinó en quines condicions ho fa; és a dir, en nom de qui i a través de quin canal parlamentari actua.

El nostre Reglament preveu la condició de no adscrit per als transfuges. A aquesta condició s'hi pot accedir per dues vies reglamentàries, de forma principal: 1. Per la pròpia decisió del diputat transfugat, o 2. Per la decisió majoritària del seu grup parlamentari. Per tant, el buit es produeix quan el grup parlamentari de forma majoritària és qui trenca amb la candidatura que l'ha originat.

En el món local aquest debat ja es va tenir i es va solucionar, així, l'article 73 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, regula que en el supòsit d'abandonament o expulsió de la formació, el regidor deixa de formar part del grup municipal resultant dels resultats d'aquesta formació, i passa a la condició de no adscrit.

De fet, aquest precepte es va introduir *ex professo* en una modificació mitjançant la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local. I fins i tot amb aquestes mesures no s'ha pogut eliminar la influència política dels transfuges, la qual cosa s'ha mirat d'afrontar a través de successius pactes antitransfugisme.

No faré esment a l'absència d'alguns partits de alguns d'aquests pactes, però crec que cal una reflexió profunda de tothom en aquest sentit. Qualcú ha al·ludit que les candidatures, sigui quina sigui la seva fórmula, no han d'intervenir en dinàmiques parlamentàries. Obliden que el nostre Reglament ja dona un paper cabdal a les candidatures en la nostra configuració interna, ho diu així l'article 23 de l'actual Reglament del Parlament de les Illes Balears, i diu: "1. Els grups parlamentaris es constituïran a partir dels partits polítics, les coalicions, les federacions o les agrupacions d'electors que hagin participat de les eleccions. El punt 3. En cap cas, no poden constituir grup parlamentari separat diputats o diputades que pertanyin a un mateix partit o coalició electoral, no podran constituir-se, ni fraccionar-se en grups parlamentaris diversos persones que a les eleccions hagin comparegut sota una mateixa formació, coalició o partit polític. I el punt 4. En cap cas, no poden constituir o contribuir a formar grup parlamentari separat diputats o diputades electes a la mateixa candidatura."

És a dir que el nostre Reglament preveu que per constituir els grups parlamentaris s'han de tenir en compte les candidatures, però no per al seu manteniment, en cas que hi hagués una majoria que decidís que volia rompre.

Per tot això, des del Grup Parlamentari de MÉS per Mallorca, consideram que és pertinent una modificació del Reglament que resolgui aquest buit, com ja va fer en el seu moment el Parlament d'Andalusia o el Parlament de Navarra. Una mesura que, segons el redactat que nosaltres proposam, transposa allò que preveu la Llei de bases locals al nostre

Reglament, un redactat que pot ser millorat, evidentment, però la filosofia del qual seguim defensant avui, com ahir, i demà, com avui, per pur convenciment democràtic.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Apestequia. Ara demanaria quins grups intervendran a favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

El Partido Socialista a favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

President, el Grup Parlamentari Popular a favor.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Presidente, a favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

El Grup Mixt intervindrà en el torn en contra, tot i que la diputada Gómez intervindrà en fixació de posicions, no sé si... per organitzar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En primer lloc, intervindrà, per tant, el Grup Parlamentari Socialista, en el torn a favor, per un temps de quinze minuts, el diputat Ares Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, president, bones tardes diputats i diputades. Mirin, el procediment parlamentari de vegades te du sorpreses, inesperades per alguns, i sorpreses provocades per uns altres, i avui en tenim una, es produeix la casualitat, si se'm permet ser ingenu, que en el darrer ple ordinari d'aquest període de sessions debatem aquesta presa en consideració, val a dir que és un final de període de sessions prou intens, per dir-ho de qualque manera, sobretot si ho comparam amb el ritme que dúiem fins ara, però hi ha molta pressa, molta pressa per llevar temes de l'ordre del dia abans que sigui estiu.

Bé, idò aquí tenim, com dic, per debatre, ni més ni menys que una reforma del Reglament del Parlament de les Illes Balears, que presenta en aquest cas MÉS per Mallorca, que crec que ho ha exposat el Sr. Apestequia perfectament.

No és qualsevol cosa, i jo no vull desmerèixer el debat, tot el contrari, pel tema de fons que haurem de debatre i, precisament, perquè a mi és un tema que m'apassiona, de fet, pens ara en el Sr. Castells, que vàrem tenir l'oportunitat fa un

any i busques de tenir un debat, debats intensos prou interessants sobre la reforma anterior que vàrem fer, i fixi's, Sr. Castells, això que proposen MÉS per Mallorca no ho vàrem parlar, i miri que vàrem mirar temes! Només record que hi havia un exdiputat, de Ciutadans, que abans de ser trànsfuga, participava en aquesta ponència i tenia molt d'interès a millorar les condicions dels diputats no adscrits, casualment, eh?

I a més d'aquests antecedents, aquesta iniciativa com dic tracta d'una qüestió que apel·la directament la dignitat democràtica d'aquest parlament, la dignitat democràtica, que és el tema que les persones que abandonen o són expulsades de la seva formació política i mantenen el seu escó es converteixen en trànsfuges, que aquesta és la paraula, trànsfuges.

I conté, a més, una complexitat jurídica que no és menor, però que, en atenció al principi d'autonomia parlamentària que es desprèn de la Constitució Espanyola, tenim absoluta legitimitat per poder-ho tractar. I això no implica que el Parlament es converteixi en una masia, ni molt manco. Hi ha un elefant a l'habitació, com diuen sovint ara, que jo no vull obviar, no l'obviaré, i és respondre la pregunta de per què tenim aquesta iniciativa avui? Si qualque ciutadà s'atura a veure aquest debat es demanarà: i aquests perquè debaten precisament aquesta qüestió?

Idò tenim aquesta reforma damunt la taula perquè recordem que vàrem ser testimonis d'un vodevil digne d'un guió dels Germans Marx o d'una versió rònega de *House of Cards*, segons l'opció que més agradi generacional. Per tant, aquesta iniciativa neix com a compliment del pacte antitrànsfugisme, que així ho diu, per una part, o com a conseqüència de l'incompliment del pacte per part del Partit Popular. La iniciativa també neix pel diputat que a un inici era de VOX i que va deixar el seu grup parlamentari per convertir-se en trànsfuga. La iniciativa neix també per la quasi expulsió dels líders d'una formació política que alhora quasi expulsà els expulsadors, però després va quedar en res, per ara, eh! Era un pla sense fissures per part del Partit Popular.

I la cosa té la seva complexitat, cregui'm quan els dic que no és difícil perdre el fil d'aquesta història, per això és important, com dic, recordar breument la cronologia dels fets que ens han dut fins aquí, és a dir, per què es motiva que avui tenguem aquesta proposició de llei?

En primer lloc, VOX vota en contra, a l'any 2023, del sostre de despesa del Govern Prohens i es produeix el moment "*pensé que teníem un pacte*" al pur estil del pacte entre cavallers d'aquests dies.

Com a conseqüència d'açò, el Sr. Cardona, amb desacord amb la línia del seu partit, per no donar suport al Govern del Partit Popular, abandona el seu grup parlamentari per llançar-se en braços del transfugisme o del Partit Popular.

La tensió creix així que passen els dies, no sé si amb ajuda del Partit Popular o no, però tot envolta la manca de suport al Govern del Partit Popular per part de la direcció anterior del Grup Parlamentari de VOX.

El Grup Parlamentari de VOX Balears, que no el partit VOX Balears, que són coses distintes, decideix expulsar el Sr. Le Senne i la Sra. Patricia de las Heras, per circumstàncies internes. Aquí, jo no sé si al Consolat de Mar, quan feia aquest càlcul pensava tres o quatre o cinc diputats díscols, no sé si m'abasten per arribar a 39, ho desconec.

I, és clar, i després tenim un gir dramàtic dels esdeveniments, aquests expulsadors es converteixen en amotinats perquè el seu propi partit els obri un expedient per expulsar-los, i la governabilitat de les Illes Balears queda, evidentment, enlaire. Tenim actuacions d'escoltes il·legals, cartes que acusen d'accions mafioses, una pel·lícula. Mentrestant, per cert, la presidenta del Govern, Marga Prohens, de viatge oficial, mentre a les Illes Balears la governabilitat, com dic, del seu govern, estava enlaire.

Que un pensa amb tot això, de veritat, que fins i tot vàrem viure moments en els que el Partit Popular estava disposat a donar la presidència del Parlament a una quasi trànsfuga en aquest moment, és per pensar-ho, perquè després ens diuen que nosaltres, governant amb el suport de quatre partits, érem un desgovern, i ells, que són dos, dos partits, és un desgovern continu, constant, constant...

(Alguns aplaudiments)

I acaba la història amb una reconciliació estrambòtica. I per què estrambòtica? Perquè els que volien expulsar el president deixen la direcció del grup, ningú no queda expulsat, tots tornen a ser amics, i el PP fixa com a càrrecs públics algunes persones vinculades a aquest petit grup de díscols, i la història acaba aquí.

I el més estrambòtic de tot és que ens volien fer creure que aquí no havia passat res, que *todo estaba bien*. Però, escoltin, no és la primera vegada que passa, és que en aquest parlament vivim situacions paranormals molt sovint.

Jo intent recordar un episodi, un diputat de Formentera va ser acusat pel Partit Popular i pel Govern de les Illes Balears, d'extorsions, xantatges, amenaces, de tot, eh!, i va acabar sent expulsat del seu partit, el diputat passà a ser trànsfuga a temps parcial, al Parlament tot correcte, però a Formentera era un no adscrit, trànsfuga fix discontinu.

(Alguns aplaudiments)

I fins i tot el vàrem veure canviar d'escó, es va canviar d'escó. Però escoltin, tota la temporada, perquè un bon dia, de cop i volta, encara no saben com, tot estava solucionat, ja no hi havia problemes amb el Partit Popular, el Partit Popular no tenia problemes amb ells -el Partit Popular de Balears, del de Formentera ja no en parl, i ja no hi havia amenaces, no hi havia xantatges, i el diputat tornà al seu escó. I quan els demanes et miraren amb cara de són imaginacions teves, això és ciència ficció, no ha passat absolutament res, és digne de *Cuarto Milenio*.

I tot seria molt còmic, tot això, si no fos perquè parlam del Parlament de les Illes Balears, perquè parlam de la governabilitat de les Illes Balears i parlam d'uns interessos en

el cas de Formentera, que no sabem ni com ni qui els ha donat resposta encara a dia d'avui. Bé, idò, aquest episodi és ben igual que el vodevil, com dic, intern de VOX, trempat amb trànsfuges i que podria ser, no ho sabem, amb el PP com a *mano que mece la cuna* del Consolat dirigint aquesta operació.

I enmig de tot això, MÉS per Mallorca presenta una proposta de reforma d'aquest Reglament, perquè es veuen venir una situació que és draconiana. I aquí rau el quid de la qüestió, per què neix aquesta proposta? Què hauria passat si l'expulsió inicial dels diputats de VOX hagués estat definitiva? I, per tant, que el partit expulsés la majoria parlamentària expulsadora d'aquest grup? Doncs que tendríem un grup parlamentari amb una majoria que no són de VOX i amb els únics dos diputats de VOX fora d'aquest grup parlamentari.

I amb aquests que volia sumar Marga Prohens, no amb els de VOX, amb els díscols.

Sembla absurd, no?, és embullós, no té cap lògica democràtica. Jo els posaré un altre exemple ràpid. S'imaginem que la Sra. Francina Armengol, el Partit Socialista, expulsés disset diputats del Grup Parlamentari Socialista i només quedés el Sr. Negueruela com a carnet del PSIB-PSOE, només ell, només ells, eh?, la resta som expulsats, quedam amb el control del Grup Parlamentari Socialista com a trànsfuges, perquè això seríem, sense cap membre del Partit Socialista. Impensable, no? Exactament igual. Açò és el que va passar.

Clar, el nostre reglament no contempla aquest supòsit, per una altra part lògic, perquè com ens havíem de posar en aquesta situació?, perquè s'esperava que si t'expulsaven del teu partit tu deixessis el teu escó o passessis com a diputat no adscrit. Però clar, recordem que la figura dels no adscrits es va establir per als trànsfuges, no perquè els trànsfuges atorguessin aquesta condició a qui sí mantenien la vinculació amb la seva força política. I és pervers voler girar la truita d'aquesta manera. No tot val, no tot val.

No pot ser que si el Partit Popular no ha aconseguit una majoria suficient per governar tot sol a aquesta comunitat autònoma, es dediquin a torpedinar sistemàticament perquè la resta no són legítims i fins i tot tiren de transfuguisme; que açò fa el Partit Popular avui en dia en aquesta comunitat autònoma.

El Reglament del Parlament de les Illes Balears ho deixa molt clar, però, com dic, calia introduir aquesta circumstància, que ja s'havia donat, que ja s'estava produint i que mereixia una resposta institucional. Si abandones o t'expulsen del teu partit adquireixes la condició de diputat no adscrit. Sembla una cosa raonable i no entendríem oposició en aquest sentit. Poden existir dubtes en cas legal o constitucional? Sí, ho parlam, tenim una llarga tramitació parlamentària per poder-ho fer, sense por ni una. Avui debatem la presa en consideració d'aquesta iniciativa.

Tenim sentències del Constitucional que ens poden ajudar a donar un poc de llum a aquesta qüestió. Tenim precedents, precedents normatius. Tenim el precedent del pacte antitransfuguisme que diu clarament: *“se entiendo por tránsfugas a los representantes que traicionando al sujeto político, partidos políticos, hayan abandonado el mismo o*

hayan sido expulsados”. També ho considera, per cert, de les coalicions. Ho dic per si qualcú també es dóna per al·ludit. I no acaba aquí, ho trobam també al Reglament del Parlament d'Andalusia, que també ho va incorporar l'any 2021 o fins i tot a la Llei de bases de règim local, quan ja fa molts d'anys que també incorpora aquesta perspectiva.

I, si volem anar més enfora, fins i tot trobam una sentència del Constitucional, he de dir que no és una qüestió senzilla, però diu literalment: *“la expulsión de un partido no debe implicar automáticamente la expulsión de su grupo parlamentario, salvo -salvo-, que así lo establezca la normativa interna del Parlamento”*. Meridianament clar, i per això som aquí, precisament per fer això.

Per tant, aquest no és el problema. Per tant, parlam de voluntat política. I jo em deman, llavors, quin és el problema que pot sorgir? Jo, sincerament, crec que el problema és el Partit Popular, directament. Sí, que compra el discurs...

(Alguns aplaudiments)

... a l'extrema dreta, el compra, l'aplica, l'assumeix per intentar menjar el seu espai, supòs; i un exemple és com veurem en acabar aquest debat com el Partit Popular, ja no VOX, el Partit Popular derogarà la Llei de memòria democràtica de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Quin interès poden tenir els grups parlamentaris amb aquesta reforma? El nostre grup parlamentari té interès, el de la dignitat democràtica, el dels principis més essencials del parlamentarisme i de la bona fe de la ciutadania de les Illes Balears que diposita la confiança en els partits polítics.

Des del Partit Socialista, ho hem dit sempre, no ens ficarem en les qüestions internes que tengui cada partit. Però clar, tot això canvia quan els conflictes interns d'un partit afecten directament el funcionament d'aquesta cambra, perquè tenen un grup parlamentari, perquè ostenten la màxima representació del Parlament de les Illes Balears i, sobretot, quan sustenten i condicionen la majoria parlamentària del Govern de la Sra. Marga Prohens.

Durant aquests mesos hi ha hagut moltes preguntes al voltant de tot aquest tema, que han estat sense contestar encara. Una pregunta: coneixia Marga Prohens l'estratègia dels diputats de VOX per expulsar la Sra. Patricia de las Heras i el Gabriel Le Senne?, va donar l'*okei* des del Consolat a aquesta operació?, han acceptat el sobresous que demanava el diputat de Formentera?, estaria disposat el Partit Popular, Marga Prohens, a trencar el pacte antitransfugisme donant suport a la seva majoria amb trànsfugues?, condemnen ells el transfugisme, sí o no?, clar, no ho poden dir perquè depenen d'ells, clar, aquesta és la trampa.

Clar, estaria bé tenir qualche resposta mesos després. Jo, de fet, podria fer una pregunta a l'estil de la Sra. Marga Prohens i del Sr. Sebastià Sagreras, una pregunta com li vàrem fer al Sr. Negueruela, la formularé igual: senyors del Partit Popular, poden vostès afirmar amb contundència que no trobarem cap

indici que demostrï que han participat per activa o per passiva en aquesta història o trama per trencar VOX en mil trossos?, poden vostès afirmar que no hi ha hagut cap negociació amb contrapartides amb un sector o amb un altre de VOX?...

(Alguns aplaudiments)

... la Presidència del Parlament, una conselleria, un alt càrrec...

I jo dic als diputats i a les diputades de VOX, ho dic a un sector o a un altre, perquè podria ser que el Partit Popular estigués jugant a una, a dues, a tres o a quatre bandes. Quantes esmenes li ha proposat el Sr. Sagreras?, estan segurs que no són contradictòries entre uns i els altres? Jo ho deix aquí, per si vostès ho volen reflexionar.

(Alguns aplaudiments)

Mirin, MÉS per Mallorca al·ludia a la seva proposta a l'article 6 de la Constitució, que diu que els partits polítics expressen el pluralisme polític i concorren a la formació i a la manifestació de la voluntat popular. La Constitució diu això, senyors i senyores del Partit Popular, no diu els partits polítics es dedicaran a dinamitar per dins als seus socis de govern. Perquè això ha estat evident que varen seguir una estratègia clara de generar divisió en el Grup Parlamentari VOX que els dóna suport.

Aquestes són les seves pràctiques, fer una OPA hostil als seus socis, dinamitar els seus per dins. Són conscients que aquesta és la imatge que donen a l'exterior de caos, de desgovern? I ho diré també, perquè ara el Sr. Sagreras riu, però ho he de dir, no ajuda que a aquesta imatge facin fotos fent cafès i que la presidenta del Govern, a la sessió de control del Govern en el Parlament de les Illes Balears, tregui aquesta qüestió. Aquest és el nivell...

(Alguns aplaudiments)

... és magre, magre. *O que tengan pràctiques chusqueras*, xereques, com les del portaveu del Partit Popular, i ho diré, amenaçant ahir els grups parlamentaris de reduir les sessions de control en aquest parlament...

(Alguns aplaudiments)

... fent pressions al grup parlamentari. Aquesta és l'actitud del Sr. Sagreras. I jo em deman, si el portaveu del Partit Popular és qui ha de gestionar les crisis passades, presents i futures de VOX de la mateixa manera que ha gestionat el vodevil de Formentera, anam ben arreglats, eh?, anam ben arreglats a aquest parlament.

(Alguns aplaudiments)

No és per a això que som aquí, diputats i diputades, nosaltres no som aquí per a això. D'altres no puc dir el mateix. Sr. Apesteigua, evidentment, nosaltres votarem a favor.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo VOX, Sra. de las Heras, tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. El Parlamento constituye la cámara legislativa donde se integran los representantes del pueblo. Y así lo asevera el artículo 1 del Reglamento del Parlamento de las Islas Baleares cuando reza, “el Parlamento representa al pueblo de las Islas Baleares”, definición que se reproduce en modo idéntico en el artículo 40 del Estatuto de Autonomía de Baleares.

La composición y el régimen electoral vienen establecidos en el artículo 41 del Estatuto, donde indica que el Parlamento estará formado por los diputados del territorio autónomo elegidos por sufragio universal, igual, libre, directo y secreto. Esta base democrática garantiza que la representación sea equitativa y legítima.

Por su parte, el artículo ya tan mencionado 6 de la Constitución Española dispone que son los partidos políticos los que expresan el pluralismo político, concurren a la formación y manifestación de la voluntad popular y son el instrumento fundamental para la participación política. Es decir, la representatividad o como literalmente refiere nuestra Carta Magna, la manifestación de la voluntad popular reside en los partidos políticos y no en los individuos.

Ello viene reforzado en el artículo 23 del propio reglamento, que dispone que los grupos parlamentarios se constituirán a partir de los partidos políticos, coaliciones, federaciones o agrupaciones de electores que hayan participado en las elecciones. Resulta evidente que los grupos parlamentarios, por lo tanto, se conforman a partir de los partidos o agrupaciones que en dicha forma hayan concurrido a las elecciones.

En este contexto se presenta una proposición de ley para modificar el artículo 27 del Reglamento del Parlamento de las Islas Baleares, cuya redacción actual establece que cuando se den determinados supuestos los diputados tendrán la condición de no adscritos durante toda la legislatura. Y dichos supuestos son que no queden integrados en el grupo parlamentario constituido por los diputados electos pertenecientes a la formación electoral con la que concurrían a las elecciones, hayan constituido grupo propio o pertenezcan al grupo mixto, y dos, que abandonen su grupo o sean expulsados por al menos la mayoría absoluta de los miembros del propio grupo.

Esta propuesta de reforma pretende garantizar que cualquier cambio en el estatus de los diputados se realice de manera transparente y acorde con los principios democráticos que rigen nuestro estado de derecho.

Y así, la reforma propone adicionar un nuevo apartado c) al artículo 27 en virtud del cual, cuando los diputados abandonen la formación política que presentó la candidatura por la cual concurrieron a las elecciones o sean expulsados, los diputados

pasarán a tener la condición de no adscritos durante toda la legislatura.

Y en cumplimiento de los preceptos referidos y del espíritu del Estatuto de Autonomía, de las disposiciones del propio reglamento y de la Constitución Española, el Grupo Parlamentario VOX votará a favor de la proposición de ley para la modificación de dicho precepto.

La modificación propuesta se alinea con las tendencias generales de otros cuerpos legislativos que han reforzado los marcos normativos para asegurar la estabilidad y la coherencia del sistema parlamentario, y así la Ley Orgánica del régimen electoral general, entre otras, refuerza la importancia de mantener la fidelidad a los mandatos electorales.

En cuanto a la mayoría necesaria, se estará al artículo 45.6 del Estatuto de Autonomía y al 206.3 del propio reglamento de esta cámara, que exigen para su aprobación el voto favorable de la mayoría absoluta de los diputados. Ello resulta imprescindible per asegurar que cualquier cambio en el Reglamento tenga un amplio respaldo que refleje un consenso entre los representantes electos, dando de esta forma cumplimiento a la transparencia acorde con los principios democráticos.

La implementación de esta reforma contribuirá significativamente a fortalecer la confianza pública en el sistema parlamentario de las Islas Baleares. Como saben, una de las principales preocupaciones de los ciudadanos es la falta de transparencia y debemos adoptar medidas que contribuyan a reforzar así la confianza pública en el sistema democrático. En un momento en el que la transparencia y la responsabilidad son más cruciales que nunca, esta medida refuerza el compromiso del Parlamento con la integridad institucional y la representación fiel de la voluntad popular.

Así, alineado con la jurisprudencia de la doctrina establecida por los tribunales y órganos consultivos, como, por ejemplo, el Tribunal Constitucional que ya se ha mencionado aquí, se subraya la importancia de la transparencia y la coherencia en la representación parlamentaria, para lo cual es necesario que se prevea en el reglamento.

La reforma planteada es un paso en esa dirección asegurando que el Parlamento de las Islas Baleares funcione con la eficiencia y la responsabilidad que los ciudadanos merecen.

VOX defiende la transparencia, la responsabilidad y la honestidad en la vida política, por lo que trabajaremos para asegurar que los representantes políticos actúen de acuerdo con los principios y objetivos bajo los que fueron elegidos. Defenderemos la integridad institucional como pilar fundamental para la democracia sólida.

En términos de implementación es importante que esta reforma entre en vigor de inmediato, dado que garantizar el sistema parlamentario español, la representación de la soberanía popular y el cumplimiento de las disposiciones del Estatuto de Autonomía y de la Constitución Española es primordial, por lo que también coincidimos con el partido

proponente en que la reforma debe entrar en vigor al día siguiente de su publicación.

Al no existir precepto alguno que establezca el *dies a quo* para la entrada en vigor de las reformas del Reglamento del Parlamento de las Islas Baleares, deberá estarse al plazo que en la misma se disponga, de conformidad con el artículo 2.1 del Código Civil. Y dada la extremada gravedad y urgencia en garantizar el sistema parlamentario español, la representación de la soberanía popular y el cumplimiento de las disposiciones del Estatuto de Autonomía y de la Constitución Española, la presente reforma deberá entrar en vigor, como decía, al día siguiente de su publicación para evitar que se generen situaciones contrarias a los preceptos y principios referidos.

Desde VOX sostenemos que esta modificación es un paso necesario para reforzar la integridad de nuestra democracia parlamentaria y es por ello que apoyamos esta proposición como muestra de nuestro compromiso con la transparencia, la coherencia y la estabilidad del sistema parlamentario.

La representación popular debe ser clara y fiel al mandato recibido en las urnas, y esta modificación del Reglamento es un paso en esa dirección.

Y, como no puede ser de otro modo, VOX apoya las medidas cuyo objeto es fortalecer los principios de nuestra democracia y asegurar que el Parlamento de las Islas Baleares funciona con la eficiencia, la transparencia y la responsabilidad que los ciudadanos merecen.

Por todo ello apoyaremos esta iniciativa.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Popular, Sra. Durán, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gracias, presidente. Molt bon dia, diputades i diputats. Estam davant del debat de presa en consideració de la modificació del Reglament. Modificar un reglament parlamentari és una tasca que afecta l'estructura i el funcionament del mateix parlament, la representació dels ciutadans i el procés democràtic. Qualsevol canvi reglamentari pot tenir un impacte significatiu no just en el funcionament diari del Parlament, sinó també en els drets i deures tant dels diputats com dels grups parlamentaris. Per tant, és essencial preveure i avaluar aquests impactes acuradament.

Consideram fonamental el que s'havia fet fins ara amb la resta de propostes de canvi del Reglament del Parlament, que era com una norma no escrita entre els grups parlamentaris, i és que, primer, aquestes propostes de canvi es basaven en una anàlisi de les necessitats i raons que justificaven una

modificació del Reglament derivada de l'experiència de més d'una legislatura. Per tant, requerien de temps.

Segon, que no era per una situació específica donada en un moment donat i que afectàs just una casuística determinada, llevat de qualque excepció.

I tercer, que comptàs amb un ampli suport dels grups.

I com a única excepció a la norma que entre tots els grups teníem fins ara..., va ser la modificació puntual del Reglament l'any 2020. Va ser la modificació que es va proposar per tots els grups polítics amb motiu de la COVID-19, que, a més, es va aprovar per lectura única, evidentment, per unanimitat, i va entrar en vigor tot d'una de la seva publicació.

Normalment, les modificacions del Reglament del Parlament anteriors -com deia- s'han planejat després de la detecció de deficiències del reglament actual i una avaluació de com els canvis proposats poden millorar el funcionament del Parlament, d'una manera tranquil·la, pausada, a vegades dura anys, i sempre amb la vista posada en la seva aplicació a la propera legislatura.

En aquesta ocasió, el que planteja la proposta de MÉS per Mallorca, amb un article únic, és una modificació que afecta de forma directa els grups parlamentaris i de manera especial els diputats de la cambra.

Encara que creim que és clara la intenció del grup proponent volem remarcar una qüestió important, i és que el títol de la proposta presentada és: Modificació del Reglament del Parlament de les Illes Balears. Per tant, s'està obrint la porta a la modificació del Reglament del Parlament, sense limitació d'articles. Si el títol hagués fet menció just a la modificació de l'article 27, que és el que vostès proposen, s'hauria esgotat just en aquest article. Com que no és així, podríem veure que, mitjançant les esmenes que presentaran els grups, es podrien canviar gran part de les regles del joc que entre tots els grups parlamentaris a la passada legislatura i per unanimitat ens donàrem, perquè vull recordar que a l'inici d'aquesta legislatura vàrem estrenar un nou reglament.

Vostès proposen un article únic i proposen afegir la lletra c) a l'article 27 i, després, com a disposició final vostès proposen que tot d'una entri en vigor amb la publicació al BOPIB.

Nosaltres no podem oblidar que tots i cadascun dels diputats som representants electes de la ciutadania, i a partir d'aquí tenim els drets i deures que ens atorga aquesta condició.

Per això és crucial que qualsevol canvi tengui un ampli consens entre els diferents grups parlamentaris, que, si n'és el cas, compti amb els informes que es considerin pertinents per garantir que la modificació sigui vista com a representativa de la cambra i que no col·lionina amb cap dret.

Fins ara ha primat el sentit institucional, que veim que per part del PSOE... han perdut, no saben què significa el sentit institucional, de tots els grups...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... a l'hora de proposar canvis al nostre reglament, i no s'ha aprofitat una majoria parlamentària per realitzar-los, encara que numèricament fos possible, perquè en aquest parlament sempre numèricament ha estat possible modificar el Reglament cada vegada que hi ha hagut un canvi polític, però mai no hi han volgut entrar, fins ara almanco, ni dretes ni esquerres.

Sempre el Reglament ha contemplat amb especial cura els drets i deures dels diputats, dels grups parlamentaris, especialment dels més minoritaris com, per exemple, del Grup Mixt o dels diputats no adscrits.

I, per exemple, vull posar només un exemple que vull que vostès tinguin en compte que, per exemple, en el Congrés dels Diputats no existeix la figura dels diputats no adscrits. Al Congrés dels Diputats just tenim el grup mixt com, per exemple, el Sr. Ábalos ara, quan el va treure el PSOE forma part del Grup Mixt...

(Alguns aplaudiments)

Per tot això, volem fer incidència que la modificació d'un reglament parlamentari no és una tasca que s'hagi de prendre a la lleugera, requereix un enfocament prudent i un temps adequat per assegurar que els canvis proposats siguin necessaris, justos, viables i que millorin el funcionament del Parlament.

Els canvis de Reglament que s'han fet en el nostre Parlament, des de l'any 1986 són cinc. Se'n va aprovar un el 23 de juny del 86; un altre, l'abril del 91; març del 2011; abril del 2019; desembre de 2020, sobre la COVID-19; i l'abril del 23. Tots aquests canvis sempre s'han presentat per tots els grups parlamentaris, tots els canvis s'han presentat pels grups parlamentaris i tots aquests canvis, a excepció dels que he dit abans, han entrat en vigor a la legislatura següent.

Dit això, quant a l'exposició de motius que vostè hi ha fet menció, Sr. Apesteguia, i a més, li vull agrair el seu to a la seva primera intervenció, que en segones quines qüestions estariem d'acord, en altres no. A l'exposició de motius, vostès fan una comparativa, també ho ha fet a la seva intervenció, vostè ha fet una comparativa entre els ajuntaments i el Parlament, i vostè ha parlat i ho cita a la seva proposta, de l'article 73 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

Mirin, encara que tant els ajuntaments com els parlaments tenen reglaments que regulen el seu funcionament, les diferències clau radiquen en l'àmbit d'actuació, la complexitat dels procediments i les funcions específiques que l'exerceixen. Nosaltres creim que són incomparables i que no es poden comparar. Els ajuntaments estan orientats a la gestió administrativa i directa dels serveis locals, és a dir, diria que és un executiu. Mentre que els parlaments s'enfoquen a la legislació, la supervisió de l'executiu i l'aprovació dels pressuposts, en aquest cas a nivell regional. I evidentment, els drets i deures d'un regidor, difereixen i molt, per tant, deia que són incomparables, als drets i deures d'un diputat.

El nostre grup parlamentari considera que la comparativa hauria de ser entre reglaments de diferents parlaments. I en aquest cas, si nosaltres comparem els diferents que hi ha en els

17 parlaments autonòmics, només veurem que hi ha dos parlaments que recentment han regulat aquesta qüestió que vostè deia i són els reglaments del Parlament de Navarra i el Reglament del Parlament d'Andalusia.

En el Parlament de Navarra han modificat l'article 34 i evidentment diuen -i nosaltres creim més que seria més adequat que no la proposta que fa vostè-, el que diuen és: "*cuando la mayoría de los parlamentarios y parlamentarias de un grupo parlamentario abandonen la formación política que presentó la candidatura por la que concurren a las elecciones, o sean expulsados de las mismas, serán las parlamentarias y los parlamentarios que permanezcan en la citada formación política, quienes integren legítimamente dicho grupo parlamentario a todos los efectos*". Nosaltres veiem aquesta exposició molt més clara i, a més, que parla de majoria de parlamentaris. Ho veim més ajustat en el sentit d'allò que nosaltres creim que volia presentar el seu grup, el Grup Parlamentari MÉS.

La modificació del Reglament del Parlament d'Andalusia, que és l'article 24, vostè també fa menció a la proposició que vostès han presentat, és la modificació de l'article, crec que és el 24, apartat c), i parla de transfuguisme. Nosaltres, aquesta redacció la trobam molt enrevessada, per tant, nosaltres defensam més l'altra redacció.

Mirin, a nosaltres ens agradaria fer una sèrie de reflexions. Vostè ha parlat que els diputats de la cambra entrem aquí perquè formam part de llistes que formen part d'un partit polític, i és així, evidentment. Cap de nosaltres ens hem presentat amb noms i cognoms, però sí que és veritat que els noms i cognoms formen part d'unes llistes, i hem estat electes, i a partir d'aquí nosaltres som representants electes i per ser representants electes i per ser diputats, el nostre Reglament i els altres 15 reglaments o els altres 14 reglaments, més el nostre, han considerat sempre que a partir d'aquí no hi havia partits polítics, el que teníem dins les cambres autonòmiques eren grups parlamentaris, i, com deia abans, per exemple, en el Congrés, ni tan sols es contempen els diputats no adscrits, sinó que contempen que sempre els diputats han de formar part d'un grup parlamentari, perquè és la unitat d'unió que tenim els diputats dins els parlaments, ja siguin autonòmics o dins el Congrés dels Diputats.

Evidentment, quan nosaltres formam part d'un grup polític i d'un mateix grup parlamentari, no té sentit que un diputat quan se'n va d'aquest grup parlamentari..., tots saben que és rar -seria una rara avis- a la vegada que es deixa l'acta de diputat, se'n vagi com a diputat no adscrit, aquí no quedaria altra solució, no aniria al Grup Mixt. I no havia passat mai que uns diputats que han estat expulsats, o no ha passat mai encara que uns diputats vulguin quedar-se amb el grup parlamentari.

Els grups parlamentaris poden tenir reglaments propis, els grups parlamentaris sí que poden tenir els seus propis reglaments propis, els seus grups parlamentaris. Però normalment els grups parlamentaris tenen un reglament no escrit de la funcionalitat normal de cada grup parlamentari i tots els que formen part d'un grup parlamentari, sabem que hi ha tota una sèrie de normes no escrites. Però sí que podria tenir

un propi reglament cada grup parlamentari. Crec que m'he explicat.

Quant a la reflexió de l'entrada en vigor. Nosaltres estem en contra de qualsevol entrada en vigor, de modificació de reglament, perquè nosaltres no deim que no es pugui obrir aquest meló, de fet ja hem dit que votarem a favor d'aquesta modificació, el que sí que demanàriem és que es fes en calma, amb tranquil·litat, de la mateixa manera que des de l'any 86 s'han fet cinc modificacions reglamentàries amb aquesta calma, amb aquesta pausa i sempre pensant en les minories i en què no hi hagi col·lisió de drets, de ningú, ni per part dels grups parlamentaris, ni per part dels diputats, també creiem que s'ha de fer d'aquesta manera. I nosaltres consideram que qualsevol modificació reglamentària hauria d'entrar en vigor a la propera legislatura. De la mateixa manera que a la legislatura anterior, a l'any 2023 es va modificar el Reglament i ha entrat en vigor a la legislatura actual. Nosaltres consideram que aquesta seria la manera.

Després volia acabar amb una altra darrera reflexió i després res, unes cosetes per al Grup Parlamentari Socialista.

La darrera reflexió és perquè nosaltres esperam que en els canvis via esmena proposats per tots els partits polítics, perquè com dic, ara obrim el meló que es faci un canvi reglamentari de tot el Reglament, del principi fins al final, nosaltres creim que ha d'imperar la prudència, la cautela, la moderació i l'esperit de consens. I ho deim seriosament, vostès han vist tota la meua intervenció, nosaltres creim que en aquest parlament s'ha de tornar a la via de la institucionalitat i a representar les institucions. I si els parlamentaris i els grups parlamentaris no posam en valor la nostra tasca, els puc assegurar que difícilment la ciutadania ho farà a fora en el carrer.

(Alguns aplaudiments)

A mi particularment em dol, em dol perquè estim aquesta casa, crec que vostès ho saben i és prou conegut. A mi em dol que es perdi el coneixement que els diputats i les diputades quan entrem en aquesta cambra, representam tots els ciutadans de les Illes Balears, evidentment el primer de tot el president de la cambra, i em dol que el ciutadà de fora i ho he dit moltes vegades, conegui perfectament les funcions que té un regidor d'un ajuntament, però que el ciutadà de fora, moltes vegades només conegui la tasca del Parlament, quan sortim aquells 30 segons a IB3 o a qualsevol notícia, per la baralla i el renou. Crec que aquí s'està fent una feina molt seriosa, moltes vegades en moltes comissions, en moltes lleis i nosaltres moltes vegades no contribuïm a posar en valor aquesta feina.

I avui, Sr. Fernández, pensava que tots fariem una feina acurada i institucional, perquè li recoman que llegeixi el *Diari de Sessions*, de totes les modificacions del Reglament que hi ha hagut prèviament abans d'aquesta, li ho recoman, de veritat, li ho dic de cor. I veurà que mai hi ha hagut cap intervenció que s'hagi utilitzat com una eina política en contra de cap partit, mai, mai, no la trobarà, no la trobarà ...

(Alguns aplaudiments)

I el Sr. Castells ho sap, perquè ell sí que és institucional, no la trobarà.

Ha estat la primera vegada, que supòs que vostè s'ha sentit molt graciós, ens ha contat aquí una pel·lícula, una pel·lícula que res no tenia a veure amb el que es tractava avui. No ha contribuït gens a aquesta serietat i respecte que crec que ens hem de tenir els ciutadans a la nostra feina, que és molt seriosa, que és legislar tota la normativa, que després feim complir al ciutadà de carrer.

(Alguns aplaudiments)

Miri, vostè ha parlat de complots, vostè ha parlat de vodevils, ha parlat de moltes coses, però li puc assegurar una cosa, que la governabilitat d'aquestes illes mai no ha estat en perill, mai...

(Remor de veus)

L'única governabilitat que no se sosté..., jo continuaré Sr. Fernández...

(Continua la remor de veus)

És que no han après res, no han après res... Uf!

(Remor de veus)

Bé, jo continuaré. La governabilitat que no se sosté, Sr. Ares, Sr. Fernández, és la del Govern d'Espanya. Aquesta sí que no se sosté, sap per què?...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... no tenim pressuposts... Perdonin, no tenim pressuposts. No tenim pressuposts, Sr. Ares, i cada llei que es presenta s'ha de retirar perquè tampoc no tenen suport polític...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Lliçons seves, del PSOE d'ara, del pseudo PSOE, cap ni una, perquè no fa tant vostès sí que eren institucionals, però ara ja no ho són.

Miri, i com a situació paranormal perquè vostè parlava de situació paranormal, una situació paranormal és tenir 1 milió i mig de mascaretes caducades que ens varen costar a tots els ciutadans 4 milions d'euros.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos a las intervenciones en contra de la propuesta. Sr. Castells, tiene la palabra, por diez minutos.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. I, bé, ja és aquí altra vegada MÉS per Menorca cridant l'atenció sobre la modificació del Reglament. No puc evitar recordar que la darrera modificació del Reglament només va tenir dos vots en contra que varen ser els vots de MÉS per Menorca, i avui demanem intervenir en el torn en contra perquè creiem que els fets que van motivar la proposta de MÉS per Mallorca, que en el seu moment ho podríem entendre, creiem que han quedat superats pels esdeveniments.

És a dir, fa uns mesos es va donar un supòsit insòlit que no estava previst en el Reglament, com tantes altres vegades. La Sra. Durán ha repassat diverses modificacions que s'han fet en què sempre intentàvem resoldre situacions insòlites que s'havien donat, i després citaré algun precedent.

Aquí també es va donar una situació insòlita. Quina? Doncs, que la majoria d'un grup parlamentari fos discolpa o trànsfuga i volgués expulsar els que eren lleials al seu partit, situació absolutament insòlita, que no havíem previst, que no havíem imaginat, ho deia el Sr. Fernández, no?, i, per tant, no està contemplada en el Reglament, molt bé.

Crec que era una situació política que justificava que en aquell moment MÉS per Mallorca en un gest d'audàcia proposés una modificació del Reglament, però el motiu que va justificar aquesta modificació crec, sincerament, que s'ha esvaït, que ja no existeix. I, per tant, això em porta a assumir molts dels arguments que ha utilitzat la Sra. Durán sobre les condicions que s'han de donar per modificar el Reglament.

I, en aquest sentit, jo no entraré a valorar la proposta concreta de MÉS per Mallorca perquè crec que ja s'ha vist que més o menys hi puc estar d'acord, sinó a fer un judici d'oportunitat sobre com i quan proposar la modificació del Reglament.

La veritat és que la Sra. Durán ha fet una lliçó de les condicions que s'han de donar per modificar el Reglament. Jo ho resumiria en dues, per la experiència que tinc, de les... de les cinc que s'han fet, n'he vist tres, i que serien: primer, un impuls per ampli consens, sembla ser que aquí hi haurà bastant consens, perquè de moment l'únic partit que hi votarà en contra és el nostre, però aquest ampli consens es tradueix a estar d'acord a fer la modificació i estar d'acord amb els termes i aspectes que es modificarien.

I això com es feia?, amb una proposta de tots els grups de constituir una comissió per estudiar aquells aspectes i després modificar-los, una ponència que després feia que aquella proposta arribés a aquest hemicicle, a aquest ple amb un ampli consens. Un exemple d'açò va ser quan es va fer la modificació per la pandèmia. És un dels exemples. És a dir, tots vàrem veure que s'havia donat una situació insòlita, que no podríem preveure i es va decidir constituir una ponència per veure com podríem adaptar el Reglament del Parlament per fer front a aquesta situació. Aquest seria el primer requisit: ampli consens.

I segon requisit, importantíssim, la Sra. Durán hi ha fet referència, entrada en vigor a la legislatura següent en la qual

es fa la modificació, excepte en el cas de la pandèmia, però el cas de la pandèmia tenia una justificació molt clara, no?, però la resta d'aspectes..., lògicament, la modificació entra en vigor a la legislatura següent.

Per què? Doncs per respectar els drets i les legítimes expectatives dels diputats que la legislatura es desenvolupi en els termes en què ha començat i amb les regles amb què he començat.

Per què el cas de la pandèmia era diferent? Perquè el cas de la pandèmia no modificava res. Quan es va fer la modificació del Reglament no modificava res, s'afegia un capítol nou per fer front a una situació absolutament diferent. Per tant, aquí sí que tenia sentit que entrés en vigor, però quan estem parlant de modificar sobre la marxa crec que la correcció parlamentària exigeix que aquesta entrada en vigor es faci a la propera legislatura.

Tot el que no sigui això, Sr. Apesteguia, com a promotor de la proposta, a mi em sembla irresponsable i arriscat, perquè avui hem tingut el primer exemple i jo, Sr. Fernández, he de ser hiper crític, en el mateix terme que ho ha estat la Sra. Durán en la seva intervenció, és a dir, utilitzar la modificació del Reglament per fer batalla política és el més miop que pot haver-hi a un parlament...

(Alguns aplaudiments)

...perquè, si utilitzem... si utilitzem la modificació del Reglament per fer batalla política esperi's, eh?, perquè tenen majoria, és clar...

(Se sent una veu de fons que diu: "Sí, sí...")

És a dir, no se m'acut res més miop per part d'un grup que està en minoria convertir la reforma del Reglament en una arma política.

I aquest és el motiu pel qual MÉS per Menorca votarà en contra, a no ser que es donin algunes condicions que jo els demanaré, perquè tal vegada si ens comprometem tots a només modificar l'article 27 hi podríem estar d'acord, però és que nosaltres... que som -si em permeten l'expressió, a vegades tenc la sensació que som *el pepito grillo* d'aquest parlament, no?-, som la veu de la consciència que està dient: "Escolta, deixeu-vos estar de moviments de curta volada i mantinguem-nos en la institucionalitat".

És a dir, no... Modificacions del Reglament, primer, posem-nos d'acord en els termes, en què modificarem, no obrim la caixa dels trons, i després, per favor, que entri en vigor a la següent legislatura. Aquestes serien les condicions que jo posaria.

I és en aquest moment en què jo els deia..., perquè jo els faré una pregunta, una pregunta que faig al Sr. Apesteguia, a la Sra. de las Heras, al Sr. Fernández i a la Sra. Durán, doncs, és clar, a aquests quatre grups: vostès es comprometen a modificar només l'article 27?, perquè si aquests quatre grups es comprometen només a modificar l'article 27 nosaltres hi

podríem votar a favor, perquè nosaltres entenem que vostès han revelat una mancança en el nostre reglament,...

(Remor de veus)

... però si no votarem en contra per responsabilitat, fins i tot li diré una cosa, Sr. Apesteguia, si els quatre grups, els que jo he esmentat, no es comprometen només modificar l'article 27 jo crec que el més oportú que vostè podria fer és retirar aquesta proposta, és retirar aquesta proposta perquè estem obrint una caixa dels trons i estem canviant les regles del joc a mitja legislatura, i, sincerament, crec que un grup que no forma part de la majoria, obrir aquesta caixa dels trons... ho veig com una maniobra realment molt arriscada.

Per tant, insistesc en aquesta idea, crec que hauríem..., per mantenir-nos fidels perquè ja veig que vostès... sento que el Sr. Sagreras diu: "No, nosaltres això no ho direm", sí, però, si vostès són coherents amb el discurs que ha fet la Sra. Durán, vostès assumirien aquest compromís, assumirien aquest compromís.

És a dir..., fins i tot afegiré un altre terme, que entri en vigor a la propera legislatura, modifiquem només l'article 27 i que entri en vigor a la propera legislatura. Si es donen aquestes circumstàncies, que és com crec que hauríem d'haver arribat a una reforma del Reglament, nosaltres hi podem votar a favor. Si no és així, no, nosaltres no volem que es modifiquin les regles del joc ni tan sols per solucionar això.

Fixin-se en altres precedents que hem tingut. Tenim precedents, per exemple, quan es va fer la modificació que va entrar en vigor el 2019, després de la novena legislatura, què va passar en aquella legislatura? Doncs va passar que no existia la figura del diputat no adscrit i llavors vàrem començar a tenir un degoteig de diputats trànsfuges o paratrànsfuges, ara no vull entrar a jutjar-ho, que van anar a parar al Grup Mixt.

Teníem un grup mixt inicialment format per dos diputats de Ciutadans i la diputada de Formentera i llavors, primer, van caure la Sra. Xelo Huertas i la Sra. Montse Seijas, se'n van anar al Grup Mixt; després també el Sr. Álvaro Gijón, del Partit Popular, per altres motius, també va anar a parar al Grup Mixt; i després el Sr. Salvador Aguilera, també de Podem, que va anar a parar al Grup Mixt. És clar, al final es va veure que allà hi havia un problema, es va veure que no era just que els diputats de Ciutadans i la diputada de Formentera, que havien estat escollits amb les seves candidatures, veiessin com el Grup Mixt s'omplia de persones que havien tingut problemes de coexistència amb el seu partit.

I aquí és on es va fer el que jo..., d'alguna manera he repassat que toca fer, aquí hi ha un problema, això no pot ser així, es va constituir una ponència, es varen repassar diversos aspectes del Reglament, i va ser quan es va crear la figura del diputat no adscrit que... que, doncs, d'alguna manera, els diferents portaveus ja han fet menció de la importància que existeixi aquesta figura per no menystenir o per no perjudicar la representació d'altres grups amb pocs diputats que estan presents en aquest parlament.

Doncs, aquest va ser un exemple de com s'havia de fer, no es va decidir sobre la marxa. Imaginin-se que s'hagués decidit sobre la marxa, a mitja legislatura, diputats que ja eren al Grup Mixt, que s'haguessin enviat a no adscrits, hagués estat impossible; és a dir, per tant, és que fins i tot veig tècnicament inviable la possibilitat de fer aquesta modificació a mitja legislatura.

Per tant, ho poso com un exemple de com es va fer a la novena legislatura, d'una forma que vaig trobar que és correcta, i el riscos que es faci de la manera com ara es fa.

Entenc que MÉS per Mallorca en el seu moment presentés la iniciativa, però crec que s'hauria d'haver formulat d'una altra manera, tal vegada com ha dit la Sra. Durán, indicant que només es modifica l'article 27, però d'una manera que es garantís que d'aquesta modificació no en podia resultar un canvi de regles del joc a mitja partida.

I això és tot. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Iniciamos el turno de réplica, el Grupo MÉS per Mallorca, Sr. Apesteguia, tiene la palabra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Durán, escoltant-la, i li ho dic des de tot el respecte del món, escoltant-la semblava que el cos li demanaven més votar que no, que que sí, ho dic perquè vostè ha fet una argumentació en contra d'una proposta que el meu grup parlamentari, legítimament, i amb el Reglament a la mà ha presentat, i jo crec que vostè haurà de reconèixer que en l'exposició de motius, a l'exposició que he fet i també a l'exposició de motius de la pròpia iniciativa, el meu grup parlamentari, com crec que també és habitual, no hem abandonat en cap moment la institucionalitat, és una reforma del Reglament que nosaltres hem presentat i que els grups parlamentaris, òbviament, amb el seu criteri, decidiran si s'ha de prendre en consideració o no.

I vostè posava unes condicions, a mi m'ha agradat la seva intervenció, li he de dir que m'ha agradat, m'ha semblat il·lustrativa i crec que, a més, segurament els diputats novells en podem aprendre de qüestions de tramitació parlamentària, però modificacions del Reglament *ex professo* per a situacions extraordinàries concretes, un grapat, un grapat, la qual cosa és normal, perquè tu te trobes situacions que no havies previst en el Reglament i proposes modificar-les a partir d'aquell moment.

I vostè posava dues qüestions que a mi m'han semblat molt interessants i que m'han semblat, de fet, cabdals, i que crec que a l'exposició inicial que m'ha tocat fer com a portaveu del meu grup parlamentari sobre aquesta proposta de modificació del Reglament, anaven una mica implícites. Vostè deia: aquestes qüestions s'han d'abordar des de l'assossegament, la tranquil·litat i des de la reflexió, i jo ho compartesc, li he de dir que no és que tinguem una especial pressa per a la tramitació d'aquesta modificació del Reglament, la vàrem presentar el gener, la tractam a finals de juny, no sé quan... la tractam, a més, a la darrera sessió d'aquest període de sessions i, per tant,

la seva tramitació, presumiblement se'n anirà cap al setembre. Per tant, compartesc plenament, vull dir, el temps que haguem de menester per estudiar les coses que vulguem estudiar amb tota la profunditat.

I si hi ha textos, i jo ho he dit precisament a la meua intervenció, si hi ha textos que s'hagin treballat a altres parlaments autonòmics que siguin més acurats, jo ara no li puc dir, perquè jo no he fet una comparativa, ara no tenc en ment el text del Parlament de Navarra, si resultàs millor que el que nosaltres hem presentat, evidentment no som un grup que tampoc destaquí per tenir un ego infranquejable i no estar obert a millores de text.

Jo sí que crec que és una reforma concreta i que en aquest sentit, malgrat que vostè ha apuntat i també amb tota la certesa del món, la proposta que fem és de reforma del Reglament i, per tant, no d'un article concret, a mi també m'agradaria que hi hagués un pronunciament com el que ha convidat a fer el Sr. Castells. I per ventura, no tant de dir, només modifiquen l'article 27, perquè jo ara tampoc no sé si a l'article 26, si tocam una cosa de l'article 27, hauríem de modificar una cosa a l'article 26, i ara ho desconec; crec que l'important del que diu el Sr. Castells és que, i del que ha dit vostè, és que les reformes del Reglament es facin amb amplíssims consensos, i jo crec que aquest és l'element cabdal.

Nosaltres no hem vengut, quan vàrem presentar aquesta proposta de modificació del Reglament, ni tan sols sabíem què votaria cadascun dels partits polítics, però mai no ha estat el nostre ànim que s'aprovàs amb estrets marges, i tots els grups parlamentaris podran dir que aquest grup parlamentari no ha anat a cap a demanar-li el seu vot per veure si hi havia una majoria de 30 diputats per poder aprovar l'inici d'aquesta presa en consideració, no ho hem fet, i crec que vostès ho saben perfectament. Perquè creiem i compartim, com vostè ha dit, que les modificacions del Reglament han de néixer d'un consens que jo crec que en aquesta cambra és prou ampli en aquesta qüestió.

Per tant, si ens mantenim amb aquest esperit de dir: les modificacions que fem del reglament han de tenir un ampli consens, jo crec que no hi ha d'haver problema en aquest sentit.

Per tant, jo també esper les respostes de tots els grups parlamentaris en aquest sentit, però jo crec que els termes que vostè ha aportat són adequats i són els que ens han de moure en aquesta modificació del Reglament, que per ventura no ha nascut, no ha tengut el mateix naixement que les anteriors, però jo crec que... i en veure quin és el contingut, crec que sí té una funció similar a la de la resta de propostes de modificació del Reglament, que és fer front a una situació no prevista des de la intenció honesta d'augmentar l'honorabilitat d'aquesta cambra...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

..., i amb una defensa, com he dit, al principi, també de la democràcia representativa, que no es pot adular, i, en aquest

sentit, també, de forma molt clara, amb processos de transfuguisme que lleven credibilitat a l'actuació de la política, que precisament és una de les coses que preocupen la ciutadania i que ens haurien de preocupar a nosaltres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo Socialista, el Sr. Fernández, tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Durán, jo em sum als dubtes que semblava a la seva exposició que vostè no estava d'acord amb aquesta reforma del Reglament, és clar, ha emprat: i podem estar d'acord amb el seu argument respecte de la tramitació i de la forma amb la qual ens hem de dotar d'una modificació del Reglament del Parlament de les Illes Balears? Però jo, sentint la majoria dels grups parlamentaris, és que aquesta reforma podria sortir endavant, com a mínim, per un amplíssim acord, o fins i tot segons el debat que tinguem amb el Sr. Castells, segons com surti, segons circumscrivim aquesta modificació, fins i tot podria sortir per unanimitat; vull dir, jo aquí veig molts de nervis, Sra. Durán, sincerament.

És que, és clar, vostès parlen d'aquesta reforma i ens hem d'abstreure, Sra. Durán, ens hem d'abstreure de per què neix aquesta reforma. Per què neix aquesta reforma, Sra. Durán?

I, és clar, jo, vostès no han contestat i el Sr. Sagreras no ha volgut ni intervenir, és clar, tampoc ho ha fet, al final vostès empren aquesta qüestió, empren amenaces i pressions als grups parlamentaris, amenacen en aquest cas, concretament, amb reduir les sessions de control a aquest Parlament a la resta de grups parlamentaris. O nega aquesta realitat?

Perquè crec que sabem de què parlam, Sr. Sagreras, ho sabem, veritat o no, Sra. Durán? Ho sap vostè també,...

(Se sent de fons la Sra. Durán i Cladera de manera inintel·ligible)

... ell podria contestar també Sra. Durán, si volgués,...

(Alguns aplaudiments)

..., però, en tot cas, però no vol perquè estam acostumats que s'amaguin, que s'amaguin, crida moltes vegades: covards, covards, però després són els primers, són els primers que no volen donar resposta.

En tot cas, jo demanaria si vostès es comprometen a no fer efectiva aquesta amenaça de no reduir les sessions de control, seria un bon moment.

Ell parla molt del *matonismo* del Sr. Negueruela i d'altres, però, és clar, Sr. Sagreras, vostès creuen que amenaçar és digne

d'un portaveu parlamentari? Sincerament, jo crec, sincerament, que no.

I Sra. Durán, parlava ara del tema del títol de la iniciativa, si se circumscriu o no a l'article 27, però és que jo crec que el Sr. Apesteguia ho ha deixat clar i tots ho tenim claríssim, la reforma se circumscriu a l'article 27; vull dir, vostès volen reformar alguna altra qüestió del Reglament? És una resposta que vostè pot contestar després. Nosaltres no, nosaltres no. Ah!, el que sigui necessari. Ara sí, ara sí. Abans deia...

(Algunes aplaudiments)

... no, és que vostès ho deixen ample, i el portaveu del Partit Popular diu el que sigui necessari.

Nosaltres ho tenim claríssim, aquest article concret, com el Sr. Apesteguia, aquest article. Ja ho hem dit abans. És que han estat vostès que han amenaçat dient, nosaltres tenim la majoria, podríem fer-ho. Em surgeix un dubte, ho faran amb la majoria amb trànsfuges o sense trànsfuges? perquè això és una pregunta que mereix una resposta adient també, eh?

(Algunes aplaudiments)

Sentit de la institucionalitat. Institucional és que una diputada faci una foto a dos diputats d'aquesta cambra abans d'entrar aquí i la presidenta del Govern l'emprí construint un *bulo* a una sessió de control?,...

(Algunes aplaudiments)

... és institucional això?, o rebentar els seus socis per dins?, això és el sentit de la institucionalitat?, recolzant-se en trànsfuges en aquesta legislatura, això és institucional? Jo deman; consideren el Sr. Cardona trànsfuga?, consideren el Sr. Córdoba trànsfuga al Consell de Formentera? No ho sé.

Jo li ho repeteix, pacte antitransfugisme, vostès el varen signar, Sra. Durán. Diuen, *se entien por trànsfugas -insisto, ¿eh?- a los representantes que traicionando a su partido político hayan abandonado el mismo o hayan sido expulsados*. Crec que és meridianament clar, Sra. Durán.

Jo els ho dic, vostè m'ha dit que jo he contat una pel·lícula i no sé quines històries. Jo he contat la realitat que ha passat a aquest parlament en els darrers mesos, Sra. Durán. És que aquesta reforma, el Sr. Apesteguia...

(Algunes aplaudiments)

... no s'aixeca un dia i diu, vaig a modificar el Reglament de les Illes Balears perquè sí, perquè no ha passat res. Aquí hem viscut una realitat on el PP, amb el Partit Popular al Govern de les Illes Balears ha volgut tenir una ingerència dins el grup parlamentari dels seus socis per rebentar-los i per tenir una altra majoria i per poder tenir garantida una governabilitat en mans dels trànsfuges. I de quina és aquesta reforma?, d'una situació molt greu, perquè hem estat a punt de tenir -insístesc- una persona presidenta d'aquest parlament trànsfuga. I vostès varen estar a punt que això fos una realitat.

Per tant, jo que tenc molt de respecte al Sr. Castells, sobretot jurídicament perquè l'he escoltat molt, hem debatut molt i crec que són molt interessants les qüestions que vostè posa damunt la taula, però jo li dic amb honestedat -i em sap greu-, jo no tenc clar que aquesta situació no es torni a donar en aquesta legislatura. No ho tenc gens clar, Sr. Castells. Per tant, que es tornin a veure expulsions d'un partit, de grups parlamentaris, que no tinguem majories expulsades controlant els grups, jo no ho tenc clar que això no torni a passar.

Per tant, si estam d'acord amb el fons d'aquesta reforma, tots, tots, circumscrita a l'article 27, facem-la possible.

Gràcies, Sr. President.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo VOX, Sra. de las Heras tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Yo quería agradecer al proponente esta iniciativa para velar por el sistema parlamentario a la luz de la existencia en un error técnico en el Reglamento de esta cámara y también agradecer a los grupos que se han mostrado a favor de esta iniciativa.

No me ha quedado muy claro, y lamento profundamente, coincidir en las opiniones pues del partido MÉS per Mallorca y del Partido Socialista en la intervención del Partido Popular. Lo lamento profundamente. Ha venido aquí la portavoz, Marga Durán, a decir que hablaba *em dol*, ¿no?, con pena. No sé, no le han dolido otras situaciones, pero sí le duele la rectificación de un error técnico en el Reglamento.

Es verdad que ha mencionado que quería..., bueno, que se podía entender que se abría la puerta a una modificación más amplia del Reglamento, pero sinceramente de los intervinientes del resto de grupos no he entendido que nadie pretenda la modificación más allá de este artículo. Igual es su partido el que pretende una modificación superior y, en ese caso, pues sí me gustaría saberlo.

Es verdad que ha parecido que en su intervención defendía la..., pues, un voto en contra, porque no estaba de acuerdo en cuanto a la reforma de este artículo o en cuanto a la forma, quería ampliar la reforma al resto, que no nos ha indicado a qué, tampoco en cuanto a la entrada en vigor cuando son apenas dos puntos los que se plantean en la reforma. Y creo que he entendido, si no he entendido mal, igual me lo puede aclarar, que no estaba de acuerdo en lo que se pretendía reformar. Por tanto, entiendo que su intervención, desgraciadamente, y de verdad le digo *em dol* yo también, que es lo que me ha parecido entender. Ya me han culpado de hacerlo en otros supuestos, y por tanto no quiero aquí sacar conclusiones anticipadas del sentido de su intervención, por eso me gustaría que me lo aclarara. Estamos solo ante la toma en consideración y, por tanto, no considero que resulte oportuno

entrar en mayores debates o argumentaciones que ensucien este debate.

Y, precisamente porque representamos a las instituciones, sí que me veo en la obligación de decirle que, a pesar de que no considero oportuno entrar en otros debates o cuestiones, tampoco considero que se deba faltar a la verdad. Considero que habría sido más acertado el silencio en determinadas cuestiones que intentar desmentir verdades que todos conocemos. Los ciudadanos no se merecen que sus representantes públicos les engañen. Y creo que a buen entendedor, pocas palabras bastan, pero me parecía que era de justicia.

Sr. Castells, el Grupo Parlamentario VOX se compromete, igual que creo que también se ha comprometido MÉS per Mallorca, el Partido Socialista, a solo reformar el artículo 27 del Reglamento. Es verdad que nos falta conocer la postura clara del Partido Popular. Y también consideramos que es necesario que entre en vigor de manera inminente, en eso sí que debo discrepar, porque se trata de una modificación puntual que ha puesto de manifiesto un error técnico en la redacción del Reglamento, que no se modifican las reglas del juego sino que simplemente se procede a la rectificación de un error que se ha puesto de manifiesto por determinadas circunstancias.

Y en cuanto al consenso, por supuesto que nos encantaría que hubiera un amplísimo consenso de esta cámara, porque de eso va, que todos estemos de acuerdo en defender el sistema parlamentario, la transparencia y sobre todo el estado social y democrático de derecho. Pero en caso de no haberlo, pues, por supuesto tenemos que legalmente solo se exige la mayoría absoluta, que no habría una amplísima, pero sí una amplia mayoría y, como lo he referido, recogida en el artículo 45.6 del Estatuto de Autonomía y 206.3 del propio Reglamento de esta cámara. Si bien es cierto que nos gustaría contar con una amplísima mayoría, porque se trata de una cuestión simplemente de garantía de nuestro sistema parlamentario, de no ser así, bueno, pues se contaría o contar con la mayoría absoluta necesaria.

Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por parte del Grupo Popular, Sra. Durán tiene la palabra.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Muchas gracias, presidente. Bé, a veure, jo podria tornar venir un altre pic amb la meva intervenció i tornar-la a repetir. No em bastaria el temps perquè la primera intervenció ha durat quinze minuts i ara només en tenc quatre.

Crec que a la meva intervenció he intentat explicar totes i cadascuna de les raons que han dut fins ara a la modificació del Reglament. He explicat que les cinc modificacions anteriors,

llevat d'alguna específica que s'havia presentat per un motiu en concret, s'havien presentat per tots els grups, eren tots els grups parlamentaris que havien demanat la modificació del Reglament.

Nosaltres en cap moment, ... Sr. Apesteguia, m'ha fet gràcia i veig que li ha fet gràcia a altres portaveus, perquè li han collit el guant tant el Sr. Fernández com la Sra. de las Heras ara, que això sí que m'ha sabut greu perquè crec que no ha entès res del que he dit. Nosaltres, des del nostre grup parlamentari, tot d'una, i ho he dit tot d'una jo, hem dit que votariem a favor, que estàvem a favor de la modificació del Reglament.

He fet una intervenció que ha pretès posar una miqueta de seny, de *cordura*, de sensibilitat al que ha de ser l'interès de tots els diputats d'aquesta cambra, que és valorar el Reglament que tenim al Parlament. He volgut exposar una realitat que era que les cinc modificacions reglamentàries s'havien fet amb temps, s'havien fet amb calma, s'havien fet després d'avaluar i fer una reflexió de les deficiències que hi havia, i després s'havia mirat el Reglament i s'havia intentat modificar entre tots, sempre cercant el màxim consens. Això he dit. I jo ho contraposava al que vostè ha dit, Sr. Apesteguia, i a més, d'una manera molt graciosa, que ha reconegut a la seva primera intervenció, que ho havien presentat aprofitant l'avinentesa i ho va presentar en calent dia 31, d'una manera tàctica i que fins i tot va estar pensant a retirar-la, però no la va voler retirar perquè al final en el que és el fons que és el tema del transfuguisme, vostè hi creia i que va decidir dur-la endavant. Nosaltres no tenim cap problema que es modifiqui i ho he dit abans, vull dir, no sé què no han entès.

El que passa és que si hi ha 17 parlaments autonòmics, en els 17 parlaments autonòmics, 15 reglaments no s'han modificat i se n'han modificat dos, no és que hi hagi un error tècnic a 15 reglaments, és que sempre s'havia considerat que s'havia de fer d'aquesta manera, perquè el que no havia passat mai és que diputats que no pertanyien a un partit polític o a un grup parlamentari, es quedessin amb un grup parlamentari. Com que això no s'havia contemplat mai a cap cambra autonòmica de les 17 que hi ha a tots els parlaments autonòmics, no hi ha un error tècnic a 15 reglaments dels parlaments, és que mai no s'havia contemplat.

I just amb una profunda reflexió dels problemes que potser que més endavant ens trobem, no aquest, sinó molts més que puguin sorgir en el futur, ens ha dur a tots, amb calma, amb serenitat, amb cautela, amb prudència a dur una modificació del Reglament. Això és el que jo he dit, no he dit res més que això. No he fet en cap moment una intervenció contrària a la modificació, només una reflexió col·lectiva dels diputats, que si nosaltres no valoram la nostra feina i valoram les nostres regles del joc que ens hem donat entre tots, que -repetesc-estam estrenant Reglament, és que no s'havia modificat tant el Reglament en tan poc temps. Estam estrenant Reglament l'any 2023, que va entrar en vigor aquesta legislatura, a l'onzena.

Per tant, si s'ha de modificar, cap problema, es modifica amb calma, amb tranquil·litat i nosaltres sí que creim que les regles del joc no es poden canviar, com sempre s'ha cregut en tots els canvis del reglament parlamentari que hi ha hagut anteriorment. El que jo li he dit, tal vegada pot ser per la

llengua que vostè no m'ha entès, a mi no em dol que es modifiqui el Reglament, no, no, no, després ho miraré...

(Remor de veus)

A veure, a veure, diu que em dol, quan jo dic que em dol, és que em dol la imatge que moltes vegades es té per part dels diputats a fora, al carrer. No que no es modifiqui el Reglament. Em dol que la gent del carrer conegui les funcions d'un regidor i no conegui les funcions d'un diputat i que les funcions d'un diputat, moltes vegades, només ens vegin per 30 segons de baralla i de renou a la televisió, això és el que em dol, no que modifiqui el Reglament, m'explic? A mi no em sap gens de greu modificar el Reglament, però amb una calma i amb una serenor.

Sr. Fernández, just dir-li que a vostè li fa falta llegir-se un parell de pics el Reglament. Si vostè ha de dur la modificació del Reglament, per favor, llegeixi'l un parell de pics, perquè vostè quan fa una intervenció no pot interpel·lar cap diputat...

(Remor de veus)

No es pot fer, i si el president hagués estat atent, li hagués dit...

(Algunes rialles i remor de veus)

A part d'això Sr. Fernández, no fa tant...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio por favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

A part d'això, Sr. Fernández, vostè fa relativament poc que és en aquesta cambra, jo vaig tenir la possibilitat de conèixer-lo per primera vegada la passada legislatura i vàrem fer feina moltes vegades junts i jo crec que vàrem fer bona feina. Li aconsell que miri intervencions de diputats del PSOE d'anteriors legislatures, de no fa tantes legislatures. Quan hi havia un PSOE institucional, quan el PSOE no era el "sanxisme"...

(Remor de veus)

I li aconsell per favor...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

...que canviï de mentors, perquè els seus mentors no l'ajuden gens.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President, Bé, realment, el debat ha donat molt de si, hi ha hagut molt ... mar de fons interessant, per ser d'una simple modificació del Reglament.

De tota aquesta iniciativa, a mi el que més em sorprèn, Sra. de las Heras, és la postura de VOX, per què?, per què em costa comprendre?, perquè clar, quan la va registrar MÉS per Mallorca, òbviament donava resposta a una circumstància que estava passant al seu grup parlamentari, aquesta circumstància sembla superada. Llavors, em sorprèn que el seu grup, que ha mostrat molt d'interès i crec que a ningú no se li escapa que el president ha tingut, diguem-ne -i perdoni, Sr. President, que ara faci referència a vostè-, ha posat aquesta iniciativa a l'últim ple, una mica perquè semblava que VOX tenia interès que això es tramités, quan teòricament vostès han ja han reconduït la situació i en aquests moments hi ha una majoria del grup que és lleial al partit. Llavors pens, ostres!, serà que VOX té por que això deixi de ser així i es vol curar en salut? És, si em permeten -i aquesta expressió la vaig utilitzar a l'últim ple-, és l'elefant a la sala, perquè en principi si vostès tenen una majoria del seu grup parlamentari fidel al seu partit, vostès no necessitarien aquesta reforma per s res.

Per tant, és sorprenent i a més a més amb la rèplica que vostè ha fet, que ha estat molt sincera i molt valenta i des d'aquest punt de vista la felicito, d'alguna manera fent una inventiva clara al Partit Popular, doncs, realment es veu el seu gran interès que aquesta iniciativa de MÉS per Mallorca es prengui en consideració. Em sorprèn, VOX hi està a favor potser per problemes interns.

PP, hi està a favor perquè hi votarà a favor, però sí que és veritat que la interpretació de la seva intervenció, doncs, sembla que tal vegada hi acabarà votant a favor per lleialtat al pacte que tenen amb VOX, no?

El PSOE hi votarà a favor, permeti'm que faci aquesta interpretació, Sr. Fernández, perquè si es pot erosionar el Govern, doncs escolti, el PSOE s'apunta a un bombardeig, no?

I MÉS per Mallorca òbviament hi votarà a favor, perquè és el que ha tingut la iniciativa.

Llavors, jo els he dit, home, si tots vostès es comprometen només a modificar aquest aspecte, jo he dit article 27, en aquest aspecte, tal vegada toca algun altre article, tal vegada nosaltres ens podem replantejar el nostre vot, i què tenim? Home, tenim una resposta positiva, i jo els ho agraeixo, el PSOE s'hi ha compromès, MÉS per Mallorca s'hi ha compromès, VOX s'hi ha compromès i els ho agraeixo molt, perquè era la meva principal objecció, la nostra principal objecció en aquesta reforma.

El PP és una llàstima Sra. Durán, perquè si vostè precisament ha sortit dient aquí dient que l'important era el consens, amplis consensos, hi havia un element en el qual ni

vostès ni nosaltres hi estàvem d'acord, jo he posat una alternativa. Escolti, si tots vostès es comprometen només a modificar aquest aspecte, hi puc estar a favor. Crec que han perdut l'oportunitat de demostrar aquesta voluntat de consens i haver-se sumat també a aquest consens.

De tota manera, jo pens que hi ha una majoria d'aquest parlament, formada per VOX, formada per MÉS per Mallorca, formada pel PSOE, que s'ha compromès a només modificar aquest aspecte i, per tant, després d'haver consultat amb la meua companya Joana Gomila, nosaltres hem decidit canviar el sentit del nostre vot i ens abstindrem, com una mostra de confiança, ja que d'alguna manera hem vist recollit el nostre neguit davant d'aquesta modificació, ens abstindrem.

Queda pendent aquest aspecte important de quan entrarà en vigor aquesta modificació. Aquest ja serà un tema que haurem de resoldre via esmenes i tal vegada aquí hi haurà una majoria alternativa a la que acabo de definir a favor que aquesta modificació entri en vigor a la propera legislatura, com sempre s'ha fet.

Això és tot. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Para fijar posiciones, Sra. Gómez tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, crec que tenc l'ego al nivell del Sr. Apesteguia, almanco és l'autoreferència, perquè el primer que volia dir és que tenc algunes certeses i molts de dubtes, no?, i que tal vegada no és habitual avançar que un té dubtes.

I per què tenc dubtes? Clar el Partit Popular, que votarà a favor, clar, la vida que vivim aquí des de fa un any és que vostès tenen el suport d'una persona que va durar pocs mesos en el seu grup parlamentari i que sempre vota amb vostès. Jo no sé açò com es diu, però aquesta és la realitat que vivim.

També vivim una altra realitat, que és una persona que crec que està expulsada del seu grup i vostès també compten amb el seu vot. I clar, un està en contra del transfuguisme, per activa o per passiva? O només... Vull dir que són dubtes del funcionament, *a buen entendedor pocas palabras bastan*, no sé qui ho va dir. I també hi ha un altre refrany molt bo que diu que qui no fa mal, no malpensa. Bé, no ho sé, tenc dubtes, tenc dubtes perquè es pot ser molt aparentment virtuós, molt blanc, però després actues i utilitzes vots, bé, jo no sé de què va, però és el que vivim cada dia; és a dir, hi ha algunes persones o alguna persona que quasi mai vota amb el seu expartit i sempre vota amb vostès, jo no sé açò com es diu, és un dels dubtes que tenc.

El Partit Socialista, jo crec que el bipartidisme, els grans partits, Sr. Ares, que vostè m'ha enviat també... m'ha enviat allà, que l'he captat i l'he pillat, bé, és que jo crec que els grans partits estan avesats doncs no sé si amb molta consciència o no, però sí, a utilitzar i assegurar les seves majories de vegades

movent els germans petits, i crec que en açò s'assemblen prou francament.

VOX, el que va succeir fa mig any aquí, des del meu punt de vista, i no m'atreviria a fer una afirmació totalment jurídica, però a mi em va semblar un frau de llei el que estava a punt de succeir o el que va estar a punt de succeir, és a dir, a quin cap cap que dins un grup parlamentari que es digui VOX estigui format per gent que no és de VOX? Home, no ho sé, açò, si arriba a haver succeït era un frau de llei, i a mi el que pugui passar amb altres partits tampoc no vull entrar-hi molt, perquè cadascú té suficient amb el que té a casa, però sí que té una pinta o tenia una pinta realment estranya. Vull dir, que es faci per la pasta o que es faci pel motiu que un vulgui, però quina pinta més rara que tenia, no? Llavors, és clar, normal que el Sr. Apesteguia intentés, no ho sé, posar qualche tipus de remei, i ho puc entendre.

Com a Unides Podem, avui faré una abstenció, perquè tot és comprensible, quan el Sr. Apesteguia va presentar aquesta proposta és perquè estava tan sorprès com hi estaven tota la resta, i intentava d'alguna manera posar draps calents, no? Però és ver que no podem actuar reactivament, perquè les actuacions reactives, sense calma, doncs no sempre són les més convenients, però allò era terrible, si no arriba a haver-hi... es va aclarir. Però, efectivament, no sabem si demà passat tornarem estar igual o pitjor.

I jo crec que estaria molt bé que..., bé, jo m'abstindré, jo crec que està bé que s'obri aquest meló i, bé, que els fraus de llei vénen motivats, quasi sempre, sovint, perquè hi ha llacunes, i és claríssim que en aquest reglament hi ha una llacuna, perquè, si no, no s'hauria afavorit aquell frau de llei.

No ho sé, no ho sé, la veritat,...

(Algunes rialles)

... nosaltres, és clar, és que, és que, sí, es que es difícil, jo no és que no me'n fii, però és que és poc fiable, és poc fiable. Nosaltres ens abstindrem, a jo m'encantarà tenir aquest debat i fer feina si s'obre una comissió per obrir aquest tema, perquè crec que és molt interessant, que toca moll d'os, i que esper que tothom hi participi amb honestedat, jo només demanaria açò.

Moltíssimes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Terminado el debate, la presidencia pide a la Cámara si admite o no la propuesta debatida. Votamos.

53 votos a favor y 4 abstenciones.

VI.2) Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5317/24, presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a la derogació de la Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears.

Y pasamos al debate de toma en consideración de la Proposición de ley RGE núm. 5317/24, del Grupo VOX, sobre la derogación de la Ley 2/2018, de 13 de abril, de memoria y reconocimiento democráticos de Baleares. Tiene la palabra, en primer lugar, el Grupo VOX, Sr. Rodríguez, para presentar la propuesta.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Me gustaría empezar al debate tratando un hecho controvertido que sucedió en la sesión..., hace un par de sesiones, cuando tratamos el tema de la tauromaquia, pero que viene a cuento del tema de la memoria histórica.

La diputada del Partido Popular hizo una referencia, en defensa de la tauromaquia, al poeta García Lorca, y en respuesta, la diputada de MÉS, contestó que “cómo nos atrevíamos o cómo se atrevían a citar a García Lorca cuando estaban pactando con los que promovieron su asesinato”. Poco más o menos, estas fueron sus palabras. Supongo que porque usted nos debe considerar herederos del fascismo, de la Falange o de aquellas personas, porque vivos no estábamos ninguno de los presentes, que instigaron la trágica muerte de García Lorca.

A ver García Lorca era una persona reconocida de izquierdas, un grandísimo poeta, que era íntimo amigo de la familia Rosales, de Luis y de su hermano, poetas que pertenecían a la Falange Española de las Jons. Cuando se produce el alzamiento nacional, García Lorca, que teme por su vida, y con razón, se refugia en casa de los Rosales, de esos peligrosos falangistas, que son los que le dan amparo y los que lo protegen. Resulta, resulta todo esto, que Ramón Ruiz Alonso, que había sido diputado de la CEDA y que era una persona próxima al gobernador civil, nombrado por los alzados, decide que quiere vengarse de los Rosales acudiendo a su casa y sacando de allí a García Lorca. Y ¿por qué se quiere de los Rosales? Se quiere vengar de los Rosales porque le habían impedido, cuando él dejó de ser diputado de la CEDA, ingresar en la Falange, entre otras cosas porque había exigido a la Falange que quería seguir cobrando su sueldo de diputado, que la Falange se lo pagara.

Pues este oscuro personaje al que está claro que solo movían intereses particulares, se venga de los hermanos Rosales, va a buscar a García Lorca a su casa, con una fuerza armada, lo sacan de la casa de los Rosales y le acaban pegando un tiro en una cuneta. Y esa es la realidad.

Este siniestro personaje, Ramón Ruiz Alonso, fue nombrado, poco después, se va de allí, se va a Salamanca, y entra a trabajar en el departamento de propaganda del Gobierno de Burgos. Y en cuánto Dionisio Ridruejo, otro conocido poeta falangista, aunque al final de su vida acabó en la oposición antifranquista, se entera de que este señor está ahí, lo echa a cajas destempladas, precisamente porque lo hace responsable o uno de los responsables de la muerte de García Lorca. Este personaje jamás volvió a ocupar un cargo durante el franquismo y, de hecho, cuando fallece Franco, empieza a hablarse mucho del tema de García Lorca, él teme que pueda ser procesado, huye a Estados Unidos, donde estaba viviendo su hija, y acaba falleciendo en Las Vegas, en 1982.

Es decir, ¿quien protegió a García Lorca? La Falange. Lo digo, lo digo...

(Remor de veus)

... porque, sí, lo digo porque ustedes lo que tendrían que hacer es menos cartelitos y leer un poco más, que buena falta les hace.

(Algun aplaudiment i remor de veus)

Luego, nos proponen una ley que ustedes interesadamente acotan en el tiempo, como si el 18 de julio hubiera sido una especie de proceso de generación espontánea, cuando realmente, si quisiéramos honrar a la verdad, tendríamos que retrotraernos a abril de 1931, cuando se proclama la república, unas elecciones municipales que gana en número de concejales la monarquía, pero que pierde en número de votos, y en las principales ciudades. Y, a partir de ahí, y con amenazas de muerte, el rey decide abandonar España, no defender su tono y en un mensaje que manda a los españoles, dice, textualmente, que “quiere apartarse de cuanto sea lanzar a un compatriota contra otro en fratricida guerra civil”.

Empezamos esta maravillosa república que, según ustedes, era un régimen fantástico y empieza con la nefasta Ley de defensa de la república. La Ley de Defensa de la República, que mientras se estaba tratando en la Constitución, las Cortes Constituyentes permiten anular completamente el título tercero de esa constitución, que era el que reflejaba los derechos individuales y los derechos políticos, y tenía artículos, esta ley de defensa de la república, como: “Será considerada agresión contra la república toda acción o expresión que redunde en menoscabo de las instituciones del Estado”. Esto huele a Sánchez, porque es exactamente lo mismo que está haciendo ahora: cualquiera que critique a una institución del Estado -y el presidente del Gobierno lo es- evidentemente es un enemigo de la democracia.

Pero es que luego había otro artículo que decía: “La apología del régimen monárquico y el uso del emblema, insignias o distintivos alusivos serán agresiones contra la república”, exactamente lo mismo que su ley de memoria democrática, porque parece ser... parece ser que si mi madre dice que con Franco vivía mejor, ustedes le pueden poner una multa por defensa del régimen anterior; sin embargo, por ejemplo, no hay ningún problema en que ustedes, que les gusta tanto exhibir cositas, vayan por la vida con una camiseta por ejemplo del Che Guevara, reconocido psicópata asesino y homófobo, pero bueno, esto es... esta ley que ustedes quieren poner.

Luego se produce la revolución de Asturias, el año 1934, que es una huelga general revolucionaria organizada por el Partido Socialista Obrero Español, que tiene entre sus consecuencias y varios miles de muertos, el asesinato de 34 religiosos, la voladura de la Cámara Santa de la Catedral de Oviedo, el incendio de la universidad y la biblioteca de Oviedo, con toda la pérdida material que eso supone, o el saqueo del Banco de España, que es algo que cada vez que gobiernan ustedes se ve que les gusta.

Al final, Salvador de Madariaga dijo que con la revolución de 1934 la izquierda española perdió hasta la sombra de autoridad moral para condenar la rebelión de 1936, y el propio Indalecio Prieto, al que ustedes deben conocer, dijo: “Me declaro culpable ante mi conciencia, ante el Partido Socialista y ante España entera de mi participación de aquel movimiento revolucionario. Estoy exento de responsabilidad en la génesis de aquel movimiento, pero la tengo plena en su preparación y desarrollo”, Indalecio Prieto, personaje ciertamente oscuro que, por cierto, estaba en contra del voto femenino, dijo que era una puñalada en el corazón de la república, financió y aportó armas a este movimiento revolucionario que lo único que pretendía era negar el derecho a la derecha a gobernar después de haber ganado unas elecciones. Bueno, este señor tiene una calle en Palma, memoria democrática.

Y por último llegamos a lo que ustedes deberían hacer, porque es que aquí se habla mucho de una parte, un bando, de otro, pero el único partido, el único que existía durante la Segunda República y durante la Guerra Civil, que está representado a día de hoy en esta cámara es el de ustedes, el Partido Socialista Obrero Español, ningún otro ningún otro, ningún otro.

Pues vayamos con frases de su máximo líder, Largo Caballero: “La clase obrera debe adueñarse del poder político convencida de que la democracia es incompatible con el socialismo” -enero de 1936 durante la campaña electoral. “Si no nos permiten conquistar el poder con arreglo a la Constitución tendremos que conquistarlo de otra manera. Si triunfan las derechas, nuestra labor habrá de ser doble: colaborar con nuestros aliados dentro de la legalidad, pero tendremos que ir a la guerra civil declarada, que no digan que nosotros decimos las cosas por decir las, que nosotros lo realizamos” -enero de 1936-; “y dudo que se pueda conseguir el triunfo dentro de la legalidad y, en tal caso, camaradas, habrá que obtenerlo por la violencia”, febrero del 36.

¿Quién estaba impulsando este país a la Guerra Civil? ¿Quién debería, antes de colocar cartelitos, empezar a pedir perdón? Pues como ha hecho, por ejemplo, la Iglesia católica por la Inquisición o como pretende el presidente de México que hagamos por la conquista. Lo primero que deberían hacer antes de hacer leyes de memoria es entonar el mea culpa y pedir perdón por su parte de responsabilidad en el inicio de la Guerra Civil y en la represión posterior del bando republicano...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...porque son ustedes el único partido realmente heredero de aquel periodo y son ustedes el único partido presente en esta cámara que tiene las manos manchadas de sangre.

El 13 de julio de 1936..., el 13 de julio de 1936, antes del inicio de la Guerra Civil, se produce lo que ustedes ya conocen, el asesinato de don José Calvo Sotelo, uno de los líderes de la mayoría. Esto se produce después de que en un airado debate en la cámara, Ángel Galarza, diputado del Partido Socialista, dijera: “Contra Calvo Sotelo encuentro justificado todo, incluso el atentado personal”. El presidente de la cámara, en aquel entonces también socialista, ordenó retirar estas palabras del

Diario de Sesiones que de todas maneras nos han llegado altas y claras.

Este asesinato se produce en el contexto de represalia por el asesinato de Castillo, que era uno de los que entrenaban las milicias del PSOE, porque les quiero recordar que en aquel entonces los partidos tenían milicias y ustedes tenían la suya y estaba integrada por miembros, entonces, de los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado.

Entonces, a esta persona, a este líder de la oposición lo va a buscar la Guardia Civil, un capital de la Guardia Civil, guardias de asalto, miembros de la escolta de Prieto -otra vez nos sale el personaje- y algunos militantes socialistas. Van a buscarlo a su casa en coches oficiales de la guardia de asalto, una persona que gozaba de inmunidad parlamentaria porque era diputado en ejercicio. Lo sacan por la noche de su casa y ya en el coche y sin esperar a llegar ni a la cuneta en el asiento de atrás le meten dos tiros en la cabeza y dejan su cuerpo en el instituto anatómico forense.

Han sido muchas las personas que han considerado que esto fue el detonante o el pistoletazo de salida de la Guerra Civil.

¿Cuál fue la actuación del Gobierno de la República? ¿Cuál fue la acción de Indalecio Prieto y de otros miembros socialistas? ¿Encausar a esas personas? ¿Detenerlas? No, todo lo contrario: protegerlas. Jamás fueron llevadas ante la justicia. Siempre contaron con el amparo del Partido Socialista.

Y a esta persona que no participó en la Guerra Civil le acabaron quitando la calle, ya no hay una avenida de Calvo Sotelo, se la dieron a don Gabriel Alomar i Villalonga, diputado de origen mallorquín, aunque elegido por Barcelona, que, por cierto, lo digo para que se acuerden, memoria democrática, memoria histórica, votó en contra de dar el voto a la mujer en las Cortes Españolas.

Y podría alargarme, vamos, durante horas hablando de las personas y de los crímenes que se cometieron por parte de los defensores de la libertad: Ramiro de Maeztu, Pedro Muñoz Seca, varios ministros republicanos, Gerardo Abad, José Martínez de Velasco, Ramón Álvarez Valdés, Melquíades Álvarez, que había sido presidente de las Cortes, ¿eh?, podemos hablar de Paracuellos...

Lo malo es que cuando hablamos de estas cosas es que hablamos de tantos miles de personas muertas en uno y otro bando, tantos miles, que se hace cierta aquella frase de Stalin que dijo que una muerte era una tragedia, un millón, una estadística.

Si fuéramos desgranando una por una la historia de todas esas personas que murieron en el bando republicano y de todas esas personas que tienen ustedes ahí retratadas, seguramente sería la historia de una terrible tragedia que jamás debería volver a repetirse; jamás debería volver a repetirse, porque detrás de todas esas muertes y de las muertes de la otra parte, evidentemente, hay hechos dramáticos.

El tema es que sus leyes, su ley -supuesta- de memoria democrática lo que hace es imponer un silencio sobre unas

víctimas y ensalzar a otras que en muchas ocasiones fueron los verdugos...

(Remor de veus)

... fueron los verdugos de la otra parte.

Y, miren, podrán derribar cruces, monumentos, sacar a muertos de sus tumbas e intentar falsear la historia, pero no conseguirán, aunque sea su deseo, volver a enfrentar a los españoles de forma violenta y fratricida, porque el pueblo español quiere vivir en paz y en libertad, y la ley que queremos derogar sencillamente cercena libertades, y hago más las palabras de don Manuel Azaña, presidente de la República: “La libertad no hace ni más ni menos felices a los hombres, los hace sencillamente hombres”.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Para ordenar el debate, ¿qué grupos quieren intervenir a favor de la propuesta?

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

El Grupo Popular se posicionará a favor.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. ¿Qué grupos quieren intervenir en contra?, ¿Grupo Socialista?

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Hombre, sí, claramente en contra.

EL SR. PRESIDENT:

¿MÉS per Mallorca?

LA SRA. RAMON I SALAS:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

¿Y Mixto?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

El Grup Mixt en contra, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. Pues tiene la palabra, Sra. Gil.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Gracias, presidente. Bienvenidos, representantes de entidades de memoria y público. Hemos hablado mucho durante este año de memoria, lamentablemente lo que podemos sacar como conclusión es que la memoria, lejos de unirnos, nos pelea, nos separa.

El Grupo Popular apoyamos la recuperación de la memoria, pero de toda la memoria, de todas las víctimas, al margen de intenciones políticas, de la memoria con mayúsculas.

El Grupo VOX ha presentado una proposición de ley de derogación de la Ley balear 2/2018 y, puesto que la derogación es dejar sin efecto una norma por otra posterior, inicialmente me voy a referir al porqué de la conveniencia de la derogación y a las consecuencias que tendrá en la salvaguarda, en la recuperación y en la difusión de la memoria democrática.

Si la Ley 2/2018 se llegara a derogar, sería plenamente aplicable la Ley del Estado 20/2022, de memoria democrática. Vamos a hablar de las consecuencias.

Primero me referiré al objeto, ¿qué pretende la ley? -y para eso voy a citar textualmente el artículo 1-: “la recuperación, salvaguarda y difusión de la memoria democrática, entendida ésta como conocimiento de la reivindicación y defensa de los valores democráticos y los derechos y libertades fundamentales a lo largo de la historia contemporánea de España, con el fin de fomentar la cohesión y la solidaridad entre las diversas generaciones en torno a los principios, valores y libertades constitucionales. Asimismo, es objeto de la ley el reconocimiento de quienes padecieron persecución o violencia, por razones políticas, ideológicas, de pensamiento u opinión, de conciencia o creencia religiosa, de orientación e identidad sexual durante el período comprendido entre el golpe de Estado de 18 de julio de 1936, la Guerra de España y la dictadura franquista hasta la entrada en vigor de la Constitución Española de 1978, así como promover su reparación moral y la recuperación de su memoria personal, familiar y colectiva, adoptar medidas complementarias destinadas a suprimir elementos de división entre la ciudadanía y promover lazos de unión en torno a los valores, principios y derechos constitucionales”. ¿Estamos de acuerdo?

(Remor de veus)

En segundo lugar. ¿Cuáles son los principios de la ley estatal que se nos aplicaría si se derogara la ley balear? La Ley de memoria democrática, la estatal, se fundamenta en los principios de verdad, justicia, reparación y garantía de no repetición, así como en los valores democráticos de concordia, convivencia, pluralismo político, defensa de los derechos humanos, cultura de paz e igualdad. ¿Estamos de acuerdo?

¿Qué medidas para recuperar, salvaguardar y difundir la memoria democrática contempla la ley estatal? El reconocimiento y la conmemoración de los hechos representativos de la memoria democrática. El reconocimiento de todas las víctimas. La creación de una oficina de víctimas. La colaboración para el intercambio de información en los mapas de fosas y el registro de víctimas. El artículo 9 de la Ley

20/2022 regula el Registro y el Censo Estatal de Víctimas, ése que en 2019 ustedes dijeron a bombo y platillo que estaba ya casi listo y ni siquiera se había iniciado, pues ese. La búsqueda de personas desaparecidas, en nuestro caso se aplicará la Ley de personas desaparecidas, conocida como Ley de fosas, 10/2016. El Banco estatal de ADN. Se crea un fiscal de sala para la investigación de los hechos que constituyan violaciones de derecho internacional, de derechos humanos y derecho internacional humanitario.

Más cosas. La ley del estado establece un catálogo de actuaciones: reparación de las víctimas, retirada de elementos contrarios, confección de un catálogo de símbolos y elementos contrarios, inventario estatal de lugares de memoria democrática, reconocimiento a las asociaciones memorialistas, Consejo de memoria democrática, creación de un centro de memoria democrática, Registro estatal de entidades de memoria, así como un régimen sancionador.

Señores de la bancada de la izquierda, ¿ustedes pueden salir a la calle y decir, sin sonrojarse, que la derogación de la Ley de memoria democrática balear implicaría acabar con la memoria democrática?

Otro aspecto muy importante, ya éste desde un punto de vista técnico jurídico, sobre el título competencial de la Ley de memoria democrática estatal. La ley de 2020 se dicta al amparo de la competencia exclusiva del Estado para regular las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles, al amparo del 149.1.1 de la Constitución Española. Y, además, una gran parte de sus artículos se dictan al amparo de competencias exclusivas estatales. Y ¿qué significa esto? Pues que la memoria democrática, en su mayor parte, es un atributo de regulación exclusiva del Estado. Si a ello le sumamos que la Ley de memoria democrática regula plenamente la memoria democrática, no hagan propaganda, ya que, aunque se derogara la Ley balear de memoria democrática, habría conformidad total con los tratados e instrumentos internacionales, que quedan garantizado por la legislación estatal.

En consecuencia, la derogación de la ley balear no tiene mayores consecuencias. Y hay algo muy importante, nos dicen una y otra vez que el Grupo Popular aceptó la Ley de memoria democrática de 2018. Pero si es que la Ley de memoria democrática del Estado es posterior, es de 2020. En 2018...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... no existía la ley de 2020 estatal. Ahora sí, ahora tenemos tres leyes, la ley estatal, la Ley de memoria democrática balear y la Ley de fosas. Por lo tanto, ¿qué provoca esta situación? Ahora se lo voy explicar. Duplicidad normativa, produce muchas disfunciones y solapamientos e incluso me atrevería a decir que la norma balear en muchos casos es desplazada por la ley estatal. Produce duplicidades en el concepto de víctima, en los derechos a la verdad, en el reconocimiento y la reparación integral, en las oficinas de las víctimas, en los portales web sobre memoria democrática, categorías y lugares de memoria democrática, bancos de ADN y registros y un sinfín de cuestiones. No en vano nuestro caso es la gran excepción, y no creo que se pueda derivar que las comunidades autónomas que

no cuentan con tres leyes estén incumpliendo los derechos humanos.

(Alguns aplaudiments)

La derogación de la Ley 2/2018 no tiene ninguna consecuencia para la memoria democrática. No hagan propaganda, no hagan propaganda. Además, no afecta para nada a la Ley 10/2016, para la recuperación de personas desaparecidas durante la Guerra Civil y el franquismo, que vamos a mantener.

(Remor de veus)

Hablan una y otra vez de derechos humanos. ¿Las comunidades autónomas que no tienen Ley de memoria democrática -como les he dicho antes- vulneran los derechos humanos? Pues claro que no. Ustedes se refieren al informe de la ONU. El informe de la ONU no es tal informe de la ONU. El informe que ustedes llaman el informe de la ONU es una opinión personal de unos relatores, a quienes Pedro Sánchez les encargó un informe en un supuesto que además no es el nuestro. No es el nuestro.

(Alguns aplaudiments)

Por cierto, hoy también se ha hablado en la sesión de control. (...) el Tribunal Constitucional, ¡oh!, ha suspendido los efectos de la Ley de derogación de memoria aragonesa. Señores, por favor. La interposición de un recurso de inconstitucionalidad fundado en el 162.1 de la Constitución Española por parte del Gobierno lleva a la suspensión de efectos con carácter automático. No engañen, no engañen. En esta comunidad autónoma no se va a conculcar ningún derecho si se procede a la derogación. Los derechos seguirán sin conculcarse.

Miren, el Govern, desde el pasado julio de 2023, desde el departamento de Memoria Democrática, ha continuado con las tareas de exhumación y recuperación de restos de personas desaparecidas, en concreto 24 cuerpos. Actualmente, se están tramitando los permisos para iniciar la segunda fase de excavaciones en Sa Coma. Además de las excavaciones, se ha hecho una gran labor para enfertrar 224 restos que se encontraban en cajas y en bolsas, estos restos podrán depositarse en el Columbario de Son Valentí; estos restos, efectivamente, 224, descansaban en cajas y en bolsas, actualmente están depositados en cajas de madera, contrato licitado y adquirido por el Govern y se podrán depositar, al fin, previsiblemente para final de verano.

Por lo tanto, no engaña, el reconocimiento, la salvaguarda y la difusión de la memoria quedarán garantizados por este gobierno, por la Constitución Española, por la Ley 20/2022, de memoria democrática, y por la Ley 10/2016, de fosas.

Gracias, presidente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

(Alguns aplaudiments)

Gracias. Por el Partido Socialista, ¿quién va a intervenir?
Sr. Lamin, tiene la palabra.

... però de totes formes -de totes formes-, gràcies per avalar, posar en valor la llei estatal, si tan bona li sembla, per què hi votaren en contra?...

(Alguns aplaudiments)

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... Per què hi votaren en contra? Vostè acaba de fer aquí un acte de cinisme que no té nivell, que no té nivell.

Gràcies, president, bones tardes, senyores i senyors diputats. Bones tardes i benvinguts, companys i companyes, representants de les diferents entitats de memòria, gràcies per la vostra dignitat i gràcies per ser aquí.

Miri, les polítiques de memòria democràtica han estat la resposta institucional com un deure de memòria amb les persones que varen ser perseguïdes, empresonades, torturades i fins i tot que varen perdre els seus béns, la seva vida, en defensa de la democràcia i la llibertat. La memòria de les víctimes del cop d'estat, de la Guerra Civil i de la dictadura franquista, el seu reconeixement, la reparació i la dignificació representen, per tant, un deure moral inexcusable en l'acció política i és signe de qualitat de la nostra democràcia. La història, la nostra història no es pot construir des de l'oblit i des del silenciament dels vençuts.

(Alguns aplaudiments)

Sense cap dubte ni un començaré i citaré unes paraules que vénen avui i que són obligatòries, i és que "ella tenia una rosa, una rosa de paper, que va morir qualsevol dia i l'enterraren després, però com una consigna circulava secretament de mà en mà per tot el poble una rosa de paper". Per començar, m'agradaria que estam immensament orgullosos de formar part i de ser hereus del Partit Socialista,...

A l'any 2018, sota el govern de progrés de Francina Armengol, es varen fer passes molt significatives, totes les que ha definit vostè són polítiques progressistes, benvinguts a la defensa dels drets humans, benvinguts a la democràcia.

(Alguns aplaudiments)

... un partit que ha reportat democràcia, drets i dignitat, estam amb vosaltres i sempre hi estarem.

(Alguns aplaudiments)

Avui ens trobam, per tant, davant un debat crucial sobre la derogació de la Llei de memòria democràtica, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears, iniciativa que presenta VOX amb el suport del PP; llei que fou aprovada amb l'objectiu de reconèixer i dignificar les víctimes del franquisme i preservar la nostra història, així com dignificar la nostra democràcia. Derogar aquesta llei significa un retrocés inadmissible amb el nostre compromís, amb la veritat, la justícia i la reparació. No podem permetre de cap manera que la memòria democràtica sigui esborrada, ni que les veus de les víctimes siguin silenciades, la nostra responsabilitat com a representants del poble és assegurar-nos que el passat no sigui oblidat, perquè només així podrem construir un futur basat en la pau, la justícia i la convivència.

Vostès no han fet ni una sola passa més que les que estableixen el pla quart de fosses, deixin de mentir, deixin el cinisme de banda, perquè en termes de democràcia i en termes de memòria o s'hi és o no s'hi és, i amb els drets humans o s'hi és o no s'hi és, però el que veiem aquí és un Partit Popular que és capaç de vendre's als altres, tant és capaç que ja no sabem de quin color és.

Permeteu-me que avui comenci aquesta intervenció i faci una reflexió sobre la importància de la memòria, recordar no només és un acte de justícia, sinó un acte de responsabilitat, les víctimes del franquisme mereixen la seva memòria, sigui preservada, que la seva lluita sigui reconeguda i que els seus drets siguin respectats. No podem permetre que la seva història sigui esborrada, ni la seva memòria sigui atacada.

S'han localitzat i exhumat fosses comunes, en permetre que les famílies puguin enterrar els seus familiars estimats amb dignitat; s'han creat llocs de memòria per educar les futures generacions sobre la importància de la memòria i dels drets humans, i és que derogar aquesta llei és desfer aquests avanços i privar moltes famílies de la reparació, que tant mereixen. Els altres de VOX argumenten que aquesta llei divideix la societat i reobri ferides; doncs, és clar que sí, reivindicam el dret i l'obligació d'obrir ferides, per sanar, perquè és l'única manera que podem gaudir en democràcia i en drets...

Els únics senyors de la ultradreta, els únics que teniu les mans embrutades sou els altres de VOX, que no desaproveitau cap oportunitat de malbaratar la democràcia i la llibertat d'aquesta terra.

(Alguns aplaudiments)

... Perquè vostès -vostès-, els altres de VOX avui han vingut a fer una versió revisionista, negacionista, edulcorada de la història. Però aquí hi ha la dignitat, aquí hi ha la història real, i mentre vostès segueixin amb aquesta deriva ultra, ens tendran aquí davant en defensa dels drets humans i defensar-los amb majúscules, no com fa el Partit Popular.

I, senyors del PP, Sra. Gil, vostè s'ha equivocat definitivament de debat, vostè no sé si era a la Universitat o no sé on era, però aquí venim a debatre una llei de memòria i reconeixement democràtic de les Illes Balears,...

(Alguns aplaudiments)

Mirin, el que realment divideix en aquesta societat és la negació i s'oblit de les atrocitats comeses durant el franquisme.

La Llei de memòria i reconeixement democràtics no només cerca venjança, com diuen vostès, sinó justícia i veritat, és una eina essencial per reconciliar-nos amb el passat i per assegurar-nos que els errors i aquestes atrocitats, que formen part del passat fosc d'aquesta terra, no tornin passar mai més.

La iniciativa presentada per VOX que pretén derogar la Llei de memòria democràtica de la mà inestimable del Partit Popular, no només és un atac a la nostra història col·lectiva, sinó també ignora el dolor i el patiment de milers de famílies que han lluitat durant dècades per obtenir justícia i reconeixement.

Senyors del Partit Popular, la memòria és justícia, la memòria és deure públic i no un acte d'intimitat, com ha dit tant la Sra. Estarellas, com ha confirmat i ha avalat avui la Sra. Prohens, vergonya li hauria de fer al Partit Popular i a una presidenta que és la presidenta, suposadament, de tots, de dir, de voler amagar les víctimes, de voler amagar les víctimes i el seu dolor! L'única manera de fer justícia, l'única manera de mostrar i de comprometre's de veres amb la democràcia i els drets humans, és aflorar les atrocitats, és fer coeducació, és fer justícia, és fer justícia.

La iniciativa que avui ens presenta VOX és un intent de reescriure la història i de blanquejar el franquisme, obri la porta al franquisme, i el PP agenollat davant els ultres en donar-li suport a aquesta iniciativa vergonyant, vergonyant! Amb una visió totalment esbiaixada que només serveix per justificar la repressió i la violència.

Avui, PP i VOX, fan renéixer el feixisme. Avui el PP, amb el seu suport a aquesta iniciativa, traeix les víctimes i obri la porta als totalitarismes. Avui veim la pitjor cara de la *derechita cobarde*, que s'agenolla davant els ultres de VOX.

(Alguns aplaudiments)

Amnistia Internacional constata en els seus recents estudis que s'està produint una clara tendència de retrocés a les comunitats autònomes on governa el PP i VOX, on les iniciatives de derogació de la Llei de memòria posen en risc el dret a la veritat, la justícia i la reparació de les víctimes i les aboca a greus violacions de drets humans comeses durant la Guerra Civil i el franquisme, tot amb l'objectiu..., amb un clar objectiu d'invisibilitzar els crims i les atrocitats del franquisme.

Mentre, els relators de les Nacions Unides per a la memòria democràtica, aquells a qui avui per enèsima vegada la Sra. Gil i el PP no dubten atacar quan fan recomanacions i li fa una bona estirada d'orelles al PP, recalquen la importància de la responsabilitat històrica de fer justícia amb les víctimes de la dictadura, ja que les lleis de concòrdia i derogació del PP i VOX incompleixen aquesta obligació i perpetuen l'oblit i la impunitat. Aquests són els experts i els organismes internacionals de defensa dels drets humans que ataca el PP en qüestionar constantment la seva feina.

És preocupant, de la mateixa manera, constatar que, després de tanta lluita, que ja s'havia començat a avançar en l'aplicació de les polítiques de memòria democràtica, sorgeixi de la mà dels ultres pretendre la derogació dels drets que aquesta llei

atorga no només a les víctimes sinó a la nostra societat en el seu conjunt.

Des de l'entrada del Govern de la Sra. Prohens cada vegada veim un PP que ens recorda el seu compromís i defensa ferma de la constitucionalitat, i que des que governen han incomplert sistemàticament la Llei de memòria democràtica no convocant les comissions, deixant i donant l'esquena a experts i a entitats, i fent les polítiques per *lo bajini*, no fos cosa que els seus socis ultres s'enfadin i els muntin un ciri, com els que estan acostumats a fer.

Per tant, incompleixen el deure de fer efectives les lleis. Enhorabona, senyors del Partit Popular, la constitucionalitat només per a allò que us convé. Quan es tracta de drets humans el Partit Popular demostra la seva cara més indigna i més covarda.

I com li dèiem abans, l'herència de les polítiques que estan desenvolupant són fruit de dues lleis absolutament consensuades, dues lleis que han estat fermament treballades; i qui han romput el consens ha estat el Partit Popular. I l'ha romput, curiosament, per acontentar i per posar un preu a la cadira de la Sra. Prohens amb els ultres de VOX.

I permeteu-me que recordi una intervenció del PP el 2018; "gràcies a aquest esforç d'aquestes persones i tot el treball realitzat estam en un sistema democràtic i de llibertats en què respecten aquestes llibertats i hem aconseguit aquesta consolidació del sistema democràtic". De qui són aquestes afirmacions? Del Sr. Lafuente del Partit Popular, que avui supòs que la vergonya li pega tan avall que no és capaç de posar-se aquí davant...

(Alguns aplaudiments)

... jo també estaria avergonyit, molt, molt.

Aquesta llei és la que el PP va presentar més de 123 esmenes. Moltes d'elles, més de 100, es varen admetre precisament en ares al consens. El consens. És una llei consensuada, treballada. Què ha canviat d'ençà? Aquesta és la pregunta més important que ens podem fer. Que el PP s'ha deixat comprar pels ultres, que el PP de cada vegada s'assimila més als postulats i assumeix amb major tranquil·litat els postulats dels ultres.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, res del que facin avui no té credibilitat, perquè aquí el que comptarà avui és el botó que pitjareu cadascú de vosaltres. I el Partit Popular, cada un dels vostres diputats i diputades, sereu recordats per la història com els covards i els indignes que vàreu vendre víctimes i familiars.

(Alguns aplaudiments)

Senyors del Partit Popular, què ha passat d'ençà d'aquesta aprovació d'aquesta llei?, ja no es condemna el franquisme?, o condemnam un franquisme relatiu, com diuen alguns?, ja no estam en la defensa dels drets humans o estam en la defensa dels drets humans relatius? Perquè això comença a ser la tònica

del Partit Popular, una iniciativa, però l'hem d'afluixar, no fos cosa que els altres de VOX s'enfadin. Doncs, curiosa manera d'entendre el consens, curiosa manera d'entendre els drets humans, senyors del Partit Popular.

La veritat és que avui és un dia trist, és un dia de moltíssima pena, i convé que us ho faceu mirar. Perquè tot el que ha vengut dient el Partit Popular, a partir de pitjar aquest botó, desapareix. Passareu per ser el grup de la traïció, de la indignitat i de la màxima covardia.

És indigne, per tant, que el PP i Prohens emprin les víctimes com a moneda de canvi per una suposada estabilitat. Beneïda sigui l'estabilitat entre la dreta i la ultradreta. I ja persones que ja han estat víctimes dels antidemocràtics i avui vostès, assumint aquest discurs guerracivilista que fa la ultradreta, assimilau els seus principis i la seva manera de veure la defensa de la memòria.

La memòria és de tots i de totes i no és un acte d'intimitat, senyors i senyores del PP, perquè quan vostès diuen que s'ha de mantenir la intimitat, tornen les víctimes i els seus familiars al costat fosc de la història.

Avui el PP, de la mà dels altres, amb aquesta derogació es dedica de nou -sí, de nou amb majúscula-, a ressuscitar el franquisme intentant reescriure la història.

La llei que avui fulminaran es fomenta en el ferm convenciment que el coneixement del nostre passat recent contribueix a assentar la nostra convivència sobre les bases fermes protegint-nos de repetir els errors del passat. L'oblit no és cap opció per a una democràcia. La memòria democràtica suposa la culminació del canvi del camí democràtic i de la reconciliació, donant compliment als principis del dret internacional, dels drets humans de veritat, justícia, reparació i garanties de no repetició.

Per tant, la derogació d'aquesta llei no només és una passa enrere en termes de reconeixement històric i democràtic, sinó també traeix els valors que el mateix PP defensava i promovia fins fa no-res. No podem permetre que la memòria de les víctimes i dels seus familiars sigui esborrada per complaure una minoria de radicals que nega la realitat dels horrors del franquisme.

La Llei de memòria democràtica és una eina essencial per assegurar que mai més no es repeteixin els crims i per honrar la memòria de totes aquelles persones que varen patir i varen morir en defensa de la llibertat i de la democràcia. Hem de recordar que la memòria no només és una qüestió de passat, sinó de present i de futur.

El Partit Socialista i els demòcrates estarem amb el compromís a la veritat, la justícia i la reparació. I és un recordatori constant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lamin, acabe, por favor.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... -vaig acabant-, i és un recordatori constant de la necessitat de defensar els nostres valors davant les amenaces, davant els radicals.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

Antes de continuar el debate, una cuestión de orden. Sra. Rodríguez, Sra. Costa...

(Se sent la Sra. Vicepresidenta segona de fons que diu: "Garrido")

... -perdón, Garrido-, para preservar la neutralidad de la Mesa les ordeno, por favor, que retiren esos retratos de sus ordenadores.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA:

¿En base a qué artículo, Sr. Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, la llamo al orden por primera vez.

(Algunes rialles)

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA:

¿En base a qué artículo, Sr. Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

Haga el favor de cumplir mis instrucciones como presidente...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sr. Presidente...

EL SR. PRESIDENT:

... y moderador de este debate.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... Sr. Presidente...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, no tiene la palabra. Le llamo al orden.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sr. Presidente...

EL SR. PRESIDENT: Le llamo al orden por primera vez.	Sra. Costa, por favor... LA SRA. SECRETÀRIA SEGONA:
Sra. Garrido, la llamo al orden por segunda vez. Si tengo que llamarla una tercera vez, ordenaré su expulsión de la sala. Le ruego que, por favor, retiren esos retratos. Ya los han tenido un buen rato, por favor, retírenlos.	Només deman al president... EL SR. PRESIDENT:
LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA: Estos retratos están aquí como acto de justicia y <i>com acte de reparació</i>...	Por favor, ruego a los servicios de seguridad (...), no tiene la palabra. LA SRA. SECRETÀRIA SEGONA:
EL SR. PRESIDENT: Sra. Garrido y Sra. Costa...	... en base a quin article. EL SR. PRESIDENT:
LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA: ... <i>de dones assassinades per botxins falangistes</i>...	Sra. Costa, está expulsada. EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:
EL SR. PRESIDENT: Las llamo al orden por tercera vez...	¿Sr. Presidente? EL SR. PRESIDENT:
(<i>Alguns aplaudiments</i>) LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA:	Guarden silencio o expulsaré a más gente. EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:
... <i>és un acte de justícia i de reparació</i>... EL SR. PRESIDENT:	¿Puedo pedir la palabra, por el artículo 81 y para pedir explicaciones o me puedo acercar...? EL SR. PRESIDENT:
... abandonen la sala. Abandonen la sala. (<i>Continuen els aplaudiments</i>)	No ha habido alusiones, Sr. Negueruela, ... EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:
LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA: No pot tocar el meu ordinador, president!	¡Hombre! ¿Qué decisión? EL SR. PRESIDENT:
(<i>Cridòria i alguns aplaudiments</i>) EL SR. PRESIDENT:	... lo que ha habido es una decisión que se han negado a acatar... EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:
Abandonen la sala. LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA:	¿Qué decisión? EL SR. PRESIDENT:
No pot tocar el meu ordinador. (<i>Continua la cridòria</i>)	..., y llevo media hora intentando convencerlas de que lo hagan por las buenas,... EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:
EL SR. PRESIDENT. Abandonen la sala. Sra. Costa, por favor, abandone la sala.	¿Por qué artículo, por qué artículo, por favor? EL SR. PRESIDENT:
(<i>Continuen els aplaudiments</i>) Abandonen ... Sra. Costa. Sra. Costa, veo que todavía no ha abandonado la sala.	..., así que lo hacemos por las malas.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sr. Presidente, ¿por qué artículo...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, me corresponde guardar el orden, esto no había sucedido en cuarenta años.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

No, lo que no ha ocurrido en cuarenta años es (...)

EL SR. PRESIDENT:

La Mesa es neutral..., la Mesa debe ser neutral, ustedes pueden mantener...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

¿Qué desorden es poner las fotos de mujeres asesinadas (...)?

EL SR. PRESIDENT:

... ustedes tienen libertad de (...), Sr. Negueruela, me está interrumpiendo, Sr. Negueruela...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

¿Que desórdenes están provocando las fotos de...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, le llamo al orden por segunda vez.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

¿Qué desórdenes...?

(Es produceix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, no tiene la palabra, sientese. Hagan el favor de senars.

(Remor de veus)

¿y tienen el espectáculo que han venido a buscar?

(Petita cridòria)

Sr. Fernández, le llamo al orden.

Vamos a continuar, Sr. Apesteguía, tiene la palabra. Sra. Ramon, perdón, tiene la palabra.

Silencio, por favor.

(Se senten de fons expressions que diuen: "quin desastre")

LA SRA. RAMON I SALAS:

"Només la cultura fa persones lliures", Emili Darder.

(Alguns aplaudiments)

"L'orgull d'haver estat perseguit per tenir un ideal de justícia i bondat", Tomàs Seguí.

"Avui m'ha tocat a mi", Bartomeu Matas.

"Carmencita, espero que te acuerdes de mí, a pesar de lo que te cuenten, espero que te acuerdes de mí. Nadie hablará de nosotras cuando hayamos muerto", Matilde Landa.

"Podeu matar homes, dones, infants, però, i les idees, amb quines bales matareu les idees?", Aurora Picornell.

(Alguns aplaudiments)

Aquestes no són unes frases qualssevol, aquestes són les frases que ens recorden d'on venim, ens recorden la lluita, ens recorden l'anhel de progrés i idees avançades, ens recorden el patiment, ens recorden la serenor, ens recorden l'esperança del demà, ens recorden que gràcies a la feina perseverant de molts d'anys per part de col·lectius i entitats, familiars i tantes i tantes persones demòcrates i valentes avui podem recordar amb dignitat.

(Aldarull i cridòria)

Però també podem conèixer i recordar gràcies a la legislació, gràcies a la Llei de fosses, aprovada per unanimitat, al Parlament de les Illes Balears, i des d'aquí vull agrair la feina de Margalida Capellà. I dos anys després, l'abril del 2018, amb un ampli consens a la major part dels articles, la proposició de llei de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears. Aquesta primera té com a objectiu fonamental, primer, determinar la competència del Govern de les Illes Balears en la localització i identificació de les persones desaparegudes violentament per raons d'ideologia política i religiosa, durant la Guerra Civil i la dictadura franquista a les Illes Balears, i, si és possible recuperar i la identificació de les seves restes.

La segona, protegir i perseverar les fosses de la Guerra Civil i la dictadura franquista en col·laboració amb els ajuntaments i els consells insulars.

I tercera, establir les pautes per a la regulació de les activitats de localització, identificació, senyalització i identificació de les fosses i llocs on es poden produir morts violentes per raons d'ideologia, polítiques i religioses de la Guerra Civil i la dictadura franquista en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i, si és possible, la seva exhumació.

I la segona llei i per la qual som aquí, i ara volem aniquilar, s'articula en quatre eixos fonamentals: el primer, el dret a la veritat; el segon, el dret a la democràcia; el tercer, el dret a la reparació i reconeixement de les víctimes; i el darrer, les garanties de no-repetició.

Aquesta llei té per objecte una quàdruple finalitat: la primera, l'establiment de polítiques públiques de memòria democràtica, és a dir, totes aquelles polítiques per garantir la reparació d'aquelles persones, grups i col·lectius que varen patir repressió durant la Guerra Civil i la dictadura franquista, i per reconèixer la contribució de totes aquelles persones, grups i col·lectius que, des de diferents ideologies, han contribuït a la democràcia.

La segona, vetllar pel coneixement i la difusió de la història de les Illes Balears durant la Segona República, la Guerra Civil, la dictadura franquista, la transició i l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia a l'any 1983, com a llegat cultural de les Illes Balears.

La tercera, garantir que els espais de convivència siguin espais per a la cultura democràtica i la concòrdia, així com reconèixer la tasca de les entitats memorialistes per restituir la memòria de les víctimes i reclamar justícia.

I, finalment, rebutjar o impedir qualsevol manifestació que suposi un reconeixement del franquisme o una exaltació de la sublevació a la dictadura franquista o al mateix dictador.

Conèixer la memòria, contar el que va passar, treure del silenci el patiment, mirar als ulls de qui ha viscut en l'oblit, en silenci i que el vel que ens separa s'esqueixi, perquè els pobles que obliden la seva història estan condemnats a repetir-la, ni més ni pus.

I sovint i amb raó diem que hem fet tard com a societat, però mai no és tard per fer justícia, per conèixer i per tenir present el nostre passat i no cometre les mateixes errades en el futur. Per això, per justícia i per memòria a les persones assassinades, violentades, reprimides i silenciades, per estima a aquest país i al nostre futur mai no estarem d'acord amb la derogació de la Llei de memòria democràtica. Serem sempre al costat correcte de la història i els direm les vegades que facin falta...

(Alguns aplaudiments)

... que els seus arguments per combatre aquesta infàmia són mentida, per molt que la repeteixin.

Perquè no, aquesta llei no divideix la societat, perquè no, aquesta llei no manipula la història ni l'empara de manera partidista de les víctimes; perquè no, aquesta llei no atempta contra la igualtat de les persones.

Senyors i senyores del Partit Popular, és evident que a les guerres tothom fa barbaritats i són lamentables totes, tant de bo que no hi hagués hagut una guerra!, tant de bo que les oligarquies i els militars al seu servei no haguessin decidit fer un cop d'estat feixista contra la sobirania popular! Tant de bo que el poble no hagués hagut de defensar-se! Però amb la força de les armes, els feixistes varen guanyar la guerra, i quan van aconseguir el control i el domini de tot i de tothom, va començar la dictadura. I qui dieu que va dividir la societat?

I amb la dictadura va començar una violència institucionalitzada, del 1939 fins a la mort de Franco, una que

de manera sistemàtica i diària, terroritzava, empobria, discriminava, humiliava i maltractava el poble.

(Alguns aplaudiments)

Qui, idò, dieu que va atemptar contra la igualtat de la ciutadania?

Quaranta anys de terrorisme d'Estat, no és cap anècdota ni cap detall, no és cap manipulació de la història, ni cap ús partidista de les víctimes, és la manera que va tenir el feixisme de mantenir el poder que, per vies democràtiques, no van ser capaços d'aconseguir ni de retenir, a través d'assassinats, violència, humiliacions i por.

(Remor de veus)

No hi va haver dos bàndols, hi va haver un cop d'estat feixista, hi va haver una dictadura terrorista i un poble que la va patir. I mentre tot això passava hi va haver gent que mirava cap a una altra banda, gent que es va espantar, gent que hi va col·laborar, però també hi va haver gent que va lluitar contra la dictadura, i aquesta gent militava a organitzacions, defensava unes idees, volien fer justícia i que ens recordàssim de qui varen lluitar per nosaltres.

Aquesta gent, la que varen assassinar, la que va patir, la que va lluitar, ha de ser recordada i honorada.

Aquest és l'esperit de la Llei de memòria històrica que, de manera vergonyosa, volen derogar. Reconèixer i garantir els drets a la reparació, la veritat i a la justícia de totes les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura franquista. Condemnar per primera vegada la dictadura franquista i rebutjar qualsevol totalitarisme i règim antidemocràtic; investigar i esclarir els fets relacionats amb les violacions dels drets durant la Guerra Civil i la dictadura i delimitar la consideració de víctima; recuperar més de 800 objectes pertanyents a les víctimes per tornar-los a les seves famílies. Què els molesta de tot això? Per què volen esborrar tota la feina feta? Per què volen que torni a l'oblit el que va passar?

És molt complicat deslligar la Llei de memòria democràtica de la Llei de fosses, són lleis complementàries que dignifiquen la memòria dels nostres avantpassats, aquests que van lluitar perquè la democràcia, la dignitat i la justícia siguin exemples per a tothom, per a tots els que som aquí.

Ser presoners del seu pacte amb VOX, senyores i senyor del Partit Popular, els du a contradir la major part d'allò que varen votar ara fa sis anys. L'hemeroteca en forma de vídeo i el *Diari de Sessions* ens recorden indefugiblement la submissió del PP a VOX, tot, qualsevol cosa per tenir una cadira en el Consolat.

I el Sr. Lafuente, encarregat de defensar les postures del Partit Popular fa sis anys, va reconèixer l'esforç de tots els ponents i valorà positivament l'acceptació de desenes d'esmenes, que entre d'elles hi havia l'acceptació que en el text final es reconeixien totes les víctimes, sense distinció de qui va propiciar qui fos la víctima. També totes les víctimes dels bombardejos, totes. Es va canviar l'exposició de motius i es va

canviar fins i tot, a proposta del Partit Popular, el nom de la Llei en memòria i reconeixement democràtics.

Des de llavors, que jo sàpiga, el text no ha canviat i què ha canviat? Heu canviat vosaltres.

(Alguns aplaudiments)

Vostès varen pactar amb l'ultradreta, perquè així ho varen voler, varen pactar fins i tot per damunt dels principis més bàsics, el que faci falta per tenir la Presidència del Govern. Aquesta submissió és una més, però especialment greu des del moment que ataca les bases del propi sistema democràtic, el dret a la memòria i la reparació, recollit pel dret internacional.

La història els recordarà per la vergonya d'argumentar a un parlament democràtic, un aixecament feixista i una dictadura nacional catòlica poden ser qüestions interpretables. No contin mentides i no vagin en contra dels valors i la memòria democràtica. No diguin que aquesta llei no va ser fruit del consens, no diguin que ho duïen al seu programa electoral. Siguin el Partit Popular de Porreres, que està en contra de la derogació d'aquesta llei.

(Alguns aplaudiments)

La societat civil ha parlat i diu no a les polítiques antidemocràtiques de PP i VOX. També ha parlat el Tribunal Constitucional, quan suspèn de forma cautelar la derogació de la Llei de memòria democràtica d'Aragó.

I ja deim que des de MÉS per Mallorca treballarem per presentar un recurs d'inconstitucionalitat contra la derogació de la Llei de memòria democràtica de les Illes Balears, perquè durant més de vuitanta anys la memòria de tantes persones lluitadora i demòcrates, varen ser silenciades pel franquisme, però d'altres, per responsabilitat i compromís, no les varem oblidar mai, ni les oblidarem mai.

I són moltes les persones que recordam aquells homes i dones, les seves idees de democràcia, república, progrés, justícia social, cultura, país i la seva obra. Tots els demòcrates d'avui els ho devem. Tenim l'obligació de saber-nos hereus de la seva lluita, de continuar defensant les seves idees, de ser dignes de la seva memòria, perquè sense memòria no hi ha democràcia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Gomila, tiene la palabra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

¿Sr. Apesteguiá?

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Deman la paraula per l'article 82, observança del Reglament per la inadequada conducta del President del Parlament atenent l'article 19.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguiá, muchas gracias. No procede. Me gustaría haberme comportado de otra manera, pero no me han dado alternativa.

(Remor de veus i aldarull)

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí que li han donat alternativa. Vostè ha tengut una alternativa...

EL SR. PRESIDENT:

He estado media hora pidiéndoles que por favor retiraran esos carteles...

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

... el president del Parlament no es pot comportar...

EL SR. PRESIDENT:

... que los letrados ven claro que no procedía tener. Muchas gracias.

Sra. Gomila, tiene la palabra.

Quiero además, dejar constancia de que lamento profundamente este comportamiento por parte de dos miembros de la Mesa, que deben dar ejemplo.

(Remor de veus)

Deben dar ejemplo los miembros de la Mesa de neutralidad, no solo no lo han dado, sino que se han negado a acatar las instrucciones del presidente. Me parece muy grave.

(Remor de veus i petita cridòria)

Por favor...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

¿Sr. Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, no vamos a entablar aquí un debate. Ya hablaremos mañana en la Junta de Portavoces.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

(Continua la remor de veus)

No, no, no, pero usted ... Pero el artículo 81 sí me da derecho a hablar cuando usted hace alusión directa a personas de este parlamento. Las miembros que usted acaba de expulsar, son miembros de este parlamento y usted ha hecho alusión a su comportamiento. No tiene que hacer usted alusión a su comportamiento. A mí lo que me parece deleznable es el comportamiento de un presidente del Parlamento, que expulsa a las miembros de la Mesa por tener fotos...

No, Sr. Lamin, le llamo al orden. Todo eso es opinable, podría ser más estricto. He tenido manga ancha en eso. Lo que es opinable es la neutralidad de la Mesa. Por favor guarden silencio.

Sra. Gomila, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

(Remor de veus)

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

... de mujeres asesinadas. ¿A qué desorden...?

Gràcies, president. Bé, bones a tothom. En primer lloc, volia donar la benvinguda a totes les persones que avui ens acompanyen i fer un agraïment i un reconeixement a la tasca de totes aquestes entitats, per la vostra feina, pel vostre coratge i per la vostra lluita.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. Gracias, Sr. Negueruela, no tiene más la palabra. Ya le he dejado hablar suficiente.

I, en segon lloc, Sr. President, sí que voldria censurar l'actitud, crec que agressiva que ha tengut en aquest parlament. Des de MÉS per Menorca creim...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

(Alguns aplaudiments)

... ¿a qué desorden está incitando tener las fotos de dos mujeres asesinadas...?

Bé, com li deia, des de MÉS per Menorca creim que es pot mantenir l'ordre, sense necessitat de tenir una actitud tan desafiant i consideram que no és molt pròpia d'un president d'aquest parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, no tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

¿A qué desorden está ...?

L'any 2016 s'aprovava la Llei balear de fosses, amb un ampli consens, un moment important en què vàrem poder començar a donar resposta als familiars de les víctimes i que molta gent sentís que se la reconeixia. El 2018 es va fer una segona passa, entrant de ple en la restitució de la memòria, aprovant la llei que avui VOX i el PP volen derogar.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, le llamo al orden por segunda vez, Sr. Negueruela.

La proposició de llei que avui es derogarà, amb el suport del PP a aquesta iniciativa de VOX, garanteix el dret a la veritat, el dret a la memòria democràtica, el dret a la reparació i al reconeixement de les víctimes i aporta a les garanties de no repetició.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

(...)

El dret de les víctimes a la veritat és un deure de memòria per als poders públics, que han de facilitar la cerca i la difusió de la veritat, en honor a la seva incorporació a la memòria col·lectiva, en honor al reconeixement del dolor de les víctimes, de les greus vulneracions dels drets humans que varen representar les tortures, les agressions, les desaparicions forçoses, que van destrossar famílies per la pèrdua dels seus éssers estimats.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, no me haga llamarle al orden por tercera vez, porque le expulsaré a usted también.

(Remor de veus)

Vamos a ver, si no aceptan el orden, si perturban el orden tendré que expulsarlos a todos si quieren, yo no tengo problema.

I la reparació és el reconeixement de l'existència de la vulneració de tots aquests drets durant la Guerra Civil i la dictadura. Parlar dels espais de memòria representa la recuperació de la dignitat col·lectiva, de la memòria, de la identitat a través del record. El dret a la justícia és l'escut protector enfront de la impunitat i una obligació de les administracions per investigar, perseguir, capturar, enjudiciar

(Remor de veus)

Vamos a ver, Sr. Lamin, Sr. Lamin, le he dejado decir todo lo que ha tenido a bien decir...

(Remor de veus)

Les he dejado sus carteles...

i, si escau, condemnar els responsables de les vulneracions dels drets humans.

Amb aquesta llei i la Llei de fosses, després de dècades de silenci, es va aconseguir el dret a la veritat de les víctimes de la repressió, dignificant les seves vides que mai no haurien d'haver estat arrabassades, per defensar la democràcia. És una disculpa pública a les seves famílies, als seus descendents. És un deute pendent que teníem amb totes les dones i homes víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista i amb totes les associacions de defensa de memòria històrica, que han mantingut viva la flama tots aquests anys de lluita.

Una llei que, tot i el que pretenen amb el seu discurs, tant el PP com VOX, no vol només parlar del passat, sinó que és parlar del present. N'hi ha prou a mirar al nostre voltant i veure com creixen les polítiques d'odi, la xenofòbia, com Europa deixa a l'estacada milers de refugiats, com es vulneren els drets humans a tants i tants països.

Amb aquesta proposició de llei que presenta VOX i que tindrà el vot favorable del PP, es derogarà una llei de memòria i un reconeixement democràtic que recollia les demandes històriques de les víctimes. El PP en firmar els acords de governabilitat per fer presidenta Marga Prohens, ja ens té acostumats a acatar els discursos de VOX, ho fan quan ataquen la nostra llengua, al dictat de VOX, en dur a terme polítiques com la segregació per llengua a les nostres aules, tot i que la resposta dels centres ha estat contundent i molts pocs centres s'hi han adherit, o quan treuen el requisit del català a la sanitat sense saber ni quantes places no s'ocupaven per mor d'aquest requisit ni quantes s'han ocupat ara per mor de no tenir-lo.

Senzillament, VOX obliga i el PP ho executa. Ho fan quan eliminen els ajuts i subvencions a les entitats que treballen amb persones en situació administrativa irregular, quan posen traves a l'empadronament o quan permeten que els menors puguin acudir a les corregudes de toros. I mentre el PP signa pactes d'inclusió i infància, aprova també en el Parlament totes aquestes mesures, obligat per VOX i el pacte de governabilitat.

I avui el PP, amb els acords de governabilitat signats, derogarà la Llei de memòria democràtica. Senyors i senyores del PP, amb la llei que avui derogaran es volia recordar i reparar les víctimes de la Guerra Civil y de la dictadura franquista; es volia mostrar el compromís públic amb les víctimes; es volia rescatar de l'oblit tantes i tantes persones que van perdre la vida per defensar la democràcia, perquè no hi ha justícia sense memòria, i les institucions no poden ser alienes a aquest dret, a aquest deure de memòria i de perdó.

La reivindicació de les víctimes no és cosa del passat ni es pretén dividir, sinó reconciliar la nostra societat democràtica, perquè el problema no està resolt, i les víctimes continuaran esperant.

I hauria de dir que ens sorprèn que el PP doni suport a la derogació, que no duia al seu programa electoral, però, com he dit abans, ens hi té acostumats. La Sra. Gil diu que amb l'aprovació de la Llei estatal 20/2022, ja queda tot cobert, se'ls va oblidar, Sra. Gil, de posar-ho al programa electoral pel qual vostès diuen que els varen votar tants de ciutadans a les Illes,

però VOX els ha recordat que sí, que li posin, que ho facin, tot i no tenir-l'hi.

El PP comentava, quan es va aprovar aquesta llei, que hauria de ser el reconeixement democràtic de totes les víctimes que van ser perseguides per raons ideològiques, polítiques o religioses durant la Guerra Civil i durant el franquisme, aquestes persones amb què la societat tenia un deute, que varen patir tot tipus de sofriment i gràcies als quals tenim un sistema democràtic, i fins i tot deia el PP que el concepte de víctima englobava totes les víctimes sense distinció de qui era o qui va propiciar que fos víctima. On queden, idò, senyors i senyores del PP aquest reconeixement a totes les víctimes, amb majúscules, que vostès van dir que suportaven quan es va aprovar aquesta llei?

Segons la Sra. Gil, amb la Llei 20/2022 ja es justifica que haguem de derogar aquesta llei, però és curiós que quan es va aprovar la Llei 20/2022, el PP i VOX hi varen votar en contra. I, a més a més, el Sr. Feijóo va dir que es comprometia a derogar aquesta llei. O sigui, imaginin, la derogarem aquí, perquè ja una allà, i si vostès governen qualche dia, derogaran la d'allà i quedarem sense la d'aquí i sense la d'allà.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, Sra. Gil, l'excusa que ha donat per votar a favor, la veritat que és molt poc creïble, senzillament és que no volen dir que VOX els ha obligats a derogar aquesta llei, perquè ho tenien al seu pacte de governabilitat.

Des de MÉS per Menorca varem donar suport a aquella Llei de memòria i reconeixement democràtics. Avui direm no a la seva derogació, perquè les víctimes s'ho mereixen, se'ls ha de recordar, s'ha de tenir memòria i mai més açò no ha de succeir.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Quis custodiet ipsos custodes, Sr. President, qui vigila el vigilant? Vostè acaba de dir que fa quaranta anys que no s'havia presenciat una manca de neutralitat a la Mesa, i jo demanaria quants d'anys fa que algú ha emprat les mans, ha emprat la força física...

(Se senten veus de fons que diuen: "Ooohhh" i remor de veus)

... ha emprat la força física!, Sr. President...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

... Sr. President, és que vostè ha vist com ha deixat el retrat d'Aurora Picornell? Vostè ho ha vist? Vostè, amb les seves

mans, l'ha romput. I el que passa és que aquesta manera d'actuar reflecteix on ens trobam.

Primer hem sentit el Sr. Rodríguez dir al Partit Socialista que era un partit ple de sang,...

(Remor de veus)

..., amb les mans plenes de sang, -molt bé, i ningú...- i a vostè li ha semblat normal, Sr. President, a vostè li ha semblat normal?

(Alguns aplaudiments)

A vostè li ha semblat normal que el Sr. Rodríguez digués que el Partit Socialista és un partit amb les mans plenes de sang? I que, per casualitat, ah!, sorpresa, ni mutis a quaranta anys de dictadura i al cop d'Estat; és a dir, li imputa al Partit Socialista les mans plenes de sang i no diu res! Ah, no, és clar, és que vostè és qui blanqueja assassins i criminals de guerra! Com l'altre dia, Sr. Rodríguez.

Però el més preocupant, Sr. President, és el que ha passat amb vostè, açò és molt preocupant, és que jo crec que ja hauria d'haver dimitit, és que aquesta foto, aquesta foto,...

(Remor de veus)

... aquesta foto, Sr. President, aquesta foto és molt forta, és a dir, ja no és que hagi de demanar disculpes, és que crec que ja es torba a dimitir. Perquè, miri, a mi quan se'm desmanaven els fiets, si se'm desmanaven, que no sé si és el cas, *tiempo muerto*, Sr. President, però mai emprar les mans, com se li ha acudit emprar les mans!

Senyors i senyores del Partit Popular, realment, no ho sé, aquest és un espectacle, realment el que succeeix és un espectacle, i vostès estan aquí asseguts com si tinguessin el comandament del televisor i es queden, bé, *sin inmutarse, sin inmutarse*.

És clar, ho hem vist abans, vostès varen donar suport a la llei que ara es derogarà i, bé, és clar, la veritat és que no calia que s'esforcés tant, Sra. Gil, perquè avui matí la Sra. Estarellas m'ho ha dit ben clar, és el que passa quan estàs a governs en minoria.

I què s'empassaran els tres anys que queden, què s'empassaran? Perquè si s'empassen açò el primer any què seguiran empasant-se? Quan es plantaran? Perquè, ja..., és a dir, vostès han obert la porta, perquè després d'açò han obert la porta a qualsevol petició, l'han oberta.

(Remor de veus)

No he pensat a saludar les persones que han vingut aquí de l'entitat de memòria democràtica, perquè la veritat és que, com que he sortit noquejada per la visió del que ha succeït abans, però...

(Remor de veus)

... sí, qui ha dit que és un drama? Ho ha dit, Sra. Gil, és vostè la que ho ha dit que era un drama? Qui ho ha dit? Bé, em sap greu, eh?...

(Remor de veus)

..., no, ho dic perquè que hi hagi juristes asseguts aquí i que açò els sembli com si res, és a dir, si volen passam a un ring,...

(Se sent algú que diu: "no, no ho ha dit")

... qui ha dit que era un drama? No, no ho ha dit, bé, llavors...

EL SR. PRESIDENT:

Por favor, guarden silencio. Sra. Gómez, por favor, céntrese en su intervención.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Sí, sí, es que estoy centradi..., bueno, es que es difícil centrarse, Sr. Presidente, después de lo que he visto, ¿qué quiere que le diga?

Perquè jo podria seguir amb els mateixos arguments que hem vist fins ara, és a dir, vostès semblava que havien entès, senyors i senyores del Partit Popular, que només hi ha justícia quan la justícia és reparativa, i estic convençuda que vostès ho saben, que per açò a la legislatura passada es va arribar a un consens. I que també saben que la garantia de no-repetició és precisament posar les polítiques de memòria damunt la taula, i fins i tot la garantia de no-repetició quan ets l'altre bàndol que s'ha passat de frenada i també ha comès delictes, que ningú no ho nega, que ja ho vaig dir l'altre dia, que ningú no nega el que va succeir a Menorca o a Eivissa. Que açò no es tracta, no es tracta, no es tracta i vostès ho saben...

(Alguns aplaudiments)

... no es tracta de negar el que va succeir, però quina diferència hi ha?, que totes les víctimes que hi va haver del bàndol nacional varen ser reparades. I què ho demostra?, que la llei de la legislatura passada, la que ara volen derogar, permetia a les víctimes del bàndol nacional accedir a la reparació. I, per què cap d'elles no ho ha demanat?, perquè ja estaven reparades i és que..., és..., bé, vostès ho saben, així que no falta que jo els convenci.

Quines víctimes no estaven reparades?, les del bàndol..., les de l'altre bàndol, les del bàndol republicà. I aquí hi havia el consens. I vostès, amb concòrdia..., tothom voldria entrar en fase de concòrdia ja d'una vegada. Qui no ho voldria?, però per entrar en fase de concòrdia primer s'han de reparar totes les víctimes. I aquesta reparació és el que pretenia la llei que ara vostès deroguen.

I res més, Sra. Gil, no sé quins arguments més donarà, que tirem de la llei estatal?, a vostè la tranquil·litza açò?, que com que hi ha una llei estatal la podem esborrar?, vostè sap què significa per a totes les famílies de Balears aquesta derogació? És una punyalada a les famílies de les víctimes de Balears, perquè aquesta era una llei autonòmica que donava entrada a

les víctimes d'aquí, de les Balears. I vostè diu, “tranquils, perquè hi ha una llei estatal”. Però si és que amb les companyies que vostès ronden, la llei estatal també tendria els dies comptats, a la mínima que vostès entressin. Vostè s'imagina que vostès accedeixen al Govern de la nació, que seria el primer que els demanarien. I encara no han demanat perdó...

(Alguns aplaudiments)

... encara no han demanat perdó. S'ha atrevit a dir que el Partit Socialista estava tacat de sang i no ha parlat d'un cop d'estat, no ha parlat de quaranta anys de repressió. I aquestes són les companyies que vostès tenen aquí. Mirin, clar, i els veig a vostès mirant per amunt, per avall, a una altra banda... haurien de mirar a les víctimes cara a cara.

I, Sr. President, de veritat que es torba a dimitir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Insisto, gracias por mantener la dignidad de esta cámara.

(Alguns aplaudiments)

Acabamos de oír una sucesión de insultos -los habituales-: fascistas, herederos de los fascistas, criminales, defensores de los criminales de guerra..., es como articulan ustedes sus intervenciones, una serie de hipérboles, exageraciones, que si se ha usado la fuerza física, ...

Mire, esa señora que está ahí con un pañuelito rojo antes me ha hecho...

(Algunes rialles)

Pues mire, y a mí no me importa que siga ahí sentada. A mí no me molesta lo más mínimo que esa señora siga ahí sentada porque a fin de cuentas es una persona miembro de este pueblo y que tiene derecho a expresar su repulsa contra un representante político. No me molesta, en absoluto. Porque yo sí soy demócrata, cosa que creo que la inmensa mayoría de ustedes no son, y hoy lo están demostrando, no solo con esta intervención de ahora, cuando se han ido antes. Nos acusan de cobardes y ustedes no se quedan a oír las réplicas. ¿Ustedes son los valientes? ¡Venga, hombre!

Es que, mire, es muy complicado. El Sr. Lamin ha subido aquí a sentirse orgulloso de ser heredero de ese Partido Socialista con ciento y pico años de historia. Muy orgulloso. Pues no se extrañen que yo les digo que su partido tiene las manos manchadas de sangre. No ustedes, no ninguno de ustedes, no el Sr. Negueruela, ninguno de los diputados aquí

presentes, ninguno. Pero su partido como institución, sí, ¡sí las tiene!

Sí, por ejemplo, a ver. En Madrid había 345 checas, 49 bajo el control del Partido Socialista, donde se hacían las sacas. Fue en un gobierno que presidía un socialista, en la Segunda República, cuando se produjo la matanza de Paracuellos, entre ellos -le recuerdo- 50 niños. Pero estos, por lo visto, no tienen derecho ni a la memoria ni a la dignidad ni a la justicia. Y esa es la verdad.

Entonces, si ustedes suben aquí a decir, en lugar de pedir perdón por un pasado negro, decir que se sienten muy orgullosos, pues, se sientan ustedes muy orgullosos. Porque yo les reto, después de todo lo que han dicho de nosotros, les reto a que encuentren un solo cargo público de VOX, orgánico, no solo en este parlamento, en éste, en el de Cataluña, en el de Valencia, en el Congreso de los Diputados, que tenga ningún delito imputado de violencia política, mucho menos de asesinato, y nuestro partido no es heredero de ninguno ni está manchado de sangre. Háganlo.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Ustedes tenían, por ejemplo, entre sus filas una persona de la que se sienten muy orgullosos, Margarita Nelken, a la que han dedicado, en muchos ayuntamientos de los que ustedes gobiernan, calles, a la que incluso le han puesto un premio a la igualdad. Es curioso ponerle un premio a la igualdad a una señora que votó en contra del voto de la mujer, pero bueno. Esta Margarita Nelken, por ejemplo, que decía que a las hembras católicas y monárquicas el hombre debe suprimirlas para salvaguarda de la humanidad. Allí las tenéis, camaradas, allí habéis de encontrarla. Esta Margarita Nelken que capitaneaba grupos de ejecución en Madrid durante la Guerra Civil, como denunció Juan García Oliver, ministro de Justicia del Gobierno de la República que ustedes presidían.

Pero como esto es verdad, es una verdad histórica, al final lo que tienen ustedes que es inventarse una ley de memoria democrática que intente meter en la cárcel a cualquiera que les diga estas cosas a la cara. Porque al final, al final, este es única y exclusivamente el objetivo de esta ley: crear de nuevo una historia de buenos y malos. Si las bombas las tiraban unos, eran bombas fascistas. Si las bombas las tiraban otras, eran bombas democráticas. Porque ustedes, por ejemplo, en el Ayuntamiento de Palma, a una propuesta que no era nuestra, que era de Ciudadanos, se negaron a ponerle nombre a una calle, a una plaza, a unas niñas que murieron víctimas de un bombardeo republicano. ¿Ésa es su memoria democrática?

Han citado también al Sr. Lafuente. El Sr. Lafuente no está aquí para defenderse, pero tuvo el coraje de subir a esta tribuna a defender una ley de concordia, a él que le habían asesinado a su abuelo sin ningún tipo de justificación...

(Alguns aplaudiments)

... y subió aquí a defender esa concordia. Y todavía tienen ustedes la desvergüenza de atacarle.

En definitiva, su ley no es más que un intento de..., una vez más, una cortina de humo para sacar a relucir el cadáver de Franco cada vez que tienen ustedes algún problema para no hablar de los problemas de verdad que tiene este país.

Tiene un presidente de Gobierno con una esposa imputada por corrupción, negocia con terroristas, vende la patria a cambio de una serie de votos en el Congreso para seguir sentado, pero mientras tanto hablemos de Franco, que es lo que preocupa a los españoles. Cada día dan ustedes más vergüenza.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Gil, tiene la palabra.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Gracias, presidente. Y retomo las palabras de mi compañero Sergio Rodríguez, diputado...

(Remor de veus)

... sí, es un compañero, es un diputado, igual que usted. Yo aquí hablo de compañeros, no hablo de bandos.

Mire, ¿qué ha cambiado?...

(Algunes aplaudiments)

Sí, sí. ¿Qué ha cambiado desde 2018 cuando se aprobó la Ley de memoria democrática y cuando mi compañero Lafuente, el Sr. Lafuente, estaba aquí donde estoy yo ahora? Pues muy sencillo, una interpretación sesgada y políticamente interesada de la memoria, eso es lo que ha cambiado.

Entonces, cuando antes les decía, hablaba de valores democráticos, concordia, convivencia, pluralismo político, defensa de los derechos humanos, paz, igualdad, ¡qué ajeno a lo que hoy estamos presenciando en esta cámara!

Y, bueno, voy a intentar poner un poco de cordura entre tanto ruido. Hemos participado en iniciativas y control del Govern en materia de memoria democrática, interpelaciones, proposiciones no de ley y memoria, y mociones, en todas la misma respuesta, y, además, por hechos constatables, el Govern impulsa e impulsará medidas para el reconocimiento y reparación de las víctimas, y reitera el reconocimiento y apoyo a las familias.

Les digo, una vez más, una Guerra Civil de hermanos contra hermanos y sus consecuencias cuya memoria preserva y preservará el Gobierno. ¿Qué derechos conculca? Ninguno. El Govern está dando continuidad a la Ley 10/2016, en atención a la memoria realiza funciones teatrales, piedras de la memoria, obras del columbario, está en contacto con las entidades memorialistas, continúa con la atención psicológica, con las

identificaciones de ADN, con el memorial de la palabra. ¿Qué derechos conculca el Gobierno? Ninguno.

Para terminar esta intervención sí que me gustaría hacer una mención a la estrategia de propaganda de la izquierda, que me llama mucho la atención, la postura antidemocrática que supura de sus intervenciones, no sólo me han dicho si estoy en la universidad o estoy en el Parlamento y de que tengo que hablar, ¡sólo faltaría! El Parlamento es la casa de donde emana la ley, es el poder legislativo, ¡sólo faltaría que no habláramos de leyes!...

(Algunes aplaudiments)

... ¡Vamos, es que de lo que deberíamos hablar es más de leyes y menos de ideología!

(Remor de veus)

Conforme a la sentencia del Tribunal Constitucional, y sigo, 31/2010, de 28 de junio, en su fundamento jurídico segundo, habla de “la reversibilidad de las decisiones normativas es inherente a la idea de democracia”, no puede ser más contrario a la democracia, y aquí estamos en la sede del parlamentarismo, y ustedes se lo tendrían que aplicar que una ley aprobada por un parlamento, con unas determinadas mayorías, no pudiera más adelante ser derogada cuando las mayorías cambian.

Y, señores diputados, diputadas, les tendré que recordar que si esta ley se deroga, se derogará con la mayoría democrática que salió de las urnas.

Por lo tanto,...

(Algunes aplaudiments)

... más democracia, más democracia, más libertad y menos sectarismo, y ya va siendo hora de defender la memoria, pero la memoria con mayúsculas, y con ello el perdón, el respeto a todas las víctimas, la reconciliación, y no utilizar el pasado y la memoria manipulada con fines partidistas.

Y como les pregunto siempre, que no me dan nunca respuesta, ¿conculcarán ustedes el derecho a la memoria con mayúsculas? Miren, uno de los grandes estudiosos de la Guerra Civil, Stanley Payne, dijo: “Lo peor de la denominada memoria histórica no es la falsificación de la historia, sino la intención política que encierra”. Esto es lo que ha cambiado, yo sí le respondo a su pregunta, de la memoria debemos aprender para que no se repita, pero no debe ser utilizada como estrategia política, sino para fomentar la cohesión y la defensa de valores democráticos.

Y, efectivamente, sin memoria no hay democracia, pero sin toda la memoria, y creo que esto podríamos a empezar a aplicarlo aquí, en este Parlament.

Gracias, presidente.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Lamin, tiene la palabra.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, president. Per què és important la memòria? Per persones com les Roges d'Es Molinar, pel seu dret a justícia, veritat, reparació...

(Alguns aplaudiments)

... i polítiques de no-repetició. Per això és important. I és important i cobra gran rellevància pels fets que no podem passar per desapercebuts. Vergonya, Partit Popular, ni una paraula de suport a una diputada i a una companya d'aquest partit que ha estat víctima d'una agressió de la màxima institució d'aquesta cambra, el Sr. President!

(Alguns aplaudiments)

President, vergonya, els hauria de fer! I aquesta és la conseqüència de posar els feixistes al comandament d'una institució democràtica com és el Parlament de les Illes Balears, que es pot permetre el luxe d'arrabassar qualsevol límit fins al punt de no dir-li quin és, en base a quin article li crida l'atenció. Què és el que contradiu? Aquí hi ha la imatge, Sr. President, vergonya li hauria de fer no només agredir físicament, sinó traspasar tots els límits, perquè vostè no hauria d'oblidar que, en teoria, li agradi o no, és el president de tots!

(Alguns aplaudiments)

Dit això, però això és una operació, aquesta operació no seria possible sense la mà inductora del Partit Popular, que ha estat el que ha forçat la màquina perquè el president forci el que ha forçat, una membre de la Mesa a fer-li llevar... quin mal té exhibir unes imatges d'unes víctimes? Quin mal fa?

(Alguns aplaudiments)

Quin mal fa fer memòria, recordar la memòria d'unes mortes?

Ja sabem, ja sabem, senyors del Partit Popular, que quan eren vives feien molt de bé en la lluita contra el masclisme, en la lluita contra el feixisme, valors que són més vius que mai. Per això és important, per això és important la democràcia, la llibertat i la memòria. I sí, sí és important, senyors del Partit Popular, no se'n riguin tant, una miqueta més de respecte, com a mínim, Sra. Durán, sí, per les víctimes i per als familiars, una miqueta més de respecte!

Per tant,...

(Alguns aplaudiments)

... mirin, des del Partit..., Sra. Gil, faci-s'ho mirar, de ver que estic més convençut que de cada vegada vostè està més per assegurar-se a aquesta bancada que per quedar al Partit Popular, però, bé, ja li dic, perquè vostè em diu "y en la línea de les paraules del meu company", però vostè què ha pujat aquí per

defensar els postulats del Partit Popular o de VOX, que a determinats moments i en aquests moments i amb aquesta derogació no estan tan allunyats, per això van de la mà, amb covardia i amb indignitat per carregar-se els drets humans i la memòria de les persones. Els agradi o no ho direm fort i alt!

Des del Partit Socialista defensarem sempre una terra diversa, plural, respectuosa amb el seu passat, defensam una memòria democràtica que ens permeti seguir avançant cap a un futur més just i democràtic. Defensam els drets humans com a fonament irrenunciable de la nostra acció política, uns drets a la seva integritat, no com fa el Partit Popular que, segons com va el vent, matisa i juga amb els drets humans segons li convé.

I no a conveniència, com fa el PP, en un intent de blanquejar els seus socis de la ultradreta. Senyors del Partit Popular, ja sabem que la drete mai no va creure en la memòria ni en la reparació. Aquesta llei, Sra. Gil, va ser fruit del consens de la majoria democràtica, i no diguin que es canvia per què han canviat les majories, canvia perquè el PP ha fet una genollada de dimensions incalculables davant els seus socis.

A més, ataquen qualsevol organisme, i vostè ho ha tornat fer, que qüestionin la derogació de la Llei de memòria democràtica.

Avui la drete legisla contra la memòria democràtica, avui la drete, de la mà dels ultres, de VOX, volem tornar a l'oblit els que lluitaren contra el franquisme i a favor de la democràcia. Per a tots i totes elles avui podem gaudir de la societat democràtica, com ho fem avui i cada dia; som hereus de la seva lluita i del seu compromís amb la democràcia i amb la llibertat. Avui no permetrem que s'imposi l'oblit, avui més que mai hem de sentir la nostra veu, fer sentir la nostra veu en defensa de la memòria, la justícia i de la dignitat. Avui, més que mai, hem de recordar que un poble que oblida el seu passat està condemnat a repetir els errors del passat.

A tots els que avui volem esborrar de la memòria dels qui encara són a les fosses d'aquesta terra, us volem dir a tots els que votareu a favor d'aquesta derogació de la Llei de memòria democràtica, dir-vos que no hi ha més honor, més democràcia, més dignitat i més patriotisme dins qualsevol fossa comuna d'aquestes illes que a la derogació que vostès avui volem consumir.

Vergonya, PP!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ramon, tiene la palabra.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies. 328 víctimes trobades, 61 víctimes identificades, 54 víctimes retornades a les seves famílies.

Jaume Gual Mas, Joan Gual Genovart, Miquel Salom Ribot, Joan Cañellas Capllonch, Jaume Capó Amengual, Rafel Cifre Torres, Llorenç Coll Sastre, Gabriel Ferriol Gelabert, Guillem

Frau Moragues, Mariano Galiana Galiana, Joan Losa Campomar, Gaspar Macià Ventaloni, Baltasar Moyá Bauzá, Ignasi Picornell Femenies, Miquel Ques Torrents, Tomàs Seguí Seguí, Pedro Vallespir Amengual, Julià Fullana Mas, Juana Baño Morales, Joan Ferrà Ferrà, Josep Pont Cladera, Joan Domingo Covas, Bartomeu Cabanellas Botia, Antoni Castañer Cifre, Miquel Marquet Perelló, Antoni Oliver Jordà, Miquel Martorell Gelabert, Macià Salvà Coll, Jaume Ordinas Arrom, Miquel Cabot Dolç, Jordi Colom Estarellas, Bartolomé Matas Alemany, Antoni Company Oliver, Miquel Pasqual Quetglas, Llorenç Martorell Suárez, Gabriel Picornell Serra, José Mercadal Marquès, Antoni Alomar Mas, Francesca Llull Font, Francesca Salas Llull, Pere Llull Fullana, Miquel Palmer Durán, Josep Vidal Ramon, Aurora Picornell Femenies, Belarmina González Rodríguez, Antònia Pasqual Flaquer, Maria Pasqual Flaquer, Catalina Flaquer Pasqual, Andreu Blanc Bauzá, Emilio García-Peñuela Orgaz, Antonio González Rodríguez, Jaume Bauzá Far, Joan Montserrat Parets, Miquel Montserrat Parets, Bartolomé Costa Serra, Mariano Castelló Castelló, Francisco Solano Vera, Isaac Rodríguez Lagar, Pedro Morro Payeras, José Luis Santoribio del Castillo, José Corbacho Sánchez.

Aquests i tants d'altres, són els noms de la memòria, els noms d'aquelles persones que lluitaren per nosaltres.

(Alguns aplaudiments)

Aquestes i tantes altres són les persones que honram i volem recordar. I tanmateix, saben què? Podran derogar lleis, però el nostre poble sempre servirà la memòria, perquè com deia Montserrat Roig, si hi ha un acte d'amor, aquest és la memòria i el poble sempre estimarà el poble.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Gomila, tiene la palabra.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president. Hauria de dir que en acabar aquest debat em sent sorpresa, però la veritat és que no.

El PP justifica el seu vot a favor de la derogació de la Llei 2/2018, de memòria i reconeixement democràtics, que hi havia una llei estatal, la 20/2022, que ja atén aquesta memòria. Per tant, quin problema hi ha, que també n'hi hagi una balear que estigui en vigor? I que, sens dubte, no tinguem cap dubte, que aquesta derogació té a veure que vostès, senyors del PP, tenen un pacte amb VOX que els obliga a derogar-lo, per molt que els dolgui.

Deien que el Sr. Lafuente va defensar en nom del Partit Popular l'aprovació d'aquesta llei, perquè era el reconeixement democràtic de totes les víctimes que van ser perseguïdes per raons ideològiques, polítiques o religioses durant la Guerra Civil i durant el franquisme. Aquestes persones, amb les quals la societat tenia un deute, que varen patir tot tipus de sofriment

i gràcies a les quals tenim un sistema democràtic i fins i tot deia el Sr. Lafuente, reconeixia que el concepte de víctima englobava totes les víctimes, sense distinció de qui era o qui va propiciar que fos la víctima. Per tant, també comptaven amb els seus familiars. I, és clar, només faltaria que també no se'ls reconegués, volen fer veure que el Sr. Lafuente va defensar els seus familiars, perquè la Llei de memòria no ho feia. I no, ell va dir: "la Llei de memòria i reconeixement democràtic reconeix totes les víctimes amb majúscula". Per tant, també als familiars del Sr. Lafuente, que només faltaria que no se'ls reconegués.

Diu la Sra. Gil que el que ha canviat des que el Sr. Lafuente va pujar aquí dalt a dir açò, és la interpretació esbiaixada de la memòria, que supòs que ha fet l'esquerra. No, Sra. Gil, la llei s'ha aplicat, de memòria i reconeixement, tal com està establert i tal com es va aprovar. Però, clar, Sra. Gil, no saben com han de justificar el seu vot favorable i cerquen subterfugis per poder-se donar la raó i no tinguin cap dubte, l'única justificació del vot favorable del PP és el pacte de governabilitat, és poder tenir a la Sra. Prohens fent de presidenta.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta comunitat autònoma ha estat pionera en la defensa dels principis de veritat, de justícia i de reparació, de defensa de la memòria i de la gent que va lluitar per la democràcia i va morir, va ser represaliada o es va haver d'exiliar. Però avui, avui amb la derogació d'aquesta llei, farem una passa enrere. VOX no hi ha cregut mai, i el PP ha de comprar el discurs de VOX, perquè té uns acords, que la Sra. Prohens sempre diu que ella complirà. Llavors avui compleix un d'aquests punts, el que derogarà la Llei de memòria i reconeixement democràtics.

Per molt que vulguin fer creure que volem obrir velles ferides, que aquesta llei vol ressuscitar el passat, que no l'hauríem de remoure més, que volem enterbolir la convivència. Jo els puc dir que amb aquesta llei el que es pretenia precisament era tancar ferides, era enfortir la convivència. Aquesta llei pretenia reparar un deute històric amb totes les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura, que varen lluitar per la democràcia, per la llibertat i també per les seves famílies. Aquesta llei pretenia recuperar la dignitat col·lectiva, la memòria i la identitat a través del record. I avui, senyores i senyors del PP, donant suport a aquesta proposta de VOX, menyspreen les víctimes, menyspreen les seves famílies, menyspreen totes aquestes entitats, menyspreen la feina, el coratge i la lluita.

Reiteram el nostre vot contrari a la derogació de la Llei de memòria i reconeixement democràtics. A totes les entitats i persones que avui ens acompanyen, reiteram el suport de MÉS per Menorca. Seguirem lluitant, treballarem per revertir aquesta derogació i per garantir el dret a la veritat, a la memòria democràtica, a la reparació i al reconeixement de les víctimes i a garantir que açò no torni passar més, perquè ens ho mereixen.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Terminado el debate, la Presidencia pide a la cámara si toma o no en consideración la proposición de ley debatida.

Votamos.

33 votos a favor, 22 en contra y 1 abstención.

Y pasamos al último punto del orden del día, el séptimo ...

(Se senten veus que diuen: "aplaudid, aplaudid")

(Remor de veus i algun aplaudiment)

Muchísimas gracias. Por favor, ...

VII. Adopció d'acord sobre la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió de Salut, per tal de dur-hi a terme la compareixença RGE núm. 5886/24, de la Dra. Francisca Sureda Llull, per tal d'informar sobre la necessitat d'iniciar iniciatives legislatives que afavoreixin la prevenció del consum del tabac i puguem assolir el 2030 la primera generació sense fum, acordada per la Comissió de Salut dia 22 de maig de 2024 (escrit RGE núm. 7791/24, presentat per dotze diputats adscrits als Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca i Socialista).

Pasamos al séptimo punto del orden del día que corresponde a la adopción del acuerdo sobre la celebración de una sesión extraordinaria a la Comisión de Salud, para llevar a cabo la comparecencia de la Dra. Francisca Sureda Llull, para informar sobre la necesidad de iniciativas legislativas que favorezcan la prevención del consumo del tabaco y podamos conseguir el 2030 la primera generación sin humo.

Bien, pasamos a la votación directamente. Votamos. Votamos, por favor.

(Remor de veus)

19 votos a favor, 33 en contra y 2 abstenciones.

Queda, por tanto, rechazada la celebración de una sesión extraordinaria de la Comisión de Salud a estos efectos. Si algún grupo quiere explicar su voto. Ninguno.

Pues se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
